

ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่..... วัน.....เดือน..... พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๔๗/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
๓.๑ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถ อุตสาหกรรมสาขาหลัก	๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายมนู เลียวไพโรจน์	๓ ๕๑ ๗๒
- นายเดชา จาตุธนานันท์	๑๐ ๑๑ ๖๗
- นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	๑๕
- นายกษิต ภิรมย์	๑๗ ๖๘
- นายวินัย ดะห์ลัน	๒๑
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๒๗
- นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	๓๑
- นายนิกร จำนง	๓๔
- พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	๔๐ ๗๐
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๔๓
- นายชูชัย ศุภวงศ์	๔๗ ๗๑
- นายกลินท์ สารสิน	๖๕

	หน้า
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๗๓
ผลการลงมติ	๗๔
๓.๒ รายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และ ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	๗๕
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	๗๖ ๑๑๑
- นายศิริชัย ไม้งาม	๘๐
- นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	๘๘
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๙๐
- นายสุรินทร์ จิรวินิชกุล	๙๖ ๙๗
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	๑๐๑
- นายกษิต ภิรมย์	๑๐๘
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๑๑๓
ผลการลงมติ	๑๑๔
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี	๑๑๕
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี	๑๑๕
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี	๑๑๕
ภาคผนวก	

รายชื่อสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ที่มา ลา ขาดในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๙
วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๐๑	พลโท กมล สุภาพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๒	นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๓	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๔	นายกลิ่นท์ สารสิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๕	นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๖	นายกษิติศ อาชวคุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๗	นายกษิต ภิรมย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๘	นางกอบกุล อากาศกร ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๙	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล		✓		
๐๑๐	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๑	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๒	นายเกรียงยศ สุดลาภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๓	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๔	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๕	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๖	นายเข้มชัย ชูติวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๗	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๘	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๙	พลเอก คณิต อุทิศสาร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๐	นายคณิตสร นาวานุเคราะห์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๑	พลอากาศเอก คธาทิพย์ ภูญชร ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๒	นายคำณูณ สิทธิสมาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๓	นายศุภจิต นาครทรรพ		✓		

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๒๔	หม่อมราชวงศ์จักรธร จิตรพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๕	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๖	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๗	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๘	พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสกุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๙	นายจุมพล สุขมัน	✓			
๐๓๐	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๑	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๒	นายเฉลิมพล ประทีปะวงนิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๓	นายเฉลิมศักดิ์ ออบสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๔	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุณหรัชพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๕	นายชัย ชิดชอบ		✓		
๐๓๖	พลเอก ชัยชาญ ช่างมงคล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๗	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๘	นายชาติ เอียดสกุล		✓		
๐๓๙	พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๐	นายชูชัย ศุภวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๑	นายชูชาติ อินสว่าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๒	นายชูศักดิ์ เกวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๓	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๔	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรุฒิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๕	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๖	นายธำปบุตร ชมเสวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๗	พลเอก ฐิติวัฒน์ กำลังเอก	✓			
๐๔๘	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๙	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๐	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์		✓		

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๕๑	นายณัฐ ชพานนท์		✓		
๐๕๒	นายดำรงค์ พิเดช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๓	ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๔	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๕	พลตำรวจเอก เดชนรงค์ สุทธิชาญบัญชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๖	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๗	นายตระกูล วินิจฉัยภาค	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๘	พลตำรวจโท ตรีนทศ รณฤทธิวิชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๙	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๐	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๑	นางถวิลวดี บุรีกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๒	พลอากาศเอก ทวีเดนต์ อังศุสิงห์		✓		
๐๖๓	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๔	ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๕	นายธงชัย ลีอดุลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๖	พลโท ธงชัย สาระสุข		✓		
๐๖๗	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๘	นายธเนศพล ธนบุญวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๙	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๐	พลเอก ธวัช จารุกัลล์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๑	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๒	นายธวัชชัย พักอังกร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๓	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๔	นายธานินทร์ ณะเอม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๕	พลตำรวจโท อธิจิตร อุตมะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๖	พลอากาศเอก อธิระภาพ เสนะวงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๗	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๗๘	นางนรรัตน์ พิมเสน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๙	นายนิกร จำนง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๐	นางนินนาท ชลิตานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๑	พลอากาศเอก นีรันตร์ ยิ้มสรวล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๒	นายบวรเวท รุ่งรุจี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๓	นายบัญชา ประมิตินาภรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๔	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๕	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร		✓		
๐๘๖	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๗	นางประภา เทรตระกูล ศรีนวลนัต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๘	นายประภาศ คงเอียด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๙	นายประมนต์ สุธีวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๐	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๑	นายประยูร เขียววัฒนา		✓		
๐๙๒	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๓	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๔	นายปรีชา บุตรศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๕	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๖	นางภัทมา เจริญวิเศษกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๗	นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๘	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	✓			
๐๙๙	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๐	พลอากาศเอก เสด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๑	นายพงศ์ศักดิ์ สุขสันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๒	นายพนม ศรีศิลป์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๓	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๔	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๕	นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๖	พลเอก พหล สงานทร		✓		
๑๐๗	พลเอก พอพล มณีรินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๘	พลเรือเอก พระจุนด์ ตามประทีป	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๙	พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เปาอินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๐	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๑	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๒	พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๓	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๔	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร		✓		
๑๑๕	นายมนู เลียวไพโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๖	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๗	นางเมธินี เทพมณี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๘	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๙	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ		✓		
๑๒๐	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๑	นางรวีวรรณ ภูริเดช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๒	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๓	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๔	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๕	นายเลิศปัญญา บุรณบัณฑิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๖	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๗	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ		✓		
๑๒๘	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๙	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๐	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๑	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๒	พลโท วรารักษ์ บุญญะสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๓	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๔	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๕	พลอากาศเอก วัชร มณีน้อย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๖	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๗	นายวันชัย สอนศิริ	✓			ลงชื่อย้อนหลัง
๑๓๘	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๙	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๐	นายวิเชียร ชวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๑	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๒	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๓	นายวินัย ดะห์ลัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๔	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๕	นายวิรัช ชินวินิจกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๖	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๗	นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๘	พลเอก วุฒินันท์ สีสายุทธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๙	นายไวภูมย์ ทองอราม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๐	พลตำรวจเอก ศรีวรารักษ์ รังสิพราหมณกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๑	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๒	นายศิริชัย ไม้งาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๓	นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์		✓		
๑๕๔	พลเรือเอก สกักรพันธุ์ เกยานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๕	นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๖	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๗	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๘	นายสมชาย พุฒิกัลป์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๐	นายสมเดช นิลพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๑	นายสมพงษ์ สระแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๒	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๓	พลเอก สรวุฒิ ชลออย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๔	พลโท สสสิน ทองภักดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๕	นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๖	นายสันตศัภัย จรุงญางามพิเชษฐ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๗	พลตรี สิริระวีตร นาคทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๘	นายสุชน ชาลีเครือ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๙	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๐	นายสุนชัย คำบุญเศรษฐ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๑	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๒	พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๓	นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๔	พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๕	นายสุวัฒน์ จิราพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๖	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา		✓		
๑๗๗	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๘	นายเสรี อติภัทระ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๙	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๐	พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๑	พลเรือเอก อุนท์ย รัตตะรังสี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๒	นายอนุสร จีรพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๓	นายอนุสิทธิ์ คุณากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๔	นายอภิชาติ จงสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๕	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๖	นายอภิรักษ์ ชื่อธามวงศ์	✓			
๑๘๗	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๘	นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๙	นายอรุณ จิรชวาลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๐	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๑	ศาสตราจารย์อัครา ศานติศาสน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๒	นายอักรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๓	นายอับลุฮาติม มินซาร์		✓		
๑๙๔	พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๕	พลตำรวจโท อาจิม โชติวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๖	พันตรี อาณันย์ วิชโรทัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๗	พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๘	นายอำพล จินดาวัฒนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๙	นายอุทัย เลหาวิเชียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๐	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
รวม ๒๐๐		๑๘๓	๑๗	-	

นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลศิริ
ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

นางบุญพา เผ่าสำราญ
ตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๔๗/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๘๓ คน

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อมาประชุม จำนวน ๑๐๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบ
วาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้าน
เศรษฐกิจ เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก”

๕/๑๒/สปท.

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๒๑๓๓ /๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายคณิตสร นาवानุเคราะห์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. พลเอก วิชิต ยาทิพย์	ที่ปรึกษากรรมการ
๖. นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	ที่ปรึกษากรรมการ
๗. นายมนู เลียวไพโรจน์	ที่ปรึกษากรรมการ
๘. นายสันตศัภัย จรุงญู งามพิเชษฐ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๙. นายสมชัย ฤชุพันธุ์	โฆษกกรรมการ
๑๐. นายกฤษฎา จีนะวิจารณ์	ผู้ช่วยโฆษกกรรมการ
๑๑. นายกลินท์ สารสิน	กรรมการ
๑๒. นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	กรรมการ
๑๓. นายชูชาติ อินสว่าง	กรรมการ
๑๔. นายชูศักดิ์ เกวี	กรรมการ
๑๕. นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	กรรมการ
๑๖. พันเอก อนุศักดิ์ มิตรภานนท์	กรรมการ
๑๗. นายธนศพล ธนบุญวัฒน์	กรรมการ
๑๘. นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	กรรมการ
๑๙. นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	กรรมการ
๒๐. นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	กรรมการ

๒๑. นางอรมน ททรัพย์ทิธรรม	กรรมการ
๒๒. นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	เลขานุการกรรมการ
๒๓. นางปัทมา เรียร์วิศิษฐ์สกุล	ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษารายงานเรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ เสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สติชัย ลิมพงค์พันธุ์

(นายสติชัย ลิมพงค์พันธุ์)

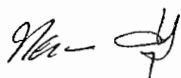
ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านเศรษฐกิจ

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๗๒, ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๘๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๗๙

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวทนายวรรณ ศุภดิษฐ์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นายอาทิตย์ ภูโน/ร่าง
นางจิรชญา ชินะประภา/พิมพ์
นางสาวพิมพ์อาภา พันธุ์/ตรวจ

สารบัญ
รายงานของคณะกรรมการจัดการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านเศรษฐกิจ
เรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก”

๑. แผนการปฏิรูป	๑
๒. วิธีการปฏิรูป	๖
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป	๓๕
๓.๑ ระยะที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ – ธันวาคม ๒๕๖๐	๓๕
๓.๒ ระยะที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป	๓๕
๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๓๙
๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ (กรณีที่ต้องใช้งบประมาณ)	๓๙
๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๓๙
๗. ข้อเสนอแนะ	๓๙

รายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก

๑. แผนการปฏิรูป

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมด และมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมต่อมูลค่าการส่งออกรวมของประเทศ อยู่ที่ร้อยละ ๒๗.๗^๑ และ ๘๔.๗^๒ ตามลำดับ ส่วนในด้านจำนวนแรงงาน พบว่า จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดประมาณ ๓๘ ล้านคน เป็นผู้ทำงานในภาคการผลิตจำนวน ๘.๒ ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๒๑.๒ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด^๓ ในด้านจำนวน/ขนาดของวิสาหกิจ พบว่า วิสาหกิจภาคการผลิตมีจำนวน ๕๐๗,๔๘๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๘ ของวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศ โดยในจำนวนนี้เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำนวน ๔๗๐,๖๕๗ ราย คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ ๙๒.๗ ของวิสาหกิจภาคการผลิตทั้งหมด^๔

แม้ว่าในภาพรวม ภาคอุตสาหกรรมไทยจะมีการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังมีปัญหาในเชิงโครงสร้างซึ่งเป็นประเด็นในระดับภาพรวมของประเทศที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโดยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมหลายด้านยังอยู่ในระดับต่ำ อาทิ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา (R&D) ศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ศักยภาพด้านการศึกษา ผลิตภาพและประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการของภาคเอกชน ประสิทธิภาพของภาครัฐในด้านการบริหารและด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นว่า ภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยยังมีภูมิคุ้มกันไม่ดีพอ จึงได้รับผลกระทบเชิงลบเมื่อต้องเผชิญกับความผันผวนของสถานการณ์ภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนมากขึ้น

นอกจากนี้ แนวโน้มโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม การเมืองและนโยบาย ยังส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ทำให้เงื่อนไขและปัจจัยต่าง ๆ ที่เคยเกื้อกูลและสร้างความสามารถในการแข่งขันโดยเปรียบเทียบกับประเทศเคยมีเปลี่ยนไป เช่น ปัจจัยแรงงานที่เคยเป็นข้อได้เปรียบของไทยเริ่มมีข้อจำกัดจากแนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและต้นทุนค่าแรงขั้นต่ำที่สูงขึ้น ส่งผลให้สินค้าบางรายการเริ่มประสบปัญหาการแข่งขันและสูญเสียตลาดบางส่วน จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไทยต่อจากนี้จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับโลกและระดับประเทศที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา ทั้งในแง่ของโอกาสที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ และภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบในเชิงลบ ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงจุดแข็งที่จะใช้ผลักดัน

^๑ จากตาราง Gross Domestic Product at Current Market Prices ปี ๒๕๕๗ (เบื้องต้น) ประกอบการแปลงตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ไตรมาส ๒/๒๕๕๘ ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนปีฐานจากเดิมที่ใช้วิธีปีฐานคงที่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ (Fixed base year) เป็นวิธีการคำนวณแบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVM), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=๙๕>

^๒ ข้อมูลโครงสร้างสินค้าส่งออก (ปี ๒๕๕๗) ในส่วนของสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร, กระทรวงพาณิชย์
<http://www.๒.ops๓.moc.go.th/>

^๓ สรุปผลที่สำคัญจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๖, สำนักงานสถิติแห่งชาติ service.nso.go.th/nso/web/survey/surpop๒-๒-๑-๕๖.html

^๔ รายงานสถานการณ์ SMEs ประจำปี ๒๕๕๗ (ข้อมูลปี ๒๕๕๖), สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

การพัฒนาให้ก้าวหน้า ควบคู่กับการแก้ไขจุดอ่อนที่มีอยู่ไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยสู่การพัฒนาที่สมดุล ยั่งยืนและมีส่วนร่วม กล่าวคือ มีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก มีการเติบโตอย่างยั่งยืน และมีการกระจายผลประโยชน์จากการเติบโตอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

ปัญหา

■ สถานภาพและปัญหาของภาคอุตสาหกรรมไทย (Internal Factors)

ภาคอุตสาหกรรมไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙) โดยช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ และ ๒ การพัฒนาประเทศจะมุ่งเน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้ารวมถึงการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการผลิตทดแทนการนำเข้า ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมไทยขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในขณะที่มีการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรมากขึ้น ต่อมาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙) รัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนนโยบายโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อส่งออก แต่การที่ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูง ในขณะที่การจ้างงานไม่ได้ปรับเพิ่มขึ้นตาม ทำให้เริ่มเกิดปัญหาการกระจายรายได้ ดังนั้น ตั้งแต่ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๔ เป็นต้นมา รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แก้ปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม พัฒนาฝีมือแรงงานภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาการผลิตรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก

อย่างไรก็ตาม แม้เศรษฐกิจไทยจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่ผลการพัฒนาที่ผ่านมาในหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่าภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยยังมีจุดอ่อนเชิงโครงสร้างและมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของสถานการณ์ภายนอก เห็นได้จากผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD (International Institute for Management Development) และ WEF (World Economic Forum) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ยังอยู่ในระดับต่ำในหลายด้าน อาทิ ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะด้านผลิตภาพ (Productivity) และความเข้มแข็งของ SMEs การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศักยภาพด้านนวัตกรรม ศักยภาพด้านการศึกษา ประสิทธิภาพของภาครัฐในด้านการบริหารและด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ กำลังแรงงานที่มีไม่เพียงพอ

นอกจากนี้ จากรายงานผลการพัฒนา ในช่วง ๒ ปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ยังสะท้อนให้เห็นปัญหาเชิงโครงสร้างของภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยในหลายประเด็น ทั้งในเรื่องการพึ่งพาการส่งออกและการลงทุนจากต่างประเทศในระดับสูง การนำเข้าสินค้าทุน/พลังงานจากต่างประเทศสูง ผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวในทิศทางที่ลดลง ผลิตภาพแรงงานภาคการผลิตมีแนวโน้มลดลง การลงทุนเพื่อการวิจัยพัฒนา การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยพัฒนา และคุณภาพแรงงานยังมีสัดส่วนต่ำกว่าเป้าหมายทำให้การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมาเป็นการเติบโตในเชิงปริมาณและยังมีความไม่สมดุล ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขประเด็นปัญหาเชิงโครงสร้างเหล่านี้ด้วย

■ แนวโน้มโลกที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม (External Factors)

แนวโน้มโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงระยะยาวที่มีขอบเขตกว้างและมีผลกระทบเชิงลึก จึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตลาดโลกในอนาคต หรือเรียกว่าเป็น Mega Trends ซึ่งจะส่งผลให้เกิดทั้งโอกาสที่ภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้และภัยคุกคามที่ภาคอุตสาหกรรมไทยจะต้องเร่งปรับตัวเพื่อรองรับ จำแนกได้เป็น ๕ มิติหลัก ดังนี้

มิติเศรษฐกิจ

- การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง (Multilateral Economy) มีการเปลี่ยนแปลงศูนย์กลางอำนาจทางเศรษฐกิจ โดยภูมิภาคเอเชียจะทวีความสำคัญมากขึ้น ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย จะช่วยเพิ่มกำลังซื้อในตลาดโลก ห่วงโซ่มูลค่าโลกจะมีการย่อยกระจายมากขึ้น ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะผู้รับจ้างผลิตต้องยกระดับบทบาทของตนในห่วงโซ่มูลค่าด้วยการเพิ่มผลิตภาพและนวัตกรรม รวมทั้งหันมาผลิตสินค้าสำหรับชนชั้นกลางในตลาดใหม่ให้มากขึ้น มิใช่พึ่งพาการส่งออกไปยังโลกตะวันตก แต่เพียงอย่างเดียว

- เศรษฐกิจโลกมีความผันผวนและซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งยังมีแนวโน้มสูงที่จะเกิดความไม่สมดุล ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงกดดันต่อฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดและอัตราแลกเปลี่ยน ความอ่อนแอของโครงสร้างเศรษฐกิจและแรงกดดันที่เกิดขึ้นกับประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจอย่างสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่นและจีน ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก

- กฎกติกาใหม่ของโลก หลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว ทั้งกฎระเบียบด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา พันธกรณีและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงกฎระเบียบด้านสังคมที่มีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชนและธรรมาภิบาล

- การพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยฐานเทคโนโลยีและองค์ความรู้ ซึ่งถือเป็นกลไกขับเคลื่อนสำคัญในการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้เป็นไปในทิศทางที่ยั่งยืนและนำพาประเทศให้ก้าวข้ามพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap : MIT)

มิติสังคม

- การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) สัดส่วนของประชากรวัยแรงงานเริ่มลดลง ขณะที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ ก่อให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภาระทางสังคมและเศรษฐกิจในการดูแลผู้สูงอายุจะมีมากขึ้น รวมถึงกระแสสังคมที่ให้ความสำคัญและใส่ใจกับการดูแลสุขภาพ/สุขอนามัยมากขึ้น นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดแนวโน้มการขาดแคลนแรงงานในบางสาขาอุตสาหกรรม

- ความเป็นเมือง (Urbanization) หมายถึงการเติบโตของชุมชนเมืองและปริมณฑลจากการเคลื่อนย้ายของประชากรจากชนบทสู่เมืองในประเทศกำลังพัฒนา และจากเมืองสู่ปริมณฑลในชาติตะวันตก การพัฒนาเข้าสู่สังคมเมืองที่มากยิ่งขึ้นนี้ จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำรงชีวิต รูปแบบการใช้จ่ายใช้สอย และเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบคมนาคมขนส่งระหว่างเมือง เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค รวมทั้งสร้างอุปสงค์ของสินค้าที่เกี่ยวข้อง

เช่น รถยนต์ รถไฟ รถไฟฟ้า รวมถึงสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของคนเมือง แต่ในขณะเดียวกัน ก็ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานของประชากร ซึ่งอาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในสังคมเมือง ทีวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

- การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค ผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย เช่น ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ ความต้องการปัจจัยที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสุขภาพ ความต้องการเพื่อตอบสนองวิถีชีวิตคนเมือง ทำให้ความต้องการสินค้าและบริการเหล่านี้มีเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแข่งขันและการดำเนินธุรกิจที่สอดคล้องกับพฤติกรรม/ความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การขยายตัวของธุรกิจออนไลน์ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากตราสินค้า การขยายตัวของธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคม การขยายตัวของธุรกิจบริการสุขภาพ

มิติเทคโนโลยี

- เศรษฐกิจและวัฒนธรรมดิจิทัล (Digital Economy and Culture) การสื่อสารผ่านระบบดิจิทัลด้วยเทคโนโลยีอัจฉริยะเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทำให้ผู้คนสามารถติดต่อ มีส่วนร่วม หรือบริหารจัดการสิ่งต่าง ๆ ได้ผ่านเครื่องมือสื่อสาร ด้วยการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต เช่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงทุกสิ่ง (Internet of Things : IoT) การประมวลผลแบบ Cloud Computing การพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) และหุ่นยนต์อัจฉริยะ ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จับต้องไม่ได้มีความก้าวหน้าและอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์มากขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดการปรับพฤติกรรมของผู้ผลิตและผู้บริโภคไปสู่รูปแบบเสมือนจริง (Virtual) มากขึ้นด้วย ต้นแนวคิดการเข้าสู่ยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ หรือ Industrial ๔.๐^๔

- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการหลอมรวมเทคโนโลยี (Technology Convergence) ซึ่งหมายถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่มีพื้นฐานมากกว่าหนึ่งสาขา เช่น การผสมผสานระหว่างนาโนเทคโนโลยีและเทคโนโลยีชีวภาพ นำไปสู่ผลิตภัณฑ์ทางชีวเคมีอย่างบรรจุภัณฑ์ชีวภาพหรืออาหารที่มีอายุการเก็บรักษายาวนาน มีคุณค่าทางโภชนาการและรสชาติที่ดีขึ้น การหลอมรวมระหว่างเทคโนโลยีไฟฟ้า เครื่องจักรกล คอมพิวเตอร์ ก่อให้เกิดนวัตกรรมหุ่นยนต์หรือการพิมพ์สามมิติ เป็นต้น

มิติสิ่งแวดล้อม

- การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Climate Change and Environmental Impact) การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยและการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งผลให้ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง ภาคอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องปรับกระบวนการผลิตสู่การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

- การขาดแคลนทรัพยากรและพลังงาน (Resources and Energy Inadequacy) ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาการขาดแคลนอาหาร ทรัพยากรธรรมชาติ และพลังงานเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานอย่างเห็นคุณค่ามากขึ้น

⁴ Industry ๔.๐ มาจากนโยบายอุตสาหกรรมแห่งชาติของประเทศเยอรมันที่ประกาศเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ภายใต้แนวคิดที่ว่า โลกจะเข้าสู่ช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ภายใน ๒๐ ปีข้างหน้า โดย Industry ๔.๐ คือ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการกระบวนการผลิตสินค้า ซึ่งจะเชื่อมความต้องการของผู้บริโภคแต่ละรายที่มีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันเข้ากับกระบวนการผลิตสินค้าได้โดยตรง โดยใช้กระบวนการผลิตที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลครบวงจร (Smart Factory) (ที่มา : <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/๖๓๓๓๔๕๘#sthash.zzQMgaW๑.dpuf>)

- ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานโลก (Food and Energy Security) มีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากอัตราการใช้พลังงานของโลกในภาพรวมเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดขณะที่พลังงานฟอสซิลมีจำกัด จึงเกิดการพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากพืชอาหารเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลผลิตอาหาร และความมั่นคงทางอาหาร เนื่องจากผลผลิตพืชอาหารของโลกมีแนวโน้มลดลงจากข้อจำกัดด้านพื้นที่ ศักยภาพทางเทคโนโลยีที่มีอยู่ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในขณะที่ต้องการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากการเพิ่มขึ้นของประชากรโลกและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจึงอาจนำไปสู่ความไม่สมดุลระหว่างการปลูกพืชอาหารและพลังงานและเกิดการแย่งชิงพื้นที่เพาะปลูกหรือปัญหาอื่น ๆ ตามมา

มิติการเมืองและนโยบาย

- การเปลี่ยนรัฐบาลทางการเมือง โดยประเทศจีน อินเดีย และประเทศตลาดใหม่จะมีบทบาทเทียบเท่ากับชาติมหาอำนาจในตะวันตก เช่นเดียวกับทวีปแอฟริกาซึ่งอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ และประชากรชนชั้นกลางที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจะเข้ามามีบทบาทในเวทีโลกมากขึ้น
- ภาคประชาชน/ประชาสังคมมีบทบาททางการเมืองและการพัฒนาประเทศมากขึ้น ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น และอาจเกิดความขัดแย้งทางความคิด/ทางการเมืองที่สร้างความแตกแยกในสังคมได้โดยง่าย ส่งผลให้การประกอบการอุตสาหกรรมต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน สังคม และการสร้างความเข้าใจที่ดีกับชุมชน/ภาคประชาสังคมให้มากขึ้นด้วย
- นโยบาย/ยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งในระดับโลกและระดับประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างทั่วถึงในทิศทางที่สมดุล (Balanced) มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม (Inclusive) และยั่งยืน (Sustainable)

ภาพแสดงสรุปแนวโน้มโลกที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม (External Factors)

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย

๒. วิธีการปฏิรูป

๒.๑ การวิเคราะห์ จัดทำแนวทาง เกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป

■ แผนและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย

ในการกำหนดนโยบายด้านอุตสาหกรรมจะต้องพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งนโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยทิศทางที่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

(๑) นโยบายรัฐบาลปัจจุบันด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

ตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ สรุปนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

- การพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

- การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยการเพิ่มองค์ความรู้ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุน และการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจน ทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน บริการทางการเงิน และการลงทุนสำหรับ SMEs การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศของ SMEs

- การส่งเสริมและวางรากฐานภาคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อให้ทุกภาคเศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลเพื่อรองรับการผลิตและบริการของภาคเศรษฐกิจของประเทศ โดยปรับบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องนี้ และจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม

- การเตรียมความพร้อมเพื่อส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียนของภาคอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs ให้สามารถแข่งขันได้รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ พัฒนาแรงงานภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการวางแผนการผลิตกำลังคนให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น ตลอดจนเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาการผลิตและการค้าบริเวณชายแดน

- การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ สนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอย โดยการแปรรูปเป็นพลังงาน วางระเบียบ/มาตรการการบริหารจัดการ

และพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวังไม่ให้เกิดการลักลอบทิ้งขยะอุตสาหกรรม เร่งแก้ไขปัญห
ในพื้นที่มาตาพุด ซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ทั้งการลดและขจัดมลพิษ
การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจาก
อุตสาหกรรมรวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรม
เชิงนิเวศ

(๒) ยุทธศาสตร์การปฏิรูปประเทศไทยของสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ตามเอกสาร วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การปฏิรูปประเทศไทย และการปรับเปลี่ยนกลไกภาครัฐ
ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทย คือ การพัฒนาเป็นประเทศในโลกที่หนึ่ง เป็น
ประเทศที่มีความมั่นคง ความมั่นคง และความยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ โดยประเทศไทย
ในศตวรรษที่ ๒๑ จะต้องเปลี่ยนผ่านสู่ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” คือ ปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจ
ที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพ เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทั้งนี้ ตามโมเดลประเทศไทย ๔.๐
จะประกอบด้วยกลไกขับเคลื่อนความมั่งคั่งชุดใหม่ (New Growth Engine) ๓ กลไกสำคัญ ซึ่งจะปรับเปลี่ยน
ประเทศไทยไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีการกระจายความมั่งคั่ง ตลอดจนเป็นระบบเศรษฐกิจสีเขียว
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของการเป็นประเทศโลกที่หนึ่ง ได้แก่

๑. กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยการสร้างและยกระดับผลิตภาพสะท้อนผ่านการสร้าง
เครือข่ายความร่วมมือการบริหารจัดการสมัยใหม่ การออกแบบและเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถ
ด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาธุรกิจร่วมลงทุน และการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น

๒. กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงสะท้อนผ่าน
การสร้างกลุ่มเศรษฐกิจระดับจังหวัด การสร้างเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การสร้างสภาพแวดล้อม
ที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริม สนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและ
สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เป็นต้น

๓. กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเนื่องจากประเทศไทยมี
พันธกิจต้องปฏิบัติตามพันธสัญญาที่มีต่อประชาคมโลก ดังนั้น การสร้างความมั่งคั่งของประเทศไทย
ในอนาคต จึงต้องคำนึงถึงการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อันจะเกิดประโยชน์กับ
ประเทศและประชาคมโลกในเวลาเดียวกัน

ทั้งนี้ ภารกิจหลักของรัฐบาลในการวางรากฐานของประเทศตามวิสัยทัศน์และกรอบยุทธศาสตร์
ชาติระยะ ๒๐ ปี ซึ่งต้องดำเนินการในช่วงระยะเวลา ๕ ปีแรก จะประกอบด้วย ๒ ภารกิจหลัก คือ

๑. ภารกิจซ่อมแซมประเทศ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำ การลดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน และ
การลดความขัดแย้ง

๒. ภารกิจเสริมสร้างประเทศ ได้แก่ การพัฒนาการศึกษาและทุนมนุษย์ การพัฒนาวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี และนวัตกรรม และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมชุดใหม่

และเนื่องจากกลไกภาครัฐ เป็นฟันเฟืองสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมี
ที่จะต้องมีการจัดระเบียบและปรับเปลี่ยนกลไกภาครัฐใหม่ เพื่อให้การขับเคลื่อนภารกิจ ๒ ข้อข้างต้น
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อไป

(๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ในยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ได้ระบุให้มีการ “พัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการมุ่งเน้นการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมสีเขียวและคาร์บอนต่ำบนฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน”

สำหรับทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่า จะให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของประเทศในระยะยาว คือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาใน ๖ ประเด็นหลัก คือ (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ในส่วนของการปรับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม ทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนา ๒ กลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กันไป คือ (๑) กลุ่มอุตสาหกรรมที่ต่อยอดจากศักยภาพหรือจุดแข็งในปัจจุบันของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมที่เชื่อมโยง/ต่อยอดจากภาคเกษตร และ (๒) กลุ่มอุตสาหกรรมที่รองรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในบริบทโลก ซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าและความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นของผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่ภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่อง จนถึงภาคบริการตามแนวทางคลัสเตอร์ การสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยสนับสนุนการผลิตในอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบสถานประกอบการให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างโอกาสทางการแข่งขันและยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการในระดับอนุภูมิภาค/ภูมิภาค การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ทั้งในการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ รวมทั้งการสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้

(๔) นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์

นายกรัฐมนตรีได้มอบแนวทางการดำเนินนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ (๑) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษบริเวณชายแดน สำหรับธุรกิจที่ใช้แรงงานจำนวนมาก ธุรกิจที่ใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่นบริเวณชายแดนหรือประเทศเพื่อนบ้านและธุรกิจด้านโลจิสติกส์ และ (๒) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ ซึ่งจะอยู่บริเวณพื้นที่ตอนใน สำหรับธุรกิจที่ไม่เหมาะกับชายแดนและธุรกิจที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น กิจการวิจัยและพัฒนา กิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและใช้แรงงานน้อย

คณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (ชนพ.) และรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้มอบนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จัดทำข้อเสนอแนะนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ โดยเน้นคลัสเตอร์ที่มีศักยภาพและ

มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ในการนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม สศช. และ สกท. ได้ร่วมกันดำเนินงานศึกษารายละเอียดแนวทางการพัฒนาคลัสเตอร์ ซึ่ง สกท. ได้เสนอนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบนโยบายดังกล่าวและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคลัสเตอร์ และมอบหมาย กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบการขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ให้เป็นรูปธรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานการพัฒนาในแต่ละคลัสเตอร์ รวมทั้งให้คณะกรรมการ ขนพ. กำกับให้กระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาคลัสเตอร์ตามขั้นตอนและอำนาจหน้าที่โดยด่วน

กรอบแนวทางการให้สิทธิประโยชน์ตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ในระยะแรก ประกอบด้วย ๓ กลุ่มหลัก ดังนี้

๑. Super Cluster เป็นคลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ได้แก่ (๑) คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน (๒) คลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม (๓) คลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๔) คลัสเตอร์ดิจิทัล ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย ๙ จังหวัด คือ พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครราชสีมา เชียงใหม่ และภูเก็ต

ทั้งนี้ มีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ได้แก่ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๘ ปี และลดหย่อนร้อยละ ๕๐ เพิ่มเติมอีก ๕ ปี สำหรับกิจการเพื่ออนาคตที่มีความสำคัญสูง ซึ่งกระทรวงการคลัง (กค.) จะพิจารณา ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด ๑๐ - ๑๕ ปี ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติที่ทำงานในพื้นที่ที่กำหนดทั้งคนไทยและต่างชาติ สำหรับสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษี ได้แก่ จะพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่ถาวร (Permanent Residence) สำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติ และอนุญาตให้ต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมได้

๒. คลัสเตอร์เป้าหมายอื่น ๆ ได้แก่ คลัสเตอร์เกษตรแปรรูป ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เป้าหมายทุกภาค (ภาคเหนือ/กลาง/ตะวันออก/ตะวันออกเฉียงเหนือ/ตะวันออก/ใต้) และ คลัสเตอร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย ๙ จังหวัด คือ กรุงเทพฯ กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และสระแก้ว โดยมีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี คือ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๓ - ๘ ปี และลดหย่อนร้อยละ ๕๐ เพิ่มเติมอีก ๕ ปี

๓. กิจการเป้าหมายที่จะส่งเสริมเป็นพิเศษในแต่ละคลัสเตอร์ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มสำคัญ คือ โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคลัสเตอร์ ได้แก่ กิจการฐานความรู้และกิจการโลจิสติกส์ และ กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตที่มีความสำคัญสูง ได้แก่ กิจการต้นน้ำที่สำคัญของแต่ละคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมสนับสนุนที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาอุตสาหกรรมหลักต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยมีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี คือ กิจการฐานความรู้ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๘ ปี (ไม่จำกัดวงเงิน) และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ ๕๐ เพิ่มเติมอีก ๕ ปี

ทั้งนี้ มีเงื่อนไขบังคับ โดยทุกโครงการที่ได้รับการส่งเสริมตามนโยบายนี้จะต้องร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย หรือ Center of Excellence ที่มีอยู่ในคลัสเตอร์ รวมทั้งต้องยื่นขอรับการส่งเสริมภายในสิ้นปี ๒๕๕๙ และต้องเริ่มดำเนินการภายในสิ้นปี ๒๕๖๐

สำหรับมาตรการสนับสนุนการพัฒนาคลัสเตอร์ ครอบคลุมประเด็นสำคัญต่าง ๆ เช่น การพัฒนาคนและเทคโนโลยี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค และการสนับสนุนเงินทุนเพื่อผลักดันให้เกิดการลงทุนในคลัสเตอร์เป้าหมายและยกระดับคลัสเตอร์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยแบ่งมาตรการดังกล่าวออกเป็น ๒ ระดับ คือ มาตรการสนับสนุนการพัฒนาคลัสเตอร์ในภาพรวม และเฉพาะคลัสเตอร์ จำนวน ๖ คลัสเตอร์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางมาตรการสนับสนุนการพัฒนาคลัสเตอร์ในภาพรวมและเฉพาะคลัสเตอร์ ๖ คลัสเตอร์

ที่	มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
๑. มาตรการสนับสนุนการพัฒนาคลัสเตอร์ในภาพรวม		
๑.๑ การให้สิทธิประโยชน์		
๑.	การกำหนดสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๑๐-๑๕ ปี สำหรับกิจการแห่งอนาคตที่มีความสำคัญสูงใน Super Cluster	กค.
๒.	การกำหนดสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติใน Super Cluster	กค.
๑.๒ การพัฒนาคนและเทคโนโลยี		
๑.	Talent Mobility : ส่งเสริมให้บุคลากรของภาครัฐมาช่วยพัฒนาเทคโนโลยีให้ภาคเอกชน	วท./ศธ./สทท.
๒.	ความร่วมมือโรงเรียนและโรงงาน : ผ่านโครงการ Work-integrated Learning/ สหกิจศึกษา/ ทวิภาคี	วท./ศธ./สทท.
๓.	สถาบันการศึกษา/สถาบันวิจัยชั้นนำจากต่างประเทศ : ส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันของไทยในพื้นที่คลัสเตอร์	วท./ศธ.
๔.	ส่งเสริมเอกชนที่มีความพร้อมจัดตั้งสถาบันการศึกษาหรือศูนย์ฝึกอบรมเฉพาะทาง : เช่น โรงเรียนกำเนิดวิทย์และสถาบันวิทยสิริเมธี (ปทท.) สถาบันปัญญาภิวัฒน์ (CP) วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์โตโยต้า	วท./ศธ.
๕.	จัดตั้ง Center of Excellence / ศูนย์ทดสอบ/ ศูนย์บริการสอบเทียบมาตรฐาน : โดยร่วมมือกับสถาบันในพื้นที่เพื่อยกระดับมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์	วท./ศธ./อก.
๖.	สนับสนุน R&D : ยกเว้นอากรขาเข้าของที่นำเข้ามาเพื่อทำ R&D หรือทดสอบ	กค.
๑.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		
๑.	ขยายท่าเรือแหลมฉบังและแก้ไขปัญหาการจราจรบริเวณท่าเรือ เช่น การขยายถนนให้มากกว่า ๔ เลน	คค.
๒.	ขยายสนามบินอู่ตะเภาเพื่อรองรับการขนส่งทางอากาศที่มีปริมาณสูงขึ้น	คค.
๓.	พัฒนาระบบโลจิสติกส์โดยเฉพาะการขนส่งสินค้าทางรางให้มีประสิทธิภาพ	คค.
๔.	พัฒนาความเร็วของอินเทอร์เน็ตและโครงสร้างพื้นฐานรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล	ทส.
๕.	การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและท่าเรือชายฝั่ง	คค.
๖.	การพัฒนาและส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวีไทย รวมทั้งอุตสาหกรรมการต่อเรือและอู่ต่อเรือ	คค.
๗.	การพัฒนาและส่งเสริมการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multi Modal Transport) เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ และส่งเสริมการพัฒนาการขนส่งทางน้ำในประเทศมากขึ้น	คค.
๑.๔ การแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค		
๑.	แก้ปัญหาผังเมืองในจังหวัดระยองเพื่อให้สามารถขยายอุตสาหกรรมบางประเภทได้	มท.
๒.	เร่งรัดการพิจารณาอนุมัติให้ถิ่นที่อยู่ถาวร (Permanent Residence) แก่ผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติ	มท./สตม.

ที่	มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
๑.๕ การสนับสนุนเงินทุน		
๑.	ส่งเสริมให้ใช้ประโยชน์จากกองทุนต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร เช่น ๑.๑ โครงการคูปองนวัตกรรม (สนช.) ๑.๒ กองทุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวทช./สทท.) ๑.๓ กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)	วท./สทท.
๒.	ส่งเสริมให้เกิด Venture Capital (VC) เพื่อเป็นช่องทางสนับสนุนเงินทุนแก่ SMEs ๒.๑ ขยายเวลามาตรการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ VC ของกรมสรรพากร (สิ้นสุดเดือน ธันวาคม ๒๕๕๔) พร้อมทั้งผ่อนปรนหลักเกณฑ์บางข้อ เช่น เงื่อนไขการถือหุ้น SMEs ๒.๒ เร่งรัดการจัดตั้งกองทุนร่วมลงทุน (Fund of Funds) ภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วท.) เพื่อลงทุนใน VC ของเอกชนในลักษณะ Matching Fund (งบประมาณปีละ ๕๐๐ ล้านบาท เป็นเวลา ๔ ปี)	กค. วท.
๒. มาตรการสนับสนุนเฉพาะคลัสเตอร์ (สำหรับ ๖ กลุ่มคลัสเตอร์)		
๒.๑ มาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน		
๑.	เร่งจัดตั้งศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติที่จังหวัดฉะเชิงเทรา (คณะรัฐมนตรีเห็นชอบงบประมาณบางส่วนแล้ว)	อก.
๒.	ขยายสาขาสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน (AHRDA) (จัดตั้งแห่งแรกที่จังหวัดสมุทรปราการแล้ว)	รง.
๓.	ยกเว้นอากรขาเข้ารถยนต์ต้นแบบหรือของที่นำเข้ามา เพื่อการวิจัยและพัฒนา หรือทดสอบ (คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้ กค.ดำเนินการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา)	กค.
๒.๒ มาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม		
๑.	เร่งดำเนินการโครงการบริหารจัดการน้ำและป้องกันอุทกภัย (งบประมาณ ๓ แสน ล้านบาท) ให้เป็นรูปธรรมโดยเร็วเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน	คณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
๒.	ยกระดับมาตรฐานสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ส่งออกไปยังตลาดชั้นนำและป้องกันการนำเข้าสินค้าคุณภาพต่ำจากต่างประเทศ	อก.
๓.	ขยายขอบเขตสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นศูนย์ทดสอบและรับรองมาตรฐาน โดยสนับสนุนเงินทุนในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็น	อก.
๔.	ส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ Micro Mold ที่มีความแม่นยำสูง เพื่อใช้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็กสำหรับ Smart Devices	อก.
๒.๓ มาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
๑.	ปรับผังเมืองรวมจังหวัดระยอง ๑.๑ เฉพาะนิคมอุตสาหกรรมเอเซียและพื้นที่ถมทะเลเพื่อให้ขยายได้ในบางประเภทอุตสาหกรรม ๑.๒ ปรับผังเมืองเทศบาลเมืองมาบตาพุดที่อนุญาตให้ตั้งโรงงานให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเดิมที่กำหนดไว้ ๓๕,๐๐๐ ไร่	มท.
๒.	กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานระดับโลก	อก.

ที่	มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
๓.	สนับสนุนการใช้พลาสติกชีวภาพเป็นบรรจุภัณฑ์หรือวัตถุดิบ เช่น ๓.๑ ให้นำค่าใช้จ่ายการใช้พลาสติกชีวภาพมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ ๒๐๐ ๓.๒ เพิ่มสัดส่วนการจัดซื้อผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ๓.๓ กำหนดให้บรรจุภัณฑ์อาหารใช้พลาสติกชีวภาพทดแทนโพลีเอทิลีน ๓.๔ กำหนดให้ห้างสรรพสินค้า/ซูเปอร์มาร์เก็ตใช้ถุงที่ย่อยสลายได้	กค.
๒.๔ มาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์ดิจิทัล		
๑.	พัฒนาระบบ High Speed Internet ให้มีความเร็วเท่าค่าเฉลี่ยของโลก คือ ๒๔.๔ Mbps (ปัจจุบันไทยอยู่ที่ ๒๐ Mbps เชียงใหม่และภูเก็ตอยู่ที่ ๑๕ Mbps/ สิงคโปร์อยู่ที่ ๑๐๔ Mbps)	ทส.
๒.	อำนวยความสะดวกด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงานหรือการให้ Permanent Residence แก่ผู้เชี่ยวชาญด้าน IT จากต่างประเทศ	มท./สศท./ทส.
๓.	เร่งปฏิรูปภาครัฐให้เป็น Digital Government โดยเน้นการเพิ่มบริการ E-Service และการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Data)	ทส.
๒.๕ มาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์เกษตรแปรรูป		
๑.	ยกระดับคุณภาพ/มาตรฐานสินค้าเกษตรแบบครบวงจร ตั้งแต่แหล่งผลิตโดยเฉพาะเกษตรกรอินทรีย์ โรงคัดบรรจุและโรงแปรรูปสินค้าเกษตร รวมทั้งระบบ Traceability	กษ./วท.
๒.	เร่งพัฒนา Rubber City ในจังหวัดสงขลา (๑,๒๔๘ ไร่) รวมทั้งขยายการจัดตั้ง Rubber City ที่จังหวัดระยองและจังหวัดกาญจนบุรี	อก.
๓.	พัฒนาระบบขนส่งทางรางเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแปรรูปยางขึ้นต้นในภาคใต้กับอุตสาหกรรมปลายน้ำในภาคตะวันออก (ปัจจุบันใช้ถนนค่าใช้จ่ายสูงกว่า)	คค.
๔.	จัดตั้งศูนย์ทดสอบมาตรฐานกลางและศูนย์วิจัยและพัฒนาอย่างธรรมชาติและผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติที่มีคุณภาพในพื้นที่ Rubber City	วท.
๒.๖ มาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม		
๑.	Functional Textile : ส่งเสริมการผลิตเส้นใยจากวัสดุการเกษตรและเส้นใยที่มีคุณสมบัติพิเศษตลอดจนด้ายและผ้าผืนคุณภาพสูง/มีคุณสมบัติพิเศษเพื่อสร้างความแตกต่าง/เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์	อก./สทท.
๒.	พอกย้อมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : ส่งเสริมอุตสาหกรรมพอกย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จที่มีประสิทธิภาพ ประหยัดน้ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการเดิมปรับเปลี่ยนเครื่องจักรให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น	อก./สทท.
๓.	ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจแฟชั่น : ๓.๑ Sourcing Hub of ASEAN : ส่งเสริมให้บริษัท Sourcing เข้ามาตั้งฐานในไทย รวมทั้งสนับสนุนให้จัดงาน Fair วัตถุดิบระดับโลกในไทยเพื่อตลาดอาเซียน เช่น งาน Premier Vision, Intertextile, Techtextil, Hemitex ๓.๒ สถาบันแฟชั่นระดับโลก : ส่งเสริมให้ตั้งสาขาและเปิดสอนระดับปริญญาในไทยเช่น FIT New York, NC State, London Collage of Fashion, IFM Paris, Bunka Tokyo เพื่อเป็นแม่เหล็กดึงดูด Brand ระดับโลกและสร้างบุคลากรไทยที่จะทำงานกับผู้ซื้อรายใหญ่ของโลกได้	อก./พณ./สทท. อก./ศธ./สทท.

หมายเหตุ : ดัชนีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง (กค.), กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.), กระทรวงคมนาคม (คค.), กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทส.), กระทรวงมหาดไทย (มท.), กระทรวงแรงงาน (รง.), กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วท.), กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.), กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.), สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สทท.), สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สศท.), สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.), สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (สฟอ.)

สำหรับภารกิจในระยะต่อไป กระทรวงอุตสาหกรรมจะขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ให้เป็นรูปธรรมและทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงาน ผ่านกลไกคณะกรรมการเร่งรัดนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์และคณะอนุกรรมการที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานในแต่ละคลัสเตอร์ ซึ่งบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันมาตรการสนับสนุนการพัฒนา ทั้งในระดับภาพรวมและในรายคลัสเตอร์ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว อันจะเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่าและเสริมสร้างศักยภาพด้านการลงทุนของประเทศ ตลอดจนส่งผลให้ประเทศไทยก้าวพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางได้ในระยะยาวต่อไป

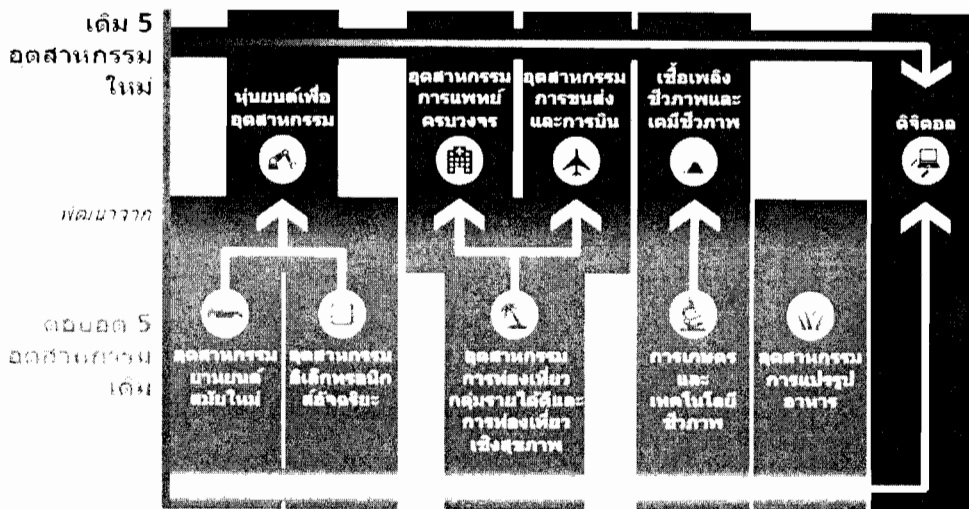
(๕) ข้อเสนอ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย : กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth)

กระทรวงการคลัง (กค.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน โดยมี กค. กระทรวงอุตสาหกรรม สกท. สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นคณะทำงานเพื่อศึกษาและเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ซึ่งจะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) ของประเทศ รวมถึงการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้มอบหมายให้ กระทรวงอุตสาหกรรมจัดทำข้อเสนอ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย : กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีเหตุผลความจำเป็น เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๗๕ ซึ่งประเทศไทยจะต้องมีการลงทุนขยายตัวร้อยละ ๑๐ ต่อปี และมี GDP ขยายตัวร้อยละ ๖ ต่อปีอย่างต่อเนื่องในอีก ๑๗ ปีข้างหน้า จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพที่สามารถสร้างผลกระทบในการผลักดันการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต รวมถึงมาตรการสนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าวจะเป็นการต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม ซึ่งจะเพิ่มรายได้ของประชากรได้ประมาณร้อยละ ๗๐ จากเป้าหมาย และอีกร้อยละ ๓๐ มาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ โดยประกอบด้วย ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. การต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

๒. การเติม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต ได้แก่ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (Robotics) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ลงมติว่า

- เห็นชอบในหลักการข้อเสนอ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และมอบหมายให้คณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ โดยมีผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมภายในปี ๒๕๖๐ ทั้งนี้ มาตรการใดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะมาตรการด้านสิทธิพิเศษ การส่งเสริมการลงทุน มาตรการด้านการเงินการคลัง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดทำรายละเอียดและดำเนินการตามขั้นตอน ของระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นรายมาตรการก่อน ดำเนินการ

- เห็นชอบในหลักการกลไกการผลักดันการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และมอบหมายให้ กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณารายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษให้สอดคล้องกับ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะแต่งตั้งขึ้นภายใต้ พระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษต่อไป

- ให้กระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของสำนักงานประมาณและ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

(๖) นโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีมติรับทราบมาตรการเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่กระทรวงอุตสาหกรรม เสนอ โดยมอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เป็นเจ้าภาพหลัก ในการบูรณาการการดำเนินงาน ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้ประสานและบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงพาณิชย์ สสว. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอ มาตรการดังกล่าว แบ่งเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ SMEs (Regular) ๒. การสร้าง ผู้ประกอบการใหม่เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Start-up) ๓. การช่วยเหลือ SMEs ที่ประสบปัญหาทาง ธุรกิจ (Turn-around) ในการปรับแผนธุรกิจเป็นการเร่งด่วน และ ๔. การสร้างและพัฒนาปัจจัยสนับสนุน (Enabling Business)

ทั้งนี้ การดำเนินงานดังกล่าว จะมุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถที่เชื่อมโยงการดำเนินงาน ตั้งแต่การสร้างความเป็นเลิศในกระบวนการดำเนินงานของ SMEs การสร้างคุณค่าเพิ่มจากการต่อยอดและ

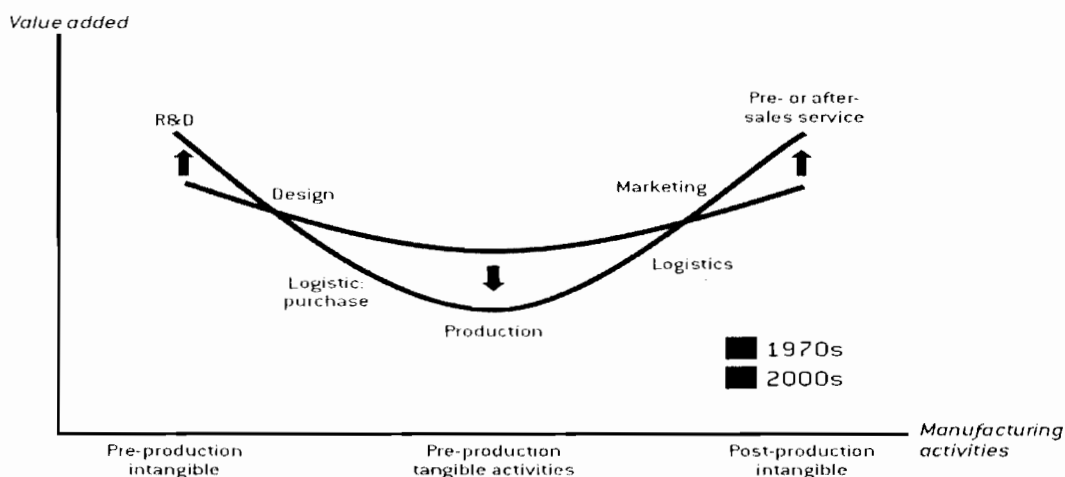
ใช้ประโยชน์งานวิจัยและเทคโนโลยี การพัฒนาการออกแบบ และการเสริมสภาพคล่องทางการเงินให้กับ SMEs

■ แนวคิดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย

(๑) การขับเคลื่อนประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)

จากการประมวลกรณีศึกษาและแนวทางการหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางของประเทศต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการขับเคลื่อนประเทศให้ข้ามพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ได้แก่ การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการเพิ่มผลิตภาพ ควบคู่กับการปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการพัฒนา ทั้งนี้ จากกรณีศึกษาของต่างประเทศพบว่า เมื่อประเทศรายได้ปานกลางยกระดับไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วที่เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยฐานความรู้สัดส่วนของภาคการผลิตจะเริ่มลดลงในขณะที่ภาคบริการจะมีส่วนแบ่งสูงสุด

โจทย์สำคัญของกระบวนการนี้สำหรับภาคอุตสาหกรรมไทย คือ การปรับกระบวนการที่ศูนย์หรือต่อยอดอุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่เชื่อมโยงกับภาคบริการมากขึ้น เนื่องจากตามแนวคิดโค้งยิ้ม (Smile Curve) กระบวนการที่สร้างมูลค่าเพิ่มมากที่สุดไม่ใช่ขั้นตอนการผลิตสินค้าในขั้นกลางน้ำแต่เป็นการสร้างนวัตกรรมและการออกแบบในขั้นแรกเริ่มและการตลาดการค้า รวมถึงการให้บริการหลังการขายในขั้นปลายน้ำ^{๑๖}

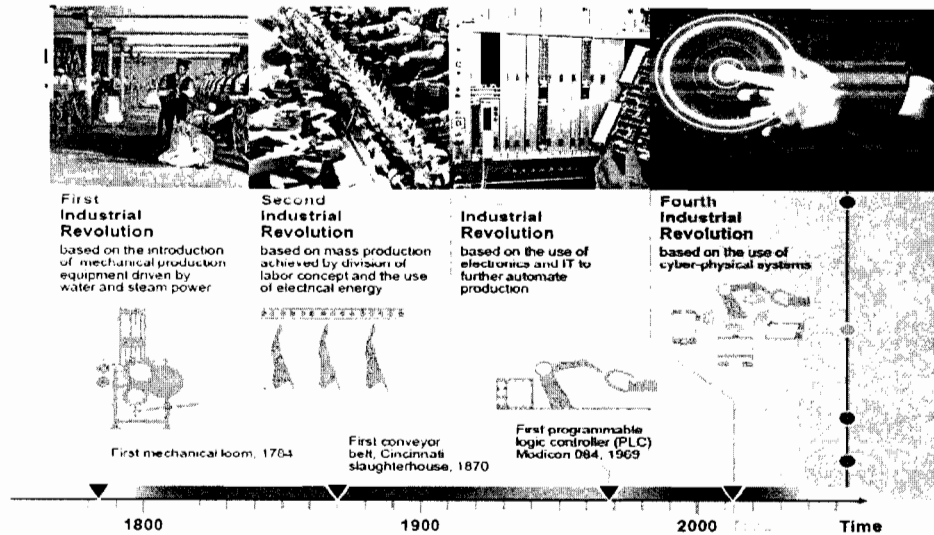

(๒) การปรับเปลี่ยนสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรม ครั้งที่ ๔ หรือ Industry ๔.๐

ปัจจัยสนับสนุนสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ภาคอุตสาหกรรมไทย คือ การเพิ่มประสิทธิภาพภาคอุตสาหกรรมด้วยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (STI) ควบคู่ไปกับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้ออำนวย เช่น ปัจจัยแวดล้อมด้าน STI ทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ การวิจัยและพัฒนา (R&D) การพัฒนาศูนย์ทดสอบ/ศูนย์บ่มเพาะ/ศูนย์ออกแบบการพัฒนากำลังคน/แรงงานภาคอุตสาหกรรมการปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต/ห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาค ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความพร้อมและศักยภาพด้าน STI ของประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) หรือเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมได้

^{๑๖} รายงานการศึกษาโครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตไทย วิสัยทัศน์ใหม่สู่ AEC โดยมูลนิธิสถาบันวิจัยเศรษฐกิจการคลัง เสนอสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, พฤษภาคม ๒๕๕๘

ปัจจุบันมีแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรม ครั้งที่ ๔ หรือ Industry ๔.๐ ที่ผสมผสานของการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพในขณะที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้ด้วย อันจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของภาคอุตสาหกรรมไทยภายในไม่เกิน ๒๐ ปีข้างหน้า ภาคอุตสาหกรรมไทยจึงควรมีการเตรียมความพร้อมและกำหนดทิศทางของภาคอุตสาหกรรมให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รวมทั้งยกระดับผลิตภาพและนวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมไปพร้อมกัน

ที่มา : SIEMENS AG, ๒๕๕๘.

แนวคิด Industry ๔.๐ เป็นความก้าวหน้าในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ (Information and Communication Technology : ICT) ในกระบวนการผลิตสินค้า ซึ่งจุดเด่นที่สำคัญคือ สามารถสร้างเครือข่ายเชื่อมต่อความต้องการผู้บริโภคกับผู้ผลิต เพื่อให้สามารถผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการแบบอัตโนมัติ (Automation) กล่าวคือ สามารถผลิตสิ่งของหลากหลายรูปแบบได้ในเวลาเดียวกัน แทนการผลิตครั้งละจำนวนมาก ๆ ดังเช่นในปัจจุบัน และสามารถทำได้ทุกแห่งในโลกผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถขับเคลื่อนได้แม้ไม่มีผู้ควบคุม

นิยามของ Industry ๔.๐ คือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) เข้ามาใช้ในการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการผลิตหรือที่เรียกว่า Internet of Things (IoT) โดยมีหัวใจสำคัญ คือ การเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการควบคุม บริหารจัดการ และสามารถวิเคราะห์กระบวนการผลิตได้ทั้งกระบวนการแบบ Real Time ผ่านเครือข่ายที่ถูกเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน (Value Network) โดยอุปกรณ์ทั้งหมดในเครือข่ายสามารถสื่อสารระหว่างกันและกัน (Machine to Machine : M to M) ต่างจากการเชื่อมโยงในปัจจุบันที่เป็นการเชื่อมโยงระหว่างจุดใดจุดหนึ่ง รวมถึงการบริหารข้อมูลจำนวนมหาศาลทั่วโลกโดยใช้เทคโนโลยี Big Data และ Cloud Computing เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ตั้งแต่เครื่องจักรในสายพานการผลิต คลังสินค้า จนถึงระบบเซ็นเซอร์ของอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็นเครือข่ายเดียวกัน โดยสามารถสื่อสารระหว่างกันได้ทั้งระบบและควบคุมกระบวนการทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียว จึงไม่เพียงแต่เป็นการเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต ลดจำนวนแรงงาน ทั้งยังลดระยะเวลาในการดำเนินการได้อีกด้วย ซึ่งเป้าหมายหลักในการพัฒนาตามแนวทาง Industry ๔.๐ คือ ๑. Smart Factory (โรงงานอัจฉริยะ) ผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Cyber-physical System (CPS) ในกระบวนการผลิต โดยนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสร้างเครือข่ายระหว่างอุปกรณ์และ

การบริการ จำลองและวิเคราะห์ข้อมูลภายในระบบเครือข่าย และส่งคำสั่งไปยังอุปกรณ์/เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่กระบวนการผลิตแบบ Real Time และ ๒. Customized Mass Production (การผลิตจำนวนมากตามความต้องการผู้บริโภค) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าในปริมาณมากแบบ Real time ลดระยะเวลาในการดำเนินการ รวมทั้งสามารถผลิตสินค้าได้ตรงตามความต้องการผู้บริโภคในรูปแบบ Production on Demand

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับแนวโน้มทิศทางเทคโนโลยีใหม่ ๙ เทคโนโลยีที่จะเข้ามาเปลี่ยนแปลงรูปแบบกระบวนการผลิต ได้แก่

๑. ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) : คือ ชุมชนของชุดข้อมูลที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อน มีทั้งการบันทึกและจัดเก็บ การค้นหา การแบ่งปัน และการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทำให้ค้นหาข้อมูลได้ง่ายและปริมาณข้อมูลมีจำนวนมาก ทำให้ความได้เปรียบในการเข้าถึงข้อมูลจะหมดความสำคัญลง ความได้เปรียบในการแข่งขันจะเกิดจากความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่ปริมาณมหาศาลให้เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมในปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๒. หุ่นยนต์อัตโนมัติ (Autonomous Robots) มาเป็นผู้ช่วยในการผลิต : กำลังมีการพัฒนาและนำมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะในการผลิตที่มีความเสี่ยงหรือมีความละเอียดมาก จนมนุษย์อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย

๓. การสร้างแบบจำลอง (Simulation) : เข้ามาช่วยป้องกันและประเมินความผิดพลาดลดโอกาสในการสูญเสียและบริหารจัดการความไม่แน่นอนล่วงหน้า

๔. การบูรณาการระบบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (System Integration) : ระบบบริหารจัดการที่แต่ละระบบจะมีการบูรณาการทุกทิศทาง (Horizontal and Vertical System Integration) โดยจะเกี่ยวพันและสนับสนุนซึ่งกันและกันแบบเป็นองค์รวม

๕. การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของสิ่งต่าง ๆ (Internet of Things : IoT) ที่ทำให้เป็นอุปกรณ์อัจฉริยะ : การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีโดยนำระบบอินเทอร์เน็ตมาเชื่อมต่อกระบวนการทำงานภายในให้สามารถแสดงผลข้อมูลเป็นปัจจุบัน (Real Time) ระบบการบริหารจัดการแต่ละระบบจะเชื่อมต่อกันด้วยดิจิทัลเทคโนโลยี สามารถโต้ตอบกับผู้ปฏิบัติงาน ซัพพลายเออร์ และลูกค้าได้ตลอดเวลา (Industrial IoT) ซึ่งเรียกว่า “Smart Factory”

๖. การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล (Cybersecurity) : เมื่อมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในวงกว้าง การพัฒนาระบบความปลอดภัยในโลกไซเบอร์จะถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อป้องกันการเข้าถึงข้อมูลสำคัญ (Cyber Security)

๗. การประมวลและเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ (Cloud Computing) : ระบบ Cloud จะเข้ามาแทนที่ระบบ Server โดยระบบ Cloud จะเป็นการทำงานร่วมกันของเซิร์ฟเวอร์จำนวนมาก ซึ่งระบบจะแบ่งชั้นการประมวลผลออกจากชั้น ๆ หากมีเซิร์ฟเวอร์ใดเสียหายจะสวิตซ์การทำงานไปยังเซิร์ฟเวอร์ตัวอื่นแทนโดยอัตโนมัติในทันที ทำให้สามารถทำงานได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด อีกทั้งระบบสามารถจัดสรร CPU และ Memory ให้ตามจำนวนใช้งาน และแยกทรัพยากรกับผู้อื่นอย่างชัดเจน พร้อม Firewall ป้องกันระบบจากผู้ใช้อื่น

๘. การขึ้นรูปชิ้นงานด้วยเนื้อวัสดุ (Additive Manufacturing) : การผลิตจะมีความทันสมัย รวดเร็ว และตอบสนองความต้องการลูกค้าเฉพาะรายได้ในปริมาณมากหรือ Additive Manufacturing หรือ 3D Printing ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับการผลิตชิ้นส่วน/อุปกรณ์ในหลากหลายสาขา อุตสาหกรรม อาทิ สิ่งทอ การแพทย์ อากาศยาน อุปกรณ์ วัสดุก่อสร้าง และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

๙. เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ที่ผสมผสานเอาโลกแห่งความเป็นจริงเข้ากับโลกเสมือนโดยผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ : เช่น ทีวี ๓ มิติ เครื่องเล่นเกม แว่นตา Google Glass ซึ่งเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าล้ำสมัยจะปรากฏในตลาดอยู่ตลอดเวลา เพื่อตอบสนองการใช้งานมากขึ้น สะดวกขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

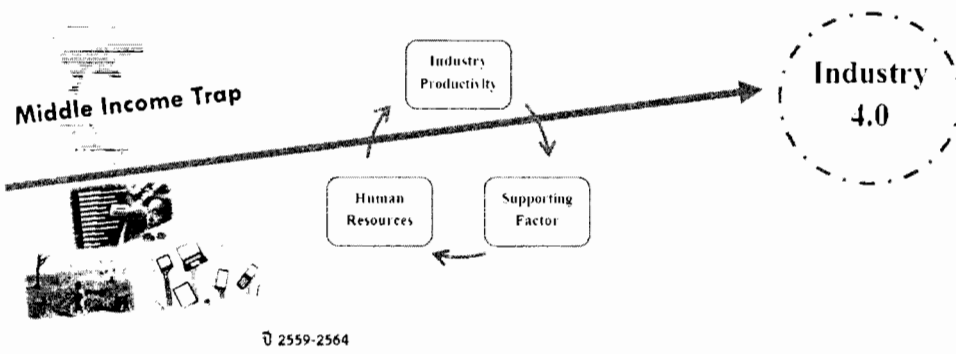
(๓) การเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพภาคอุตสาหกรรม (Productivity and Efficiency)

การเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพของภาคอุตสาหกรรมนับว่าเป็นกระบวนการสำคัญยิ่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้มีรากฐานที่เข้มแข็งภายใต้บริบทความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ยุค Industry ๔.๐ อันจะนำพาประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางได้อย่างยั่งยืนในระยะต่อไป ในการนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จึงจัดทำแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ (Productivity)^๗ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไทย ซึ่งจะดำเนินการใน ๒ แนวทาง คือ ๑. การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในกระบวนการทำงาน และ ๒. การยกระดับสินค้า/กระบวนการผลิตโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (STI) หรือการเปลี่ยนฐานเทคโนโลยีใหม่ตามแนวคิด Industry ๔.๐

แผนแม่บทดังกล่าวจะมุ่งเน้นการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) การบริหารจัดการสมัยใหม่ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม (Enabling Factors) เช่น กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ เข้ามาช่วยในการยกระดับประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่ระดับสถานประกอบการและเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมให้รองรับกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ พร้อมให้ความสำคัญและสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยจะให้ความสำคัญกับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP Contribution) และมีแนวโน้มการเติบโตในอนาคต

เพื่อขับเคลื่อนแผนแม่บท Productivity ระยะที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงมีการกำหนด ๓ ยุทธศาสตร์หลักภายใต้แผนแม่บทฯ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับผลิตภาพภาคอุตสาหกรรมไทยโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และระบบบริหารจัดการสมัยใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับผลิตภาพทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะรอบด้าน สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต และยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพที่นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

^๗ แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม ระยะที่ ๑ มีการดำเนินการระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕

วัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านผลิตภาพภาคอุตสาหกรรมสู่ระดับคอร์โวลท์ที่ 3 ตามการจัดอันดับของ IMD (ปัจจุบันอันดับที่ 51 ไปสู่อันดับที่ 45 เป็นต้นไป ภายในปี 2564)

- กลุ่มเป้าหมาย**
1. สถานประกอบการ โดยให้ความสำคัญกับ SMEs
 2. บุคลากร และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

- เป้าประสงค์**
1. TFP ของภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการเติบโต 3% ต่อปี
 2. ผลิตภาพแรงงานของภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการเติบโต 5% ต่อปี
 3. มีความเข้าใจของบุคลากรในกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ
 4. ความพึงพอใจเฉลี่ยต่อบริการภาครัฐไม่ต่ำกว่า 80%

ยุทธศาสตร์	ยกระดับผลิตภาพภาคอุตสาหกรรมให้โดยให้เทคโนโลยีและนวัตกรรมและระบบบริหารจัดการสมัยใหม่	ยกระดับผลิตภาพทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะระดับต้นตรงสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ
กลยุทธ์	1. สนับสนุนการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและผลิตภาพ 2. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่เป็นเลิศและประยุกต์ใช้ 3. ส่งเสริมให้การผลิตมีกระบวนการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล 4. นำแนวคิดหรือ Innovation และ CIVIL อย่างเป็นระบบมาผลิต	1. ยกระดับผลิตภาพแรงงานให้แข่งขันได้กับมาตรฐานโลก 2. พัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านผลิตภาพ 3. ส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการเรื่องการจัดการทรัพยากรและความเสี่ยง 4. พัฒนาระบบกำลังคนสู่ภาคแรงงานให้มีทักษะฝีมือตรงกับตลาดแรงงานด้วยระบบและสาขาอุตสาหกรรม	1. การสร้าง Clusters ในท้องถิ่นชุมชน 2. การบริหารจัดการองค์กรภาครัฐและองค์รวมที่จะสอดคล้องกับบริบทภายในและภายนอกประเทศ 3. พัฒนาให้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านผลิตภาพในภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. ส่งเสริมปัจจัยสนับสนุนในการยกระดับผลิตภาพภาคอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ สำหรับความคืบหน้าการขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ณ ปัจจุบัน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้จัดประชุมหารือเรื่องการจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุม โดยขณะนี้มีข้อสรุปร่วมกัน คือ ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อบูรณาการภายใต้แผนปฏิบัติการฯ โดยแบ่งเป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้

๑. **โครงการในลักษณะทั่วไป (Generic Projects)** ที่เป็นการพัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพในการผลิตเป็นการทั่วไป โดยมีสถาบันไทย-เยอรมัน (สทย.) สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (สพช.) สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.) และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สพว.) เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการและสนับสนุนการทำงานในรายสาขาอุตสาหกรรมในภาพรวม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาไปที่อุตสาหกรรมตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์

๒. **โครงการลักษณะเฉพาะ (Specific Projects)** ที่มุ่งเน้นดำเนินการตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ จำนวน ๖ คลัสเตอร์ ได้แก่ คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน คลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม คลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม คลัสเตอร์ดิจิทัล คลัสเตอร์เกษตรแปรรูป และคลัสเตอร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งสาขาอุตสาหกรรมอื่นที่สร้างความเข้มแข็งให้กับ ๖ คลัสเตอร์เป้าหมาย/ตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม (Diagnose Projects) พร้อมนี้ ได้เสนอให้จัดทำแผนที่นำทาง (Road Map) ในการพัฒนาประสิทธิภาพและผลิภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมร่วมด้วย โดยมีสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (สสท.) สถาบันอาหาร (สอท.) สถาบันยานยนต์ (สยย.) สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (สฟอ.) สถาบันพลาสติก (สพต.) สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย (สทท.) สถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย (สกส.) และ สฟว. เป็นผู้ดูแลหลักในรายอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ แนวทางแก้ไข

จากการศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาของภาคอุตสาหกรรมไทย แนวโน้มโลกที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม แผนและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย รวมทั้งแนวคิดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย ทำให้ทราบถึงทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในอนาคตที่ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อรองรับโอกาสที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานศักยภาพของประเทศ ส่งเสริมการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก แก้ไขปัญหาอุปสรรคและยกระดับปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาด้านต่าง ๆ ตลอดจนมุ่งสร้างความเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่มูลค่าทั้งภายในประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภาคอุตสาหกรรมไทยในเวทีโลก และขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางตามเป้าหมายที่วางไว้ได้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็วและมีความยั่งยืน

ทั้งนี้ ในการวางแผนทางการแก้ไขและพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยภายใต้บริบทข้างต้น จำเป็นต้องกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางในการกำหนดแผนการพัฒนาในระดับสาขาอุตสาหกรรมต่อไป โดยกรอบแนวทางดังกล่าว มีรายละเอียดดังนี้

■ กรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

วิสัยทัศน์ : ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมสร้างมูลค่า (Value Creation Industries)

เป้าหมาย : ภาคอุตสาหกรรมไทยเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศรายได้สูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สร้างมูลค่าและตอบสนองกระแสโลก

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมสร้างมูลค่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม/ผลิตภัณฑ์อนาคต (อุตสาหกรรม/ผลิตภัณฑ์ที่ต่อยอดจากอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพและตอบสนองแนวโน้มโลก) โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (STI)

กลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. การเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D)

ศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาถือเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่ตอบสนองต่อกระแสโลก ดังนั้น ในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมสร้างคุณค่าจึงจำเป็นต้องยกระดับศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ซึ่งยังเป็นจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมไทย ทั้งในด้าน Hardware เช่น การจัดตั้ง/พัฒนาห้องปฏิบัติการ ศูนย์ทดสอบ ศูนย์บ่มเพาะ

และออกแบบผลิตภัณฑ์ และ ด้าน Software เช่น การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยกลางเพื่อผลักดันการนำผลการศึกษาวิจัยมาสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยพัฒนา การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคตตั้งแต่การวิจัยพัฒนาในระดับ Lab Scale จนถึงการขยายผล (Scale up) สู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ในลักษณะการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงาน

- สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคต ในลักษณะการร่วมดำเนินการระหว่างภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม (ร่วมกำหนดผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ร่วมวิจัยพัฒนา ร่วมลงทุน)
 - พัฒนาระบบบริหารจัดการงานศึกษาวิจัยกลาง เพื่อผลักดันให้เกิดการนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
 - จัดตั้ง/พัฒนาศูนย์บ่มเพาะออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ สำหรับอุตสาหกรรมอนาคต
 - พัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สำหรับอุตสาหกรรมอนาคต
- เช่น ห้องปฏิบัติการ ศูนย์ทดสอบกลาง ระบบข้อมูลสารสนเทศ บุคลากร

๒. การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมอนาคต

การลงทุนในอุตสาหกรรมอนาคตจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยปัจจัยเอื้อทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน โดยใช้มาตรการทางภาษีและกลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐเพื่อกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศต่อผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ในขณะเดียวกัน ในด้านอุปทาน เนื่องจากการพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตบางประเภทจำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ เทคโนโลยี รวมถึงเงินลงทุนจากต่างประเทศ ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ภายใต้เงื่อนไขในการถ่ายโอนเทคโนโลยีโดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมอนาคตที่ภาคอุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพที่จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายการผลิตในระดับสากล/มีข้อได้เปรียบในด้านปัจจัยการผลิต เช่น อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์การแพทย์ เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงาน

- กระตุ้นอุปสงค์ในผลิตภัณฑ์เป้าหมาย โดยใช้มาตรการทางภาษีและกลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
- ส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมอนาคตที่ภาคอุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพในเครือข่ายการผลิตระดับสากล โดยให้สิทธิประโยชน์ชั่งจูงการลงทุนพร้อมกำหนดเงื่อนไขในการถ่ายโอนเทคโนโลยี (ทั้งการลงทุนผลิต และการลงทุนตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนา/การออกแบบ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพื่อรักษารฐานการผลิตและการส่งออกของกลุ่มอุตสาหกรรมดั้งเดิมที่เป็นฐานรายได้ของประเทศรวมถึงเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมไทยที่ไม่สามารถแข่งขันได้ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน ผ่านมาตรการที่เหมาะสมในแต่ละสาขาอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ที่ ๒

๑. การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

การเพิ่มผลิตภาพเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมไทยและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในระยะยาว โดยใช้ปัจจัยภายในเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาซึ่งจะทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างยั่งยืน การเพิ่มผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรมจะมุ่งเน้นการดำเนินงานใน ๓ ส่วน

คือ การเพิ่มผลิตภาพสถานประกอบการโดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และระบบบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต การเพิ่มผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรมโดยการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและสามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาแรงงานให้มีทักษะมากกว่า ๑ ด้าน (Multi-Functional Skill) รวมทั้งการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและทดแทนแรงงาน ซึ่งถือเป็นการปรับกระบวนการผลิตสู่ Industry ๔.๐

แนวทางการดำเนินงาน

- เพิ่มผลิตภาพสถานประกอบการผ่านระบบการวินิจฉัย/ให้คำปรึกษาแนะนำ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และระบบบริหารจัดการสมัยใหม่
- สนับสนุนการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานภาคอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับโรงงาน ผ่านโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว และระดับเมืองผ่านโครงการภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่มีการกระจุกตัวของอุตสาหกรรมหนาแน่นเป็นพื้นที่นำร่อง

แนวทางการดำเนินงาน

- ส่งเสริมอุตสาหกรรม (ระดับโรงงาน) เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
- ดำเนินการตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓. การพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม

การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องมีการพัฒนาปัจจัยแวดล้อม (Enabling Factor) ที่เอื้ออำนวย โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยเอื้อที่จะส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์ Intelligence เพื่อการจัดการ Big Data สำหรับภาคอุตสาหกรรม การปรับปรุงกลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เอื้อต่อการประกอบการอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น อุตสาหกรรมแร่ เครื่องจักรกล แม่พิมพ์ ระบบ Automation เพื่อทดแทนการนำเข้า

แนวทางการดำเนินงาน

- จัดตั้งศูนย์ Intelligence เพื่อการจัดการ Big Data สำหรับภาคอุตสาหกรรม
- ปรับปรุงกฎระเบียบ/กลไกภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม (เช่น การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การใช้มาตรการจูงใจทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศ)
- พัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น อุตสาหกรรมแร่ เครื่องจักรกล แม่พิมพ์ ระบบ Automation เพื่อทดแทนการนำเข้า

๔. การพัฒนาความเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

การปรับโครงสร้างสู่อุตสาหกรรมสร้างคุณค่า จำเป็นต้องอาศัยการส่งเสริม สนับสนุนความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมในมิติต่าง ๆ ทั้งการเชื่อมโยงภายในอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อุปทาน การเชื่อมโยงในเชิงพื้นที่ ตลอดจนการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับต่างประเทศโดยเฉพาะกับประเทศในภูมิภาคเพื่อใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมตามแนวทางการพัฒนาคลัสเตอร์

แนวทางการดำเนินงาน

- ส่งเสริมการเชื่อมโยงการผลิต/การตลาด ตลอดห่วงโซ่อุปทานโดยใช้ดิจิทัล
- จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในพื้นที่ที่มีศักยภาพ เพื่อการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมโดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค
- สนับสนุนการจัดตั้งคลัสเตอร์อุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมไทยกับประเทศในภูมิภาค
- ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (ในอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตระดับสากล)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน (OTOP)

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพื่อกระจายรายได้และสร้างการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. การยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการเดิม

มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อยกระดับผู้ประกอบการ SMEs และ OTOP ของไทย ให้มีศักยภาพมากขึ้น ทั้งในส่วนของตัวผู้ประกอบการเอง โดยการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีความเชี่ยวชาญอย่างครบวงจรตั้งแต่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การผลิต การค้าและการตลาด ด้านการสนับสนุนทางการเงินโดยการจัดตั้งกองทุนนวัตกรรมสำหรับ SMEs ที่ผลิตบนฐานเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยการเพิ่มมูลค่าจากการยกระดับมาตรฐานและสร้างความแตกต่างเชิงการออกแบบและนวัตกรรมบนจุดแข็งด้านทรัพยากรภูมิปัญญาและความคิดสร้างสรรค์การพัฒนาด้านการตลาด โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการทำตลาดโดยใช้ดิจิทัล การจัดตั้งศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้า OTOP สำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศอาเซียน เพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการขยายและเชื่อมโยงการผลิต/การตลาดระหว่างผู้ประกอบการไทยกับประเทศอื่นในภูมิภาค ตลอดจนการพัฒนากระบวนการวิจัยสถานประกอบการและระบบส่งต่อผู้ประกอบการไปยังหน่วยงานที่มีความสามารถเฉพาะทางเพื่อให้การสนับสนุน SMEs เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพครบวงจร

แนวทางการดำเนินงาน

- พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสู่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและการค้า ที่มีความเชี่ยวชาญครบวงจร (พัฒนา-ผลิต-ตลาด)
- ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานและการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงออกแบบและนวัตกรรม
- พัฒนาการตลาดดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการ SMEs/OTOP
- พัฒนาศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้าสินค้า OTOP สำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศกลุ่มอาเซียน

- พัฒนาระบบวินิจฉัยสถานประกอบการและระบบส่งต่อผู้ประกอบการไปยังหน่วยงานที่มีความสามารถเฉพาะทาง

๒. การสร้างผู้ประกอบการใหม่เชิงนวัตกรรม (Start-up)

นอกจากการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการเดิมแล้ว ยังจำเป็นต้องสร้างผู้ประกอบการใหม่ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การสร้างผู้ประกอบการใหม่ที่ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นพื้นฐาน (Technopreneur/ Innovative Entrepreneur) ผ่านการบ่มเพาะอย่างเป็นระบบและครบวงจร เพื่อเชื่อมโยงองค์ความรู้จากงานวิจัยมาสู่โลกธุรกิจ โดยผู้ประกอบการใหม่อาจเป็นตัวนักวิจัยเองหรือเป็นบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจจะนำเอาผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่ภูมิภาค (Super SMEs) โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีความศักยภาพและมีความสนใจทำธุรกิจแต่ยังขาดเงินทุนหรือการพัฒนาต่อยอดผู้ประกอบการวิสาหกิจรายย่อย/ วิสาหกิจชุมชนสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจผ่านการระดมทุนจากมวลชน (Crowdfunding)/ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมและเชื่อมโยงกับบริษัทขนาดใหญ่ในเชิงการสร้างควมรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในประเทศกลุ่ม AEC เพื่อขยายตลาดสินค้าสำหรับ Start-up

แนวทางการดำเนินงาน

- สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นพื้นฐาน (Technopreneur/ Innovative Entrepreneur) ผ่านการบ่มเพาะอย่างเป็นระบบและครบวงจร
- พัฒนาผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพในพื้นที่ภูมิภาค (Super SMEs)
- ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจผ่านการระดมทุนจากมวลชน (Crowdfunding)/ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital)
- ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprises) โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และเชื่อมโยง Social Enterprises และสหกรณ์กับบริษัทขนาดใหญ่ในเชิง CSR
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในประเทศกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพื่อขยายตลาดสินค้าสำหรับ Start-up

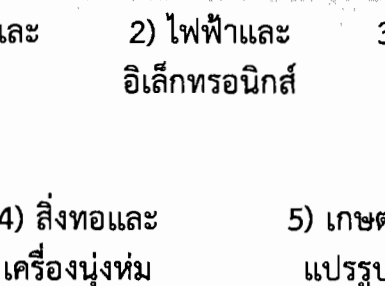
ภาพแสดงสรุปกรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

▪ **แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก**

จากกรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวมที่มุ่งขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไทยให้ป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศรายได้สูงผ่าน ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สร้างมูลค่าและตอบสนองกระแสโลก ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน และยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม นั้น

ในการกำหนดแผนการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักของประเทศไทย ได้มีการศึกษาวิเคราะห์ให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกรอบแนวทางข้างต้น โดยอุตสาหกรรมสาขาหลักที่มีศักยภาพของประเทศ เป็นอุตสาหกรรมรากฐานสำคัญและเชื่อมโยงกับหลากหลายอุตสาหกรรมต่อเนื่องในห่วงโซ่มูลค่า รวมทั้งสามารถพัฒนาต่อยอดและเพิ่มมูลค่าสู่อุตสาหกรรมที่ตอบโจทย์กระแสโลกได้ ประกอบด้วย ๕ สาขาหลัก ได้แก่ (๑) ยานยนต์และชิ้นส่วน (๒) ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (๓) ปิโตรเคมีและพลาสติก (๔) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ (๕) เกษตรแปรรูป ดังนี้

-
- 1) ยานยนต์และ
ชิ้นส่วน
- 2) ไฟฟ้าและ
อิเล็กทรอนิกส์
- 3) ปิโตรเคมีและ
พลาสติก
- 4) สิ่งทอและ
เครื่องนุ่งห่ม
- 5) เกษตร
แปรรูป

(๑) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

- สถานภาพของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตของผู้ประกอบการยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ชั้นนำจากทั่วโลก ในปี ๒๕๕๖ เป็นฐานการผลิตรถยนต์อันดับที่ ๙ ของโลก และเป็นอันดับ ๑ ของภูมิภาคอาเซียนเป็นที่ตั้งของโรงงานผลิตรถยนต์ ๑๘ บริษัท ผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ ๗ บริษัท และผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์มากกว่า ๒,๓๐๐ ราย รวมทั้งมีการจ้างงานในประเทศกว่า ๖๐๐,๐๐๐ คนและในปี ๒๕๕๗ มีการผลิตรถยนต์ ๑,๘๘๐,๐๐๗ คัน โดยคิดเป็นสัดส่วนการจำหน่ายในประเทศต่อการส่งออก ร้อยละ ๕๐ : ๕๐ และสินค้ายานยนต์มีมูลค่าการส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของประเทศเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ๓ ปี โดยปี ๒๕๕๗ มีมูลค่า ๗๘๙,๒๓๕ ล้านบาท ปัจจุบันประเทศไทยมี Product Champion ๓ ประเภท ได้แก่ รถปิคอัพ Eco-car และรถจักรยานยนต์มี Supply Chain ขนาดใหญ่ เนื่องจากมีอุตสาหกรรมสนับสนุนและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจำนวนมาก

แนวโน้มของโลกาภิวัตน์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงการผลิตที่ขยายขอบเขตออกไปทั่วโลก พร้อมกับการเปลี่ยนโครงสร้างของการผลิต การขยายตัวทั้งในด้านการค้าในตลาดโลก การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน พร้อมกับการเปิดเสรีได้แผ่ขยายไปทั่วทุกภูมิภาค และบทบาททางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่มากขึ้นของประเทศที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูง เช่น จีน อินเดีย ประกอบกับการผันผวนของราคาพลังงานและปัญหาโลกร้อน (Global Warming) ในขณะที่เส้นทางการพัฒนาเทคโนโลยีของโลกมุ่งไปสู่ยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า ปัจจัยเหล่านี้มีนัยสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยซึ่งเป็นฐานการผลิตยานยนต์ด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความสามารถในการต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในอนาคต จึงต้องมีการวางทิศทางการอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยที่ชัดเจนในการเป็นฐานการผลิตที่ยั่งยืน โดยการผลิตรถยนต์ที่สอดคล้องกับทิศทางการยานยนต์โลก ยานยนต์ที่มีคุณสมบัติเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงาน และมีความปลอดภัย หรือการมุ่งไปสู่ Sustainable Mobility และยานยนต์ที่ใช้เทคโนโลยีสูง เพื่อไปสู่ยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

๑. การชี้ทิศทางและสร้างโอกาส : เพื่อการวางทิศทาง การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยที่ชัดเจน เพื่อรองรับพัฒนาการของเศรษฐกิจสังคมและวิถีชีวิตยุคใหม่ และสอดคล้องกับโลกในยุคปัจจุบัน และเพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการไทย

๒. การพัฒนามาตรฐานและการวิจัย : เป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านปัญญาให้กับอุตสาหกรรมไทยที่ต้องพัฒนาและแข่งขันได้บนฐานความรู้ และสอดคล้องกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงในประชาคมโลกที่จะเข้าสู่ยุคสังคมที่เน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตมากขึ้น

๓. การยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการ : เพื่อคงไว้ซึ่งขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทั้งนี้ เพื่อผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน จะดำเนินการตามมาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วนตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ ดังนี้

แนวทางการพัฒนา อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน	ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑) <u>การชี้ทิศทางสร้างโอกาส</u>				
- ส่งเสริมการลงทุนในกิจการการผลิตยานยนต์ที่ “สะอาด ประหยัด ปลอดภัย” เช่น กิจการผลิต/ประกอบรถยนต์โดยสารไฟฟ้าโดยใช้มาตรการภาษี		↔		กค./ กระทรวงอุตสาหกรรม / สกท.
๒) <u>การพัฒนามาตรฐานและการวิจัย</u>				
- กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์โดยสารไฟฟ้า		↔		กระทรวงอุตสาหกรรม (สมอ.)/ สยย./ สภาคมนยานยนต์ไฟฟ้าแห่งประเทศไทย
- จัดตั้งศูนย์ทดสอบและวิจัยยานยนต์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างรวดเร็ว		↔		กระทรวงอุตสาหกรรม (สมอ.)/ สงป./ สยย.
๓) <u>การยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการ</u>				
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน โดยการพัฒนาศักยภาพในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน (Human Resource Development) ระดับผู้ปฏิบัติการ และวิศวกร ในด้านการผลิต การวิจัยและพัฒนา และด้านการทดสอบ		↔		กระทรวงอุตสาหกรรม/ สยย.

แนวทางการพัฒนา อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน	ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
- สร้างโครงข่ายความร่วมมือระหว่าง ผู้ประกอบการรถยนต์ และผู้ผลิตชิ้นส่วน โดยให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนเข้าไปมีส่วนร่วมใน ขั้นตอนการออกแบบชิ้นส่วนของรถยนต์ รุ่นใหม่		←————→		ผู้ประกอบการ/ กระทรวงอุตสาหกรรม

(๒) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

- สถานภาพของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ไทยเป็นฐานการผลิตและเครือข่ายการผลิตที่สำคัญของโลก เช่น HDD/เครื่องปรับอากาศ (อันดับที่ ๒ ของโลก) และ ตู้เย็น/เครื่องซักผ้า (อันดับที่ ๔ ของโลก) แต่ปัจจุบันไทยเริ่มสูญเสียความสามารถในการแข่งขันเนื่องจากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการประกอบ (Assembly) ทำให้ต้องแข่งขันกับผู้ผลิตที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุน ซึ่งไทยมีต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงมีการย้ายฐานการผลิตไปประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น เช่น เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก

นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมา สินค้าไทยแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ทำให้ไทยมีการผลิตสินค้าที่โลกต้องการน้อยลง ส่งผลให้การส่งออกตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗ มีขยายตัวค่อนข้างน้อยเฉลี่ยร้อยละ ๑ ต่อปี ดังนั้น อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จำเป็นต้องมีการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่อยู่ในกระแสความต้องการของโลก และส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มหรือพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

วิสัยทัศน์ : มุ่งสู่การเป็นเครือข่ายการผลิตของโลกที่เข้มแข็งและยั่งยืน (Global Supply Chain Network) ก้าวขึ้นเป็นประเทศผู้ผลิตชั้นนำอันดับที่ ๒ ของอาเซียน

เป้าหมาย :

๑. การพัฒนาจากการรับจ้างประกอบ (OEM) ไปสู่การผลิตที่มีศักยภาพในการพัฒนาสินค้าได้ด้วยตนเอง (ODM)

๒. การเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่แล้วให้คงความสามารถในการแข่งขันได้ต่อไป

๓. การสร้างให้เกิดฐานการผลิตอุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพในอนาคตให้เป็นตัวนำในการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น การผลิต Microelectronics สำหรับใช้ใน Smartphones/Wearable การผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม เครื่องใช้ไฟฟ้าที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet of Things) และการผลิตระบบสมองกลฝังตัว (Embedded System) เป็นต้น

๔. การสร้างเครือข่ายคลัสเตอร์ที่เข้มแข็งที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน :

๑. การเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายการผลิตโลก

- มีมาตรการจูงใจ (มาตรการทางภาษี) ให้ใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศทดแทนการนำเข้า

- สนับสนุนการจัดซื้อของภาครัฐให้ใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย รวมทั้งสินค้านวัตกรรมของไทย
- ดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงและขยายฐานการผลิตอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น เพื่อรักษาฐานการผลิตเดิมให้คงอยู่ในไทยต่อไป เช่น Storage/ Cloud Computing อุปกรณ์โทรคมนาคม
- สร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ (Strategic Partnerships) กับบริษัททั้งในประเทศและต่างประเทศ
- สร้างการยอมรับ/ภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้าไทย

๒. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- นำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม เช่น Inverter ที่ใช้ในเครื่องปรับอากาศ
- ออกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และมีกลไกการติดตามตรวจสอบมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ
- จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการทดสอบไฟฟ้ากำลัง (ปัจจุบันผู้ผลิตไทยต้องส่งออกไปทดสอบต่างประเทศ)
- ดึงดูดให้บริษัทต่างชาติตั้งศูนย์วิจัยพัฒนา/ออกแบบในไทย
- เพิ่มหลักสูตร Electronic Design ในสถาบันการศึกษา
- จัดทำ Road Map การวิจัยพัฒนา/ออกแบบผลิตภัณฑ์เป้าหมาย หรือเทคโนโลยีหลักสำหรับอนาคตร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ เอกชน และหน่วยวิจัย เช่น อุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์ประหยัดพลังงาน
- สร้างให้เกิดกลไกการเชื่อมโยง/การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ผลิตไทย
- จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบรองรับการวิจัยพัฒนา เช่น Prototyping Lab (ลักษณะ Shared Service)

(๓) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก

- สถานภาพของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก

๑. อุตสาหกรรมปิโตรเคมี

อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยถึง ๔.๐๘ แสนล้านบาท มีการส่งออกรวมของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นปลาย รวม ๓.๐๒ แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๖.๒ ของการส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย และอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยจะมีการปรับตัวตามการคาดการณ์การขยายตัวของ GDP และอุตสาหกรรมต่อเนื่องหรือคิดเทียบเป็นปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

อุตสาหกรรมปิโตรเคมีจึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านของการสร้างรายได้ให้กับประเทศ และถือว่าเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานของอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ของประเทศ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี แต่ในสภาวะแวดล้อมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปมาก ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากความจำเป็นที่ประเทศต้องเติบโต

ไปข้างหน้าทั้งในเรื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จึงได้มีการวางแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศ เพื่อเป็นกรอบแนวทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของไทย

๒. อุตสาหกรรมพลาสติก

ปี ๒๕๕๗ ประเทศไทยมีอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์พลาสติก ที่ตอบสนองความต้องการภายในประเทศมีมูลค่า ๕๒๐,๑๖๗ ล้านบาท โดยอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์พลาสติกหลักของประเทศไทย คือ อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์พลาสติกมีมูลค่า ๑๗๖,๗๖๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๔ ของมูลค่ารวมในอุตสาหกรรม ใช้เม็ดพลาสติกในกระบวนการแปรรูปกว่า ๔.๕ ล้านตัน เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหาร รองลงมาคือ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีมูลค่า ๙๑,๐๔๑ ล้านบาท และอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างมีมูลค่า ๗๘,๑๙๒ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๘ และ ๑๕ ของมูลค่ารวมในอุตสาหกรรม ตามลำดับ

อุตสาหกรรมพลาสติกไทยเติบโตมากกว่า ๖๐ ปี มีสถานะเป็นผู้นำในภูมิภาคอาเซียน สะท้อนจากที่ไทยมีมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์เป็นลำดับที่ ๑ และมีการใช้เม็ดพลาสติกในการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกเป็นลำดับที่ ๑ ด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ไทยผลิตยังคงเป็นผลิตภัณฑ์พลาสติกทั่วไป (Commodity Product) เป็นหลักซึ่งมีมูลค่าเพิ่มต่ำ สะท้อนให้เห็นได้จากมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกต่อหน่วยของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

อย่างไรก็ตาม การเติบโตของอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์พลาสติกไทยที่ผ่านมา เน้นการผลิตเพื่อสนับสนุนตลาดภายในประเทศเป็นหลัก มีการส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๓ ของการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกภายในประเทศทั้งหมด

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก

๑. อุตสาหกรรมปิโตรเคมี

วิสัยทัศน์การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย กำหนดให้ “ไทยเป็นฐานการผลิตปิโตรเคมีมูลค่าเพิ่มสูงของภูมิภาค และมุ่งสู่การเป็น Specialty Product และขยายการลงทุนสู่สากล”

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย

๑. ส่งเสริมกระบวนการผลิตปิโตรเคมีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเร่งดำเนินการตาม

แนวทางและแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

- ผลักดันให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ตั้งอุตสาหกรรมปิโตรเคมี
- พัฒนาอุตสาหกรรมให้อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

๒. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อมุ่งสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงของภูมิภาค ได้แก่ ผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพที่ครบวงจร

- การผลิต Specialty Products และพัฒนากระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาผลิตภัณฑ์

- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การลงทุนด้านเทคโนโลยี และการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อมุ่งสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ใช้งานวิจัยและพัฒนาเป็นเครื่องมือในการสร้างความต้องการ เพื่อคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการ

๔. สนับสนุนการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ

- ส่งเสริมให้เกิดการขยายการค้าและการลงทุนปีโตรเคมีในต่างประเทศ
- ผลักดันและเป็นผู้ดำเนินการเจรจาหรือดำเนินการค้าและการลงทุนต่างประเทศ
- ทบทวนกฎหมาย กฎระเบียบ และสิทธิประโยชน์ในการขยายการค้าและการลงทุน

ให้เหมาะสม

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในประเทศและภูมิภาค

ทั้งนี้ แนวทางการดำเนินงาน คือ ผลักดันแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของไทย

๒. อุตสาหกรรมพลาสติก

แม้ไทยจะเป็นผู้นำในอาเซียน หากแต่การแข่งขันในตลาดมีความรุนแรงมากขึ้น ประเทศคู่แข่งมีการเติบโตที่รวดเร็ว เพื่อให้เกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็วโดยไม่พึ่งพาเฉพาะตลาดในประเทศ จึงนำไปสู่วิสัยทัศน์ของอุตสาหกรรมพลาสติกที่เน้นความเป็นสากลมากขึ้น “Internationalize Thai Plastics Converter” โดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพลาสติกไทยจะต้องดำเนินงานเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทั้งในด้านผู้ส่งออกด้านผู้ค้า และด้านผู้ลงทุน ในตลาดโลกด้วย ดังนี้

ผู้ส่งออกและผู้ค้า : ไทยต้องมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น ผู้ประกอบการต้องมีขนาดใหญ่ขึ้นสามารถผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงขึ้น และต้องสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์พลาสติกไทยให้เป็นที่ยอมรับในสากลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ผู้ลงทุน : ในตลาดอาเซียนมีการขยายตัวของความต้องการผลิตภัณฑ์พลาสติกทั่วไปในอัตราสูงและมีแรงงานเพียงพอ ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยสามารถขยายการลงทุนสู่ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ ซึ่งจะเป็นการสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยในเวทีโลกได้เช่นกัน

วิสัยทัศน์การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกไทย สู่ “Internationalize Thai Plastics Converter” แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกไทย ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๔ มีดังนี้

๑. การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมพลาสติกไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

- ส่งเสริมการปรับตัวสู่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่
- ส่งเสริมการลงทุนในเขตพื้นที่ชายแดนและประเทศเพื่อนบ้าน

๒. การยกระดับและพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกไทยสู่ตลาดมูลค่าสูง

- ส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยีและการออกแบบผลิตภัณฑ์พลาสติก
- ส่งเสริมโอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์พลาสติกมูลค่าสูง

๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกไทยควบคู่สิ่งแวดล้อม

- พัฒนาเทคโนโลยีและการจัดการผลิตภัณฑ์พลาสติกเพื่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาเทคโนโลยีพลาสติกชีวภาพและส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ

๔. ส่งเสริมกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก Product Champion ของประเทศไทย เพื่อรองรับรูปแบบ

ความต้องการสินค้าที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาดโลก โดยมีกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก Product Champion จำนวน ๓ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่

- กลุ่มบรรจุภัณฑ์พลาสติกฟังก์ชันนอลสำหรับบรรจุอาหาร (Plastics Functional Packaging for Food)

- กลุ่มวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ (Medical Supplies/Medical Devices)
- กลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ (Bioplastics)

ทั้งนี้ แนวทางการดำเนินงาน คือ ผลักดันแผนปฏิบัติการภายใต้แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกเพื่ออนาคต พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔ (ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดย กอกช. มีมติให้จัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้กรอบแนวทางการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกต่อไป)

(๔) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

- สถานภาพของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นสาขาอุตสาหกรรมสำคัญที่อยู่คู่กับการพัฒนาประเทศไทย มานานกว่า ๗๐ ปี เป็นอุตสาหกรรมแรก ๆ ของประเทศที่นำการเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากเกษตรมาสู่อุตสาหกรรม สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างต่อเนื่องประมาณปีละ ๗,๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยที่ผ่านมามีการขยายตัวภายใต้เกราะคุ้มกันความเสี่ยงจากข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ตั้งแต่การเจรจา GATT รอบอุรุกวัย จนถึงการขยายระยะเวลากำหนดโควตาดำเนินการนำเข้าภายใต้ WTO ส่งผลให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจบนฐานความเสี่ยงต่ำจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ พร้อมกับการยกเลิกระบบโควตาดำเนินการนำเข้าสิ่งทอของโลก ทำให้เกิดการค้าเสรีสิ่งทอที่ประเทศต่าง ๆ จะต้องแข่งขันกันด้วยความสามารถอย่างแท้จริง ดังนั้น โครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยจึงเกิดการปรับตัวขนานใหญ่ โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๘ เป็นช่วงหนึ่งทศวรรษที่ไร้ทิศทาง ภาคเอกชนจำนวนมากต้องเลิกกิจการ และขยายกิจการสู่อุตสาหกรรมภูมิภาค บางรายเปลี่ยนธุรกิจหลักจากอุตสาหกรรมการผลิตเป็นการค้า คงเหลือแต่ธุรกิจขนาดใหญ่ที่แข่งขันได้ในเชิงขนาดของเงินทุน และธุรกิจขนาดเล็กที่คงอยู่ด้วยต้นทุนดำเนินการที่ต่ำ ส่วนธุรกิจขนาดกลางที่เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความหลากหลายและการเชื่อมต่อห่วงโซ่อุปทานกำลังจะล่มสลายไป โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไปในปัจจุบันอย่างขาดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนที่จะทำให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีการเติบโตครั้งใหม่ในบริบทใหม่ ซึ่งจะทำให้เกิดการปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมจากการตั้งรับเป็นห่วงโซ่อุปทานเชิงรุกที่ชัดเจน

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

๑.๑ Functional Textile : ส่งเสริมการผลิตเส้นใยจากวัสดุการเกษตรและเส้นใยที่มีคุณสมบัติพิเศษ ตลอดจนด้ายและผ้าผืนคุณภาพสูง/มีคุณสมบัติพิเศษ เพื่อสร้างความแตกต่างและเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์

๑.๒ ฟอกย้อมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม : ส่งเสริมอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และแต่งสำเร็จ ที่มีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเดิมปรับเปลี่ยนเครื่องจักรให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๓ Sourcing Hub of ASEAN : ส่งเสริมให้บริษัท Sourcing เข้ามาตั้งฐานในไทย รวมทั้งสนับสนุนให้จัดงาน Fair วัตถุประสงค์ระดับโลกในไทยเพื่อตลาดอาเซียน เช่น งาน Premier Vision, Intertextile, Techtex, Hemitex

๑.๔ สถาบันแฟชั่นระดับโลก : ส่งเสริมให้มาตั้งสาขาและเปิดสอบระดับปริญญาในไทย เช่น FIT New York, NC State, London Collage of Fashion, IFM Paris, Bunka Tokyo เพื่อเป็นแม่เหล็กดึงดูด Brand ระดับโลก และสร้างบุคลากรไทยที่จะสามารถทำงานกับผู้ซื้อรายใหญ่ของโลกได้

๒. ผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ :

(๑) ปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรม จากแยกกันตั้งรับเป็นโซ่อุปทานเชิงรุก (Structural Reform : from Reactive to Proactive Supply Chain)

(๒) เปลี่ยนแนวทางการพัฒนา จากการผลักดันอุปทานเป็นการสร้างอุปสงค์ (Rethink Development Approach : from Supply Push to Demand Creation)

เป้าหมายยุทธศาสตร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

(๑) พัฒนารุงเทพมหานครให้เป็น ๑ ใน ๓ Fashion Capital of Asia ที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมร่วมสมัย และได้รับการอ้างอิงจากอุตสาหกรรมแฟชั่นโลก มีองค์ประกอบการเป็นเมืองแฟชั่นที่สมบูรณ์ ประกอบด้วย

- ผู้บริโภคในประเทศไทยมีสไตล์การแต่งตัวที่เป็นเอกลักษณ์ ทันสมัย และสร้างสรรค์
- มีงานแสดงสินค้าและงานแสดงแฟชั่นเพื่อการค้าคุณภาพสูง
- มีการบริหารจัดการกิจกรรมด้านแฟชั่นของเมืองอย่างเป็นระบบ มีความเชื่อมโยงกัน
- แบรินด์แฟชั่นไทยมีคุณภาพการออกแบบและการผลิตที่ดี ประสบความสำเร็จด้านการธุรกิจและมีชื่อเสียง

(๒) เพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๖๔ (มูลค่าส่งออกของปี ๒๕๕๗ คือ ๗,๕๗๐.๘๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

(๓) เพิ่มมูลค่าการบริโภคสินค้าเครื่องแต่งกายในประเทศเป็น ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ (มูลค่าการบริโภคในประเทศของปี ๒๕๕๗ คือ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้เข้มแข็งและยั่งยืน ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

- ส่งเสริม Technical และ Functional Textile ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

- เพิ่มผลผลิตการผลิตและการดำเนินการ (Productivity)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาความสามารถในการตอบสนองตลาดของโซ่อุปทานที่ขยายสู่ภูมิภาค ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

- สร้างความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์รวมการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ระดับโลก

- เสริมสร้างความสามารถในการควบคุมระบบการผลิตและการตลาดของสินค้าไทยในอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาตำแหน่งทางการตลาดภาพรวมของอุตสาหกรรมไทย ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

- เสริมสร้างอิทธิพลทางวัฒนธรรมร่วมสมัย

- พัฒนาระบบการซื้อขายวัตถุดิบ และสินค้าแฟชั่นที่เชื่อมโยงกับอาเซียนและภูมิภาคอื่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับโครงสร้างทุนมนุษย์ ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้
 - สร้างและพัฒนาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ
 - สร้างและพัฒนาทักษะแบบ และตั้งสถาบันแฟชั่นระดับโลกในประเทศไทย
 - สร้างและพัฒนาผู้สอนจากภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. ผลักดันแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

(๕) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

- สถานภาพของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๑. อุตสาหกรรมอาหาร

อุตสาหกรรมอาหารเป็นฐานรากเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากมีการใช้วัตถุดิบในประเทศมากกว่าร้อยละ ๘๐ เป็นแหล่งสร้างงานที่มีเกษตรกรและแรงงานมากกว่า ๒๐ ล้านคน มีสถานประกอบการกว่า ๑ แสนราย (ร้อยละ ๒๖ ของอุตสาหกรรมการผลิต) ในจำนวนนี้เป็นโรงงานอาหารมาตรฐานกว่า ๗,๐๐๐ ราย รวมทั้งยังสร้างมูลค่าเพิ่มสูงสุด (ร้อยละ ๒๓ ของ GDP ภาคอุตสาหกรรม)

ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันลดลง โดยการส่งออกยังเน้นในรูปวัตถุดิบมากกว่าผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า การใช้เทคโนโลยีใหม่เพื่อปรับปรุงพันธุ์พืชและสัตว์ยังอยู่ในวงจำกัด ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและการระบาดของโรค ทำให้ผลผลิตเสียหายและขาดแคลน นอกจากนี้ มาตรการ Food Safety ที่เข้มงวดมากขึ้น จึงต้องการเทคโนโลยีในการตรวจสอบและติดตามตลอดห่วงโซ่การผลิต รวมทั้งมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้นจากค่าแรงงานและพลังงานที่เพิ่มขึ้น

๒. อุตสาหกรรมยางพารา

ประเทศไทยผลิตยางธรรมชาติได้มากเป็นอันดับ ๑ ของโลก โดยในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณการผลิตยางธรรมชาติ ๔.๓๒ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ ๓.๖๐ และส่วนใหญ่ไทยยังส่งออกยางพาราในรูปของยางแปรรูปขั้นต้นถึงร้อยละ ๘๗ โดยในปี ๒๕๕๗ มีมูลค่าการส่งออกยางแปรรูปขั้นต้น ๑๙๓,๗๕๔.๘๓ ล้านบาท โดยเมื่อเทียบกับปีก่อน มีมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ ๒๒.๒๘ ทั้งนี้ เนื่องจากราคายางพาราที่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ซึ่งตลาดส่งออกหลัก คือ จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป

สำหรับยางธรรมชาติส่วนที่เหลือร้อยละ ๑๓ จะเป็นการนำมาใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางในประเทศ และผลิตเพื่อการส่งออก โดยในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณการใช้ยางธรรมชาติ ๕๔๑,๐๐๓ ตัน โดยอุตสาหกรรมที่ใช้ยางธรรมชาติมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมยางล้อ มีสัดส่วนการใช้ยางพาราถึงร้อยละ ๖๑ ของปริมาณการใช้ยางในประเทศทั้งหมด รองลงมา คือ เส้นด้ายยางยืด และถุงมือยาง ตามลำดับ ซึ่งผลิตภัณฑ์ยางที่ส่งออกมากเป็นอันดับ ๑ คือ ยางล้อ สัดส่วนร้อยละ ๔๖ โดยในปี ๒๕๕๗ มีมูลค่าการส่งออก ๓,๖๙๗.๗๕ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นมูลค่า ๑๑๘,๘๖๗.๓๙ ล้านบาท ซึ่งอุตสาหกรรมยางล้อของไทยมีมูลค่าการส่งออกเป็นอันดับ ๑ ของอาเซียน และเป็นอันดับ ๖ ของโลก รองจาก จีน ญี่ปุ่น เยอรมนี สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้

สำหรับผู้ประกอบการยางต้นน้ำ มีจำนวน ๖๒๑ บริษัท และผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยางมีจำนวน ๗๐๘ บริษัท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ขาดเทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ทันสมัย

ทั้งนี้ ปัญหาที่สำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางของไทย คือ ขาดศูนย์วิจัย ทดสอบ/สนามทดสอบ และรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ขาดความพร้อมของอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น แม่พิมพ์ เส้นลวด ยางสังเคราะห์ ฯลฯ ขาดบุคลากรโดยเฉพาะนักวิจัยทางด้านยาง นอกจากนี้ ตลาดต่างประเทศมีการแข่งขันสูงมาก และมีกฎระเบียบและมาตรการทางการค้าที่เข้มงวด

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๑. ผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์เป้าหมายโดยการดำเนินมาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์เกษตรแปรรูป ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ ดังนี้

- ยกระดับคุณภาพ/มาตรฐานสินค้าเกษตรแบบครบวงจร ตั้งแต่แหล่งผลิต โดยเฉพาะ เกษตรอินทรีย์ โรงคัดบรรจุ และโรงแปรรูปสินค้าเกษตร รวมทั้งระบบ Traceability

- พัฒนา Rubber City ในสงขลา รวมทั้งขยายการจัดตั้ง Rubber City ที่ระยองและกาญจนบุรี

- พัฒนาระบบขนส่งทางรางเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแปรรูปยางขึ้นต้นในภาคใต้กับ อุตสาหกรรมปลายน้ำในภาคกลางและภาคตะวันออก

- ตั้งศูนย์ทดสอบมาตรฐานกลาง และศูนย์วิจัยพัฒนายางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์ยาง ธรรมชาติที่มีคุณภาพในพื้นที่ Rubber City

๒. สร้างเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมโยงปัจจัยการผลิตภายในและระหว่างประเทศ

๓. ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมอุตสาหกรรมอาหารของไทยในระดับเอเชีย

๔. สร้างการรับรู้ Country Brand Image ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพของไทย ให้กับผู้บริโภคทั่วโลก

สำหรับแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในระยะยาว มีดังนี้

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ ใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้ได้เชิงพาณิชย์

๒. พัฒนาบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนา และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมโดยฝึกอบรมให้มี ทักษะความรู้ และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงงาน

๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป

(๑) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

ระยะที่ ๑ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ – เดือนธันวาคม ๒๕๖๐)

๑. การชี้ทิศทางและสร้างโอกาส

- ส่งเสริมการลงทุนในกิจการการผลิตยานยนต์ที่ “สะอาด ประหยัด ปลอดภัย” เช่น กิจการผลิต/ประกอบรถยนต์โดยสารไฟฟ้าโดยใช้มาตรการภาษี

๒. การพัฒนามาตรฐานและการวิจัย

- กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์โดยสารไฟฟ้า

- จัดตั้งศูนย์ทดสอบและวิจัยยานยนต์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้เกิดผล เป็นรูปธรรมอย่างรวดเร็ว

๓. การยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการ

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์และ ชิ้นส่วน โดยการพัฒนาศูนย์บุคลากรในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน (Human Resource

Development) ระดับผู้ปฏิบัติการ และวิศวกร ในด้านการออกแบบ การผลิต การวิจัยและพัฒนา และด้านการทดสอบ

- สร้างโครงข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการรถยนต์ และผู้ผลิตชิ้นส่วน โดยให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนการออกแบบชิ้นส่วนของรถยนต์รุ่นใหม่

ระยะที่ ๒ (ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป)

๑. การพัฒนามาตรฐานและการวิจัย (ต่อเนื่องจากระยะที่ ๑)

- กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์โดยสารไฟฟ้า
- จัดตั้งศูนย์ทดสอบและวิจัยยานยนต์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้เกิดผล

เป็นรูปธรรมอย่างรวดเร็ว

๒. การยกระดับบุคลากรและผู้ประกอบการ (ต่อเนื่องจากระยะที่ ๑)

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน โดยการพัฒนาบุคลากรในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน (Human Resource Development) ระดับผู้ปฏิบัติการ และวิศวกร ในด้านการผลิต การวิจัยและพัฒนา และด้านการทดสอบ

- สร้างโครงข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการรถยนต์ และผู้ผลิตชิ้นส่วน โดยให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนการออกแบบชิ้นส่วนของรถยนต์รุ่นใหม่

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ สถาบันยานยนต์ สมาคมยานยนต์ไฟฟ้าแห่งประเทศไทย และผู้ประกอบการ

(๒) อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ระยะที่ ๑ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ - เดือนธันวาคม ๒๕๖๐)

๑. การเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายการผลิตโลก

- มีมาตรการจูงใจ (มาตรการทางภาษี) ให้ใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศทดแทนการนำเข้า
- สนับสนุนการจัดซื้อของภาครัฐให้ใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย รวมทั้งสินค้านวัตกรรม

ของไทย

- ดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง/ศูนย์วิจัยพัฒนาและขยายฐานการผลิตอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น/รักษาฐานการผลิตเดิมให้คงอยู่ในไทยต่อไป เช่น Storage/ Cloud Computing อุปกรณ์โทรคมนาคม

๒. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- นำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม เช่น Inverter ที่ใช้ในเครื่องปรับอากาศ
- ออกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และมีกลไก

การติดตามตรวจสอบมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ

- จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการทดสอบไฟฟ้ากำลัง (ปัจจุบันผู้ผลิตไทยต้องส่งออกไปทดสอบต่างประเทศ)

- ดึงดูดให้บริษัทต่างชาติตั้งศูนย์วิจัยพัฒนา/ออกแบบในไทย
- เพิ่มหลักสูตร Electronic Design ในสถาบันการศึกษา

ระยะที่ ๒ (ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป)

๑. การเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายการผลิตโลก

- สร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ (Strategic Partnerships) กับบริษัททั้งในประเทศและต่างประเทศ

- สร้างการยอมรับ/ภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้าไทย

๒. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- จัดทำ Road Map การวิจัยพัฒนา/ออกแบบผลิตภัณฑ์เป้าหมายสำหรับอนาคตร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ เอกชน และหน่วยวิจัย เช่น อุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์ประหยัดพลังงาน

- สร้างให้เกิดกลไกการเชื่อมโยง/การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ผลิตไทย

- จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบรองรับการวิจัยพัฒนา เช่น Prototyping Lab (ลักษณะ Shared Service)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๓) อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก

ระยะที่ ๑ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ – เดือนธันวาคม ๒๕๖๔)

๑. อุตสาหกรรมปิโตรเคมี

๑. ส่งเสริมกระบวนการผลิตปิโตรเคมีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเร่งดำเนินการตามแนวทางและแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาผลิตภัณฑ์

๓. สนับสนุนการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน คือ ผลักดันแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของไทย

๒. อุตสาหกรรมพลาสติก

๑. การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมพลาสติกไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. การยกระดับและพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกไทยสู่ตลาดมูลค่าสูง

๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกไทยควบคู่สิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริมกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก Product Champion ของประเทศไทย เพื่อรองรับรูปแบบความต้องการสินค้าที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาดโลก โดยมีกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก Product Champion จำนวน ๓ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กลุ่มบรรจุภัณฑ์พลาสติกฟังก์ชันนอลสำหรับบรรจุอาหาร กลุ่มวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ

แนวทางการดำเนินงาน คือ ผลักดันแผนปฏิบัติการภายใต้แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกเพื่ออนาคต พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ (ได้รับความเห็นชอบจาก กอกช. เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ มีมติให้จัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้กรอบแนวทางการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกต่อไป)

ระยะที่ ๒ (ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ :

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม และสถาบันพลาสติก

หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกไทย

(๔) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ระยะที่ ๑ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ - เดือนธันวาคม ๒๕๖๐)

๑. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

๒. ผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้เข้มแข็งและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาความสามารถในการตอบสนองตลาดของโซ่อุปทานที่ขยายสู่ภูมิภาค ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาตำแหน่งทางการตลาดภาพรวมของอุตสาหกรรมไทย และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับโครงสร้างทุนมนุษย์

ระยะที่ ๒ (ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป)

- ผลักดันแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

หน่วยงานที่รับผิดชอบ :

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์ สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

(๕) อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

ระยะที่ ๑ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ - เดือนธันวาคม ๒๕๖๐)

๑. ผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์เป้าหมายโดยการดำเนินมาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์เกษตรแปรรูป ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์

๒. สร้างเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมโยงปัจจัยการผลิตภายในและระหว่างประเทศ

๓. ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมอุตสาหกรรมอาหารของไทยในระดับเอเชีย

๔. สร้างการรับรู้ Country Brand Image ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพของไทยให้กับผู้บริโภคทั่วโลก

ระยะที่ ๒ (ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป)

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้ในเชิงพาณิชย์

๒. พัฒนาบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนา และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมโดยฝึกอบรมให้มีความรู้ และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงงาน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กระทรวงอุตสาหกรรม

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผลผลิตภาพปัจจัยโดยรวม (Total Factor Productivity) ของอุตสาหกรรมสาขาหลักมีอัตราเติบโตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. อุตสาหกรรมสาขาหลักเติบโต (GDP Growth) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

๕. แหล่งที่มาของงบประมาณ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ที่จัดสรรโดยสำนักงานงบประมาณ (สงป.)

๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานในสังกัด สถาบันเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง และสำนักงานงบประมาณ

๗. ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศเพื่อให้เข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ เห็นควรผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามข้อเสนอดังกล่าวข้างต้นภายในกรอบระยะที่กำหนด และเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาหลักมีการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญต่อข้อเสนอดังต่อไปนี้

๑) การผลิตพลังงานไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะจากพลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสาขาหลักนั้น ต้องคำนึงถึงการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการดำเนินการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) การพัฒนาและส่งเสริมด้านการมาตรฐานให้ครอบคลุมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก.๙๙๙๙ : แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม ควรสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างแพร่หลายและต่อเนื่อง

๔) การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) ควรกำหนดมาตรการในการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และความชำนาญสำหรับบุคลากรของประเทศ

๕) การปรับปรุงแบบการศึกษาของประเทศเพื่อให้ได้บุคลากรที่ตรงความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรด้านเทคนิคและช่างฝีมือในสาขาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐

คณะกรรมการธิการขอเสนอรายงานเรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบด้วย ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายสถิตย์ ลิมพงศ์พันธ์)

ประธานกรรมการ

รายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ
เรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก”

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
การเพิ่มขีด ความสามารถ อุตสาหกรรม สาขาหลัก	๑. การปฏิรูป อุตสาหกรรมยาน ยนต์และชิ้นส่วน	๑) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมยานยนต์และ ชิ้นส่วน		งบประมาณ รายจ่ายประจำปี	อก./สกท./ กค./ สงป./ สยย./ สมาคม ยานยนต์ไฟฟ้า แห่งประเทศไทย/ ผู้ประกอบการ	๑. การผลิตพลังงาน ไฟฟ้าให้เพียงพอต่อ ความต้องการของ ภาคอุตสาหกรรม ๒. การส่งเสริม ภาคอุตสาหกรรมให้ ดำเนินการที่เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม ๓. การกำหนดมาตรการ และส่งเสริมการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีจาก ต่างประเทศ ๔. การพัฒนาบุคลากร ให้ตรงกับความต้องการ ของภาคอุตสาหกรรม
		๑. การชี้ทิศทางและสร้างโอกาส	ระยะที่ ๑ (๑ ต.ค. ๕๘ - ธ.ค. ๖๐)	งบประมาณ ที่จัดสรรโดย สงป.		
		๒. การพัฒนามาตรฐานและการวิจัย	ระยะที่ ๒ (๑ ม.ค.๖๑ เป็นต้นไป)			

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
การเพิ่มขีด ความสามารถ อุตสาหกรรม สาขาหลัก	๒. การปฏิรูป อุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์	๒) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ๑. การเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายการผลิตโลก - มีมาตรการจูงใจ (มาตรการทางภาษี) ให้ใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศทดแทนการนำเข้า (กค./อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) - สนับสนุนการจัดซื้อของภาครัฐให้ใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย รวมทั้งสินค้านวัตกรรมของไทย (กค./อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) - ดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง และขยายฐานการผลิตอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น เพื่อรักษาฐานการผลิตเดิมให้คงอยู่ในไทยต่อไป เช่น Storage/ Cloud Computing อุปกรณ์โทรคมนาคม (สกท./ อก.) ๒. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม - นำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม เช่น Inverter ที่ใช้ในเครื่องปรับอากาศ (NECTEC/ อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) ระบบ Embedded System - ออกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และมีกลไกการติดตามตรวจสอบมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ (อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) - จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการทดสอบไฟฟ้ากำลัง (กฟผ./อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) - สนับสนุนให้บริษัทต่างชาติตั้งศูนย์วิจัยพัฒนา/ออกแบบในไทย (สกท./ อก.)	ระยะที่ ๑ (๑ ต.ค.๕๘ - ธ.ค.๖๐)	งบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณ ที่ จัดสรรโดย สงป.	อก./ สกท./ กค./ พณ./ สนง. คณะกรรมการ การอุดมศึกษา/ สนง. คณะกรรมการ การ อาชีวศึกษา/ ศูนย์เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ และ คอมพิวเตอร์ แห่งชาติ กฟผ./กลุ่ม อุตสาหกรรม ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ และ โทรคมนาคม/ ส.อ.ท.	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
		- เพิ่มหลักสูตร Electronic Design ในสถาบันการศึกษา (สนง.คณะกรรมการอุดมศึกษา/ อาชีวศึกษา/ NECTEC/อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.)				
		๑. การเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายการผลิตโลก - สร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ (Strategic Partnerships) กับบริษัททั้งในประเทศและต่างประเทศ (พณ./ อก.) - สร้างการยอมรับ/ภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้าไทย (พณ./ อก.) ๒. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม - จัดทำ Road Map การวิจัยพัฒนา/ออกแบบผลิตภัณฑ์เป้าหมายสำหรับอนาคตร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และหน่วยวิจัย เช่น อุปรกรณ์โทรคมนาคม อุปรกรณ์ประหยัดพลังงาน (NECTEC/ อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) - สร้างให้เกิดกลไกการเชื่อมโยง/การถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ผลิตไทย (NECTEC/อก./กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.) - จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบรองรับการวิจัยพัฒนา เช่น Prototyping Lab (ลักษณะ Shared Service) (อก./ NECTEC/กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส.อ.ท.)	ระยะที่ ๒ (๑ ม.ค.๖๑ เป็นต้นไป)			
การเพิ่มขีด ความสามารถ อุตสาหกรรม สาขาหลัก	๓. การปฏิรูป อุตสาหกรรม ปิโตรเคมีและ พลาสติก	๓) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ๑. ส่งเสริมกระบวนการผลิตปิโตรเคมีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเร่งดำเนินการตามแนวทางและแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - ผลักดันให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ตั้งอุตสาหกรรมปิโตรเคมี - พัฒนาอุตสาหกรรมให้อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน	ระยะที่ ๑ (๑ ต.ค.๕๘ - ๕.ค.๖๔)	งบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณ ที่จัดสรรโดย สงป.	หน่วยงานหลัก : อก./ สถาบัน พลาสติก สนับสนุน : กค./ พณ./ รง./ วท./ กนอ./ส.อ.ท./ สภาฯ/ หน่วยงานที่	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
		๒. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อมุ่งสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงของภูมิภาค ได้แก่ ผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพที่ครบวงจร - ผลิต Specialty Products และพัฒนากระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ - ส่งเสริม R&D การลงทุนด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อมุ่งสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ใช้งานวิจัยและพัฒนาเป็นเครื่องมือในการสร้างความต้องการเพื่อคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการ ๔. สนับสนุนการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ - ส่งเสริมให้เกิดการขยายการค้าและการลงทุนปิโตรเคมีในต่างประเทศ - ผลักดันและเป็นผู้นำในการเจรจาหรือหารือด้านการค้าและการลงทุนต่างประเทศ - ทบทวนกฎหมาย กฎระเบียบ และสิทธิประโยชน์ในการขยายการค้าและการลงทุนให้เหมาะสม - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในประเทศและภูมิภาค แนวทางการดำเนินงาน : ผลักดันแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยสู่การพิจารณาของ กอช. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของไทย อุตสาหกรรมพลาสติก ๑. การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมพลาสติกไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน - ส่งเสริมการปรับตัวสู่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ - ส่งเสริมการลงทุนในเขตพื้นที่ชายแดนและประเทศเพื่อนบ้าน			เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันปิโตรเลียมฯ สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกไทย	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
		๒. การยกระดับและพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกไทยสู่ตลาดมูลค่าสูง - ส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยีและการออกแบบผลิตภัณฑ์พลาสติก - ส่งเสริมโอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์พลาสติกมูลค่าสูง ๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกไทยควบคู่สิ่งแวดล้อม - พัฒนาเทคโนโลยีและการจัดการผลิตภัณฑ์พลาสติกเพื่อสิ่งแวดล้อม - พัฒนาเทคโนโลยีพลาสติกชีวภาพและส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ ๔. ส่งเสริมกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก Product Champion ของประเทศไทย เพื่อรองรับรูปแบบความต้องการสินค้าที่เปลี่ยนแปลงไปของตลาดโลก โดยมีกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก Product Champion จำนวน ๓ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กลุ่มบรรจุภัณฑ์พลาสติกฟังก์ชันนอลสำหรับบรรจุอาหาร กลุ่มวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ แนวทางการดำเนินงาน : ผลักดันแผนปฏิบัติการภายใต้แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกเพื่ออนาคต พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔	ระยะที่ ๒ (๑ ม.ค.๖๑ เป็นต้นไป)			
การเพิ่มขีด ความสามารถ อุตสาหกรรม สาขาหลัก	๔. การปฏิรูป อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม	๔) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ๑. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม - Functional Textile : ส่งเสริมการผลิตเส้นใยจากวัสดุการเกษตรและเส้นใยที่มีคุณสมบัติพิเศษ ตลอดจนด้ายและผ้าผืนคุณภาพสูง/มีคุณสมบัติพิเศษ - พอกย้อมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม : ส่งเสริมอุตสาหกรรมพอกย้อมพิมพ์ และแต่งสำเร็จ ที่มีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากร และเป็นมิตรกับ	ระยะที่ ๑ (๑ ต.ค.๕๘ - ธ.ค. ๖๐)	งบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณ ที่ จัดสรรโดย สปป.	หน่วยงานหลัก : อก./ พณ./ สทท./ วท./ ส. สิ่งทอ สนับสนุน : รง./ ศธ./ ส.อ.ท./ สภาทอฯ /	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
		สิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเดิมปรับเปลี่ยนเครื่องจักรให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น - Sourcing Hub of ASEAN : ส่งเสริมให้บริษัท Sourcing เข้ามาตั้งฐานในไทย รวมทั้งสนับสนุนให้จัดงาน Fair วัตถุประสงค์ระดับโลกในไทยเพื่อตลาดอาเซียน เช่น งาน Premier Vision, Intertextile, Techtexile, Hemitex - สถาบันแฟชั่นระดับโลก : ส่งเสริมให้มาตั้งสาขาและเปิดสอบระดับปริญญาในไทย เพื่อเป็นแม่เหล็กดึงดูด Brand ระดับโลก และสร้างบุคลากรไทยที่จะทำงานกับผู้ซื้อรายใหญ่ของโลกได้ <u>๒. ผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔</u> - ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้เข้มแข็งและยั่งยืน - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาความสามารถในการตอบสนองตลาดของโซ่อุปทานที่ขยายสู่ภูมิภาค - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาตำแหน่งทางการตลาดภาพรวมของอุตสาหกรรมไทย และ - ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับโครงสร้างทุนมนุษย์ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ คือ (๑) พัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็น ๑ ใน ๓ Fashion Capital of Asia ที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมร่วมสมัย และได้รับการอ้างอิงจากอุตสาหกรรมแฟชั่นโลก (๒) เพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๖๔ และ (๓) เพิ่มมูลค่าการบริโภคสินค้าเครื่องแต่งกายในประเทศเป็น ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ ๓. <u>ผลักดันแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔</u>	ระยะที่ ๒ (๑ ม.ค.๖๑ เป็นต้นไป)		หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลา การปฏิรูป	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ
การเพิ่มขีด ความสามารถ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม สาขาหลัก	การปฏิรูป อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป	๕) แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ๑. ผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์เป้าหมายโดยการดำเนินมาตรการสนับสนุนคลัสเตอร์เกษตร แปรรูปตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ - ยกระดับคุณภาพ/มาตรฐานสินค้าเกษตรแบบครบวงจร ตั้งแต่แหล่งผลิต โดยเฉพาะเกษตรอินทรีย์ โรงคัดบรรจุ และโรงแปรรูปสินค้าเกษตร รวมทั้งระบบ Traceability - พัฒนา Rubber City ในสงขลา รวมทั้งขยายการจัดตั้ง Rubber City ที่ระยองและกาญจนบุรี - พัฒนาระบบขนส่งทางรางเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแปรรูปยางขึ้นต้นในภาคใต้กับอุตสาหกรรมปลายน้ำในภาคกลางและภาคตะวันออก - ตั้งศูนย์ทดสอบมาตรฐานกลาง และศูนย์วิจัยพัฒนายางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติที่มีคุณภาพในพื้นที่ Rubber City ๒. สร้างเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมโยงปัจจัยการผลิตภายในและระหว่างประเทศ ๓. ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมอุตสาหกรรมอาหารของไทยในระดับเอเชีย ๔. สร้างการรับรู้ Country Brand Image ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพของไทยให้กับผู้บริโภคทั่วโลก ๕. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้ได้ในเชิงพาณิชย์ ๖. พัฒนาบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนา และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมโดยฝึกอบรมให้มีทักษะความรู้ และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงงาน	ระยะที่ ๑ (๑ ต.ค.๕๘- ๓๑ ต.ค.๖๐) ระยะที่ ๒ (๑ ม.ค.๖๑ เป็นต้นไป)	งบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณ ที่ จัดสรรโดย สงป.	อก.	

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
ด้วยประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจได้มีหนังสือขออนุญาต
ให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวข้องและตอบประเด็นข้อซักถามของ
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ -----

ซึ่งได้พิจารณาแล้วจึงได้อนุญาต จำนวน ๓ ท่านนะครับ สำหรับรายชื่อผู้นำเสนอและชี้แจง ประกอบด้วย ๑. ท่านมนู เลียวไพโรจน์ ที่ปรึกษากรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ อดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ๒. ท่านเดชา จาตุธนานันท์ ที่ปรึกษาประจำอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านอุตสาหกรรม และบริการ ท่านเป็นผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ๓. ท่านประทวน สุทธิอำนวยเดช อนุกรรมการและเลขานุการ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและบริการ อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : สำหรับผู้ร่วมนะครับที่ผมได้พิจารณาแล้วได้ขออนุญาตเข้าร่วมประชุมก็คือ ๑. ท่านอาทิตย์ วุฒิกะโร อนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและบริการ ท่านเป็นอดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๒. ท่านเดชา ผมได้เรียนให้ทราบแล้วนะครับ ๓. ท่านประทวน ก็ได้เรียนให้ทราบแล้วเหมือนกัน ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมประชุมชี้แจงต่อที่ประชุมนะครับ ขอเรียนเชิญท่านประธาน

นายมนู เลียวไพโรจน์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพครับ กระผม นายมนู เลียวไพโรจน์ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและบริการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ เนื่องจากท่านประธานกรรมการเศรษฐกิจ ท่านดอกเตอร์สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ และท่านอาทิตย์ วุฒิกะโร อดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีกำหนดที่จะต้องมารายงานในเช้าวันนี้ติดภารกิจด่วนสำคัญ จึงไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้แล้วก็ขอลาการประชุม กระผมในฐานะประธานอนุกรรมการจึงขออนุญาตกราบเรียนเรื่องรายงานต่าง ๆ และรายละเอียดที่จะกราบเรียนให้ท่านสมาชิกได้รับทราบเกี่ยวกับเรื่องของ การเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมสาขาหลัก ซึ่งเป็นเรื่อง ที่คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณาแล้วเห็นว่ามีคามสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่านโยบาย อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็นเอสเคิร์ฟ (S-Curve) โดยอุตสาหกรรมสาขาหลักที่มีศักยภาพ ของประเทศเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นรากฐานสำคัญ และเชื่อมโยงกับหลายอุตสาหกรรม ต่อเนื่องในห่วงโซ่มูลค่า รวมทั้งสามารถพัฒนาต่อยอดและเพิ่มมูลค่าสู่อุตสาหกรรมที่ตอบ โจทย์กระแสโลกที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี มีความก้าวหน้าทางด้านนวัตกรรม

และในโลกของดิจิทัล (Digital) ในอนาคตได้ ซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมสาขาหลักนั้นประกอบด้วย ๕ สาขาด้วยกัน ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ๒. อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ๓. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก ๔. อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ ๕. อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละสาขาแล้วจะพบว่าศักยภาพในการพัฒนาไปสู่แนวทางอุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry4.0) ต่อไปในอนาคตนั้นสามารถจะดำเนินการได้โดยจะต้องได้รับความสนับสนุนและส่งเสริมจากทุกภาคส่วน แล้วก็จะต้องดำเนินการมาตรการและแนวทางสนับสนุนที่ส่งเสริมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมสาขาหลักในปัจจุบันนี้ -----

นอกจากนั้นแล้วผมขอเรียนว่าจากการประมวลกรณีศึกษาและแนวทางการหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางไปสู่รายได้สูงนั้น ซึ่งมีตัวอย่างของหลาย ๆ ประเทศก็ยังคงพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีต่อการขับเคลื่อนประเทศให้ข้ามพ้นกับดักรายได้ปานกลางก็ได้แก่ ในเรื่องของกรวิจัยและพัฒนา ในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และในเรื่องของการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการเพิ่มผลิตภาพควบคู่กับการปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการพัฒนา ทั้งนี้จากกรณีศึกษาของประเทศพบว่าเมื่อประเทศรายได้ปานกลาง ยกกระดับไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วที่เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยฐานความรู้ สัดส่วนของภาคการผลิตก็จะเริ่มลดลง ในขณะที่เดียวกันภาคบริการก็จะมีสัดส่วนที่ขยายตัวและเพิ่มสูงขึ้น นั่นเป็นสัจธรรมอันหนึ่งที่จะเห็นได้ชัดว่าสัดส่วนของภาคการผลิต ภาคบริการ ภาคการค้ามันมีส่วนสำคัญมากในระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะฉะนั้นทั้ง ๓ ส่วนคงความสำคัญทั้งสิ้น แต่ว่าความสำคัญของทั้ง ๓ ส่วนนั้นจะอยู่ที่เรื่องของการพัฒนา เรื่องของการวิจัย และเรื่องของการใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นโจทย์สำคัญของกระบวนการนี้สำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยคือการปรับกระบวนการทัศน์หรือการต่อยอดอุตสาหกรรมดั้งเดิมไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ที่เชื่อมโยงกับภาคบริการมากยิ่งขึ้น เนื่องจากตามแบบจำลองเอสเคิร์ฟ (S-Curve) นั้น กระบวนการที่สร้างมูลค่าเพิ่มมากที่สุด ไม่ใช่ขั้นตอนการผลิตอย่างเดียว แต่อยู่ในขั้นตอนของการบริการ ขั้นตอนของการค้า และอยู่ในเรื่องของการสร้างนวัตกรรม การออกแบบ ขั้นตอนเริ่มแรกในเรื่องของการค้า การตลาด และรวมถึงบริการหลังการขาย สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่ามีส่วนสำคัญในกระบวนการตั้งแต่เริ่มการผลิต การค้า การบริการด้วยนะครับ

ท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศครับ กระผมขอเรียนว่าในภาคอุตสาหกรรมนั้นเป็นภาคที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยสัดส่วนมูลค่ามวลรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ทั้งหมดนั้นมีค่อนข้างจะมีนัยสำคัญอย่างสูงในด้านของสัดส่วนของจีดีพี (GDP) หรือมวลรวมของผลิตภัณฑ์ของประเทศนั้นนี่นะครับ ภาคอุตสาหกรรมมีประมาณร้อยละ ๒๘ ถึง ๓๐ ภาคเกษตรร้อยละ ๑๔ ภาคบริการร้อยละ ๓๕ และในส่วนนี้จะเห็นได้ว่าในภาคอุตสาหกรรมนี้มีสัดส่วนในด้านของจีดีพี (GDP) มากพอสมควรทีเดียว และในแง่ของการทำงานนั้น ปรากฏว่าสาขาหลักทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรมทั้ง ๕ สาขาที่ผมจะได้กราบเรียนต่อไป มีการจ้างงาน ๓,๗๐๐,๐๐๐ คน

ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจ้างงานที่มีนัยสำคัญพอสมควรทีเดียว ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงแม้ว่าภาพรวมภาคอุตสาหกรรมของไทยจะมีความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดก็ตาม จะเห็นได้ชัดว่าตั้งแต่สมัยปี ๒๕๐๔ ซึ่งเราได้เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ และจนกระทั่งถึงปัจจุบันฉบับที่ ๑๑ กำลังเริ่มฉบับที่ ๑๒ นี้ นะครับ เป็นเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจของเราในรูปแบบต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเรื่องของภาคเกษตรและค้อย ๆ ขยับมาเป็นอุตสาหกรรมเพื่อผลิตและใช้ภายในประเทศ -----

แล้วก็พัฒนาต่อมาเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก และต่อมาจนกระทั่งถึงขณะนี้ก็เป็นภาคอุตสาหกรรมที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ นวัตกรรมสมัยใหม่ แต่ในขณะเดียวกันที่สำคัญที่สุดผมคิดว่าท่านสมาชิกคงจะมีความตระหนักดีในเรื่องของสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางภาคอุตสาหกรรมนั้นมีความตระหนักในเรื่องของสิ่งแวดล้อมในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งใดก็ตามที่เราจะเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมโดยให้ภาคอุตสาหกรรมนั้นมีการพัฒนาและผลิตอย่างมีประสิทธิภาพให้ได้คุณภาพสินค้าที่ดีและเป็นที่ยอมรับไม่ใช่เฉพาะในประเทศแต่ของต่างประเทศด้วย นั้นเป็นส่วนสำคัญที่เราสามารถจะทำได้ และสิ่งสำคัญที่สุดในการที่จะพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมให้เจริญก้าวหน้าขึ้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นในแง่นี้เราก็ได้มุ่งเน้นในเรื่องของกรีนเทคโนโลยี (Green Technology) ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ท่านสมาชิกได้กรุณาเสนอแนะในคณะอนุกรรมการและคณะกรรมการ ซึ่งทางฝ่ายที่ได้จัดทำรายงานนี้ก็ได้อภิปรายกันแล้วก็ได้พิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ส่วนหนึ่งด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าถึงแม้ประเทศไทยจะมีความเจริญก้าวหน้ามาโดยตลอด เมื่อเทียบกับอาเซียน (ASEAN) แล้วเรียนได้เลยว่าภาคอุตสาหกรรมทางด้านของการผลิตยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ขึ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์นั้นเป็นอันดับ ๙ ของโลก แต่เป็นอันดับ ๑ ของอาเซียน (ASEAN) นั่นก็คือสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่ไม่ได้หมายความว่าสภาพนี้จะยังเป็นอยู่นะครับ ในอนาคตอันใกล้ สภาพจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การใช้นวัตกรรมและสิ่งต่าง ๆ จะเห็นได้ว่ายานยนต์จะเริ่มแปลงสภาพของตนเองเป็นยานยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น การใช้โซลาร์ (Solar) การใช้แสงแดดเข้ามาเป็นต้นพลังงานนั้นก็จะมีมากขึ้น เพราะฉะนั้นแนวทางนี้เป็นแนวทางหนึ่งที่ภาคอุตสาหกรรมได้ตระหนักดีว่าในอนาคตอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะเปลี่ยนสภาพแล้วก็พร้อมที่จะต่อสู้กับสภาพนี้ในอนาคตนะครับ เพราะฉะนั้นในเชิงโครงสร้างแล้ว ผมคิดว่าก็ยังมีอุปสรรคอย่างที่ได้เรียนไปแล้วก็คืออุปสรรคต่อการพัฒนาโดยปัจจัยที่จะส่งผลความสำเร็จของการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศก็คือในเรื่องของการวิจัยและพัฒนาหรือรีเสิร์ช แอนด์ ดีเวลอปเมนต์ (Research and Development) ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในอนาคต และศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ทางด้านเทคโนโลยี ทางด้านนวัตกรรม และที่สำคัญที่สุดก็คือศักยภาพของการศึกษาของประเทศด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผลิตภาพหรือประสิทธิภาพด้านการบริหาร

จัดการของภาคเอกชนจะมีประสิทธิภาพมากในอนาคต แล้วก็มีส่วนช่วยภาครัฐและสามารถที่จะเดินคู่กันไประหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐในการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมไปได้ เพราะฉะนั้นจึงมีส่วนที่เราจะต้องพิจารณาในเรื่องของการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ๕ สาขาหลักอย่างที่ว่า

อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมอยากจะเรียนก็คือ ในเรื่องแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก็จะส่งผลกระทบต่ออนาคตของภาคอุตสาหกรรมพอสมควร การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในมิติด้านเศรษฐกิจ ทางด้านสังคม ทางด้านเทคโนโลยี ทางด้านสิ่งแวดล้อม การเมืองและนโยบายต่าง ๆ -----

ขอสไลด์ (Slide) มิติต่าง ๆ ทางด้านสังคม ทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านเทคโนโลยี ทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงสภาพทางด้านการเมืองและนโยบาย ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะฉะนั้นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ค่อย ๆ เปลี่ยน บางเรื่องก็เปลี่ยนช้า บางเรื่องก็เปลี่ยนเร็ว จนกระทั่งสภาพแวดล้อมภายในประเทศและภายนอกประเทศที่กดดัน จึงทำให้ทางภาคอุตสาหกรรมจะต้องปรับตัวเอง แล้วก็ปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญในอนาคตก็คือปัจจัยแรงงาน ซึ่งเดิมเป็นข้อได้เปรียบของไทยเริ่มมีข้อจำกัด การเข้าสู่สังคมสูงอายุ ประเทศไทยก็จะประสบปัญหาในเรื่องของแรงงานในอนาคต และต้นทุนแรงงานที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ภาคอุตสาหกรรมและการบริการนั้นประสบปัญหาพอสมควร ส่งผลให้สินค้าบางรายการเริ่มประสบปัญหาในด้านของการแข่งขันและสูญเสียตลาดบางส่วน จึงกล่าวได้ว่าการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของไทยต่อจากนี้ไปจะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับโลกและในระดับประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาทั้งในแง่ของโอกาสที่สามารถจะนำมาใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งภัยคุกคามที่อาจจะส่งผลกระทบในเชิงลบ ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงจุดแข็งที่จะใช้ผลักดันในการพัฒนาให้ก้าวหน้าควบคู่กับการแก้ไขจุดอ่อนที่มีอยู่ และไม่ให้เป็นอุปสรรคในอนาคตต่อการดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสู่การพัฒนาที่สมดุล ยั่งยืน และมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะฉะนั้นขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกที่มีการเติบโตอย่างยั่งยืนและมีการกระจายผลประโยชน์การเติบโตอย่างทั่วถึงนั้นจึงเป็นส่วนสำคัญ ทั้งนี้เป้าหมายของการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมหลักภายในระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้า ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปี ๒๕๖๔ นั้น ได้ถูกกำหนดไว้ ๒ เรื่องสำคัญนะครับ

เรื่องแรกก็คือผลิตภาพปัจจัยโดยรวมหรือที่ขออนุญาตเรียกภาษาอังกฤษว่า โททัล แฟกเตอร์ โพรดักทิวิตี (Total Factor Productivity) ของอุตสาหกรรมสาขาหลักจะมีการเติบโตจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปีในอนาคต และอีกส่วนหนึ่งอุตสาหกรรมสาขาหลักจะมีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปีในอนาคต เพราะฉะนั้นในสายรายละเอียดนั้น กระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะมอบให้ดอกเตอร์เดชา จาตุธนานันท์ ที่ปรึกษานุกรณาธิการนำเสนอข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับรายละเอียดของรายงานฉบับนี้ต่อสภาต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
ขอบคุณครับ ขอเรียนเชิญท่านเดชา จาตุธนานันท์ ครับ

นายเดชา จาตุธนานันท์ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กระผม นายเดชา จาตุธนานันท์ ที่ปรึกษา
คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและบริการ ขออนุญาต
นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิรูปการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักเพิ่มเติม
ดังนี้ครับ

เราทุกท่านคงทราบนะครับท่านครับว่าการปฏิรูปอุตสาหกรรมในยุคที่ ๔
หรือเรียกว่า เดอะ โฟร์ท อินดัสเทรียล รีโวลูชัน (The Fourth Industrial Revolution)
ที่ประเทศต่าง ๆ กำลังเผชิญอยู่ขณะนี้กำลังจะส่งผลกระทบต่อทั้งภาคธุรกิจ รัฐบาล แล้วก็
ประชาชน เนื่องจากความรวดเร็วของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเองนี่นะครับ รวมถึง
ลักษณะของสินค้าบริการที่ไม่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนทั้งในเชิงกายภาพ มิติในเชิง
ของดิจิทัล (Digital) แล้วก็มิติในเชิงของชีวภาพ มันเป็นภาพที่เบลอ (Blur) นะครับ เป็นภาพ
ที่ไม่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ประเทศไทยกำลังปรับตัวเข้าสู่โมเดล
ไทยแลนด์ ๔.๐ (Model Thailand 4.0) ซึ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของทุกภาคส่วน
ขออนุญาตเป็นสไลด์ (Slide) นะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายเดชา จาตุธนานันท์ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมการ) : ซึ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพของทุกภาคส่วน การลดความเหลื่อมล้ำและแผนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรมก็อยู่ระหว่างการกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมระยะ ๒๐ ปีขึ้น โดยเน้นต่อยอดอุตสาหกรรมที่เป็นเอสเคิร์ฟ (S-Curve) ยกระดับมาตรฐานผลิตภาพและนวัตกรรม การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมหรือที่เรียกว่า อีโคซิสเต็ม (Ecosystem) เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการประกอบการแก้วิสาหกิจตลอดจนการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลกนั้น อุตสาหกรรมที่เป็นฐานสำคัญของการต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมอนาคต อย่างเช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป จำเป็นที่จะต้องได้รับการเอาใจใส่และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะอุตสาหกรรมเหล่านี้ครีบลมูลค่าจีดีพี (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของอุตสาหกรรมภาคการผลิตทั้งหมด และยังจ้างงานเกือบครึ่งหนึ่งของการจ้างงานของภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดอีกด้วย ท่านสมาชิกสภาที่เคารพทุกท่านครับ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนของไทยอยู่ในอันดับที่ ๙ ของโลก และเป็นอันดับ ๑ ในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) มีผู้ผลิตชิ้นส่วนหลายพันรายสร้างรายได้จากการส่งออกมากกว่า ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ในปัจจุบันเริ่มมีคู่แข่งมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่ค่อนข้างรวดเร็ว แต่อุตสาหกรรมสนับสนุนที่เป็นซัพพอร์ตดิ้งอินดัสทรี (Supporting Industry) ที่เป็นเอสเอ็มอี (SMEs) ยังขาดความสามารถในการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงครับ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนจึงต้องได้รับการชี้ทิศทางและโอกาสที่ถูกต้อง ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนผลิตยานยนต์ที่สะอาด ประหยัดและปลอดภัย ต้องมีการพัฒนามาตรฐานที่เกี่ยวกับรถยนต์โดยสารไฟฟ้า การจัดตั้งศูนย์ทดสอบและวิจัยยานยนต์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างรวดเร็ว ยกกระดับความสามารถของบุคลากรภาคการผลิตและเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในขั้นตอนการออกแบบชิ้นส่วนยานยนต์ชนิดต่าง ๆ ด้วย ในส่วนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ก็เป็นที่น่าทึ่งกันดีครับว่าประเทศไทยเป็นฐานการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard disk drive) เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น เครื่องซักผ้าที่สำคัญของโลก แต่เราสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากอุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่ยังเป็นการรับจ้างการผลิตหรือเป็นโออีเอ็ม (OEM) โดยในปัจจุบัน

๑๒

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

นวพร ๖/๒

เริ่มมีต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น มีการย้ายฐานการผลิตไปประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น และที่สำคัญคือ สินค้าไทยแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทำให้ความต้องการของ ตลาดลดลง อุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์จึงต้องดำเนินการใน ๒ มิติ ได้แก่ การเชื่อมโยง เข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายการผลิตโลก โดยมีมาตรการจูงใจเพื่อการผลิตทดแทน การนำเข้า สนับสนุนการจัดซื้อของภาครัฐให้ใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศ รวมถึงสินค้า นวัตกรรมของไทย ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ผลิตไทย

และมิติที่ ๒ คือการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งต้องนำงานวิจัย มาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม การออกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐาน และการทดสอบการวิจัยที่เป็นโพรโตไทป์แล็บ (Prototyping Lab) ครับ อุตสาหกรรม หลักที่ ๓ คืออุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่สามารถ สร้างรายได้ให้กับประเทศมากกว่า ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ในขณะที่อุตสาหกรรม พลาสติกเติบโตมากกว่า ๖๐ ปี มีมูลค่าตลาดในประเทศมากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีก็ก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องของคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ อุตสาหกรรมพลาสติกของไทยเองก็ยังมีลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่มีแวลูแอดเดด (Value added) ไม่สูงมากนัก อุตสาหกรรมปิโตรเคมีจึงต้องพัฒนาควบคู่กับการเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งดำเนินการตาม แผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศประสิทธิภาพพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม ส่วนอุตสาหกรรมพลาสติกต้องยกระดับและพัฒนาสู่ตลาดมูลค่าสูงและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รวมถึงส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เป็นโปรดักต์แชมเปียน (Product Champion) ของประเทศเพื่อรองรับความต้องการที่เปลี่ยนไปของตลาดโลกด้วย

อุตสาหกรรมสาขาหลักที่ ๔ คืออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งอยู่คู่กับการพัฒนาประเทศมามากกว่า ๗๐ ปี สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างต่อเนื่อง ปีละกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่จากการยกเลิกระบบโควตาการนำเข้าสิ่งทอของโลกทำให้ ภาคเอกชนจำนวนมากต้องเลิกกิจการ คงเหลือแต่ธุรกิจขนาดใหญ่ที่แข่งขันได้ในเชิง ของขนาดของทุน แล้วก็ธุรกิจขนาดเล็กที่มีต้นทุนการดำเนินงานที่ต่ำกว่า ดังนั้นอุตสาหกรรม

๑๓

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

นวพร ๖/๓

สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจึงต้องปฏิรูปใน ๒ มิติหลัก ๆ ได้แก่ การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอที่เป็นฟังก์ชันนัลเท็กซ์ไทล์ (Functional Textile) ยกตัวอย่างเช่น การผลิตเส้นใยจากวัสดุเกษตรและเส้นใยที่มีคุณภาพสูงหรือมีคุณสมบัติพิเศษ การพัฒนากระบวนการฟอกย้อมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมให้บริษัทซอร์ซิง (Sourcing) เข้ามาตั้งฐานในประเทศไทยและส่งเสริมให้เกิดสถาบันแฟชั่นระดับโลก ส่วนมิติที่ ๒ คือ การผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเน้นพัฒนาให้กรุงเทพฯ เป็น ๑ ใน ๓ เมืองแฟชั่นของเอเชีย (Asia) ที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่ร่วมสมัย พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการไทยด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการยกระดับนักออกแบบและพัฒนาผู้สอนจากภาคอุตสาหกรรมครับ

อุตสาหกรรมสาขาหลักที่ ๕ คืออุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปซึ่งเป็นฐานรากทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศเนื่องจากการใช้วัตถุดิบในประเทศมากกว่าร้อยละ ๘๐ และเป็นแหล่งจ้างงานจำนวนมาก และมีสถานประกอบการมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ รายทั่วประเทศแต่ก็มีจุดอ่อนที่การส่งออกยังเน้นในรูปของวัตถุดิบมากกว่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มมูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงผลกระทบจากมาตรการฟู้ดเซฟตี้ (Food Safety) ที่เข้มงวดมากขึ้นและต้นทุนการผลิตอันเนื่องมาจากค่าแรงงานและพลังงานที่สูงขึ้นครั้นตั้งนั้นแนวทางปฏิรูปอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในระยะเร่งด่วนจึงต้องเป็นการผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์ (Cluster) เป้าหมายและส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ (Cluster) สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการผลิต ปัจจัยการผลิตภายในและระหว่างประเทศ สร้างการรับรู้คันทรี แบรินด์ อิมเมจ (Country Brand Image) ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพของไทยให้กับผู้บริโภคทั่วโลก ระยะต่อมาก็คือการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มและการพัฒนาบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนาครบ ทั้งนี้หากอุตสาหกรรมในสาขาหลักทั้ง ๕ สาขาสามารถปฏิรูปได้ตามข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น คาดว่าผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมหรือโททัล แฟกเตอร์ โพรดักทิวิตี (Total Factor Productivity) ในอุตสาหกรรมสาขาหลักจะเติบโตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปีจากเดิมที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๑ นะครับ และมีจีดีพี โกรท (GDP Growth) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ จากเดิมที่อยู่ประมาณ ๒ หรือ ๓ ในรายเซกเตอร์ (Sector) ทั้งนี้ ทางคณะกรรมการฯ ขยับเคลื่อนการปฏิรูปด้านเศรษฐกิจมีข้อเสนอแนะที่เป็นคัต อะครอส อีสซู (Cut Across Issue) ใน ๕ เรื่องด้วย

๑. ที่สำคัญที่จำเป็นต้องใช้ในทุกเซกเตอร์ (Sector) คือเรื่องของการผลิตพลังงานไฟฟ้าให้พอเพียงต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมครับ เพราะเนื่องจากว่าเรากำลังเข้าใกล้ในเรื่องของอินดัสทรี ๔.๐ (Industry4.0) นะครับ เรื่องของพลังงานไฟฟ้าจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งนะครับ ทั้งในเรื่องของปริมาณและคุณภาพ

๒. ก็คือการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการดำเนินการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบโจทย์ในเรื่องกรีนโกรท (Green Growth) ในโมเดลไทยแลนด์ ๔.๐ (Model Thailand4.0)

๓. คือส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมหรือที่เราเรียกกันว่า มอก. ๙๙๙๙ อย่างแพร่หลายและอย่างต่อเนื่องครับ

๔. คือการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศควรถูกกำหนดมาตรการ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีไว้ด้วย

แล้วก็สุดท้ายข้อ ๕ ครับ การปรับปรุงแบบการศึกษาของประเทศเพื่อให้ บุคลากรที่ตรงความต้องการของภาคอุตสาหกรรมครับ

กระผมขออนุญาตจบการนำเสนอในเรื่องของรายงานการเพิ่มขีด ความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักเพียงเท่านี้ครับ และขออนุญาตรับความคิดเห็นจาก สมาชิกทุกท่านต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ ประธาน สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ทางท่านประธานกรรมาธิการมีผู้ชี้แจงอีกไหมครับ ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิก ได้แสดงความคิดเห็นนะครับ โดยใช้เวลาท่านละไม่เกิน ๑๐ นาทีนะครับ ท่านแรกขอเชิญ ท่านปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมาธิการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อดีตประธาน ป.ป.ช. ขอเชิญครับ

นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ : ขอบคุณครับท่านประธานครับ กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม ปานเทพ กล้าณรงค์ราญ สปท. ๙๗ นะครับ ผมขออภิปราย รายงานของคณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ เรื่อง การเพิ่ม ขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก ดังต่อไปนี้ครับ รายงานฉบับนี้ผมเห็นว่า มีความครอบคลุม และมีแนวทางเชิงบูรณาการกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ที่รัฐบาลกำลังจะประกาศใช้อยู่แล้วครับ ทำให้ข้อเสนอของรายงาน ฉบับนี้มีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และสามารถจะสอดคล้องกับ การลงทุนด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามผมมีข้อคิดเห็นอย่างนี้ ว่าถ้าคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาลซึ่งให้ความสำคัญกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งทางด้าน

๑๖

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

ศิริพร ๗/๓

เขตเศรษฐกิจชายแดนและเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบของคลัสเตอร์ (Cluster) ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้เป็นอย่างยิ่งเลยที่จะส่งเสริมทั้งในเรื่องของอุตสาหกรรมและในเรื่องแรงงานด้วย ซึ่งผมเห็นว่าอุตสาหกรรมสาขาหลักต่าง ๆ สามารถที่จะเข้าไปเชื่อมโยงตรงนี้ได้เป็นอย่างดีนะคะ ผมจึงขอเรียนเสนอสั้น ๆ อย่างนี้ครับว่า อยากจะให้เพิ่มข้อความในข้อเสนอในบทที่ ๗ ผมเห็นข้อเสนอในหน้าที่ ๓๘ โดยย้ำว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาหลักต้องมีการบูรณาการกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทั้งพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษบริเวณชายแดน และเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบของแบบของคลัสเตอร์ (Cluster) เข้าไว้ในรายงานอันนี้ก็จะทำให้รายงานนี้ครอบคลุมไปยังนโยบายของรัฐบาล เพราะว่ามันจะเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจทั้ง ๕ สาขานี้ นะครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านกษิต ภิรมย์ ครับ อดีต ส.ส. อดีตเอกอัครราชทูต และอดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม กษิต ภิรมย์ สปท. ลำดับที่ ๗ ครับ คือ ๕ สาขานะครับท่านประธาน ที่ทางกรมการค้าได้กรุณาแจ้งมา คือทางด้านยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เคมี พลาสติก สิ่งทอแล้วก็เสื้อผ้า แล้วก็อุตสาหกรรม การเกษตร ผมเห็นว่า ๔ อันแรกนี่อย่างไรงี้ยังเป็นการพึ่งเทคโนโลยีและองค์ความรู้จาก ต่างประเทศ ดังที่ได้เป็นมาประมาณ ๕๐ ปี ผมยังมองไม่เห็นว่าจะมีความเป็นตัวของตัวเองใน ๔ สาขาแรกได้อย่างไร จะมีข้อยกเว้นก็คืออุตสาหกรรมการเกษตร เพราะว่าเรามี วัตถุดิบมากมายมหาศาล แล้วก็มีการค้นคว้าแล้วก็วิจัยมาได้ในระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้น ผมสนใจในเรื่องอุตสาหกรรมการเกษตรหรือว่าอะโกรอินดัสทรี (Agroindustry) มากที่สุด แล้วก็อยากจะฟังคำชี้แจงจากทางกรมการค้าว่าจะทำอย่างไร ผมคิดว่าอะโกรอินดัสทรี (Agroindustry) หรืออุตสาหกรรมการเกษตรนั้นน่าจะเป็นฐานของ ๔.๐ ของเศรษฐกิจ ของไทยในอนาคต เพราะว่ามันแปลงสภาพออกมาได้ไม่ใช่แค่เป็นอาหาร แต่ว่าพืชเกษตร เป็นยารักษาโรคก็ได้ เป็นวัตถุดิบสำหรับพลังงานหมุนเวียนและทดแทนก็ได้ เป็นอาหารสัตว์ ก็ได้ เป็นเครื่องสำอางก็ได้มากมายมหาศาล แล้วก็อยู่ในวิสัยที่เราจะทำการค้นคว้าวิจัย แล้วก็พัฒนาบุคลากรของเราทุกระดับจากฝ่ายวิชาการลงไปถึงทางฝ่ายรายงานหรือทาง ฝ่ายอาชีพะ และเราก็สามารถที่จะออกแบบได้ด้วย แล้วก็สามารถที่จะรักษาสิ่งแวดล้อมได้ ดังที่เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเราได้พูดกัน เรื่องของการลดภาวะโลกร้อน แล้วมันก็ไปเกี่ยวกับการที่เราจะทำให้ภาคเกษตรของเราสามารถที่จะลดเคมีภัณฑ์ ปุ๋ยที่เราต้องนำเข้ามาจาก ต่างประเทศ แล้วก็อยู่ในสภาพของกึ่งผูกขาดโมโนโพลี (Monopoly) โดยบริษัทยักษ์ใหญ่ไม่กี่บริษัท และเราก็สามารถที่จะเอาพืชมาเป็นปุ๋ยธรรมชาติได้ ผมคิดว่าเราต้องคิดในแง่นี้ เพราะว่า ๔ อุตสาหกรรมแรก ผมขออัยนะครับ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เคมี แล้วก็เสื้อผ้า ในสภาพความเป็นจริงของประเทศไทย ณ วินาทีถือว่าเป็นอุตสาหกรรมพระอาทิตย์ตกน่ะครับ ซันเซตอินดัสทรี (Sunset Industry) แล้วเรายังจะตอกย้ำอยู่กับสิ่งเหล่านี้ในขณะที่ค่าแรง ของประเทศไทยก็สูงขึ้น เริ่มเมื่อ ๓๐๐ บาทต่อวันในรัฐบาลชุดก่อน ๆ โรงงานก็ต้องโยกย้าย ออกไป ในขณะที่เดียวกันประเทศที่เคยเป็นคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะเวียดนามเขาก็เปิดประเทศ

๑๘

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

นำพร ๘/๒

เหมือนกับจีน ค่าแรงก็ต่ำกว่า แล้วเขาก็ให้สิทธิพิเศษทางการลงทุน สิ่งจูงใจต่าง ๆ ก็ไม่ได้น้อยหรือจะมากกว่าประเทศไทยเสียด้วยซ้ำ แม้กระทั่งอุตสาหกรรมเอสเอ็มอี (SMEs) ของไทยเองก็เริ่มที่จะทยอยไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านสมาชิกประชาคมอาเซียน เพราะฉะนั้นการที่จะมาตอกย้ำว่าเรายังไปกับ ๔ อุตสาหกรรมดังกล่าว นั้นมันก็ดูอะไรอยู่ เราอาจจะไม่สามารถจะเอาตัวเองในสิ่งที่เราได้พูดกันมาตลอดคือจะออกจากสภาวะ มิตรเดิล อินคัม แทรป (Middle Income Trap) อย่างไร อยู่ตรงกลางเป็นแซนด์วิช (Sandwich) ระหว่างค่าแรงที่สูงขึ้นกับเทคโนโลยีที่ก็ยังไม่เก่งกาจนะครับ -----

- ๘/๑

แล้วก็ในการดำเนินการอันนี้ทั้งระบบของแวดวงการศึกษา ประถม มัธยม อาชีวะ ไปจนถึง
 อุดมศึกษาต้องไปด้วยกันกับความต้องการหรือว่าเป้าหมายทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
 และอุตสาหกรรม การวิจัยค้นคว้าก็ต้องมาด้วย แล้วก็การร่วมมือ ๓ เสา ระหว่างภาครัฐบาล
 วิชาการ แล้วก็ทางภาคเอกชน โดยเฉพาะสภาหอการค้าและสภาอุตสาหกรรมมันก็ต้องวิ่งไป
 ด้วยกันนะครับ แล้วจากวันนี้ไปอีก ๑๐ ปีข้างหน้าเราจะทำอย่างไรกับโรงเรียนอาชีวศึกษา
 บวกกับอินเฮาส์เทรนนิ่ง (In-House Training) การฝึกอบรมของพนักงานในแต่ละบริษัท
 ต่าง ๆ นั้น เรามีเป้าหมายที่จะผลิตบุคลากรหรือเสริมสร้างทักษะบุคลากรเข้าไปในโรงงาน
 รถยนต์หรือโรงงานอิเล็กทรอนิกส์อย่างไร คือภาพไม่ค่อยชัดครับ อีกทั้งการที่จะมุ่งไปที่
 เขตคลัสเตอร์ (Cluster) ความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานก็เรื่องหนึ่ง แต่อะไรล่ะที่จะ
 จูงใจให้เอกชนเขาเข้าไปอยู่ในเขตอุตสาหกรรมหรือเขตคลัสเตอร์ (Cluster) ต่าง ๆ เหล่านั้น
 และยิ่งไกลออกไปจากกรุงเทพมหานครหรือว่าจากท่าเรือแหลมฉบัง ค่าขนส่งก็เพิ่มขึ้น แล้วจะ
 เอาแรงงานที่มีฝีมือที่เหนียวแน่นในเมื่อหลาย ๆ โรงงานหรือว่าส่วนใหญ่ก็อยู่ที่กรุงเทพฯ แล้วก็
 รอบ ๆ ปริมาณล ภาพของการที่จะให้แรงจูงใจ การเสริมสร้างความพร้อม โดยเฉพาะที่จะให้
 เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏหรือราชมนคลในต่างจังหวัดสอนวิชาที่จะไปรองรับกิจการ
 อุตสาหกรรมในคลัสเตอร์ (Cluster) หรือในเขตเศรษฐกิจพิเศษเหล่านั้นได้ ภาพก็ไม่ชัดครับ
 มันเป็นสภาพของการพูดกันทีละเรื่องทีละอย่างโดยบางกลุ่มบางคน แต่ว่าการไปเสริม
 เชื่อมโยงบูรณาการกันมันไม่ชัดนะครับ และทั้งหมดนี้ก็ไม่ทราบว่าจะในแผนพัฒนา ๕ ปี
 ฉบับที่ ๑๒ แล้วก็แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี มันวิ่งไปในทิศทางเดียวกันหรือเปล่า ผมคิดว่า
 ภาพรวมที่ได้เคยพูดกันมาหลายครั้งนำโดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปด้าน
 เศรษฐกิจนั้นเราได้คุยกันไว้ แต่ว่าภาพรวมมันไม่ชัดแล้วมันมาเป็นเรื่อง ๆ เป็นตอน ๆ
 บางส่วนกันไป มันไม่สามารถที่จะวางเป้าของประเทศไทยว่าอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้าเราจะ
 มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจและเราจะประเทศเศรษฐกิจชนิดใด เมื่อ ๔ ปีที่แล้วเราก็มี
 อุตสาหกรรมการทดแทนการนำเข้า เมื่อกี้ท่านประธานก็ได้ย้ำว่าในช่วงประมาณ ๕๐ ปี
 เราก็เป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก จากนั้นไปใน ๔.๐ เราจะเป็นอย่างไหน แต่ว่ายังเป็น
 อุตสาหกรรมเป็นเศรษฐกิจที่ยังต้องพึ่งเทคโนโลยีของเกาหลีใต้ ของไต้หวัน ของญี่ปุ่น
 ของอเมริกาเหนือและของยุโรป ผมคิดว่าจะเป็นเรื่องล้ำสมัย แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่จะสะท้อนว่า
 เราไม่ได้เพียรพยายามที่จะพึ่งสติปัญญาสมอง ฝีมือฝีมือของเราเอง ภาพต้องให้ชัดกว่านี้ครับ

แล้วก็เฉพาะหน้า ๒-๓ ปีนี้เราจะฝึกบุคลากรของเราที่บอกว่าเป็นแรงงานนี้อย่างไร มีการประสานงานกันอย่างแน่นชัดหรือไม่ บริษัทภาครัฐก็ไปพูดถึงการลงทุนร่วมกัน ๓ เสา หรือ ๔ เสา แต่ไม่ได้พูดเลยแล้วจะไปหาบุคลากรมาจากไหน คู่ขนานกันไปนั่นมันก็ต้องมีการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ๔-๕ ล้านคนอย่างเป็นกิจจะลักษณะ มันก็เป็นเรื่องของ การสร้างอุปสงค์กับอุปทาน ซัพพลาย (Supply) กับดีมานด์ (Demand) ซึ่งงานนี้จะปล่อยไว้ ที่ภาระหน้าที่ของกระทรวงแรงงานไม่เป็นการเพียงพอ กระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องเข้ามา เกี่ยวข้องด้วย เพื่อเราจะได้จัดระบบต้อนรับแรงงานต่างด้าวที่เราต้องการให้มันเป็น กิจจะลักษณะกว่านี้นะครับ นอกเหนือจากเรื่องที่มีมันเกี่ยวข้องด้วยคือการละเมิด สิทธิมนุษยชน

ส่วนประเด็นสุดท้ายเมื่อที่ท่านฝ่ายกรรมการได้พูดถึงเรื่องที่เราบอกเป็น ครอสไอস্যู (Cross Issue) ที่ต้องวิงวาทะลุทั้ง ๕-๖ สาขาอุตสาหกรรมเรื่องไฟฟ้า เรื่อง การรักษาสีสิ่งแวดล้อมนะครับ -----

ก็ต้องถามว่าเรื่องไฟฟ้าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมก็บอกว่าในกรอบของเรื่องโลกร้อนเขาไม่เอาแล้ว เรื่องน้ำมันกับแก๊ส แล้วก็ถ่านหิน แต่ก็ยังมีโฆษณากันโดยหน่วยงานของรัฐว่าถ่านหินดีอย่างไร ผมได้พูดเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว คราวนี้เราจะหาไฟฟ้ามาจากไหน จะไปเอาน้ำของพม่า ของลาว หรือจะไปเอาแก๊สจากพม่า หรือไปเอาถ่านหินจากอินโดนีเซีย หรือว่าเราจะใช้ แสงอาทิตย์ ลม คลื่น แล้วก็พืชเกษตรของเราเป็นเชื้อเพลิง อันนี้ต้องกำหนดให้แน่ชัดและ ต้องตัดสินใจ ฦ วันนี้ รักษาโรคร้อนด้วย พัฒนาอุตสาหกรรมที่เอาด้วยการรักษา ธรรมชาติ มันก็โยงใยเป็นสำคัญกับเรื่องของการมีไฟฟ้าที่เพียงพอ แต่ภาพ ฦ วันนี้ไม่ชัดว่า กระทรวงพลังงาน การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตจะว่าอย่างไร ในขณะที่เดียวกันทางรัฐบาลชุดนี้ก็ได้มีการจัดตั้งซูเปอร์บอร์ด (Super Board) ในการที่จะ ดูแลความเป็นไปของรัฐวิสาหกิจ แล้วก็แยกออกมาเป็น ๒ ประเภท ๑๐ ประเภทแรก ก็ยักษ์ใหญ่ จะมีบริษัทจำเพาะอีก ๔๐ กว่าแห่งก็ให้คณะซูเปอร์บอร์ด (Super Board) ดูแลไป แล้วจะให้ทำอย่างไร เป้าหมายที่จะให้กับรัฐวิสาหกิจ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวโยงกับ พลังงานแล้วก็การอุตสาหกรรม เราจะไปทางไหนครับ ทั้งหมดนี้มันจะต้องมีภาพที่แน่ชัด มีเป้าหมายที่แน่นอน และเราต้องมีความเข้าใจกันทั้งคณะหมู่เหล่าของ สปท. และกับ แม่น้ำอีก ๔ สายด้วย เพราะไม่อย่างนั้นภาพมันไปไม่ชัดแล้วว่กันทีละครั้ง ผมว่าเราต้องดู ภาพรวมทั้งหมด แล้วมันก็เป็นโอกาสที่เราสามารถที่จะดูในภาพรวมมีเป้าหมายแน่ชัด ในยุคสมัยนี้ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ผากท่านประธานและผู้ชี้แจง เดียวสักครู่ครับ ถ้ามีโอกาส ผมคิดว่าตัวนิวเอสเคิร์ฟ (New S-Curve) ต่อยอดขยายอีกหน่อย เพราะเข้าใจว่าท่านเสนอ เรื่องเฟิสต์เอสเคิร์ฟ (First S-Curve) ไป ๕ กลุ่ม แต่ว่าจะได้เห็นภาพรวมต่อไปอย่างไร ท่านรัฐมนตรีท่านได้แนะนำ เชิญท่านปลัดครับ เดี่ยวรอให้สมาชิกอภิปรายนะครับ ต่อไป ขอเชิญท่านรองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วินัย ดะห์ลัน อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และเป็นผู้อำนวยการและผู้ก่อตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเชิญ ครับ

นายวินัย ดะห์ลัน : ขอขอบคุณครับ เรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิก วินัย ดะห์ลัน ขออนุญาตแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับทางคณะกรรมการธิการ

ในเรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรม ขอแค่ ๒ เรื่องนะครับ คือเรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องของยานยนต์นะครับ เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องของอุตสาหกรรมเกษตร ผมขอเริ่มที่เรื่องยานยนต์ก่อนครับ จะเห็นได้ว่าพักหลังเรามักจะคุยกันในเรื่องของการแข่งขันทางเศรษฐกิจ บางครั้งบางครั้งเราจะเปรียบเทียบประเทศของเรากับทางเวียดนาม กัมพูชา ซึ่งมีความรู้สึกที่ว่าฟังแล้วก็บั่นทอนกำลังใจกันนิดหน่อยนะครับ อยากจะให้เราเปรียบเทียบกับประเทศที่เขาล้ำหน้าเราดูสิว่าเราจะแข่งขันสู้เขาได้ไหม แล้วก็แข่งขันสู้ได้เมื่อไรนะครับ อยากจะเริ่มที่ประเทศมาเลเซีย เนื่องจากว่าขณะนี้เขาก้าวล้ำเราไปพอสมควรนะครับ เมื่อวันอาทิตย์ที่ผมไปที่สะเดาไปบรรยายแล้วก็แวะไปที่ด่านปาดังเบซาร์ที่จังหวัดสงขลา ได้แชร์รูปให้พวกเราดูทางไลน์ (Line) สิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างจะหตุก็คือที่ด่านปาดังเบซาร์นี่นะครับ ทางฝั่งของมาเลเซียชื่อเดียวกันนะครับ ปรากฏว่าเขาเอารูปรถไฟของประเทศไทย ซึ่งก็เป็นรถดีเซลสภาพเก่าจอดคู่กับรถหัวจรวดของมาเลเซีย ที่น่าตกใจเลยก็คือรถหัวจรวดของมาเลเซียนั้นหลายส่วนนั้นผลิตในมาเลเซียโดยเฉพาะอย่างยิ่งตู้ แล้วทางมาเลเซียก็บอกว่าอีกไม่นานเขาจะผลิตหัวรถจักรได้ทั้งหัวอีกไม่นานด้วยศักยภาพวิศวกรของเขาเอง ในขณะที่เรายังมีประเด็นปัญหาในเรื่องของการได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางด้านระบบรางอยู่นะครับ ----

๒๓

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

จินตนา ๑๑/๑

เรื่องนี้ก็อยากจะฝากท่านกรรมาธิการนะครับว่า ศึกษาว่าเขาทำอะไร แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็อยากจะเล่าประสบการณ์ในส่วนของผมให้ฟังนะครับ เมื่อเราดูเรื่องของจีดีพี (GDP) นะครับ อยากจะให้ดูเรื่องของจีดีพี (GDP) เราพูดกันว่าภายในอีกประมาณสัก ๒๐ ปีเราจะผ่านพ้นกับดักของประเทศรายได้ขนาดกลางนะครับ ถ้าเราดูกันในลักษณะแบบนี้ ขณะนี้ประเทศไทยจีดีพี (GDP) เราต่อหัวจากตัวเลขล่าสุดนั้น ๕,๙๓๙ ยูเอสดอลลาร์ (US Dollar) มาเลเซียมี ๙,๘๑๐ ยูเอสดอลลาร์ (US Dollar) ห่างกันอยู่ ๑.๖ เท่านะครับ แต่ถ้าเราย้อนหลังกลับไป ๓๐ ปี มีบางช่วงเรากระเียบใกล้เข้ามา แต่วันนี้ ๑.๖ เท่ากว่านั้นหมายความว่าเรายังตามเขาไม่ทัน อันนี้ก็เป็นประเด็นปัญหาของเรา แต่ถ้าเรามาเลเซียนี้ นะครับ เขาคาดหวังว่าปีหน้าเขาจะเกิน ๑๐,๐๐๐ เหรียญ คือเขากำหนดตัวเองที่ ๑๐,๐๐๐ เหรียญภายในปี ๒๐๒๐ แต่ว่าปีหน้า ๒๐๑๗ เขาจะไปถึงระดับ ๑๐,๐๐๐ เหรียญแล้ว แต่ถ้าเรานับกันที่เรื่องของมิดเดิล อินคัม คันทรี แทรป (Middle Income Countries Trap) ก็คาดกันว่าถ้าสมมุติว่าเขาเติบโต ๕ เปอร์เซ็นต์อย่างที่เราคาดการณ์ไว้ เขาก็จะไปถึงในปี ๒๐๒๒ ก็คือรายได้ที่ ๑๓,๑๔๖ เหรียญ คือเขาจะก้าวพ้นไปในปีนั้น มาดูประเทศไทยบ้าง ตามที่ท่านคณะกรรมการกำหนดไว้ว่าจะมีการเติบโตทางด้านจีดีพี (GDP) ๕ เปอร์เซ็นต์ เราก็จะก้าวพ้นประเทศรายได้ขนาดกลางที่จีดีพี (GDP) ๑๒,๙๖๔ เหรียญ ในปี ๒๐๓๒ หรือว่า ๒๕๗๕ ตามที่เรากำหนดไว้พอดี นั่นหมายความว่าเราจะช้ากว่ามาเลเซีย ๑๐ ปี ยังตามเขาไม่ทันนะครับ เพราะฉะนั้นน่าจะมาดูนะครับว่า เขาทำอะไรในการพัฒนา ศักยภาพของคนของเขา นะครับ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ปี ๒๐๑๒ หรือเมื่อ ๔ ปีมาแล้ว ท่านดอกเตอร์สุรินทร์ พิศสุวรรณ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านจัดงานที่ชื่อว่า ๗๒ ปี ปอเนาะบ้านตาล ที่เมืองทองธานี ท่านเชิญดอกเตอร์มหาเธร์ อดีตนายกรัฐมนตรีของ มาเลเซียมาเป็นแขกพิเศษเพื่อการบรรยาย ดอกเตอร์สุรินทร์ท่านถามดอกเตอร์มหาเธร์ว่า ท่านพัฒนาคนมาเลเซียอย่างไร ไม่ใช่พัฒนาประเทศมาเลเซียอย่างไรนะครับ ดอกเตอร์มหาเธร์ ท่านเล่านโยบายอยู่ ๒ เรื่องน่าสนใจก็คือนโยบายการสร้างตนเองเป็นศูนย์กลางของการผลิตรถยนต์แข่งกันระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ประเทศไทยเราตอนนั้นปี ๑๙๘๓ นะครับ ประเทศไทยเราจะไปเป็นศูนย์กลางนานาชาติ อินเตอร์เนชันนัลคาร์ (International Car) วันนี้เราเป็นแล้วนะครับ แต่ถ้ามาดูกันในเรื่องของศักยภาพเรื่องของเทคโนโลยีเราก็ต้องยอมรับนะครับว่าเราผลิตฮอนด้า โตโยต้า รถญี่ปุ่นทั้งหลายด้วยเทคโนโลยีของญี่ปุ่น

ประเทศมาเลเซียก็ทำเรื่องของการเป็นเนชันนัล คาร์ ฮับ (National Car Hub) ผลิตรถ
โพรตอน วันนี้เรื่องของการตลาดก็สู้เราไม่ได้ครับ แต่ว่าด้วยนโยบายในเรื่องของการทำ
โพรเคียวเมนต์ (Procurement) การขายในลักษณะของโมโนโพลี (Monopoly) วันนี้ต้อง
บอกนะครับว่าเขาไปไกลกว่าเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของ
วิศวกร และนั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้เขาสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของวิศวกร จนกระทั่งไปสู่
ระดับเรื่องของการพัฒนาเทคโนโลยีระบบรางได้ในวันนี้ นั่นคือเขาทำตั้งแต่เรื่องของเนชันนัล
คาร์ (National Car) ขึ้นมานะครับ ประเด็นที่ตอกเตอร์มหาเธร์พูดน่าสนใจครับ เขาบอก
สิ่งที่มาเลเซียทำไมไม่ไช้รถครับ สิ่งที่มาเลเซียทำคือการสร้างความภาคภูมิใจ สร้างความมั่นใจ
ให้กับคนมาเลเซียเชื่อมั่นตนเองครับว่าสามารถทำได้ ตรงนี้เองครับ ที่เป็นความแตกต่าง
ระหว่างประเทศมาเลเซียกับประเทศไทย เขาสร้างความเชื่อมั่น ก็อยากจะฝากนะครับว่า
ถ้าสมมุติเราสร้างความเชื่อมั่นให้กับพวกเราก่อน สร้างความรู้สึกภาคภูมิใจในชาติไทย
ของเราว่าเราแข่งได้ ก็เชื่อว่าไม่ว่าจะทำอะไรก็แล้วแต่เราสู้ได้ครับ อันนั้นก็เป็นเรื่องของ
ยานยนต์นะครับ ผมขอต่อด้วยอุตสาหกรรมการเกษตร เมื่อหลายปีมาแล้วนะครับ สัก ๔ ปี
๕ ปีมาแล้ว ผู้แทนของไจก้า (JICA) กับของเจโทร (JETRO) ของประเทศญี่ปุ่นเขาเดินทางไป
ที่มาเลเซีย ไปที่อินโดนีเซีย -----

แล้วในที่สุดเขาพบว่าไม่มีเทคโนโลยีอย่างที่เขาคิดต้องการ เขากลับมาที่ประเทศไทยครับ เขามาที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาที่หน่วยงานของผมแล้วก็มาคุยกัน สิ่งที่ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ญีปุ่นเล่าให้ฟังก็คือว่าญีปุ่นมีนโยบายในการสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล สำหรับ โลกมุสลิมครับ ถ้าเรามาดูประเทศญีปุ่น ญีปุ่นมีประชากรที่เป็นมุสลิม ๒๐๐,๐๐๐ คน ๘๐ เปอร์เซนต์นั้นเป็นคนต่างชาติที่เปลี่ยนสัญชาตินะครับ มีอยู่แค่ ๒๐ เปอร์เซนต์ ก็คือประมาณ ๒๐,๐๐๐ คนเท่านั้นที่เป็นคนญีปุ่นเปลี่ยนศาสนา ผมถามไปนะครับว่า ทำไมต้องเป็นอาหารฮาลาล สิ่งที่ญีปุ่นบอกเลยก็คือเขาคิดว่าภายในปี ๒๐๒๐ เขาจะมี นักท่องเที่ยว ๒๐ ล้านคน ๒๐ เปอร์เซนต์เป็นนักท่องเที่ยวมุสลิม เพราะฉะนั้น ๔,๐๐๐,๐๐๐ คนของนักท่องเที่ยวที่เป็นมุสลิมจะมาเยี่ยมประเทศเขา สิ่งที่เขาจะต้องทำก็คือ เรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล แล้วก็การท่องเที่ยวฮาลาล เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวญีปุ่น ที่มาจากต่างประเทศ อีกเรื่องหนึ่งที่เขาจำเป็นที่จะต้องทำเรื่องของฮาลาล เขาบอกเขากังวล เรื่องของความมั่นคงทางอาหารครับ เรื่องนี้น่าแปลก เวลาเราคุยกันในเรื่องของอาหารฮาลาล เราจะคุยกันเรื่องของฟู้ดเซฟตี้ (Food Safety) ไม่ใช่ฟู้ดซีเคียวริตี้ (Food Security) แต่ญีปุ่น บอกว่าเขาทำเรื่องฟู้ดซีเคียวริตี้ (Food Security) เหตุผลเลยก็คือญีปุ่นกังวลเรื่องของการถ่ายเท ของเกษตรกรของเขาออกนอกภาคเกษตรครับ เพราะว่าเทคโนโลยีที่มันก้าวล้ำไปในภาคอื่น ๆ นั้นนี่นะครับ โดยที่เทคโนโลยีทางการเกษตรก้าวไปไม่ทัน จะทำให้เกษตรกรนั้นย้าย ออกไปจากภาคการเกษตร ซึ่งญีปุ่นบอกว่ารับตรงนั้นไม่ได้ สิ่งที่ญีปุ่นจะต้องทำเลยก็คือ จะต้องหาตลาดครับ ตลาดที่จะขายผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมที่มีราคาแพงของญีปุ่น เพื่อที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์ของญีปุ่นนั้นขายได้ เขามองมาที่ตลาดมุสลิมครับ คิดว่าตลาดมุสลิมนั้น จะรับผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมของญีปุ่นเข้าไปได้ อันนี้เองที่ทำให้ญีปุ่นสนใจเรื่องของ ฮาลาล แต่เมื่อจะทำเรื่องของนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอาหารต้องคิดเรื่องมาตรฐานครับ เมื่อคิดถึงเรื่องของมาตรฐาน คิดเรื่องของมาตรฐาน ต้องคิดเรื่องวิทยาศาสตร์ อันนั้นเอง ที่ทำให้เขาคิดเรื่องของวิทยาศาสตร์ฮาลาล เมื่อมาดูที่มาเลเซีย มาดูอินโดนีเซียก็พบว่า วิทยาศาสตร์ฮาลาลนั้นโดดเด่นอยู่ที่ในประเทศไทย นั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้เขา มาที่ในประเทศไทย แล้วก็มุ่งหวังว่าประเทศไทยจะเป็นพี่เลี้ยงให้กับเขาในเรื่องของการพัฒนา ศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ฮาลาล เพื่อจะนำไปใช้ในเรื่องของการพัฒนานวัตกรรม ผมไปที่ญีปุ่น นะครับไปดูเรื่องของเอสเอ็มอี (SMEs) เรื่องของสตาร์ทอัป (Startup) ของญีปุ่น ขออนุญาต

ท่านประธานนะครับ ขอเวลาอีกสักครู่หนึ่งนะครับ เขาต้องการที่จะพัฒนาเรื่องของสตาร์ทอัพ (Startup) เรื่องของเอสเอ็มอี (SMEs) ซึ่งวันนี้ประเทศไทยก็ทำอยู่นะครับ ไปดูโอวอป (OVOP) ของเขา โอวอป (OVOP) ของเขาก็คือโอท็อป (OTOP) ของเรา เป็นต้นแบบของโอท็อป (OTOP) ของเรา สิ่งที่ญี่ปุ่นทำเลยก็คือจำเป็นที่จะต้องสร้างศักยภาพของตลาดภายในให้ได้ ญี่ปุ่นไม่ได้คิดเรื่องของการส่งออกประเทศไทยในอนาคตจะเป็นไปในลักษณะเดียวกัน เราจำเป็นที่จะต้องเน้นในเรื่องของการพัฒนาเอสเอ็มอี (SMEs) อย่างน้อยที่สุดให้ขึ้นไปในระดับ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) ให้ได้นะครับ อันนี้เป็นเรื่องของเอสเอ็มอี (SMEs) เรื่องของสตาร์ทอัพ (Startup) ซึ่งรัฐบาลก็ทำอยู่ ก็อยากจะให้ทางคณะกรรมการการเมืองในเรื่องนี้ไว้ด้วย ในเรื่องการพัฒนาสตาร์ทอัพ (Startup) เรื่องของเอสเอ็มอี (SMEs) เรื่องของการขยายตลาดภายในที่จำเป็นที่จะต้องพึ่งพาตลาดภายใน แต่ว่าอันหนึ่งที่อยากจะบอกให้กับท่านกรรมการเป็นข้อมูลไว้ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ปี ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ท่านมีมติ ครม. ว่าจะพัฒนาศักยภาพในเรื่องของอุตสาหกรรม ฮาลาลไทย โดยใช้แนวทางไทยแลนด์ ไดมอนด์ ฮาลาล (Thailand Diamond Halal) ซึ่งทางคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยและศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกันพัฒนา ประเทศไทยจะเดินไปในแนวนี้อันนี้แล้วก็ญี่ปุ่น แล้วก็ เกาหลี เดือนหน้าผมจะไปบรรยายที่เกาหลีเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการสร้าง ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาลแห่งแรกของเกาหลีภายใต้โคเรีย ฟู้ด รีเสิร์ช อินสทิทิว (Korea Food Research Institute) ของประเทศเกาหลี เกาหลีเขาจะแข่งกับญี่ปุ่นนะครับ อันนี้เป็นเรื่องหนึ่ง -----

เดือนหน้าเช่นเดียวกัน ทางมาเลเซีย อินโดนีเซีย เชิญให้เราไปบรรยายเรื่องไทยแลนด์ ฮาลาล ๔.๐ (Thailand Halal4.0) เขาอยากจะทราบว่าวันนี้เราพัฒนาศักยภาพของเราขึ้นไป อีกระดับหนึ่ง เรื่องของอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่อยากให้ ท่านคณะกรรมการลี้ม อยากจะให้ท่านนำไปสอดแทรกในรายงาน อันนี้เป็นจุดที่เด่นที่สุด ของประเทศไทย แล้วก็ขออนุญาตประชาสัมพันธ์หนึ่ง วันที่ ๙ ถึงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ประเทศไทยจะจัด ไทยแลนด์ ฮาลาล แอสเซมบลี (Thailand Halal Assembly) งานฮาลาล ที่ต่างชาติที่บอกว่า เป็นงานที่ดีที่สุดงานหนึ่งในโลกที่จัดขึ้นในเวลานี้ที่ศูนย์ประชุมสิริกิติ์ ก็อยากจะเรียนเชิญพวกเราไปร่วม ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านอาจารย์วินัยนะครับ ต่อไปขอเชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง อดีต สปช. อดีต ส.ว. และอดีตรองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ต้องกราบเรียนว่าในส่วนรายงาน ดังกล่าวนี้น่าสนใจ เพราะถือว่าเป็นเรื่องเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก ก็คือ จะเน้นไปในเรื่องทำให้อุตสาหกรรมในประเทศเรามันจะดีขึ้นได้อย่างไร จริง ๆ แล้ว ผมพยายามดูข้อมูลในข้อนำเสนอทั้งหมด ผมเห็นว่าสิ่งที่มันเป็นปัญหาก็คือเรื่องของการทำอะไรให้ประชาชนเราให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ความสามารถของประชาชนเรา ด้วยกันเอง การพัฒนาคนผมว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง การเรียนรู้ให้มีแนวทางของการจะสร้าง อุตสาหกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นเรายังไปใช้เทคโนโลยีของต่างประเทศ เครื่องจักรนี้ นะครับ เรายังไม่ยอมรับในฝีมือของคนไทยเราที่สร้างเครื่องจักร เครื่องจักรส่วนใหญ่ก็จะไปซื้อจาก ต่างประเทศ แล้วเราก็มาทำอุตสาหกรรมในประเทศ เพราะฉะนั้นอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น จริง ๆ เราควรจะต้องให้การเรียนรู้จากสิ่งที่จะสร้างให้ประชาชนคนไทยมีความสามารถในการที่จะสร้างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เรามีโรงงานต่าง ๆ มากมาย แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นของ คนต่างชาติ ทางภาครัฐเราเองสนับสนุนในเรื่องอุตสาหกรรมจากภาคคนไทยด้วยกันน้อยมาก นะครับ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า ผมเคยไปดูงานที่ประเทศเกาหลี เข้าไปดูในคุก ในเรือนจำของนักโทษ ปรากฏว่าเขาให้นักโทษเรียนรู้ทางเทคโนโลยีอุปกรณ์ที่เป็น

ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ นะครับ เราจะเห็นเลยว่าของคนไทยเราพอเวลาใน
ยุคคนไทย พอเวลาไปฝึกงานเราก็จะฝึกงานเป็นพื้น ๆ ตัดผมบ้าง พับถุงบ้าง คือในเกาหลี
เขาจะเอาเครื่องคอมพิวเตอร์มาให้ นักโทษมาดูแลท่านประธาน มันเป็นตัวอย่างที่ดีนะครับ
ให้นักโทษมาดูแลคอมพิวเตอร์เลยแล้วก็ศึกษาเรียนรู้ เอาเครื่องยนต์ เครื่องรถยนต์มาให้
นักโทษเรียนรู้ อันนี้คือสิ่งที่มันเป็นภาพสะท้อนว่าในส่วนองภาครัฐเองก็มีความสำคัญยิ่ง
ที่จะทำให้ประชาชนมีความรู้ ได้สัมผัสกับความเจริญก้าวหน้าของประเทศแค่นั้น ทั้ง ๆ ที่
เป็นนักโทษเขายังสนับสนุนได้ถึงขนาดนั้น ข้อสำคัญตามรายงานต้องกราบเรียนผ่านไปยัง
ท่านกรรมการ ข้อเสนอของรายงานดังกล่าวนี้จะให้ความสำคัญไปในทางด้านอุตสาหกรรม
แต่เป็นอุตสาหกรรมที่เหมือนกับได้ผ่านกระบวนการมาระดับหนึ่งแล้ว แล้วก็มาสร้าง
ความเจริญต่อยอดไปข้างหน้า แต่สิ่งที่เป็นปัญหาในประเทศเราก็คือภาคเกษตรกรรม
ภาคเกษตรกรรมเองเรายังปล่อยให้ชาวไร่ชาวนาต่อสู้กับดินฟ้าอากาศ การสนับสนุนโดยส่วน
ภาคอุตสาหกรรมเองมาช่วยงานเกษตรกรรมนี้ นะครับ เรายังให้ความสำคัญน้อย -----

เราก็มองให้ชาวนาเราทำกันด้วยวิถึวชาญเป็นส่วนสำคัญ ส่วนเครื่องจักรมีบ้างสำหรับคนที่พอจะมีเงิน มีทุน ดังนั้นถ้าหากว่าเราจะให้ชาวไร่ชาวนาสามารถที่จะลดต้นทุน สามารถมีผลผลิตที่ดีขึ้นมากขึ้น ให้ชาวไร่ชาวนามีรายได้มากขึ้น ผมว่าสิ่งที่เราจะสนับสนุนคือภาคอุตสาหกรรม เราจะทำอย่างไรให้ชาวนามีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น โดยการสนับสนุนเป็นนโยบายตามข้อเสนอของท่านกรรมการ ให้ชาวนาเราสามารถใช้ชีวิตเหมือนชาวนาประเทศอื่น ชาวนาประเทศอื่นเขาใส่เสื้อนอกกันนะครับท่านประธาน เขามีรถเก๋งขับ เขาใช้ชีวิตมีการบริหารจัดการทำให้ได้ผลผลิตที่เป็นธรรม ต้นทุนต่ำ แล้วก็ยังมีแหล่งตลาดในการที่จะมาระบายสินค้าเหล่านั้น แต่ของเรานี้ครับใช้นโยบายอะไรครับ ใช้นโยบายตั้งกองทุนแล้วก็รับจำนำข้าว แล้วก็ใช้กระบวนการเหล่านี้ไปในเชิงที่แสวงประโยชน์ เพราะฉะนั้นนโยบายต่าง ๆ เหล่านี้ที่ถูกใช้ แทนที่เราจะเอาภาคอุตสาหกรรมไปสนับสนุนเกษตรกรรม แต่เราไปใช้นโยบายภาครัฐเองกำหนดมาตรการวิธีการช่วยชาวนา ไป ๆ มา ๆ ก็ไปสร้างมาตรการจำนำข้าวเห็นไหมครับ แล้วตอนนี้เป็นอย่างไรรครับ มันก็เกิดปัญหาครับ พอจำนำบ้าง จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง แล้วก็แสวงประโยชน์ทุจริตคอร์รัปชันบ้าง แล้วก็โดนดำเนินคดีกันตอนนี้ถูกเรียกร้องกันให้มารับคดีใช้ความเสียหายในเรื่องจำนำข้าวดังกล่าว ถ้าหากว่าเราเปลี่ยนวิธีการเอาอุตสาหกรรมมาสนับสนุนช่วยงานเกษตรกรรม ทำอย่างไรที่จะทำให้เกษตรกรรมนั้นเป็นหลัก โดยสามารถมีผลผลิตแล้ว สามารถที่จะนำผลผลิตดังกล่าวนี้ไปขายได้ราคาดี ถ้าหากว่าเรามีอุตสาหกรรมสนับสนุนมันสามารถจะช่วยงานสิ่งเหล่านี้ได้ แต่เรายังใช้วิธีการขายผลผลิตนะครับ เราขายผลผลิตตั้งแต่ยุคสมัยก่อน เราเอาเงาะ เอามะม่วง เอาผลผลิตทางพืชผลการเกษตรนี้ขายไปยังต่างประเทศ แล้วต่างประเทศครับเขาก็ขายกลับมาที่เราใส่กระป๋องกลับมา อย่างนี้เป็นต้นครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราทำอุตสาหกรรมอย่างนี้ท่านจะช่วยเกษตรกรอย่างไร ให้พืชผลผลิตเหล่านี้ไปสู่โรงงานโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง ทำอย่างไรไม่ต้องผ่านนายทุนมาก ทำอย่างไรให้เกษตรกร ไม่ว่าชาวไร่ชาวนามีผลผลิตแล้วสามารถที่มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ผลิตมา ก็จะได้ไม่ต้องไปใช้มาตรการนโยบายของรัฐที่เสี่ยงต่อการขาดทุน เสี่ยงต่อความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นถ้าหากว่าเราบริหารจัดการในภาคอุตสาหกรรมดี ๆ ผมว่ามันจะช่วยแก้ปัญหาให้กับประเทศชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่า คือชาวไร่ชาวนา ดังนั้นแนวทางข้อเสนอที่น่าสนใจจะเห็นได้ นะครับว่านี่ผมสนใจในเรื่องขีดความสามารถอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอย่างนี้ เพราะฉะนั้น

ข้อเสนอของการเกษตรแปรรูปดังกล่าวเป็นการที่สนับสนุนบรรดาพวกธุรกิจ แต่ไม่ได้สนับสนุนเกษตรกร ไปสนับสนุนช่วยเหลือในภาคอุตสาหกรรมที่เขาลงทุน ที่เขาสามารถจะมีกิจการธุรกิจของเขา มีอยู่แล้วครับ แต่ท่านก็ไปสนับสนุน ไปเพิ่มเติมตรงนี้ ไปลดภาษี ไปสร้างมาตรการนะครับ จริง ๆ ผมก็เห็นด้วย ผมไม่ได้ขัดข้องสิ่งที่เป็นข้อเสนอ แต่ผมอยากให้ถอยต่อม่อีกนิดหนึ่งว่าถ้าเราจะสนับสนุนในเรื่องการเกษตรแปรรูปแล้วกลับไปดูแลชาวไร่นานา กลับไปเพื่อที่จะให้คนเหล่านี้เขามีโอกาสไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ทำอย่างไรให้ต้นทุนต่ำ มีเรื่องสนับสนุนในงานการเกษตรให้มากขึ้น ดังนั้นข้อเสนอในเรื่องของรายงานดังกล่าวนี้ ผมว่าก็เป็นส่วนที่ทำให้การอุตสาหกรรมนั้นเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองได้ -----

๓๑

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

พุทธชาติ ๑๕/๑

แต่หลักสำคัญก็คือเราต้องทำเอง ถ้าเราไปพึ่งจุมกต่างประเทศเขาอยู่นะครับ หรือมาต่อท่อต่อยอด โดยเอาอุปกรณ์ โดยเอาความรู้อะไรจากเขาอยู่นะครับ เราจะไม่มีโอกาสสร้างรถยนต์ที่เป็นเทคนิคของเราเองได้เลย ทั้ง ๆ ที่ถ้าท่านคุณะครับรถที่วิ่งอยู่เต็มถนนในขณะนี้ผลิตจากเมืองไทยทั้งนั้นครับ แต่มันกลายเป็นว่าเป็นสินค้าที่ต่างประเทศเขามาลงทุนมันก็เรื่อน่าแปลกนะครับ เราผลิตได้หมดละครับ รถยี่ห้อแพง ๆ ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเบนซ์ บีเอ็มดับเบิลยู โตโยต้า มาสด้า อะไรต่าง ๆ นี้นะครับ หลายยี่ห้อเหล่านี้เรามีศักยภาพที่ทำได้แต่กลับไม่ใช่ธุรกิจของเรา มันก็เป็นเรื่อน่าแปลกประหลาด ถ้าหากว่าเราสนับสนุนในเรื่องเหล่านี้มันก็จะทำให้ธุรกิจอื่น ๆ กิจกรรมอื่น ๆ ในภาคอุตสาหกรรม ไม่ใช่แค่นี้ แค่นี้ตัวอย่างครับ สามารถที่จะทำให้เป็นอุตสาหกรรมของเราเองอย่างแท้จริง เงินทองที่ได้ ออกมาจากผลผลิตหรือรายได้จากอุตสาหกรรมมันก็อยู่ในประเทศ ไป ๆ มา ๆ ธุรกิจเหล่านี้ที่เขาทำกันอยู่มาจากต่างประเทศมาลงทุน รายได้มันก็ออกนอกประเทศไปอีก อันนี้ครับ ก็กราบเรียนครับว่าสิ่งที่กรรมการเสนอมาผมเห็นด้วยนะครับ แต่ถ้าหากว่ามันจะเสริมโดยทำให้ภาคเกษตรกรรมนั้นดีขึ้นด้วยก็จะเป็นอันสูงส่ง แล้วก็จะได้ดูแลประชาชนอย่างกว้างขวางทั่วถึงด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านกิตติ กิตติโชควัฒนา อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาครับ

นายกิตติ กิตติโชควัฒนา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม กิตติ กิตติโชควัฒนา สปท. ๑๐ ครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการที่ทางกรรมการได้นำเสนอในเรื่องนี้นั้นก็เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองที่จะทำให้ผลที่ตามมาก็คือความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผมอยากจะตั้งเป็นประเด็นข้อสังเกตก็คือ การจัดลำดับเรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้นนั้น ผมไม่แน่ใจว่าเป็นการจัดลำดับตามรายได้ของอุตสาหกรรมอย่างนั้นหรือเปล่า อย่างเช่น การจัดลำดับนี้ก็คงหมายถึงลำดับความสำคัญ ๑. ก็คือยานยนต์ ๒. คือไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ๓. ปีโตรเคมี พลาสติก ๔. สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และ ๕. ซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายคือเกษตรแปรรูป ผมไม่แน่ใจว่าเป็นการใช้เรื่องของรายได้จากอุตสาหกรรมมาเป็นตัวจัดลำดับความสำคัญดังกล่าวข้างต้นหรือเปล่า แต่โดยส่วนตัวนั้นผมคิดว่าเราต้องเอาเรื่องปัญหาบ้านเมืองเป็นหลัก คนส่วนใหญ่เป็นตัวตั้ง อย่างเช่นบ้านเรานั้นเราก็ต้องยอมรับความจริงว่าที่ผ่านมาก็คือเกษตรกรกับพื้นที่

๓๒

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

พุทธชาติ ๑๕/๒

ที่ครอบคลุมทั้งประเทศนั้นเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เพื่อเลี้ยงชาติเลี้ยงบ้านเมืองตลอดมา แต่การพัฒนาที่ผ่านมานั้นก็ปรากฏว่าคนส่วนรวมก็คือเกษตรกรนั้นยิ่งทำไปก็ยิ่งตามไม่ทัน ซึ่งรัฐบาลขณะนี้บอกว่าเราต้องให้ทุกคนไปข้างหน้าพร้อม ๆ กัน อย่าให้มีใครตกหลัง เพราะฉะนั้นตัวชี้วัดในขณะนี้คือตัวเกษตรกรยิ่งทำไปทำไปยิ่งเกิดความเหลื่อมล้ำที่ ความแตกต่างมากขึ้น แล้วก็ยิ่งตามหลังมากขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าตัวนี้เป็นตัวจัดลำดับ ตามความสำคัญของเรื่อง เวลาท่านพูดที่ไรก็จะเอาเรื่องยานยนต์ขึ้นก่อน ถ้าถามผมผมคิดว่า น่าจะเป็นอย่างนั้น ซึ่งมันจะผิดหรือถูกผมไม่ทราบ แต่โดยส่วนตัวผมคิดว่าเราควรเอาฐาน ที่เป็นปัญหาหลัก ๆ อย่างเช่น หลายท่านที่พูดมาเมื่อกี้ คนส่วนใหญ่ของประเทศก็คือเกษตรกร จนมาตลอด ผมไปอยู่จังหวัดหนึ่งก็ได้รับเสียงจากชาวบ้านพูดใส่หู ก็บอกว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ไม่ด่านายไม่หายแค้น ไม่รบนายไม่หายจน ไม่ด่านายไม่หายแค้น ไม่รบนายไม่หายจน ก็หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าโครงการที่ผ่านมาตลอดมา ที่ทำมาก็สืบเนื่องมาจากบรรดาข้าราชการที่ทำไปทำมานี้ชาวบ้านมันตกหลังไปเรื่อย ๆ จนเป็นเหตุให้ต้องมานั่งรบกับนาย ด่ากับนายจึงจะหายจน แต่มาวันนี้เราบอกว่าเราจะมา แก้ปัญหาความยากจน อย่าให้มีใครตกหลัง เพราะในส่วนตัวผมนะครับท่านประธานครับ

ในประการที่ ๑ นี้ทำอย่างไรเราจะปรับจะเปลี่ยนได้ใหม่ หรือจะแก้ได้ใหม่ จัดลำดับความสำคัญนี้เราจัดมาถูกหรือยังครับกับปัญหาของชาติบ้านเมืองซึ่งเป็นคนส่วนรวมของประเทศว่า ชาวนาที่เป็นเกษตรกรหรือใครกับใคร ที่เป็นปัญหาหลักของบ้านเมือง จัดเสียใหม่ หรือว่าอย่างนี้ถูกต้องแล้วผมก็จะไม่เถียง แต่ถ้ายังมีอะไรที่คิดว่ามันน่าจะปรับ เพื่อจะหยิบยกขึ้นมาให้มันทันกับสถานการณ์ให้ทันกับปัญหาที่เรา กำลังจะรุกไปข้างหน้า ด้วยความกล้าหาญ ก็ลองหยิบยกตัวสุดท้ายขึ้นมาข้างหน้า เพื่อเวลาเราจะคิดเราจะทำ เราจะได้เอาตัวแรกขึ้นมาพูดก่อน เพราะปกติเวลาเราจะคิดเราจะทำอะไรเรามักจะเอาตัวต้น ๆ มาคิดมาทำก่อน เพราะเราคิดว่ามันสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ นั้นเป็นประการที่ ๑ ครับ ท่านประธานครับ ที่อยากจะเห็นว่าให้ลองไปจัดลำดับใหม่ดูสิว่ามันจะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะเวลาเราคิดทำโครงการอะไรเราก็จะดูว่าอันไหนสำคัญก่อน ก็คือตัวที่มาต้น ๆ ก่อน อย่างนั้นหรือเปล่าผมไม่ทราบครับ นั้นประการที่ ๑ ครับท่านประธานครับ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าขณะนี้หรือที่แล้วยังทำยิ่งหดยิ่งหายไป อย่างเช่น ที่ดินของเกษตรกร ตัวเกษตรกรก็เหมือนกัน เมื่อสักครู๋หลายท่านที่พูดมา หน่วยงานหรือสถาบันที่ผลิตที่เกี่ยวข้องกับคนที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตรหรือรักษาที่ดิน การเกษตร เราจะมีมาตรการพิเศษที่หยิบยกขึ้นมาพิจารณาเฉพาะ เพื่อว่าเขากลับไปแล้ว เรียนไปแล้วกลับไปจะได้ดูแลผืนดิน จะได้ไม่ต้องขายที่เพื่อไปทำอย่างอื่น สิ่งที่ผมอยาก จะเห็นมาก ๆ ก็คือที่ดินทางการเกษตรที่เราบอกว่ามีความอุดมสมบูรณ์เลี้ยงชาติ เลี้ยงบ้านเมือง จะเป็นอาหารโลก คราวโลก ก็คือเรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ใน บ้านเรา เพราะฉะนั้นสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญ ไม่เฉพาะเรื่องการเกษตรหรือ ที่ดินก็แล้วแต่ แต่ว่าอยากจะเห็นให้ความสำคัญเรื่องการผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จะเป็น ประชาชนทั่วไปหรือนักศึกษาก็แล้วแต่ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ให้หยิบยกเป็นการพิจารณา เป็นพิเศษขึ้นมา เป็นงานวิจัย งานอะไรก็แล้วแต่ ครูบาอาจารย์ก็แล้วแต่ อยากจะให้หยิบยก เป็นการพิเศษขึ้นมา เช่น ให้ทุนไปแล้วกลับมาคนต่อไปที่จะดูแลพื้นที่จะได้ไม่ต้องไปขายที่ เพื่อส่งลูกไปเรียน อันนี้ผมคิดว่าผิดหลัก ถ้าเป็นเกษตรกรต้องขายที่ส่งลูกไปเรียนนะครับ น่าจะเป็นการไม่ถูกต้องถ้าถามผม เพราะถ้าขายที่ส่งลูกไปเรียนเสร็จจะรับ ลูกจะไปเรียน อะไรก็ไม่รู้ เพราะเดี๋ยวนี้เราทราบว่า การผลิตนักศึกษาที่ออกมาว่างงานไม่ตรงกับ ความต้องการ แสดงว่าเสร็จแน่ ๆ ในขณะที่เดียวกันเรื่องของคุณภาพของคนที่จะมีอาชีพ

ในด้านการเกษตร มันก็ตามเขาไม่ทัน เครื่องมือการเกษตรต่าง ๆ เหล่านี้มันก็ยังไม่ใช่ให้ถูกที่ ถูกทางได้เกิดประโยชน์สูงสุด เกษตรกรเมื่อสักครู่นี้พวกเราหลายคนบอกว่ายังขาดความรู้ ความสามารถในการใช้เครื่องมือ ยิ่งเรื่องเทคโนโลยีหรือว่าดิจิทัล (Digital) ที่เรากำลังพูดถึง ผมว่าถ้าหากว่าเราจะก้าวไปถึง ๔.๐ ต้องเอาฐานที่เป็นปัญหามาเป็นตัวตั้งในการบริหาร การจัดการขับเคลื่อนครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยากจะฝากก็คือว่าทำอย่างไร อนาคตข้างหน้ามัน เมื่อสักครู่นี้หลายท่านพูดถึงเรื่องญี่ปุ่น ผมก็ไม่เคยไปครับ เขาบอกว่า ญี่ปุ่นนี่เกษตรกรมีความมั่นคง มั่งคั่ง ใสสะอาด เพราะฉะนั้นต่อไปนี่เราลองคิดต่อไปสิครับ ว่าทำอย่างไรเกษตรกรของประเทศไทย ถ้าจะเป็นอย่างน้อยเหมือนเทียบเท่ากับคนญี่ปุ่น เราจะได้มีหน้ามีตาขึ้นมา จะได้กลับไปมีกำลังใจ มีขวัญในการจะดูแลแผ่นดินซึ่งถือว่าเป็นสมบัติของชาติ จะได้ไม่ต้องไปตกไปกับคนส่วนน้อยที่เอาตัวเลขมาก ๆ แต่เป็นประโยชน์ กับคนส่วนน้อยมาจัดลำดับเป็นความสำคัญของประเทศในการพัฒนา ก็ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อพิจารณานำเสนอ ๒ ประเด็น ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญท่านนิกร จำนง อดีต ส.ส. และอดีตรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมครับ

นายนิกร จำนง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิกร จำนง สมาชิกลำดับที่ ๗๘ ต่อประเด็นการรายงาน เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม สาขาหลัก ที่ทางท่านกรรมาธิการได้นำเสนอนี้ นะครับ ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับว่า เป็นเรื่องที่เหมาะสมเป็นอย่างมาก เพราะว่าถ้าเราไม่พัฒนาไปแล้วเราล้าหลังอยู่แบบนี้ คือการวิ่ง แข่งกันในโลกในสงครามการค้าขณะนี้เราเลยไม่ได้แล้ว แม้แต่ประเทศรอบ ๆ เราซึ่งเดิม เขามีจุดอ่อนมากกว่าเรา แต่ตอนนี้ค่าแรงงานของเขาถูกกว่าเรามาก ดังนั้นกลายเป็นว่า แทนที่เราจะได้เปรียบกลายเป็นเราจะเสียเปรียบ ซึ่งซันเซตอินดัสทรี (Sunset Industry) ตอนนี้มันก็เคลื่อนตัวไปเหมือนที่เคยมาที่เรานั้นแหละ -----

๓๕

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

อารีรัตน์ ๑๗/๑

แต่ถ้าเราเปลี่ยนผ่านไม่ได้ เราเปลี่ยนจากดักแด้เป็นผีเสื้อไม่ได้ เราจะแย่นะครับ มันเป็นจุดผ่านของเรา ดังนั้นที่ท่านเสนอขึ้นมาตรงนี้มันคือความพยายามที่ทำให้เราเป็นผีเสื้อแสนสวยจะได้บินต่อไปได้ ขณะนี้ประเทศรอบ ๆ นี้ไล่ทัน ยิ่งเราเป็นเออีซี (AEC) ขึ้นมาเมื่อไร แทนที่เราจะได้เปรียบเราจะกลายเป็นเสียเปรียบทางด้านนี้ แต่ความเห็นในรายละเอียดผมเห็นด้วยเป็นอย่างมากนะครับโดยองค์รวม แต่อยากจะขอเสริมความเห็นในเชิงรายละเอียดสักเล็กน้อยเพื่อจะได้ปรับปรุงว่าอาจจะเป็นประโยชน์มากขึ้นนะครับ เป็นความเห็นเพิ่มเติมลงไป ผมดูในรายงานเรื่องรายละเอียดนะครับที่ท่านเสนอคือเป็นรายงานที่ละเอียดมาก แต่พอดูไปนี่นะครับจุดที่จะเป็นตัวอย่างลึก ๆ ไม่มี ตรงนี้อยากจะให้เพิ่มสักนิด เพราะว่าที่ท่านบอกว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพรวมที่นำเสนอเป็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ แต่ว่าไม่ได้ลงลึกในถึงรายการในจุดเล็ก ๆ นะครับบ้าง กล่าวเพียงภาพรวมไปเฉย ๆ ดังนั้น เมื่อไม่มีกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายอะไรต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างให้เห็น บางทีคนที่เขาทำเอาแผนนี้ไปทำอาจจะเคลื่อนได้ไม่เร็วนักต้องมาพิจารณา ท่านชี้เป้าไปว่าตะปูอยู่ไหนแล้วก็ค้อนอยู่ไหน ค้อนนี้คือรัฐบาลนะครับ ท่านมีตะปูอยู่แล้วท่านแค่ชี้เป้าแล้วรัฐบาลจะได้ตกลงไปตรงนั้นชัด ๆ อยากจะขอให้เพิ่มตรงนี้ก็จะได้ช่วยเยอะ

ส่วนเกี่ยวกับเรื่องรายละเอียดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหลัก ๕ สาขา ผมมีความเห็นเป็นอย่างนี้ครับ

ส่วนที่ ๑ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ได้เสนอแนวโน้มควรจะมองเห็นว่ามีการดำเนินการใด ๆ นี่นะครับก็เป็นเรื่องดี แต่ว่ามีประเด็นที่ว่าท่านเสนอไปแล้วว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้า รถไฟฟ้าอะไรคงจะต้องขยายเยอะ อย่างของเราสังเกตที่ทำเนียบรัฐบาลรถยนต์ก็ไปแล้วไปนำเสนอแล้วนะครับ รถมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้าก็ไปแล้ว คือของเราจะไปก่อนเพื่อนทุกที แล้วพอไปก่อนเพื่อน แต่สิ่งที่เราจะมีปัญหาคือสิ่งที่เราทิ้งไว้ข้างหลัง อุตสาหกรรมของเราเองเกี่ยวกับเรื่องนี้โครงสร้างของเราที่เราเป็นดิทรอยด์ทางอีสต์ (East) ตรงนี้นะครับ เรามีโครงสร้างที่เขาทำที่เรากันเยอะ เพราะว่ามีอุตสาหกรรมประกอบเกี่ยวเนื่องนี้เยอะมาก ประเด็นที่ว่าจะไปเรื่องรถไฟฟ้าเป็นเรื่องดี แต่โรงงานที่อยู่ขณะนี้ที่ผลิตเครื่องยนต์ปกติตรงนี้ หลังจากนั้นเขาจะไปไหน คือเราต้องรีบแปรสภาพของเขาเหวี่ยงเข้าไปในมิติใหม่เสียให้เร็ว ไม่อย่างนั้นเขาจะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ตรงนี้จะเป็นจุดที่น่าห่วงมันจะเป็นแฮนดิแคป (Handicap) ที่จะดึงเราไว้หน้าครับ ตรงนี้ก็มองไป ๒ ทาง ๑. รุก แต่ว่าประเด็นรับ

๓๖

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

อารีรัตน์ ๑๗/๒

นี่นะครับจะต้องดูด้วยว่า ผมอยากจะให้อุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องมีการพัฒนากันเป็น
อย่างมากนะครับ เกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

เรื่องการรองรับเทคโนโลยีเรื่องไฟฟ้านี้ะครับ รถที่อุตสาหกรรมก่อนหน้านี้เคย
เป็นรถไฟฟ้านี้เยอะ ที่เราเป็นห่วงก็คือว่าตอนนี้เราทำถ่านหินขาวไม่ได้แล้ว ถ่านหินขาวก็คือ
พลังน้ำไม่มีทางทำที่ไหนได้แล้ว พอเราจะไปเอาจากลาวจากรอบ ๆ มา ถ่านหินดำไม่ต้องพูด
นะครับ แค่ว่าพูดขึ้นมาก็เป็นปัญหาแล้วไม่ว่าจะที่สะอาดหรือที่ไหนก็ตาม แม้แต่นำเข้าก็มี
ปัญหา อาจจะเป็นภาพเก่า ๆ ที่เหมือนแม่เมาะเดิม แต่ว่าเรื่องนี้ทั้งดำทั้งขาวมีปัญหาถ่านหิน
นะครับ ในส่วนอื่นที่เรียนแล้วก็คือว่าลมนก็ไม่พอ แต่ในอนาคตถ้าเราจะใช้พลังงาน
รถพลังงานไฟฟ้ามาก ๆ ตามตรงนี้ ความต้องการคอนซูม (Consume) ความต้องการ
พลังงานไฟฟ้าจะเยอะมาก พอเยอะมากมันจะสร้างปัญหาให้กับเราเหมือนกัน เดิมเรามี
ปัญหากับน้ำมันเราผลิตไม่ได้นะครับ ปัญหาตรงนี้น้อยลง แต่เราจะมีปัญหาใหม่เพราะเราคือ
ผลิตไม่ได้ทั้งคู่กันแหละ เพราะฉะนั้นตรงนี้ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรถ
เรื่องอุตสาหกรรมยานยนต์ที่เกี่ยวข้องไฟฟ้าจะต้องคิดเรื่องนี้ตามไปด้วยจะได้ครบเครื่อง
ในอนาคตนี้ะครับ

เรื่องผลิตชิ้นส่วนก็เรียนแล้วว่ามีปัญหาแน่ ๆ เพราะว่าชิ้นส่วนเหล่านี้ในเมื่อ
เปลี่ยนเป็นอีกแบบหนึ่งที่เหลือโรงงานจะแปรสภาพเป็นอะไร ก็เป็นปัญหาที่อยากจะฝากไว้
ผมเองทราบอยู่ว่าการมาลงทุนของบีโอไอ (BOI) ในนี้ะครับ ลงทุนแล้วก็เราได้อะไร
เราไม่ได้อะไรเลย เราได้แต่ค่าแรงงานบ้าง เทคโนโลยีไม่มีการถ่ายทอด ดังนั้นเรื่องเทคโนโลยี
เองนี้ะครับ จะเป็นแจแปนนิสอิง (Japanese Inc.) หรือว่าอิง (Inc.) ที่ไหนก็ตามนี้ะครับ
อาจจะต้องมีการบังคับกันตามสมควรในการให้ถ่ายทอดบ้าง ไม่อย่างนั้นมันเคลื่อนไป
ข้างหน้าเร็ว แล้วเราก็อาศัยทั้งจุมกทั้งปากคนอื่น คือไม่ใช่จุมกอย่างเดียวแล้วนะครับ
ทุกอย่างแทบจะอาศัยเขาหมด เราอยู่ในภาวะที่คับขันอยู่มากในข้อเท็จจริง ก็อยากจะฝาก
ตรงนี้ว่าไม่ว่าจะอย่างไรมันเป็นเชิงนโยบาย ดังนั้นตรงนี้เราสามารถจะกำหนดได้ ไม่อย่างนั้น
มันเป็นภาพลวง สินค้าที่ผลิต ผลิตในไทย ไม่ใช่ไทยผลิต เราจะได้แต่ส่วนน้อย -----

พอมมาถึงอุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัลอีโคโนมี (Digital Economy) ที่ท่านเสนอ การนำเสนอเรื่องว่าเอาความรู้จากนักเรียนนักศึกษาคนรุ่นใหม่ของเรามาเสริม ตรงนี้ คงจะต้องส่งเสริมกันเป็นอย่างมาก ไม่อย่างนั้นอย่างที่ผมเรียนแล้วเราทั้งใช้จู่โจมคนอื่น ทั้งปากคนอื่นหายใจ แล้วก็ส่องคนอื่นด้วยมันจะไม่เหลืออะไรเลยตรงนี้ต้องเติมสมองกัน เป็นอย่างมาก ซึ่งตรงนี้ได้สัมพันธ์กับอุตสาหกรรมแล้วไปสัมพันธ์กับเรื่องกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเทคโนโลยีที่จะต้องขอให้เพิ่มมากขึ้นไม่อย่างนั้นเราไปเฉพาะรถ สมองจะสำคัญ ไม่อย่างนั้น เราจะแพ้ไป คือแพ้เขาก้าวหนึ่งก็แพ้อยู่นั้นแหละซึ่งจะเป็นส่วนที่นอกภาคอุตสาหกรรมแต่ไป เชื่อมกับภาคอื่นซึ่งจะต้องอินทิเกรต (Integrate) กัน

เรื่องอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ท่านเสนอขึ้นมา เราผลิตตรงนี้เยอะเราใช้น้ำมันเยอะ มีประเด็นเดียวที่ผมอยากจะฝาก ผมเองมองเห็นตรงนี้เป็นเรื่องที่ดี ปิโตรเคมีมีอยู่ระยะหนึ่งเรามีปัญหาตรงนี้น้ำมันเป็นคล้าย ๆ ว่าเป็นกฎข้อบังคับคือไม่ใช่ว่าเป็น ฟรีแลนด์ (Freeland) ใครจะมาทำอะไรได้ตามใจ คนอื่นก็คือไทยแท้ ให้มาเป็นไทยแบบเรา คือมันมีประเด็นที่เราจะต้องระมัดระวังสิ่งที่จะเกิดในดินแดน ผมเรียนว่าอย่างนี้ครับ ขอเวลา ท่านประธานนิดหนึ่ง มีอยู่ครั้งหนึ่งปุ๋ยในประเทศราคาแพงมาก ผมเป็นที่ปรึกษาอยู่ที่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๖,๐๐๐ บาทตันหนึ่ง เราก็เรียกกระตมผู้ค้าปุ๋ยทั้งหมดมาที่ กระทรวงขอให้ลดราคาเกษตรกรอยู่ไม่ได้แล้ว ปรากฏว่าเขาไม่ยอมลด เขาบอกว่าเขาซื้อมา ลองไปเช็ก (Check) ดู การนำเข้าทั้งหลายยูเรีย (Urea) ปรากฏว่าเท่ากันหมดมีการล๊อค ล๊อค ล๊อค เราติดต่อไปที่ยูเครน ยูเครนไม่ขายเพราะถูกซื้อจากในประเทศหมดแล้ว เรื่องนี้เป็นปัญหามากเลย แล้วก็ยูเรีย (Urea) ที่เป็นส่วนผสมสำคัญของปุ๋ยสำหรับนาข้าว ต้นทุนเราเพิ่ม ราคาผลผลิตข้าวไม่ได้ แต่เราลดต้นทุนการผลิตได้ ตรงนี้น้ำมันเป็นแก๊ป (Gap) ถ้าเราลดตรงนี้ได้เพราะเราเพิ่มไปตลาดโลกเป็นอย่างไรเป็นอย่างไร เราสู้ไม่ได้เราก็ต้องลดข้างล่างให้ลึกลงไปก็คือต้นทุน แต่ปุ๋ยก็แพงมากนะครับ ปุ๋ยอินทรีย์ที่เราพูดถึงถ้าเรามองกันจริง ๆ ยังต้องใช้ ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยเคมีจริง ๆ แล้วทำด้วยยูเรีย (Urea) ยูเรีย (Urea) มาจากไหนมันเป็นองค์ประกอบ ของผลผลิตที่มาจากปิโตรเคมีในการกลั่นน้ำมันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ปรากฏว่าเราติดต่อซื้อไป ยังประเทศตรงนี้มี ไม่ใช่ไม่มี แต่เขาไม่ขายให้เพราะว่าผู้นำเข้าปุ๋ยของเราซื้อไว้หมดแล้ว ช่วงนั้นไม่รู้จะอย่างไรก็เรียกมากก็ไม่ยอม เขาก็บอกว่าให้กระทรวงให้รัฐซื้อปุ๋ยแจกสิ ผมก็พูดบนโต๊ะว่าแล้วคุณคิดว่าเราจะมีรัฐไว้ทำไมถ้าต้องเป็นแบบนี้ คือขอไม่ยอม

เราทำอย่างไรครับ ของบประมาณมา ๓๐๐ ล้านบาท ติดต่อไปพยายามจะซื้อมาแทรกแซงปุ๋ย เพราะว่าเป็นลักษณะนำเข้าถูกบีบไว้หมดแล้ว ขอเวลาท่านประธานอีกนิดเดียว ปรากฏว่า ได้จากปิโตรนาสซื้อมา ๓๐๐ ล้านบาท เราเอามาขายท่านประธานครับต้นทุนละ ๑๖,๐๐๐ บาท ขายทุกคนไปเลย คุณขาย ๒๖,๐๐๐ บาท เราขาย ๑๖,๐๐๐ บาท โดยรัฐส่งไปที่สหกรณ์ ปรากฏว่ากองปุ๋ยที่มีสต็อก (Stock) ไว้ล้นมาหมด ก็คือว่าเนื่องจากว่ารายย่อยเขาต้องทิ้ง ไข่ใหม่ครับ เพื่อที่จะหนี หมายถึงว่าในเมื่อรัฐขายแทรกแซงก็บอกว่าเราจะใช้ขี้ปุ๋ยยูเรีย (Urea) มาสู้กับคุณอีกถ้าคุณไม่ยอมลดราคา เราดันลงมาได้เขาขาย ๑๔,๐๐๐ บาท คือต้องขายทิ้ง เพราะว่าคุณสู้กับรัฐ รัฐเราไปแทรกแซง หลายปีที่เราไม่ได้แทรกแซง ปรากฏว่าตอนหลังเหลือ ๑๔,๐๐๐ บาท รัฐบาลเองขาดทุนตอนนั้น แต่ผมให้บันทึกไว้ก่อนแล้ว เพราะว่าประเทศเรา เราสู้กับค่าเงินบาทเสียเป็นแสน ๆ ล้านเราไม่พุด แต่มาสู้เสีย ๓๐๐ ล้านบาท ประหยัดเงินให้ เกษตรกร ๓,๐๐๐ ล้านบาท จาก ๒๖,๐๐๐ บาท เหลือ ๑๖,๐๐๐ บาท ท่านลองคิดดู ปรากฏว่าตอนหลังก็มีการยื่นญัตติอย่างโน้นอย่างนี้บ้าง แต่ว่าความที่เราบันทึกไว้ว่าเรารู้แล้วว่า เราจะขาดทุนสั่งจากปิโตรนาสมาเลเซีย ประเด็นที่ผมจะพูดถึงก็คือว่าการทำปิโตรเคมี ในประเทศจะต้องบังคับไว้บ้างว่าเราต้องการอะไร คือเขาทำนี่ไปทำพลาสติกทำอะไรก็ทำ ไปเถอะ แต่วามันเป็นสินค้าส่งออก แต่ว่าช่วยสัดส่วนที่จะมาเป็นปุ๋ยเพื่อสำรองไว้ในประเทศบ้าง ได้ไหม ตรงนี้เราสามารถกำหนดเป็นนโยบายได้เพื่อเอาไปช่วยอย่างอื่น ผมอยากจะเรียนว่า ปุ๋ยเป็นยุทธปัจจัยซึ่งเราผลิตเองไม่ได้เลยท่านประธาน เรามีแต่โพแทสเซียมก็อยู่ใต้ดินแล้วก็ โพแทช (Potash) ทำไม่ได้เพราะว่ามันยังมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่ แต่ยูเรีย (Urea) เราสามารถจะทำได้โดยการผลิตปิโตรเคมี เพียงแต่เป็นนโยบายเท่านั้นเอง ตรงนี้มันเป็น ยุทธปัจจัยในสงครามการค้าในอนาคต เพราะว่าเราไม่มีจุดแข็งเลยเรามีแต่ภาคเกษตร แต่ถ้าปุ๋ยยังต้องนำเข้าแบบนี้แบบที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้เราจะเสียเปรียบเป็นอย่างมากอินฟีเรีย (Inferior) มาก ก็ฝากประเด็นนี้ไว้ -----

อีก ๒ ประเด็นท่านประธานครับ เครื่องนุ่งห่มขณะนี้มันวิ่งไปที่ราคาถูกลงหมดแล้ว สิ่งที่เรายังมีอยู่ขณะนี้ก็คือว่าการออกแบบเท่านั้นเอง ดังนั้นการส่งเสริมเรื่องการออกแบบเพื่อจะได้มีการดีไซน์ (Design) ออกไปต่าง ๆ เหล่านี้ น่าจะเป็นเรื่องการส่งเสริม เพราะถ้าเทียบราคากันแล้วประเทศรอบ ๆ จะถูกกว่าเรามาก และเสื้ออย่างเหมือนฮิส แอนด์ เฮอร์ (His&Her) ที่มีอยู่ในตรงนี้ราคาถูกลงมาก เราสู้ไม่ได้จริง ๆ ดังนั้นการออกแบบลักษณะของความเป็นไทย ไหมไทย ไทยซิลค์ (Thai Silk) จะมาอย่างไร ตรงนี้จะต้องส่งเสริมกัน ไม่อย่างนั้นเราเอาตัวไม่รอด

สุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องสินค้าเกษตรแปรรูป ผมอยากจะเรียนว่าอย่างนี้ครับ มันมีเรื่องเดียวเคยมีเหตุเข้ามาคุยและผมก็คุยกับเขาว่า เขามาจากตะวันออกกลาง เราปลูกข้าวกันเกือบตายกว่าจะได้น้ำมันสก็บาร์เรล เขาบอกว่าเขาไม่เคยกินน้ำมันเป็นอาหารเลยนะ แสดงว่าที่เราอยู่ขณะนี้ ข้าวก็ดี สินค้าเกษตร อาหารอย่างไรมันก็สำคัญ ท่านประธานคงทันเรื่องซอเลนต์กรีน (Soylent Green) สมัยก่อนชาร์ลตัน เฮสตัน ที่ว่าโลกมันไม่มีอาหารแล้วก็ต้องเอาคนไปแอบไปทำเป็นอาหารมา ผมคิดว่านั่นอาจจะทันกัน ท่านที่อยู่บนเวทีคงจะทัน ผมจำได้เรื่องนี้ อาหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในภาวะที่โลกมีเศรษฐกิจแย่ง เขาเปลี่ยนจากกินกุ้งในภัตตาคารมากินกุ้งในบ้าน เราก็ยังขายกุ้งได้มากอยู่อีก

ประเด็นที่สำคัญที่อยากจะฝากก็คือว่า มีอย่างเดียวที่เราได้เปรียบคืออุตสาหกรรมเกษตร ผมอยากจะเห็นว่าเราเชิญญี่ปุ่นมา เมื่อก่อนนี้เขามาทำอุตสาหกรรมรถยนต์ใช้ใหม่ มาตั้งโรงงานทำแบบอาหารในนี้และส่งไปที่ญี่ปุ่น เพราะว่าเรามีฐานผลิตที่เราผลิตวัตถุดิบได้ อย่างนี้เราจะไปได้ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วถ้าหากว่าไปผลิตที่อื่นเราจะแยก็ฝากว่าอุตสาหกรรมทางด้านการเกษตรอยากให้ส่งเสริมเป็นอย่างมาก เพราะมันจะส่งผลต่อไปยังคนไทยที่เหลืออยู่ข้างล่าง ถ้าเราเอาอุตสาหกรรมที่ลอยอยู่ข้างบนเป็นอิเล็กทรอนิกส์ เราจะเอาตัวไม่รอด เพราะคนส่วนใหญ่ของเรายังเป็นเกษตรกร ยังพึ่งพาอาศัยภาคเกษตรอยู่ก็กราบเรียนท่านประธานว่าผมแค่ส่งเสริมแล้วก็เห็นด้วย แล้วเจาะลงไปประเด็นลึก ๆ เพื่อจะได้ให้สมบูรณ์ขึ้น กราบเรียนด้วยความเคารพครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านนิกรครับ ยังเหลืออีก ๒ ท่านที่แสดงความจำนงอภิปราย

ในขณะนี้ นะครับ ขอเชิญท่าน พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์ อดีตรองนายกรัฐมนตรี และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและยุติธรรมครับ

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศที่เคารพ เพื่อนสมาชิก สปท. ท่านกรรมาธิการที่รัก หลายท่านคงจะ แปลกใจว่าผมเป็นตำรวจแล้วก็อยู่ดี ๆ มาอภิปราย แต่ขอให้ท่านได้ฟังแง่มุมมองจากความเป็น ตำรวจนะครับ ก็เชื่อว่าจะเต็มเต็มในบางส่วนนะครับ ถ้าเพื่อผมจะย้อนไปเล็กน้อยว่าทำไม ผมสนใจเรื่องเศรษฐกิจธุรกิจ เผอิญผมไปได้รับทุน ก.พ. ไปเรียนปริญญาโท ปริญญาเอก แต่วิชาโทผมเรียนบริหารธุรกิจมาล้วน ๆ นะครับ ผมมั่นใจว่าวันหนึ่งผมคงจะได้ใช้ แต่ที่จริงแล้วผมก็ได้ใช้ตั้งแต่ผมกลับมาประเทศไทย เพราะว่าผมไปเป็นลูกน้องของท่าน พลตำรวจเอก เกา สารสิน ท่านแนะนำให้ผมลงทุนอะไรต่าง ๆ สามารถสร้างเนื้อสร้างตัว มาได้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ จนถึงปัจจุบันนี้ และหลังปี ๒๕๔๙ ผมก็ได้มีโอกาสไปร่วมธุรกิจกับ แบงก์ กับหลักทรัพย์ กับอุตสาหกรรมเหล็ก กับอุตสาหกรรมโรงงานน้ำตาล กับอุตสาหกรรม ถ่านหิน หลายประเภทครับ แล้วก็ไปประสบความสำเร็จส่วนตัวโดยตรง เพราะฉะนั้นวันนี้ก็เป็น มุมมองของผมนะครับ ผมเองก็ต้องชื่นชมที่ท่านวางโรดแมป (Road map) เกี่ยวกับการ พัฒนาอุตสาหกรรม ๒๐ ปี นะครับ ซึ่งก็เห็นใจท่านว่าท่านจะปฏิรูปใน ๒๐ ปีนี้ท่านคงจะ เขียนรายละเอียดได้ลงทุกส่วนก็คงจะยากนะครับ ผมเองได้พยายามอ่านและพยายามเดาใจ ว่ากรรมาธิการนี้ต้องการจะมีโรดแมป (Road map) จะต้องการขับเคลื่อนอย่างไรใน ๒๐ ปี ซึ่งคำอภิปรายของ สปท. เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านก็อภิปรายไปแล้วในแง่มุมต่าง ๆ ผมเอง ก็เห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสมาชิกที่พยายามจะเติมสิ่งเหล่านี้ให้เต็มนะครับ ผมว่าเป็นสิ่งที่มี ประโยชน์ทั้งนั้นนะครับ เพราะว่าแต่ละท่านมีเวลาจำกัดคงจะพูดครอบคลุมได้ไม่หมดนะครับ

ในส่วนของผมก็มีข้อสังเกตในเรื่องไอดีอีเอส (IDES) ที่ท่านเขียนไว้โปรดักทิวิตี แอนด์ อินโนเวชัน กรีน อีโคซิสเต็ม (Productivity and Innovation Green Ecosystem) ทุนมนุขย์และคอนเนกทิวิตี (Connectivity) โดยเฉพาะใน ๕ ปีแรก ผมว่าเราจะเดินไปได้ หรือไม่ได้ก็อยู่ที่ ๕ ปีแรก ว่าท่านจะปรับพื้นฐานประเทศตามที่หลาย ๆ ท่านได้อภิปราย มาแล้วหรือไม่ ตัวนี้สำคัญที่สุดนะครับ ในเรื่องกรีน (Green) สำคัญเป็นสิ่งแวดล้อมถ้าเพื่อ ท่านอ่านอีโคซิสเต็ม (Ecosystem) เน้นอนเป็นการปรับพื้นฐานองค์กรต่าง ๆ แล้วทุนมนุขย์ ก็มีหลาย ๆ ท่านอภิปรายไปแล้วว่าเรามีความพร้อมไหม คอนเนกทิวิตี (Connectivity) เหมือนกัน ผมจะยกตัวอย่างเรื่องจริง เมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมไปจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อยูที่นั่น เขาตั้งมูลนิธิพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี โดยเขาให้ผมเป็นประธานผมก็มองว่าจะพัฒนา เศรษฐกิจอะไรในอุบลนี้ คนที่ประชุมกับผมก็มีหอการค้า มีสภาอุตสาหกรรม มี อบจ. มีเทศบาล มีครูอาจารย์ เราจะพัฒนาอย่างไร เอาตัวเริ่มต้นจากจุดเล็ก ๆ ที่ผมมี ประสบการณ์จริง ประสบการณ์ตรงเราไปนั่งสูมหัวกันคุยกันว่าเราจะทำอะไรให้กับอุบลที่จะ ทำให้อุตสาหกรรม ผลสุดท้ายผมตอบอย่างไรครับว่าอุบลมีการเกษตรที่ดี อุตสาหกรรม การเกษตรเท่านั้นจะเป็นคำตอบ แล้วเราจะทำได้อย่างไรอุตสาหกรรมเกษตรตัวนี้ ผมบอกว่ามีหน่วยราชการต่าง ๆ ที่มาตั้งอยู่ในอุบลเยอะแยะ ไม่ว่าจะเป็นศูนย์วิจัยต่าง ๆ พัฒนาที่ดิน ศูนย์วิจัยเกษตร แล้วมีมหาวิทยาลัยอีกหลายมหาวิทยาลัย มีคณะเกษตร มีคณะอาหาร มีคณะโภชนาการ เราจะเอาสิ่งเหล่านี้มารวมมาช่วยจังหวัดอุบลราชธานี ได้อย่างไร ถ้ามว่าประชาชนชาวอุบลราชธานีจะได้ประโยชน์จากส่วนราชการนี้อย่างไร ผมตั้งคำถามในนั้นเลย

อันที่ ๒ มีห้างเซ็นทรัล มีห้างเทสโก้โลตัส มีแม็คโคร มีบิ๊กซี ไปตั้งที่อุบล ห้างเหล่านี้มีรายได้เป็นกอบเป็นกำจากจังหวัดอุบลและประชาชนในพื้นที่ ประชาชนชาว อุบลจะได้ประโยชน์อะไรจากห้างร้านอย่างนี้ ผมตั้งคำถามเลย เราต้องร่วมมือกันครับ เซ็นทรัล แม็คโคร บิ๊กซี เทสโก้โลตัส เขามีโลจิสติกส์ (Logistics) ที่ดี เขามีมาร์เก็ตติง (Marketing) ที่ดี ถ้าเรารวมสิ่งเหล่านี้กับภาคประชาชนทำอุตสาหกรรมเกษตรขึ้นมา มันก็จะช่วย แล้วเราเอาพาณิชย์จังหวัด เกษตรจังหวัดเหล่านี้ที่เป็นข้าราชการของรัฐมาช่วยได้อย่างไร นี่วิธีการที่ผมนั่งไปคิดกันเมื่อวันอังคารที่แล้ว เพราะฉะนั้นผมยกตัวอย่างเฉพาะอุตสาหกรรม ด้านเกษตร ซึ่งเป็นจุดเด่นของแต่ละแห่งเท่านั้นเอง ผมเองจะไม่ก้าวล่วงว่าอุตสาหกรรม

สาขาหลักที่ท่านจัดไว้ ผมก็ว่าเห็นมันเพียงพอเหมาะสม ผมอยากให้เห็นเราขับเคลื่อนได้ตามนี้มากที่สุดที่จะทำได้ ผมอยากให้เห็นเท่านั้นเอง แต่ปัจจัยแห่งความสำเร็จมันอยู่ที่ไอดีเอส (IDES) ที่ผมได้กล่าวมา ๕ ข้อนะครับ ว่าเราจะปรับพื้นฐานอย่างนี้ได้อย่างไร นี่เป็นข้อเสนอที่ผมอยากจะลงไปสู่ความเป็นจริงเลยว่า ด้านเทคโนโลยี ด้านการศึกษาจะมาช่วยได้อย่างไร ด้านราชการที่ไปตั้งอยู่ส่วนราชการจะช่วยได้อย่างไร ด้านภาคเอกชนซึ่งไปได้ประโยชน์จากประชาชนในจังหวัดและข้างเคียงจะได้ประโยชน์จะช่วยกันอย่างไร มันถึงจะเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนได้ นะครับว่าเราจะมาพัฒนาอุตสาหกรรมด้านอาหาร ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตร ด้านอาหารที่อยู่ในจังหวัดนี้ได้อย่างไร จะต่อยอดได้อย่างไร โดยเฉพาะอุปสรรคนี้เสนอตัวจะเป็นเจ้าภาพการแข่งขันซีเกมส์ (SEA Games) ในปี ๒๐๒๕ ผมก็ไปตั้งทาร์เก็ต (Target) ให้เขาว่า ๑. บ้านเมืองต้องร่มรื่นคือกรีน (Green) แล้วก็สะอาด ๒. อาหารมีคุณภาพและสะอาด ๓. เป็นเมืองแห่งความปลอดภัย เราก็พยายามที่จะไปทำสิ่งเหล่านี้เพื่อให้มันเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้นผมถึงอยากเสนอผ่านท่านประธานไปยังกรรมาธิการว่า ๕ ปีแรกที่ท่านตั้งไว้ เป้าหมายตัวสำคัญที่สุดที่ท่านจะต้องไปทำเคลียร์ (Clear) พื้นฐาน เพราะหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วนะครับว่าตราบไคที่ประชาชนคนไทย ๓๐ กว่าล้านที่อยู่ในชนบทยังมีน้ำดื่ม น้ำบริโภคไม่เพียงพอไปไม่ได้หรอกครับ หน้าแล้งต้องวิ่งเข้าเมืองหรือกรุงเทพฯ มาหาเงินไปไม่ได้หรอกครับ ทำไมผมถึงได้เห็นว่าแหล่งน้ำในชุมชนสำคัญ การปลูกและดูแลต้นไม้ในชุมชนเพื่อให้ต้นไม้มีค่าถึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง ตัวเหล่านี้มันเป็นสิ่งที่เราจะต้องทำ แต่สุดท้ายสิ่งหนึ่งที่ผมเห็นด้วยกับ สปท. ที่อภิปรายไปแล้วคือทิศทางที่จะพัฒนาไปได้คือต้องมียุทธศาสตร์ในเรื่องการสร้างเชื่อมั่นร่วมกันว่าเราจะเดินสิ่งเหล่านี้เดินไปด้วยกันได้ไม่ใช่ต่างคนต่างทำ ถ้าเพื่อเราไม่สร้างความเชื่อมั่น ไม่สร้างกระแสตัวนี้ไปไม่ได้หรอกครับ เพราะฉะนั้นผมเองอยากจะเรียนเสนอ นี่เป็นข้อคิดเห็นจากคนเป็นตำรวจมาก่อนครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ฟังตำรวจมาก็เดี๋ยวฟังทหารนะครับ เชิญท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ อดีต สปช. อดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ และอดีตสมาชิกวุฒิสภาครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : ขอขอบคุณครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสที่จริงที่ได้โอกาสลุกขึ้นมาอภิปรายเพราะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ที่คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจได้เสนอคือเรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก ตอนแรก ๆ ก็มีผู้อสาอภิปรายอยู่เพียงแค่ ๒-๓ ท่านนะครับ ก็ดีใจที่มีเพิ่มขึ้นหลาย ๆ ท่าน ถ้าเราได้ฟังมุมมองแง่คิดต่าง ๆ ก็ก็จะเห็นว่าคล้าย ๆ กัน คือข้อเสนอที่อยากให้มีการ คงไม่ใช่เรียกว่าปรับปรุง ให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ผมดูรายงานฉบับนี้ซึ่งไม่ยาวแต่ก็ได้สรุปเนื้อหาที่มีความสำคัญ รวมถึงการที่จะชี้ถึงปัญหาที่ประเทศไทยมีอยู่ในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ไปสู่สภาพที่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ อย่างในหน้า ๒ ข้อชี้ของเวรลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum) หรือข้อชี้ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติที่พูดถึงปัญหาของประเทศไทยเน้นที่เชิงโครงสร้างผมคิดว่ามีความสำคัญ แล้วก็ปัญหาที่มีอยู่จริง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของโปรดักทิวิตี (Productivity) หรือว่าด้านผลิตภาพเรื่องเอสเอ็มอี (SMEs) เรื่องการอาร์แอนด์ดี (R&D) คือการวิจัย แล้วที่สำคัญก็ยังพูดถึงในเรื่องของปัญหาเรื่องแรงงานของบ้านเราที่จะต้องเผชิญในอนาคต ๕ ปี ๑๐ ปีข้างหน้า อย่างที่หลาย ๆ ท่านก็พูดกันอยู่เสมอที่เราเข้าไปสู่สังคมผู้สูงอายุ ที่เราอาจจะต้องสูญเสียแรงงานกลับไปสู่เพื่อนบ้านเขา หรือว่าการสร้างแรงงานทดแทนให้มีคุณภาพสามารถทำงานได้อย่างจริงจังในโรงงานหรือในบริษัทต่าง ๆ เพราะฉะนั้นปัญหาเชิงโครงสร้างของประเทศไทย มีค่อนข้างมาก ทางคณะกรรมการได้แบ่งแนวทางแก้ไขไว้ นะครับ อาจจะเขียนลำดับไว้ อาจจะอ่านยากนิดหนึ่ง การแบ่งหัวข้อต่าง ๆ ยังขาดความชัดเจน ข้อ ๑ ข้อ ๒ ต่าง ๆ แต่ก็ได้พยายามอ่านแล้วก็สรุปว่าทางกรรมการได้เสนอมันมีแนวทางการแก้ไขในภาพรวมเป็น ยุทธศาสตร์ ๓ ยุทธศาสตร์ ดังที่กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่ม การยกระดับความสามารถอุตสาหกรรมดั้งเดิม และสุดท้ายคือการพัฒนาผู้ประกอบการ เอสเอ็มอี (SMEs) และโอท็อป (OTOP) ต่าง ๆ -----

จากนั้นก็เข้าไปพูดถึงแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก ก็คืออุตสาหกรรมใน ๕ ด้าน ที่กรรมการก็ได้ให้ความสำคัญนะครับ แล้วก็พูดถึงอุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry 4.0) ที่ผมอยากจะเรียนก็มีประเด็นเดียวเพิ่มเติมจากที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว คือว่าบทสรุปของกรรมการในอุตสาหกรรมหลัก ๕ ด้าน กรรมการก็ได้ไต่ถามทีไฟ (Identify) คือได้พยายามชี้ว่ามีอะไรบ้างที่ควรจะดำเนินการในภาพรวมในระยะยาวในการให้ความสำคัญ เพื่อที่จะทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถไปสู่เป้าหมาย สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ แต่ก็ยังเสียดายก็คือพอเราไปทำทั้ง ๕ อุตสาหกรรมหลัก แล้วก็พูดในประเด็นที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้ มันก็เลยเป็นภาพที่ค่อนข้างกว้าง กว้างมาก ๆ กว้างจนกระทั่งมันอ่านอย่างไรก็ใช่นะครับ อย่างที่ผมพยายามเริ่มตั้งแต่ว่าปัญหาของประเทศมันมีเยอะ ปัญหาด้านอุตสาหกรรมมีเยอะ ด้านแรงงานมีเยอะ ด้านอาร์แอนด์ดี (R&D) มีเยอะ ด้านงบประมาณมีเยอะ เสร็จแล้วกรรมการก็มาสรุปว่าในแต่ละด้านนั้นควรจะทำอะไรบ้าง การเชื่อมโยง การสร้างคอนเนกทิวิตี (Connectivity) ต่าง ๆ การพัฒนาบุคลากร แรงงาน จึงทำให้ดูเหมือนว่ารายงานเมื่อไปสู่คณะรัฐมนตรีแล้ว ผมคิดว่าคณะรัฐมนตรีอาจจะใช้ประโยชน์ไม่ได้มากนัก ที่ผมอยากจะเพิ่มอยากจะพูดก็คือว่าถามว่ารัฐบาลทำในสิ่งเหล่านี้อยู่หรือไม่ ทำทุกเรื่อง แต่บางเรื่องอาจจะยังไม่ถึงในสิ่งที่กรรมการได้เสนอ เพราะมันยังเป็นเรื่องของระยะยาว ผมเองก็ได้มีส่วนอยู่ในคณะกรรมการสานพลังประชารัฐครับ ของท่านดอกเตอร์สมคิด ของรัฐบาลที่แบ่งออกไปเป็นหลาย ๆ เรื่อง เราจะเห็นการเคลื่อนไหวของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะสภาอุตสาหกรรมเอง สภาหอการค้าเอง สมาคมธนาคารเอง รวมถึงบริษัทใหญ่ ๆ ของประเทศไทย ตอนนี้ไม่มีบริษัทไหนที่ไม่อยู่ในโครงการสานพลังประชารัฐ ที่จะลงไปขับเคลื่อนจนถึง บางคนก็ไม่อยากให้ใช้คำนี้ คือรากหญ้า หรือเอสเอ็มอี (SMEs) ได้ยินหลายท่านพูดถึงสตาร์ทอัพ (Startup) ได้ยินหลายท่านพูดถึง เดียวนี้คำหนึ่งที่ไม่ค่อยพูดกันแล้วคือเอนเทอเพเนอร์ (Entrepreneur) นะครับ ก็มีการปรับเปลี่ยนไปเพราะฉะนั้นก็จะเห็นว่ามีความพยายามในการแก้ไขปัญหาในเชิงโครงสร้างจากภาครัฐนี้ค่อนข้างมาก ถ้าผมไม่ลุกขึ้นพูดตรงนี้ มันเหมือนกับว่าเรากำลังเสนอในสิ่งซึ่งรัฐบาลไม่ได้ทำ แต่ที่จริงก็ไม่ใช่ออย่างนั้น ในรายงานก็พูดถึงงานที่รัฐบาลทำอยู่ เพราะมีหลายครั้งที่เราพยายามเสนออะไรใน สปท. นี้ รัฐบาลท่านก็อาจจะมีความรู้สึก ว่า อ้าวรัฐบาลไม่ได้ทำอยู่หรืออย่างไร ก็เพียงแต่เสริมให้เห็นว่า รัฐบาลได้พยายามทำนะครับ พยายามแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมเชิงโครงสร้าง อุตสาหกรรม ๔.๐

(Industry4.0) นี้ท่านดอกเตอร์สุวิทย์ เมษินทรีย์ ซึ่งเคยเป็นสมาชิกของพวกเราใน สปท. ท่านก็ไปบรรยาย ท่านก็ไปเขียนมาผมนั่งอ่านบทความของท่านอยู่เกือบทุก ๒-๓ อาทิตย์ ท่านก็จะส่งมาบทความหนึ่งที่พยายามเชื่อมโยงการแก้ไขปัญหา การที่นำประเทศไปสู่ เอสเคิร์ฟอินดัสทรี (S-Curve Industry) ไปสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ จนเรียกว่าไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand4.0) แล้วตอนนี้ นะครับ ไม่ใช่แค่อินดัสทรี ๔.๐ (Industry4.0) ว่าเราจะต้องพัฒนาในทุกเซกเตอร์ (Sector) อย่างไร แล้วความพยายามรัฐบาลในการลงไปแก้ไขปัญหา ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในด้านผลิตภาพ จริง ๆ ผมไม่ค่อยชอบคำนี้ไม่รู้ใครแปล ก็คือ โพรดักทิวิตี (Productivity) นี่นะครับ ก็ลืมทุกที่ว่ามันมาจากโพรดักทิวิตี (Productivity) ซึ่งฟังดูง่ายกว่า อันนี้ก็มีการทำกันอยู่มากมายกายกอง นะครับ พวกเราที่นั่งอยู่ในห้องนี้ ผมเชื่อว่าเกินครึ่งหนึ่งมีส่วนในการเข้าไปขับเคลื่อน ในการผลักดันให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง เพราะแน่นอนปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ วันนี้มันก็ยังเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดที่คะแนน ของรัฐบาลจะได้น้อยที่สุด อันเนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำ ปัญหาการส่งออก เรายังเข็ดหน้าชูดตาอยู่ได้ก็ด้วยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่านั้น เพราะฉะนั้นความพยายาม ในการพัฒนาบุคลากร พัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญ เป็นอย่างมาก ก็โดยสรุป นะครับ ผมก็เพียงแต่อยากจะเรียนเสนอว่า -----

ในการนำเสนอเรื่องต่าง ๆ ทั้งอุตสาหกรรมหลักทั้ง ๕ ด้านที่เป็นอุตสาหกรรมในเอสเคิร์ฟ (S-Curve) ผมยังเห็นว่ายังเป็นภาพที่กว้าง กว้างเกินกว่าที่รัฐบาลจะนำไปใช้ประโยชน์ ก็มีบางท่านก็พูดในประเด็นนี้ อาจจะต้องลงในรายละเอียด คือบางที่เราพยายามทำรายงาน อันนี้เหมือนกับเราเขียนแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีอะไรที่ท่านเขียนนี้จะด้านการพัฒนา ๕ อุตสาหกรรมนี้ แต่ว่ารายละเอียดที่จะลงไปสู่กระทรวง ทบวง กรม ไปสู่ในแต่ละเรื่อง แต่ละด้านยังน้อยกว่าที่จะไปสั่งการอะไรได้ ไม่ผิดละครับที่เสนอมานี้ถูกทุกเรื่องเลย เพียงแต่ว่า แวลู (Value) ของมันที่รัฐบาลจะนำไปใช้มันอาจจะยังไม่เพียงพอถ้าเราจะนำเสนอในแต่ละเรื่อง ให้มันชัดเจนขึ้น เรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมในบางด้าน มันก็อาจจะมีวิธีการในการพัฒนา ที่จะสามารถแข่งขันกับเขาได้รวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคตต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ก็เลยจะฝากเรียนท่านคณะกรรมการว่า ถ้าท่านจะเพิ่มเติมในเรื่องที่มันลงไปสู่การเห็น ชี้เป้าหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นก็อาจจะเป็นประโยชน์ ท่านก็แตะทุกเรื่องถ้าพูดถึงเรื่องกรีนอีโคโนมี (Green Economy) พูดถึงเรื่องอุตสาหกรรมที่จะต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม อย่างตอนนี้ผมไปที่เยอรมันเขาก็ไปสร้างโรงผลิตรถบีเอ็มที่เมืองเดรสเคน เป็นกรีนแฟกทอรี (Green Factory) ทุกอย่างหมด พลังงานต่าง ๆ หรือแม้แต่ความเป็นอยู่ ของคนงานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งก็คงจะเห็นด้วยกับรายงานนี้ เพียงแต่ว่าฝากข้อสังเกตตามที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านชูชัย ศุภวงศ์ อดีตเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และอดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ขอเชิญครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ และเพื่อน สมาชิกที่เคารพครับ อันที่จริงไม่ได้คาดคิดว่าจะลุกขึ้นอภิปรายนะครับ แต่ว่าได้ฟัง การนำเสนอของกรรมาธิการทางด้านเศรษฐกิจทุกครั้ง ผมคิดว่าได้ประโยชน์และได้ความรู้มาก ในทุกครั้งเพราะว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้รู้ด้านต่าง ๆ แล้วสังเคราะห์ออกมาแนะนำเสนอมีประโยชน์ กับบ้านเมืองมาก ในเปเปอร์ (Paper) ที่นำเสนอใน ๕ อุตสาหกรรมทำให้เห็นทิศทางชัดเจน ขึ้นครับ แต่ว่าเมื่อได้ฟังคำอภิปรายของท่านผู้อาวุโสโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมคงไม่ขออนุญาต ที่จะเสนอเอ่ยชื่อนะครับท่านประธาน ผมไม่ค่อยเข้าใจวัฒนธรรมตรงนี้เท่าไร เพราะว่าจะ

ท่านอาวุโส ๒ ท่านนี้น้อยๆที่ผมได้ยินได้ฟังก็คือท่าน สปท. กษิต ภิรมย์ แล้วก็ท่าน สปท. ชิตชัย วรรณสถิตย์ ทำให้ผมคิดว่าจำเป็นต้องอภิปรายครับ ด้วยเหตุที่ว่านี่ถึงสิ่งที่เจ้านายแต่เก่าก่อนนะครับ ซึ่งเป็นคนดูแลรักษาบ้านเมืองมาจนถึงรุ่นของเรา ท่านบอกว่าการพัฒนาหรือการศึกษาต้องไม่ทิ้งฐานวัฒนธรรม แล้วท่านชี้ประเด็นว่า ๑๐๐ ปีที่ผ่านมาเราไม่เข้าใจรากเหง้าของสังคมไทย ท่านสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสท่านได้เตือนไว้โดยเฉพาะเรื่องการศึกษาและรวมทั้งเรื่องวัฒนธรรม ผมคิดว่าเรื่องวัฒนธรรมนี้เป็นเรื่องสำคัญเรื่องลึกซึ้งและกว้างขวางและเกี่ยวข้องในทุกเรื่อง ไม่ใช่มาเสนอให้เอาบรรจุเป็นหลักสูตรเพิ่มเวลาเรียนเข้าไปมากขึ้นแล้วก็คิดว่าเราจะเข้าใจเรื่องวัฒนธรรม แต่ประเด็นที่สำคัญก็คือว่า ที่ผ่านมามีความที่เราไม่เข้าใจรากของเรานี้ครับ ท่านผู้หลักผู้ใหญ่เขาบอกว่าต้นไม้เนี่ยมันต้องมีรากฉันใด สังคมก็ต้องมีรากฉันนั้น วัฒนธรรมนี่คือรากที่สำคัญของสังคม ----

แต่ว่าการพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมาเราทำลายทั้งรากฐานของเรา ทำลายวัฒนธรรม ทำลายชุมชน ทำลายสิ่งแวดล้อม ก็เลยเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เกิดวิกฤตสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงทั้งขอประทานโทษนะครับ รวมทั้งความรุนแรงใน ๓ จังหวัดภาคใต้จนปัจจุบันนี้ครับ เพราะว่าเราทิ้งฐานวัฒนธรรม ประเด็นคำถามมีอยู่ว่า วัฒนธรรมของเราเชื่อมโยงกับอะไรนะครับ ท่านกษิตได้ชี้ประเด็นดีมากนะครับ ผมคิดว่าทิศทางของการพัฒนาของเรานับจากนี้ไปที่เราเรียนรู้โดยเฉพาะ ๓๐-๔๐ ปีที่ผ่านมาที่ทำให้ความเหลื่อมล้ำสูงขึ้น วิกฤตสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย ท่านใช้คำว่าอะโกรอินดัสทรี (Agroindustry) ผมเข้าใจว่าอันนี้ตรงกับ ๑ ใน ๕ อุตสาหกรรม ก็คืออุตสาหกรรมการเกษตร แต่ไม่ทราบว่าตรงเสียทีเดียวหรือเปล่าครับ แต่ว่าในนี้ก็ยังพูดถึงเรื่องของการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม พูดถึงเรื่องของการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอะไรต่าง ๆ เป็นต้น แต่ประเด็นที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า วัฒนธรรมในที่นี้คือวิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ และที่สำคัญคือการพัฒนาที่สอดคล้องไม่เพียงวัฒนธรรมก็ต้องสอดคล้องกับภูมิปัญญาของแผ่นดินนี้ด้วย ภูมิปัญญาคือปัญญาที่ติดอยู่กับแผ่นดิน แปลตรงไปตรงมา ภูมิปัญญาคือปัญญาที่ติดกับแผ่นดิน อาชีพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญานี้ผมเข้าใจว่าสมาชิกในห้องนี้ทราบเรื่องเหล่านี้ดี เราพูดถึงเกษตรกรชาวนาชาวไร่ พูดถึงข้าวที่ดีที่สุดในโลก พูดถึงสมุนไพร พูดถึงแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติที่งดงามที่สุดในโลก ทิศทางการพัฒนาประเทศเรา ถ้าอยู่บนฐานของวัฒนธรรม ฐานของภูมิปัญญา ฐานของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยากเห็นเปเปอร์ (Paper) นี้เสนอให้เห็นทิศทางทำนองนี้ครับ ผมจะถูกจะผิดหรือไม่ก็ตาม นะครับ แต่ว่าท่านอาวุโสหลายท่านก็อภิปรายทำนองนี้ ส่วนเรื่องการพัฒนาอื่น ๆ สิ่งที่ท่านเสนอ ก็ต้องขอบคุณมากนะครับ ทำให้เห็นภาพชัดขึ้น แต่น่าจะมีทิศทางของกระแสหลักว่าเป็นทิศทางของการพัฒนาบนฐานวัฒนธรรมและฐานของภูมิปัญญา ฐานของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันนั้นคือการพัฒนาที่ยั่งยืนนะครับ ท่านประธานครับ เคยมีวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี ๒๕๔๐ แต่ว่ามีหลายจังหวัดในประเทศไม่ได้รับผลกระทบเท่าไหร่นะครับ ด้วยเหตุที่จังหวัดเหล่านั้นเขาพัฒนาบนฐานเศรษฐกิจวัฒนธรรมของเขา เขามีอาหารไทย มีสินค้าไทย มีการแพทย์แผนไทย มีพยาบาลไทยซึ่งเป็นพยาบาลที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลกด้วยอัยาศัยน้ำใจไมตรีนั่นคือวัฒนธรรม แล้วประเทศต่าง ๆ ที่มา รักษาพยาบาล ก็เพราะว่าพยาบาลที่มีอัยาศัยน้ำใจอันดีงาม ซึ่งยากที่จะมีพยาบาลประเทศอื่น

ทำได้เช่นนี้ครับ ปรากฏว่าจังหวัดเหล่านี้ไม่กระทบกระเทือนครับ แม้วิกฤตโลกจะกระทบกระเทือนมาหลายประเทศที่ได้รับผลนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมคงไม่มีรายละเอียดอะไรจะพูดมากกว่านี้ครับ ก็กลับไปที่คำเตือนของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสที่เตือนว่า การศึกษาซึ่งในที่นี่ผมรวมถึงวัฒนธรรมด้วย เพราะว่ามันเกี่ยวข้องกับทุกเรื่อง ต้องไม่ทิ้งฐานวัฒนธรรม ทิศทางการพัฒนาประเทศต้องอยู่บนฐานวัฒนธรรม ฐานของภูมิปัญญา ฐานของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแผ่นดินนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกที่จะแสดงความจำนงในการอภิปรายอีกหรือเปล่าครับ ถ้าไม่มี ผมขอปิดอภิปราย ขอเชิญท่านประธานกรรมการและกรรมการได้ชี้แจงครับ

นายมนู เลียวไพโรจน์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิก สปท. ทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์อย่างมาก ในส่วนที่ยังขาดตกบกพร่องทางคณะกรรมการก็จะไปต่อเติมให้สมบูรณ์ และครบถ้วนนะครับ ที่ท่านได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นนะครับ คือท่านปานเทพ กล้านรงค์ราษฎ์ ที่ท่านได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นและเน้นในเรื่องของเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้น ก็เป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมการก็ได้ตระหนักดี แล้วก็ขอนำข้อสังเกตของท่านไปดำเนินการต่อ นะครับ

ส่วนข้อสังเกตของท่าน สปท. ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านกษิต ภิรมย์ ที่ท่านได้พูดถึงเรื่องของ ๔ สาขาแรก และสาขาสุดท้ายก็คือสาขาแปรรูปเกษตร และท่านได้กรุณาเน้นในเรื่องของแปรรูปเกษตร และท่านเห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องของการสนับสนุนในเรื่องนี้ แต่ว่าท่านยังมีข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับ ๔ สาขาแรกว่าส่วนใหญ่แล้วใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ แล้วก็ถือว่าเป็นซันเซตเซกเตอร์ (Sunset Sector) นะครับ ซึ่งผมขอกราบเรียนว่ายังไม่แน่ว่าจะถึงซันเซตเซกเตอร์ (Sunset Sector) หรือซันเซตอินดัสทรี (Sunset Industry) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก และอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งเป็น ๔ สาขาที่ท่านได้กรุณาเน้น ผมขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าในช่วง ๓ ถึง ๕ ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมยานยนต์มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องถึง ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนนะครับว่าประเทศไทยเป็นฐานการผลิตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของอุตสาหกรรมยานยนต์ ในปีที่แล้วเราส่งออก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตทั้งหมด ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คัน เราส่งออกประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คัน นี่ก็เป็นผลพวงของการเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรม แต่แน่นอนครับในอนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับ อินเทอร์นัลคอมบัสชัน (Internal Combustion) คือใช้เครื่องยนต์ในปัจจุบันนั้นอาจจะต้องมีการปรับและเปลี่ยนไปในการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น และใช้ไฟฟ้ามากขึ้น เพราะฉะนั้นชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์และอุตสาหกรรมยานยนต์นั้น

๕๒

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

จินตนา ๒๕/๒

ยังถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีอนาคต แทนที่จะเป็นอุตสาหกรรมที่ซันเซต (Sunset) นะครับ ในกรณีเรื่องของยานยนต์ ผมขออนุญาตว่าขณะนี้ทางบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และทาง กฟผ. ก็ได้ร่วมมือกับภาคเอกชนที่จะทำต้นแบบของยานยนต์ไฟฟ้าโดยใช้รถขออนุญาตเอ่ยชื่อ นะครับว่า ฮอนด้า รุ่นแจ๊สนะครับ โดยถอดเครื่องยนต์เดิมออก แต่ว่าเอาเครื่องยนต์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าทั้งหมดใส่เข้าไป ซึ่งกรณีนี้ก็เป็นเรื่องที่ดีกลางที่จะดำเนินการต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ชัดว่าอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้เราไม่จำเป็นต้องเอาเทคโนโลยีจากต่างประเทศทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เราสามารถใช้เทคโนโลยีบางส่วนได้นะครับ ถ้าจะพูดกันจริง ๆ ก็คืออุตสาหกรรมทุกอย่างจะบอกว่าซื้อซื้อมืออยู่แล้ว แล้วก็เรากำลังทำในสิ่งที่มีอยู่แล้ว ผมขอกราบเรียนว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องของซื้อซื้อมือ คงจะเป็นเรื่องของการซื้อเสริมครับ ซื้กับของเดิมแต่ไม่ใช่ว่าดำเนินการแค่นั้น นะครับ พัฒนาต่อไปจากของเดิมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีการใช้งานที่เป็นประโยชน์มากขึ้น ประหยัดพลังงานมากขึ้น -----

- ๒๖/๑

๕๓

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

รภัสสา ๒๖/๑

ทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการ คงจะไม่เป็นเรื่องที่จะต้องทำแบบเดิมอีกต่อไป แต่เราก็ต้องใช้ชื่อเดิมครับ เราจะไปใช้ชื่ออื่นแล้วไม่ซ้ำกันคงจะไม่ได้ เพราะฉะนั้นอุตสาหกรรมปิโตรเคมีก็เช่นเดียวกัน ก็ขอกราบเรียนนะครับว่าอุตสาหกรรมปิโตรเคมีประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันในช่วงที่ผ่านมาประมาณ ๓ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งขอเรียนว่าในช่วงที่ผ่านมาเป็นตลาดที่ค่อนข้างจะซบเซาสำหรับปิโตรเคมี แต่ว่าประเทศไทยเรามีการขยายตัวที่น่าสนใจมากประมาณ ๓ เพอร์เซ็นต์ แต่ ๓ เพอร์เซ็นต์นี้มูลค่ามหาศาลครับ เพราะเหตุว่าอุตสาหกรรมเหล่านี้มีฐานการผลิตและฐานทางด้านมูลค่าสูงมากในการส่งออกด้วยและใช้ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นปิโตรเคมีถือได้ว่าเป็นหนึ่งในอาเซียน (ASEAN) เดียวก็คงจะได้คุยกันต่อว่าเรามีความสามารถในเรื่องของการใช้ก๊าซธรรมชาติมาดำเนินการเพื่อให้ผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเคมีหลายอุตสาหกรรมด้วยกัน เพราะฉะนั้นปิโตรเคมีอย่างเดียวนี้อาจทำให้เกิดผลิตภัณฑ์อื่น ๆ มา ผมขอเรียนว่ามีบางส่วนได้พูดด้วยความเข้าใจผิดภายนอกนะครับ ไม่ใช่ที่นี้ว่าเรามีก๊าซธรรมชาติ ทำไมเราเอาก๊าซธรรมชาติมาผลิตปิโตรเคมี ทำไมเราไม่ไปผลิตพลังงาน หรือเอาไปเผาเพื่อให้เกิดพลังงาน เช่น พลังงานไฟฟ้า พลังงานต่าง ๆ นั่นคือความเข้าใจผิดอย่างมาก ๆ ของท่านที่เคยพูดเรื่องนี้ เพราะเหตุว่าก๊าซในอ่าวไทยและก๊าซที่มาจากพม่ามันแตกต่างกัน ก๊าซจากอ่าวไทยเป็นก๊าซชนิดเปียก แต่ก๊าซจากพม่าส่วนใหญ่จะเป็นก๊าซชนิดแห้ง เพราะฉะนั้นความเหมาะสมในการที่จะเอามาเผาเป็นพลังงานนั้นก็คงจะต้องใช้ก๊าซจากพม่า แต่ส่วนก๊าซของไทยซึ่งมีคุณสมบัติมากกว่าที่เป็นอยู่สามารถนำมาเข้ากระบวนการผลิตเป็นปิโตรเคมี และออกผลิตภัณฑ์มาเป็นพลาสติก เป็นผลิตภัณฑ์หลายร้อยชนิดจากก๊าซธรรมชาติอันนั้น จะเห็นได้ชัดว่าปิโตรเคมีของไทยยังมีความเจริญก้าวหน้า และอีกอย่างหนึ่งที่ผมคงต้องเรียนให้ทราบว่ถ้าหากว่าเราเอาก๊าซของไทยเราไปเผาเพื่อเป็นพลังงานทั้งหมดมันก็เหมือนกับว่าเรากำลังเข้าใจตลาดเคลื่อนนะครับ ก๊าซจากพม่าซึ่งเป็นก๊าซแห้งเอาไปเผาใช้ได้ นั่นคล้าย ๆ ไม้ฉำฉา แต่ก๊าซจากประเทศไทยมันลักษณะคล้ายกับไม้สักซึ่งมีมูลค่าสูงกว่า แต่เราเอาไปเผา มันก็จะเกิดประโยชน์แต่เฉพาะส่วนเดียวเท่านั้น ส่วนอื่นนั้นไม่สามารถจะเกิดประโยชน์ได้เลย นี่คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนว่าปิโตรเคมีบ้านเราในประเทศไทยยังมีความเจริญก้าวหน้าและกว้างขวางขึ้นนะครับ และในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้พอมาถึงไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ก็เช่นเดียวกัน ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องต่อยอดความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีมากอยู่แล้ว แต่เราก็คง

๕๔

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

รภัสสา ๒๖/๒

จะต้องดำเนินการเพิ่มเติมขึ้นไปเสริมต่อให้ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่กำลังดำเนินการอยู่นั้นให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น ไม่ใช่แบบเดียวกับของเดิมที่ทำอยู่ เพราะฉะนั้นมิได้มีการซ้ำซ้อนใด ๆ ทั้งสิ้น มีแต่ซ้ำเสริมนะครับ อีกเรื่องหนึ่งนะครับ อุตสาหกรรมสิ่งทอซึ่งขณะนี้อิเล็กทรอนิกส์มีอัตราการเพิ่มประมาณ ๔.๓ เปอร์เซ็นต์ในช่วง ๕ ปีโดยเฉลี่ยที่ผ่านมา

- ๒๗/๑

พอมมาถึงอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งอันนี้ลดลงนิดหน่อย เนื่องจากในอนาคตการใช้เทคโนโลยีเข้ามาผสมผสานกับอุตสาหกรรมสิ่งทอนั้นจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัสดุที่ใช้ในการผลิตทำเสื้อ เครื่องนุ่งห่ม ท่านจะเห็นได้ว่าในอนาคตสิ่งที่จะต้องหายไปหรือใช้ลดลงนั้นก็คือเตารีด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเตารีดแผ่นเหล็กที่ใช้ความร้อนจะค่อย ๆ หายไป จะมีแต่เฉพาะเตารีดที่ใช้ไอน้ำ เพราะเหตุใดครับ เพราะเหตุที่ว่าวัสดุต่อไปนี้ในการทำเครื่องนุ่งห่มนั้นสามารถที่จะซักแล้วไม่ต้องรีด แต่เรียบ ผ่านนั้นเรียบมากเลย เผอิญต้องขออภัยปกติผมมีอยู่ ๒ ตัว วันนี้ไม่ได้ใส่มา เป็นเสื้อซึ่งไม่ต้องรีดจะมียับเฉพาะที่คอเท่านั้น นอกนั้นเรียบร้อยเลย นั่นก็เป็นการใช้วัสดุสมัยใหม่ซึ่งไม่จำเป็นต้องรีด เตารีดก็ค่อย ๆ หายไป และในอนาคตจริง ๆ แล้วอุตสาหกรรมสิ่งทอจะใช้วัสดุที่ซักแล้วไม่ต้องใช้ผงซักฟอก ตลาดผงซักฟอกก็ลดลงแล้ว เพราะเพียงแต่ฉีดน้ำเฉย ๆ กับวัตถุอันนั้น คือสิ่งทอนั้นจะทำให้ความสกปรกหายไปทันทีโดยไม่ต้องอาศัยสบู่หรือผงซักฟอก นั่นก็เป็นเรื่องซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตไม่ช้าก็เร็ว เพราะฉะนั้นในเรื่องของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ไม่มีอะไรที่ซันเซต (Sunset) ซันไรส์ (Sunrise) หรือเนียร์ดอน (Near Dawn) มันจะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถจะคงอยู่ต่อไปได้ แล้วก็คงอยู่ต่อไปตลอดเวลา เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้เป็นแผนผังที่ทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ก็มีปรากฏอยู่ ยุทธศาสตร์ของชาติ ๒๐ ปี ก็มีปรากฏในเรื่องนี้อยู่ แต่ว่ารายละเอียดที่ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ ได้กรุณาพูดถึงว่าไม่ชัดเจน ผมขอกราบเรียนว่าจริง ๆ เราทำรายละเอียดหนาปึกชัดเจนมากเลย แต่ว่าได้พยายามที่จะตัดอะไรออกไปค่อนข้างจะมากทีเดียว ก็จะรับข้อสังเกตท่านไว้เพื่อจะไปเพิ่มเติมตามข้อสังเกตของท่าน

สำหรับอุตสาหกรรมแปรรูป ผมขออนุญาตเรียนว่าท่านกษิตได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นนั้นตรงกับใจของคณะอนุกรรมการที่เห็นความสำคัญของทางด้านเกษตรและเกษตรนั้นเป็นพื้นฐานของประเทศ เพราะฉะนั้นเราควรจะต้องตระหนักอย่างยิ่งในเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแปรรูปเกษตรให้มันคงยั่งยืน แล้วก็จะมีประสิทธิภาพด้วย ในเรื่องนี้จะมีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของท่านดอกเตอร์วินัยด้วยนะครับ ก็คือฮาลาล ขณะนี้มีหน่วยงานเรียกว่า สถาบันอาหาร แล้วก็หน่วยงานของดอกเตอร์วินัย ก็มีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือถ้าพูดถึงดอกเตอร์วินัยก็คือฮาลาลเป็นเจเนอริก (Generic) จะเรียกฮาลาลแทนท่านดอกเตอร์วินัยก็ได้ เพราะว่าท่านเป็นผู้บุกเบิก

๕๖

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

จงถนอม ๒๗/๒

เรื่องนี้ในประเทศไทย เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ และถือได้ว่าในอนาคตศาลจะเป็นเรื่องสำคัญอันหนึ่งในกลุ่มของแปรรูปเกษตรของประเทศไทย แล้วขอเรียนว่าประเทศไทยได้ถูกคัดเลือกจากผู้จัดการแสดงสินค้าเกี่ยวกับอาหาร แล้วท่านที่กำลังจะมี และทุกปีเว้นปีจะสลับกัน ประเทศไทยกับอินโดนีเซียจะได้รับเลือกเป็นประเทศที่จัดแสดงสินค้าที่เรียกว่า ฟู้ดอินกรีเดียน (Food Ingredient) ตัวเอฟ (F) แล้วก็ไอ (I) เป็นประจำปีสลับกัน ปีที่ผ่านมาเน้นจัดที่ประเทศไทย ปีหน้าก็ไปจัดที่จาการ์ตา อินโดนีเซีย แล้วปีต่อไปก็จัดที่กรุงเทพฯ -----

- ๒๘/๑

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ชัดเจนครับว่าในส่วนของเอเชีย (Asia) นี้ประเทศไทยเราได้รับการยกย่องว่าเป็นแหล่งอาหารที่มีคุณภาพ แล้วสามารถที่จะดำเนินการเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดีทีเดียว เพราะฉะนั้นความภาคภูมิใจในเรื่องของอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเกษตรจะมีค่อนข้างมากทีเดียว ต้องขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับข้อคิดเห็นของท่านกษิตนะครับ เราจะได้ดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป

และในขณะเดียวกันดอกเตอร์วินัยได้พูดถึงเรื่องอุตสาหกรรมยานยนต์ของมาเลเซีย คงต้องเรียนนะครับว่าระบบของเรากับระบบของมาเลเซียแตกต่างกัน และอุตสาหกรรมบางประเภทเราเหนือกว่ามาเลเซียครับ แต่บางประเภทเราแพ้มาเลเซีย อันนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในเรื่องของยานยนต์ถามว่าเราดีกว่าไหม ยานยนต์เราก็ใช้ยี่ห้อของโตโยต้าของอะไรต่าง ๆ แต่ว่าของมาเลเซียนั้นเป็นยี่ห้อที่เรียกว่า เนชันนัลแบรนด์ (National Brand) ผมได้คลุกคลีกับเรื่องนี้มาประมาณ ๓๐ กว่าปี ตั้งแต่สมัยที่รับราชการใหม่ ๆ ปรากฏว่าในช่วงนั้นประเทศมาเลเซียประกาศว่าจะใช้ระบบสร้างรถแห่งชาติ นั่นก็คือเนชันนัลคาร์ (National Car) ในขณะที่ประเทศไทยเลือกใช้รถทั่วไปที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่ใช้ระบบในการที่เพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศที่เรียกว่า โลคัลคอนเทนต์ (Local Content) จากประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วค่อย ๆ เพิ่มเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งโลคัลคอนเทนต์ (Local Content) ในประเทศไทยเรามากขึ้น รถยนต์แต่ละคันที่ใช้ในประเทศไทยนั้นเพิ่มขึ้นอย่างมากด้วยการผลิตของผู้ผลิตรายย่อย ผู้ผลิตรายย่อยคือผู้ทำอะไรครับ ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ต่าง ๆ ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอน จนกระทั่งประเทศไทยเราส่งออกเป็นอันดับ ๑ ในอาเซียน (ASEAN) ผลิตรถยนต์จำนวนมากที่สุดในอาเซียน (ASEAN) ตรงนี้ต้องบอกกันเลยว่านี่คือเรื่องจริง แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องเรียนนะครับว่า แคนาดาเคยเข้ามาเมื่อประมาณสัก ๒๐ ปีที่แล้ว อยากจะซื้อรถจากประเทศในอาเซียน (ASEAN) ไปก็ไปดูที่โปรดอน ซาก้าด้วย แล้วก็ดูที่ประเทศไทย ปรากฏว่าพอแคนาดากลับไปสั่งซื้อรถจากประเทศไทยครับ สั่งซื้อจากประเทศไทยไป รถนั้นก็ไม่ใช่รถถ้าบอกยี่ห้อคงจะไม่เหมาะสม มันก็คือสั่งซื้อจากประเทศไทย ไม่ได้ซื้อจากมาเลเซียเลย ซึ่งมาเลเซียนั้นใช้ระบบเรียกว่าเนชันนัลคาร์ (National Car) เนชันนัลคาร์ (National Car) ตอนนั้นคงเรียนได้ว่าไม่ประสบความสำเร็จ แต่ประเทศไทยค่อยทำค่อยไปที่ละขั้น ๆ แล้วก็แต่ละขั้นนั้น

มีการกำหนดว่ารถยนต์ในปีนี้จะต้องใช้ชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ทั้งคันไม่ต่ำกว่าที่เปอร์เซ็นต์ที่เปอร์เซ็นต์ ที่เปอร์เซ็นต์ แล้วก็สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดอะไรครับ เกิดทักษะในการผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ของรายย่อยรายเล็กเป็นพันเป็นหมื่นในประเทศไทย จนกระทั่งประเทศไทยได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ที่ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ที่ดีที่สุดและมีคุณภาพที่สุดในอาเซียน (ASEAN) นั่นก็คือสิ่งที่มันเกิดขึ้นนะครับ แต่เรามองไม่เห็นครับ สิ่งนี้ไม่เคยมองเห็นเลย แล้วทุกคนก็คงจะเห็นว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา แต่วิธีการหรือนโยบาย กุศโลบายในการทำการพัฒนาอุตสาหกรรมต้องมองในลักษณะแบบนี้ครับ ก็คงต้องเรียนว่าเป็นเรื่องที่ประเทศไทยเรามีความสามารถสูงในเรื่องนี้

และอีกเรื่องหนึ่งอุตสาหกรรมก่อสร้าง ผมประสบมากับตัวเอง เพราะผมเป็นกรรมการของบริษัทในมาเลเซีย ก่อสร้างโรงงานและก่อสร้างตึก ปรากฏว่าอุตสาหกรรมก่อสร้างของประเทศไทยกับมาเลเซียผมถือว่าประเทศไทยดีมาก เป็นอุตสาหกรรมก่อสร้างที่มั่นใจ ไว้ใจได้แล้วก็ดีมีฝีมือนะครับ -----

จากมาเลเซียให้ดำเนินการเรื่องนี้ ปรากฏว่ามีการทำงาน ๒ ครั้ง กว่าจะเสร็จก็ต้องมีการประชุมครั้งที่ ๓ นั่นก็คือสิ่งที่ผมประสบมา และผมได้เห็นตัวอย่างแล้ว จะเห็นได้ชัดเจนครับว่าการก่อสร้างของประเทศไทยเราเป็นอุตสาหกรรมก่อสร้างที่ค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพสูงแล้วก็มีประโยชน์อย่างมาก นั่นก็เป็นตัวอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมขอกราบเรียนไว้ นะครับ

สำหรับในเรื่องของท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ปัญหาอย่างไรที่จะทำให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถ แต่ก็ยังใช้เครื่องจักรของต่างประเทศ อันนี้ผมก็ได้กราบเรียนบางส่วนไปแล้วนะครับว่าจะทำให้ชาวนาชาวไร่ได้มีการที่อยู่ดีกินดีนะครับ ผมขอยกตัวอย่างอุตสาหกรรมหนึ่งอุตสาหกรรมที่ท่านสมาชิกอาจจะยังไม่ทราบ นั่นก็คืออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ถ้าย้อนกลับไปเมื่อปี ๒๕๒๒ อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร อันนี้เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปในประเทศไทยซึ่งก็ยังไม่ทำอะไรมากมายนัก เกิดปัญหาอยู่ทุกปีในเรื่องของราคาอ้อย เกิดปัญหาทุกปีในเรื่องของอะไรต่ออะไรต่าง ๆ จนกระทั่งเราต้องนำเข้าน้ำตาลจากต่างประเทศบางส่วน และช่วงนั้นในการส่งออกน้ำตาลของประเทศไทยซึ่งทำจากอ้อย ปรากฏว่าอยู่ในอันดับโหล่มาก อันดับหนึ่งคือบราซิล ติดต่อกันมาตลอดผลิตส่งออกเป็นอันดับ ๑ อันดับ ๒ อันดับ ๓ นั่นก็มีออสเตรเลีย สหภาพแอฟริกาใต้ และฟิลิปปินส์อันดับ ๔ อันดับ ๕ ส่วนประเทศไทยนั้นอยู่อันดับหลังจากนั้นเยอะ แต่ ณ ปัจจุบันท่านคงจะทราบนะครับว่าประเทศไทยเราส่งออกน้ำตาลที่ผลิตจากอ้อยเป็นอันดับ ๒ ของโลกรองจากบราซิล ด้วยเหตุใดครับ ไม่ใช่เฉพาะที่เราไปช่วยในเรื่องของพันธุ์อ้อยเท่านั้น อย่างอื่นต้องมีการปรับปรุงสนับสนุนด้วย อาทิเช่น ระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เดิมทีนั้นชาวไร่อ้อยเป็นขี้เถ้าขี้เถ้า ถ้าตลาดโลกน้ำตาลดี แต่ว่าซื้ออ้อยไปแล้วเข้าโรงงาน โรงงานก็จะมีส่วนต่างที่ตลาดโลกราคาดีไป ส่วนชาวไร่ก็ยังคงได้ราคาต่ำแบบเดิม นั่นก็คือระบบของเดิม แต่ระบบหลังจากปี ๒๕๒๕ ปี ๒๕๒๖ ปี ๒๕๒๗ ช่วงนั้นเรามีอ้อยแค่ประมาณไม่กี่ล้านตัน ก็ทะเลาะกันอยู่ตลอดเวลาในเรื่องราคาอ้อย แล้วก็ความเสียหายของชาวไร่อ้อย ต่อมาต้องขออนุญาตเรียนเอ่ยขึ้นนะครับ ท่านดอกเตอร์จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา สมัยนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม แล้วก็ได้มีการช่วยจัดระบบนี้ขึ้นมา เลยกลายเป็นระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยกับโรงงานน้ำตาล นั่นก็หมายความว่าทุกอย่างจะต้องแบ่งปันผลประโยชน์กันอย่างเท่าเทียม

เดิมถ้าโรงงานซื้ออ้อยเสร็จแล้วผลิตน้ำตาล หลังจากนั้น ๔-๕ เดือนราคาตลาดโลกสูงลิบเลย
สิ่งที่ได้ก็คือโรงงานได้ไปหมด ชาวไร่ไม่ได้อะไรเลย พอตอนหลังระบบแบ่งปันผลประโยชน์
เข้ามา ก็จะเห็นได้ชัดว่าถ้าซื้อราคานี้ ตลาดโลกราคานี้ ก็จะซื้อราคาอ้อยแค่นี้ ถ้าตลาดโลกสูง
ราคาอ้อยก็สูงตามด้วย เป็นระบบแบ่งปันผลประโยชน์ ซึ่งสูตรนี้ยังใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่
ปี ๒๕๒๕ ณ ปัจจุบันนี้ปี ๒๕๕๘ ระบบนี้ยังใช้อยู่ จนทำให้ประเทศไทยส่งออกเป็นอันดับ ๒
ของโลก ฟิลิปปีนส์เคยส่งออกอันดับต้น ๆ ขณะนี้ฟิลิปปีนส์ไม่มีอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล
เนื่องจากไม่ได้จัดระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในประเทศจึงทำให้ล่มสลาย -----

อินโดนีเซียเคยผลิตน้ำตาลที่เรียกว่าน้ำตาลปัตตาเวีย น้ำตาลชวา ล่มสลายหมด และ ๒ ประเทศนี้ขณะนี้ซื้อจากประเทศไทย เราส่งออกไป ๒ ประเทศนี้มากทีเดียวนะครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ชัดเจนครับว่าส่วนหนึ่งก็คือคุณภาพอ้อยที่ดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันอีกส่วนหนึ่งก็คือการจัดระเบียบของเกษตรกรให้เข้ารูปเข้ารอยและมีระบบที่ชัดเจน เมื่อมีระบบชัดเจนแล้ว มีกองทุนอ้อยและน้ำตาล และท่านจะเห็นได้ว่าในหลายปีที่ผ่านมาชาวไร่อ้อยไม่เคยขอเงินรัฐบาลในการที่จะพยุงราคาอ้อย ท่านจะเห็นข่าวว่าราคาอ้อยเท่านี้เท่านี้ นะครับ เพราะวาระระบบนี้เขามีอะไรครับ เขามีกองทุนอ้อยและน้ำตาล เวลาตลาดโลกดีก็เก็บใส่กระปุก ตลาดโลกดีก็เก็บใส่กระปุก และกระปุกนี้ละครับเป็นกระปุกที่ทั้ง ๒ ฝ่ายเป็นเจ้าของ เมื่อราคาตลาดโลกตกต่ำ ราคาอ้อยจะตกต่ำด้วยก็เอาอันนี้มาโปะให้มันสูงขึ้น นั่นก็คือสิ่งทีอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลช่วยตัวเองมาโดยตลอด แล้วอีกอันหนึ่งที่ผมคิดว่าท่านผู้มีเกียรติก็คงจะยังไม่ทราบนะครับว่า เกษตรกรไม่ต้องเสียภาษีใช้ใหม่ครับ ผลผลิตมันเกษตร แต่อ้อยที่นำเข้าโรงงานน้ำตาลทุก ๆ ๑๐๐ เสีย ๐.๗๕ นั่นก็คือหักภาษี ณ ที่จ่าย มีชาวไร่อ้อยเท่านี้ครับที่เสียภาษีให้กับรัฐเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถามว่าทำไมเต็มเม็ดเต็มหน่วย เมื่อจ่ายเงินโรงงานจะหักภาษีไว้และภาษีนี้ออกมาชัดเจนว่าต้นเท่านี้ราคาเท่านี้จะเป็นการหักภาษีและส่งสรรพากร เพราะฉะนั้นทุกอย่างนี้เป็นระบบ ผมอยากจะเรียนประเด็นนี้ นะครับใช้เวลายืดยาวกับท่านผู้มีเกียรติ ก็เพราะอยากจะทำให้การทำให้อุตสาหกรรมมันเจริญก้าวหน้า การเกษตรให้มันเจริญก้าวหน้า ไม่เพียงแต่ไปดูว่าต้องทำเครื่องจักรให้ดี ต้องใส่ปุ๋ยให้ดี ผลผลิตมันออกมาทีอะไรก็ดี อันนั้นเป็นส่วนหนึ่งครับ อีกส่วนหนึ่งก็คือการจัดการ ระบบการจัดการเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นก็ขอขอบคุณที่ท่านได้เสนอเรื่องนี้มา

ต่อไปท่านกิตตินะครับ ท่านกิตติได้กรุณาให้ข้อมูลที่ดีมากนะครับ เราก็จะรับไว้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการต่อไป

ท่านนิกร จำนง ก็เช่นเดียวกันนะครับ ซึ่งท่านพูดถึงปุ๋ยยูเรีย (Urea) นะครับ ผมขอเรียนนิดหนึ่งนะครับว่า จริง ๆ ประเทศไทยเรานะครับ ปุ๋ยยูเรีย (Urea) นี้ทำจากวัตถุดิบนะครับ ก๊าซธรรมชาติเอามาทำ ซึ่งผมเป็นกรรมการอยู่ที่บริษัทหนึ่งในมาเลเซีย เอาก๊าซธรรมชาติมาทำเป็นปุ๋ยยูเรีย (Urea) แล้วก็ส่งขายประเทศไทยด้วย เพราะว่าประเทศไทยเราไม่มีปุ๋ยแบบนี้ ปรากฏว่าอย่างไรรู้ไหมครับ จริง ๆ แล้วบ้านเรามีวัตถุดิบใต้ดินมหาศาล

๖๒

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

หทัยกาญจน์ ๓๐/๒

แล้วก็มีคุณค่ามากเลยคือโพแทช (Potash) นะครับ ขณะนี้โพแทช (Potash) อยู่ที่ไหนบ้าง
ครับ อยู่ที่จังหวัดอุดรธานี อยู่ที่ชัยภูมิ แหล่งทั้งหมดในภาคอีสานนี้ะครับใต้ดินนี้เป็นโพแทช
(Potash) ทั้งนี้ โพแทช (Potash) มันเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ เมื่อหลายร้อยหลายพัน
หลายหมื่น หลายแสนล้านปีมานี้ อีสานเป็นทะเลหมด พอพื้นดินมันปิดเข้าไปข้างล่างนี้ได้ดิน
จะเป็นเกลือและแห้งเหือดไป จนกระทั่งกลายเป็นที่ราบสูง ข้างล่างจะเป็นเกลือหินเขา
เรียกว่าร็อกซอลต์ (Rock salt) และเสร็จแล้วเป็นโพแทช (Potash) นะครับ นั่นก็คือโพแทช
(Potash) ที่เราควรจะต้องนำเข้ามา แล้วขณะนี้ก็มีบริษัทอาเซียน โปรเจกต์ แล้วก็บริษัท
เอเชีย แปซิฟิก โพแทช ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ แล้วก็ได้รับการต่อต้านอยู่เรื่อย ต่อต้าน
จนกระทั่งเกิดไม่ได้ -----

- ๓๑/๑

ท่านทราบไหมครับว่า โพแทช (Potash) ของประเทศไทย ๑. คุณภาพโพแทช (Potash) ดีมาก ๒. โพแทช (Potash) ประเทศไทยอยู่ใต้ดินลึกไม่มากประมาณ ๑ กิโลเมตรก็ถึง แต่ถ้าหากว่าเป็นตั้งแต่ ๒๐๐-๓๐๐ เมตรลงไปใต้ดินก็ถึงแล้วก็นำออกมาได้ แต่อย่างที่แคนาดาหรือประเทศอื่น ๆ นี่จะครบลงไปเกือบ ๓ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าต้นทุนการผลิตต่างกันมหาศาล ๑. เราคุณภาพดี ๒. การนำเอาโพแทช (Potash) ขึ้นมาใช้มีต้นทุนต่ำกว่า เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควรจะภาคภูมิใจว่าประเทศไทยเรามีแต่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะมีการต่อต้าน ต่อต้านว่าอย่างไรครับ ต่อต้านว่าไม่ได้เดี๋ยวจะเกิดมลภาวะเกิดขึ้น ผมขอเรียนนะครับว่าที่แวนคูเวอร์ ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งของแคนาดา แล้วเป็นเมืองที่ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองที่สะอาดที่สุดในโลกและติดอันดับ เข้าใจว่าจะเป็นอันดับ ๑ ด้วยเข้าไปว่าเป็นเมืองที่อากาศดีแล้วก็สะอาดที่สุดในโลก ท่านทราบไหมครับ เขาขนส่งโพแทช (Potash) ใกล้เคียง ๆ เมืองละครึบริมแม่น้ำครับ ผมเห็นว่าเป็นอย่างนั้นเลย ไม่ได้มีเหตุผลเลยครับว่ามันจะทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษหรืออะไร ถ้าหากว่าเรามีเทคโนโลยีในการควบคุมในเรื่องของสิ่งแวดล้อมดี ๆ ผมคิดว่าน่าจะไปได้ดีครับ

ส่วนในเรื่องของภาคอีสานแปรรูปเกษตร เช่น ข้าว ที่ท่านได้กรุณา ยกตัวอย่างนะครับ อันนี้ก็เป็นตัวอย่างอันหนึ่งเหมือนกันว่าสาเกที่ดังที่สุดในเมืองโอกินาวา ได้มีโอกาสพบกับท่านประธานบริษัทแล้วได้คุยว่า แล้ววัตถุประสงค์ท่านเอามาจากไหน ท่านถามผมว่าไม่รู้หรือว่ายี่ห้อที่โอกินาวาเอามาจากไหน ผมบอกไม่ทราบครับ เขาบอกว่าเขาเอาข้าวจากทุ่งกุลาร้องไห้ ผมว่าทำไมไม่เอาข้าวที่อื่นล่ะ เขาบอกว่าข้าวที่อื่นไม่ได้ต้องเอาที่ทุ่งกุลาร้องไห้เพราะว่าคุณภาพดี ทำสาเกอร่อยนะครับ แล้วผมก็เลยชักชวนบอกอย่างนั้นแทนที่จะเอาข้าวไป ท่านมาตั้งโรงงานสาเก ทำผลิตกลั่นเอาแอลกอฮอล์ไปแล้วส่งไปโอกินาวา เขาบอกว่าประเทศไทยเราคนไทยนี่เก่งคุณคนเดียวก็รู้ประเดี๋ยวจะมีสาเกดัง ๆ ในประเทศไทยเขาเลยไม่กล้ามาตั้งโรงงานที่นี่ ก็เลยต้องเอาข้าวไป นี่คือนี่มี เพราะฉะนั้นท่านนิกร จำนง ก็ได้ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ท่าน พลตำรวจเอก ชิดชัย วรณสสิทธิ์ ท่านเป็นนายตำรวจที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องของการทำธุรกิจด้วยน่าชื่นชมครับ ท่านดอกเตอร์ ถ้าท่านมีอะไร ท่านบอกว่าหน่วยราชการไม่ได้มีเลยในพื้นที่อุบลราชธานี ผมขอกราบเรียน นะครับว่ามีครับ มีศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่จังหวัดอุบลราชธานีอยู่ที่ถนนคลังอาวุธ แล้วก็ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง ท่านกรุณาถ้าหากว่าท่านมีโอกาสได้ไปเยี่ยมบ้านเกิดท่าน

ก็ขอความกรุณาไปหาความสำราญได้ที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม เพราะศูนย์นี้จะเป็น ศูนย์หนึ่งที่ช่วยเหลือคน ๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ มีเงินแต่ไม่รู้จะทำอะไร ไปได้เลยครับ ท่านมีเงินแต่ไม่รู้จะทำอะไร ประเดี๋ยวจะบอกให้ว่าจะใช้วัตถุดิบภายในประเทศ จะทำโน่นทำนี่ ทำผลิตภัณฑ์เกษตร หรืออะไรก็แล้วแต่สามารถจะทำได้นะครับ ประเภทที่ ๑ มีเงินแต่ไม่รู้ทำอะไร

ประเภทที่ ๒ รู้ว่าจะทำอะไรแต่ไม่มีเงิน ท่านก็ไปได้เช่นเดียวกัน ไปรู้ว่าจะทำอะไรแต่ไม่มีเงิน เราสามารถประสานกับเอสเอ็มอีแบงก์ (SME Bank) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สามารถจะให้กู้ได้ถ้าโครงการท่านดีมานะครับ

ประเภทที่ ๓ เราก็ช่วยเหมือนกันท่านไปที่นั่นเลย ประเภทที่ ๑ คือมีเงิน แต่ไม่รู้จะทำอะไร ประเภทที่ ๒ รู้ว่าจะทำอะไรแต่ไม่มีเงิน แล้วคนประเภทที่ ๓ นี่ก็คือไม่รู้จะทำอะไรดันไม่มีเงินอีกต่างหาก ทั้ง ๓ ประเภทนี้ไปที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่จังหวัดอุบลราชธานีได้เลยนะครับ ถนนคลังอาวุธ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ขอเรียนเชิญนะครับถ้าท่านว่าง ขอบพระคุณท่าน พลตำรวจเอก ชิตชัย ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดที่มีประโยชน์ แล้วก็ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ แล้วก็ท่านชูชัย ศุภวงศ์ เราจะรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกทุกท่านไปประมวลแล้วดำเนินการนำเสนอให้กับทางคณะกรรมการต่อไปนะครับ ขออนุญาตเรียนแค่นี้ครับ ท่านดอกเตอร์เดชาจะเพิ่มไหมครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการจะมีผู้ใดครับ ท่านกลินท์ สารสิน ประธานบอร์ด (Board) ททท. เชิญครับ

นายกลินท์ สารสิน (กรรมการ) : เรียนท่านประธาน ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านนะครับ เสริมจากท่านมณูนะครับ ก็คือว่าเรื่องปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) ในบ้านเราจากแก๊สธรรมชาติที่เรามีอยู่ในอ่าวไทย ส่วนหนึ่งเป็นพลังงานไปเผา อีกส่วนหนึ่งก็มาแยกเป็นแก๊ส เป็นเม็ดพลาสติกนะครับ ซึ่งในเม็ดพลาสติกตอนนี้เราก็ทำหลาย ๆ อย่างนะครับ แต่เมื่อกันนี้คือในคาแรคเตอร์ิสติกส์ (Characteristics) ในแก๊สธรรมชาติเรามีมีเทนค่อนข้างต่ำนะครับ เพราะฉะนั้นจะมาผลิตยูเรีย (Urea) ไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นเราอิมพอร์ต (Import) เข้ามาทั้งหมดเลยนะครับ ซึ่ง ณ ปัจจุบันนี้ทางด้านปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) เราก็น่าภูมิใจนะครับ ในบริษัทบ้านเราปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) ใหญ่ที่สุดในอาเซียน (ASEAN) ตอนนี้นะครับ และขณะเดียวกันบริษัทในเมืองไทยก็ไปซื้อบริษัทปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) ในอาเซียน (ASEAN) เกือบทั้งหมดแล้วนะครับ ก็น่าภูมิใจมากเราคอนโทรล (Control) ทั้งหมดแล้วนะครับ

อีกส่วนหนึ่งก็คือว่าหลังจากทำเรียบร้อยแล้วบริษัทในเมืองไทยปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) เราก็มีทำอาร์แอนด์ดี (R&D) เราก่อสร้างโรงงานได้เองแล้วนะครับ แล้วก็มีการทำสูตรแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งได้ขยายตลาดไปทั้งอเมริกา ทั้งยุโรปแล้วก็น่าภูมิใจ อันนี้เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม แต่รู้สึกว่าเป็นบริษัทที่เขาผลิตไม่ได้พรีอาร์ (PR) มากเท่าที่ควรนะครับ ก็น่าภูมิใจเรื่องนี้ ก็คิดว่าธุรกิจนี้ยังเป็นธุรกิจที่ยังพอไปได้นะครับ

อีกเรื่องหนึ่งนอกจากผลิตปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) แล้วเขามีธุรกิจที่จะมาซ่อมแซมโรงงานปิโตรเคมีคอล (Petrochemical) เรื่องความปลอดภัยนะครับ ตอนนี้ก็มีการดูเรื่องการซ่อมแซม การซ่อมแซมนี้ก็ใช้โดรน (Drone) ตอนนี้ก็ไฮเทค (High tech) มากก็ใช้โดรน (Drone) จากใช้โดรน (Drone) แล้วก็มีการทำธุรกิจต่อเนื่องนะครับ จากโดรน (Drone) แล้วก็เอาไปใช้เป็นการตรวจสอบสะพานแขวนอย่างนี้ก็เอาเทคโนโลยีนี้มาใช้ ก็น่าภาคภูมิใจที่บริษัทไทยทำเองได้อันนี้นะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็เสริมเรื่องรถไฟฟ้า รถยนต์ต่าง ๆ ที่ตอนนี้บ้านเราใหญ่มาก ๆ ซึ่งใช้ชิ้นส่วนประมาณ ๓,๐๐๐ ชิ้นอัพ (Up) นะครับ แต่ในอนาคตถ้าเมื่อเราจะเป็นรถไฟฟ้านี้ใช้ ๑๓ ชิ้น ก็มีคำถามว่าแล้วที่เหลือจะอย่างไร แล้วธุรกิจที่เหลือในบ้านเราจะทำอย่างไรต่อนะครับ จะไปเอกซ์พอร์ต (Export) ชิ้นส่วนเฉย ๆ ได้หรือเปล่า ข้อคิดนะครับ

เรื่องถัดมาก็เป็นเรื่องเกษตรต่าง ๆ พวกนี้นะครับ ก็มีเรื่องของคณะสานพลังประชารัฐนะครับ ผมก็ได้นั่งฟังเขาแถลงก็มีเรื่องโมเดิร์นฟาร์มมิง (Modern Farming) เขาบอกจะทำเกษตรแปลงใหญ่ อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เขาบอกว่าทำอะไรลดต้นทุนให้ได้ โดยใช้เกษตรแปลงใหญ่ เอาสหกรณ์การเกษตรมาช่วยมาซื้อเครื่องจักร แล้วขณะเดียวกันก็เอาเครื่องจักรมาใช้ร่วมกันเป็นแปลงใหญ่ ลดต้นทุน ขณะเดียวกันก็เรื่องเมล็ดพันธุ์สำคัญมาก ๆ ทำอย่างไรเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพแล้วก็พันธุ์ที่ดีนะครับ ตอนนี้ก็ได้ไปนั่งฟังก็มาพรีเซนต์ (Present) มีทั้งหอการค้าร่วมกับทางบริษัทใหญ่ ๆ ก็บอกว่าการทำวิจัยต่าง ๆ แล้วก็ออกมาใช้แพร่หลายแล้วนะครับ ยกตัวอย่างมีเลี้ยงกุ้งร่วมกับเลี้ยงปลานิลในบ่อเดียวกัน ไม่ทราบท่านเคยฟังไหมครับว่าทำอย่างไรนะครับ -----

เขาบอกเลี้ยงด้วยกัน เวลาให้อาหารปลานิลกึ่งอยู่ข้างใต้ กึ่งมากินอาหารพวกปลานิลที่เหลือ นะครับ ทำให้ลดค่าอาหารได้ด้วย ขณะเดียวกันผลผลิตเพิ่มขึ้น ๗ เท่า ก็น่าแปลกตอนนี้ ก็เริ่มกระจาย ๆ ความรู้นี้ไปนะครับ อีกเรื่องหนึ่งเหมือนกันเราเลี้ยงกุ้งนะครับ ธรรมดา เขาบอกเลี้ยงกุ้งใช้บ่อเลี้ยงกุ้งประมาณ ๗๐ เพอร์เซ็นต์ และขณะเดียวกันอีกประมาณ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ที่เป็นบ่อว่าง ๆ เป็นน้ำสะอาดเก็บเอาไว้ นะครับ จากนั้นแล้วก็มาทดลองใหม่ เปลี่ยนสลับกันไปว่า สมมุติเลี้ยงกุ้ง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ แล้ว ๗๐ เพอร์เซ็นต์ของในบ่อจะเป็น น้ำสะอาด กลับกลายเป็นผลผลิตเพิ่มขึ้นอีกนะครับ แล้วก็ไม่ใช่พิชต่อสิ่งแวดล้อม ก็ยิ่งดีขึ้นไปใหญ่ พวกนี้ที่สานพลังประชารัฐเขาทำกันนี้ก็จะมาขยายผลต่อไป อันนี้เป็นจุดที่ เราน่าจะส่งเสริมเรื่องอาร์แอนด์ดี (R&D) เรื่องการปรับปรุงนะครับ และเสริมอีกนิดเรื่องหนึ่ง บ้านเราตอนนี้เป็นศูนย์ของอาหาร แล้วก็รีอว์แมทีเรียล (Raw material) ด้านอาหารนะครับ หรือว่าคิทเชน ออฟ เดอะ เวิลด์ (Kitchen of the world) ที่มีแผนเอาไว้ ตอนนี้เป็นจริงแล้ว นะครับ เมื่อกี้ขอข้อมูลนิดหนึ่งครับ คือว่าตอนนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ หอการค้า เรามีการจัดเรียกว่าไทยเฟกซ์ (THAIFEX) ไทย ฟู้ดส์ เอกซ์ฮิบิชั่น (Thai Foods Exhibition) ใหญ่ที่สุดในเอเชีย (Asia) ตอนนี้ ที่ ๓ ของโลกตอนนี้ ประมาณ ๘๐,๐๐๐ กว่าตารางเมตร ก็คือเกือบทั้ง ๒ ฝั่งของอิมแพค เมืองทอง ทุกเดือนพฤษภาคม อยากให้ไปดูถ้าพวกเราว่าง นะครับ หลัก ๆ มีเท่านี้ครับ ขอบคุณมากครับท่าน

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญดอกเตอร์เดชา จาตุธนานันท์ นะครับ ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ การ เชิญครับ

นายเดชา จาตุธนานันท์ (ผู้ชี้แจงในนามคณะกรรมาธิการ) : ขอบคุณครับ ท่านครับ เรียนท่านประธานครับ แล้วก็ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ คงไม่มีอะไร ที่จะกล่าวนอกจากเรื่องของการยืนยันให้เกิดความมั่นใจเท่าที่ตนเองนะครับว่า การคงอยู่ของ อุตสาหกรรมทั้ง ๕ สาขาที่ได้มีการนำเสนอไปเมื่อสักครู่นี้ นะครับ คงจะต้องเน้นใน ๔ เรื่อง ด้วยกัน อยู่บนพื้นฐาน ๔ เรื่องด้วยกัน

เรื่องที่ ๑ ก็คือเนื่องจากทรัพยากรในประเทศเราเริ่มร่อยหรอ เริ่มมี ความจำกัดอยู่พอสมควร ดังนั้นการใช้ทรัพยากรจะต้องใช้อย่างมีคุณค่า อันนี้อันแรกเลย นะครับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือการพัฒนาจะต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันนี้เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม แล้วก็สิ่งแวดล้อมได้นะครับ

เรื่องที่ ๓ ที่สำคัญที่สุดก็คือการพัฒนาเรื่องขององค์ความรู้ แล้วก็ศักยภาพของบุคลากรในทุกระดับนะครับ แล้วก็

เรื่องที่ ๔ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เองจะต้องเชื่อมโยงแล้วก็เพิ่มมูลค่าในห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ของอุตสาหกรรมในแต่ละสาขาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมเกษตรที่มีห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ค่อนข้างยาวนานครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่ทางกรมการค้า คณะกรรมการ อนุกรรมการจะดำเนินการคือจะพยายามนำเอาข้อสังเกตแล้วก็ความเห็นของทุกท่านกลับเข้าไปเพื่อจัดทำรายงานตรงนี้ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยจะเน้นย้ำในเรื่องของการเพิ่มมูลค่าในห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) แม้กระทั่งในเรื่องของเกษตรกรก็ดี การเพิ่มประสิทธิภาพ การเพิ่มรายได้ การลดความเหลื่อมล้ำ แล้วก็ที่สำคัญก็คือเรื่องของการนำเอาภาคอุตสาหกรรมให้มีบทบาทสำคัญในการที่จะพัฒนาตัวเกษตรกรด้วย ก็ขออนุญาตกราบเรียนมาเพียงเท่านี้ก่อนครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ มีสมาชิกยังตั้งใจ ท่านกษิต ภิรมย์ เชิญครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม กษิต ภิรมย์ สปท. เบอร์ ๗ ไม่เสียเวลามากครับ ๒-๓ นาที เพราะทราบว่าใกล้เวลาอาหารกลางวัน คือผมไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือไม่ได้เถียง หรืออภิปรายในเรื่องซันเซต (Sunset) ซันไรส์ (Sunrise) หรือว่าเดอะ ซัน เนเวอร์ เซต (The sun never set) แล้วก็จะไม่เถียงในเรื่องของไม่ใช่ความซ้ำซ้อนแต่เป็นความซ้ำเสริม ประเด็นผมมีแค่นี้ และผมอยากจะขอเน้นผ่านท่านประธานไปที่คณะอนุกรรมการ คือผมอยากจะให้ประเทศไทยเริ่มมีเทคโนโลยีเป็นของตัวเองให้มากที่สุด จะเป็นอุตสาหกรรม ๔-๕ อย่าง แล้วก็ยังต้องซื้อเทคโนโลยีและยังต้องพึ่งพาทั้งเงินทุนแล้วก็เทคโนโลยีจากต่างประเทศคงไม่ใช่ ถึงเวลาแล้วที่เราจะมีความเป็นตัวของตัวเองเป็นสำคัญ อันนี้เป็นเรื่องที่ ๑

ส่วนอันที่ ๒ ผมก็ยังอยากจะเน้นว่าฐานการพัฒนาเศรษฐกิจของเราต่อไปอยากจะมุ่งที่ภาคเกษตรเป็นตัวฐาน เพื่อให้เกิดอะโกรอินดัสทรี (Agroindustry) แล้วก็อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มาจากวัตถุดิบทางภาคเกษตร แล้วผมก็อยากจะยกตัวอย่างประเด็นเดียว

๖๙

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

กรณี ๓๓/๓

คือสื่อเกราะที่จะป้องกันกระสุนมันไม่ใช่โลหะแล้วครับ แต่ว่าเป็นสื่อเกราะที่ทำมาจากเยื่อหรือพืชเกษตร แล้วผมก็อดฝันไม่ได้ว่าบ้านของผม รถยนต์ของผม อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ในอนาคตวัตถุดิบจะต้องมาจากภาคเกษตรเป็นสำคัญแล้วมันขึ้นอยู่กับกันว่าวิจัย แล้วก็การพัฒนา

- ๓๔/๑

ส่วนประเด็นสุดท้าย ผมก็ต้องขอฝากไว้ด้วยว่า ผมเป็นห่วงว่าไม่อยากจะให้เกษตรกรในนาแปลงใหญ่นั้นกลายเป็นเกษตรกรที่เป็นแรงงานเท่านั้นเป็นลูกมือ แล้วก็ความเป็นเจ้าของที่ทำกินมันเริ่มที่จะสูญหายไปจากสังคมไทย ผมเป็นห่วงตรงนี้ มันก็เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่มาร่วมกันอะไร ๆ ต่าง ๆ ต้องระมัดระวังครับ มันจะเป็นปัญหาสังคม แล้วก็อยากจะให้มีอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยที่มีลักษณะของกิ่งผูกขาด โดยไม่มีบริษัท อันนี้เป็นเรื่องสำคัญไม่อยากจะให้เป็นปัญหาสังคม อันนี้ก็ฝากเป็นข้อคิดว่า ต้องระมัดระวังไม่อย่างนั้นภาพมันสวย ตัวเลขมันสวย แต่ว่าใครเป็นเจ้าของแล้วก็คนที่อยู่ระดับล่างมีความเป็นเจ้าของแล้วก็ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์แค่ไหน

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็อดคิดไม่ได้ถึงบริษัทไทยรุ่งว่าจะขึ้นมาสู้กับโตโยต้า ฮอนด้า บีเอ็มดับเบิลยู เมอร์เซเดสเบนซ์ และอื่น ๆ หรือไม่ ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่รถยนต์ออนแท่งชาติของรัฐบาลมาเลเซีย จะมีบริษัทไทยเหล่านี้ระดับเอสเอ็มอี (SMEs) ที่อยากจะเป็นตัวของตัวเองนั้นจะได้รับการร่วมมือช่วยเหลือจากภาครัฐในการที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็ง แล้วก็มีความเป็นเจ้าของเทคโนโลยีของตนเองนั้นได้มากน้อยแค่ไหน ไม่อย่างนั้นเราจะเป็นลูกไล่ของโตโยต้า ของอะไร ๆ อยู่ตลอดเวลาเราถึงเวลาที่เราจะเริ่มคิดที่จะปลดแอกหรือเปล่า ในการพัฒนาเศรษฐกิจของเราในระดับที่เรียกว่า ๔.๐ อันนี้ต้องช่วยกันคิด ความเป็นชาติรักชาติมันก็ต้องมีบ้างว่าอะไรที่มันเป็นจิตวิญญาณของคนไทยเราเอง คิดค้นกันเอง แล้วก็มีความรู้ของเราเอง แล้วก็ร่วมกันพัฒนา อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญนะครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านกษิต ภิรมย์ ท่าน พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ ครับ ขอสั้น ๆ นะครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ : ครับ ก็คงจะสั้น ๆ เฝอญ่ท่านประธาน กรรมาธิการอาจจะเข้าใจผิดว่าผมไม่เข้าใจว่ามีอะไรตรงไหน แต่ที่จริงผมรู้ว่าส่วนราชการนี้มีครบถ้วน แต่สิ่งที่ผมอภิปรายไปผมต้องการชี้ว่าคอนเนกทิวิตี (Connectivity) ในลักษณะประชารัฐของเรามันอ่อนแอ เรารู้ว่าราชการตั้งอยู่ตรงไหน ภาคเอกชนไปตั้งอยู่ตรงไหน ของจังหวัดทั้งนั้นละครับ แต่ภาคประชาชน แต่การที่มาร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในพื้นที่ ระบบประชารัฐยังไม่เข้มแข็งพอ ถ้ามองไปหาประชารัฐ

๗๑

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

นวพร ๓๔/๒

ที่ไหนในจังหวัด ผมอยากจะถามเท่านั้นเองนะครับ เพราะฉะนั้นการสร้างระบบประชารัฐ ต้องเข้มแข็งต้องเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า จะไปยังจุดไหน ทำอะไรที่ไหน อย่างไร ผมรู้ว่า ส่วนราชการมีทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะอภิปรายเสริมเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชูชัย ศุภวงศ์ ครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอบพระคุณครับ ผม ชูชัย ศุภวงศ์ นะครับ ขอประโยคเดียว ประเด็นที่ว่าสร้างแบรนด์อิมเมจ (Brand Image) อาหารเพื่อสุขภาพของไทยให้กับผู้บริโภคทั่วโลก ผมคิดว่าเป็นประโยคที่สำคัญนะครับ แต่ขณะนี้สารพิษอาบแผ่นดินไทยครับ ท่านรู้ว่า ตัวเลขตอนนี้อยู่อันดับ ๕ อันดับ ๖ ของโลก คือส่งเข้ามา ประเด็นนี้เราจะช่วยกันทำอย่างไร ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ฝากประเด็นให้กรรมการไปพิจารณาต่อหน้าครับ มีสมาชิกท่านใดที่อภิปราย แล้วก็ยังติดใจต้องการคำชี้แจงหรือไม่จากกรรมการนะครับ ถ้าไม่มี ผมจะดำเนินการต่อหน้าครับ ในเรื่องของการขอมติจากที่ประชุม ทางกรรมการมีอะไรชี้แจงไหมครับ ถ้าไม่มี ผมจะขอมติหน้าครับ เชิญท่านประธาน มนุ เลี้ยวไพโรจน์ ครับ

๗๒

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

ศิริพร ๓๕/๑

นายมนู เลียวไพโรจน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านที่ได้เสนอเรื่องนะครับ โดยที่ท่านกษิต ภิรมย์ ได้พูดถึงเรื่องของเทคโนโลยีอันนี้สำคัญมากกว่ามันจะต้องมีเทคโนโลยีของเราเองที่เราสร้างเอง ก็คงจะต้องเรียนให้ทราบว่าในช่วงต้นปีที่ผ่านมากระทรวงวิทยาศาสตร์โดยท่านรัฐมนตรีวิทยาศาสตร์ปัจจุบันกับกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นได้มีการร่วมมือกัน ประสานและประชุมกันในเรื่องของการที่จะสร้างเทคโนโลยีของตัวเองโดยไม่ต้องไปพึ่งของต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้ก้าวหน้าไปพอสมควรทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแบตเตอรี่ที่จะใช้ในรถไฟฟ้าในอนาคต ขณะนี้ทำรีเวิร์สเอนจิเนียริง (Reverse Engineering) เพื่อให้ดูว่าเราสามารถที่จะสร้างพวกนี้ได้อย่างไร ถ้าเราสามารถสร้างแบตเตอรี่อันนี้ได้แน่ครับ อุตสาหกรรมทั่วไปจะได้ประโยชน์อย่างมากทีเดียวจากระบบโซลาร์ (Solar) ก็ใช้ได้ ระบบหลาย ๆ อย่างใช้ได้ ตรงนี้ต้องขอขอบพระคุณครับที่เสนอแนวทางนี้ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่พอดีครับ ก็ต้องขอขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงาน เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักแล้วนะครับ ก่อนที่จะขอมติจากที่ประชุม ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตนนะครับ เสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ (สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ให้ความสมาชิกที่เดินมาจากอาคาร ๒ และ ๓ เพื่อมาลงมติครับ ผมเป็นผู้ช่วยท่านประธาน เพราะว่าเวลาประชุมกรรมการ รวม ๓ ฝ่ายหรือว่ากับกระทรวง ก็จะต้องประสานเชื่อมข้อเสนอแผนปฏิรูปของเรา ขณะเดียวกันก็รับทราบความคืบหน้าของรัฐบาลด้วยว่าดำเนินการไปมากน้อยแค่ไหน

๗๓

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

ศิริพร ๓๕/๒

เรื่องแรกก็คือเรื่องเกษตรกรรม ๔.๐ ซึ่งสมาชิกข้องใจแล้วก็ไถ่ถามเพราะว่า มันเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม ๔.๐ ไทยรัฐฉบับเมื่อวานนี้ครับลงในหน้า ๕ ซึ่งลงรายละเอียด ทั้งหมดที่ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในฐานะดำเนินการเรื่องเกษตร ๔.๐ จะมีโหมด (Mode) นะครับ ทั้งเรื่องของโมเดิร์นฟาร์มมิง (Modern Farming) เรื่องบิ๊กฟาร์ม (Big Farm) คอนเซปต์ (Concept) จะไม่ใช่การให้บริษัทใหญ่มาผูกขาดครอบงำ แต่สร้าง ฐานยืนใหม่ให้กับเกษตรกรของเราและสหกรณ์ของเราครับ ยังมีสมาชิกที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิ แสดงตนใหม่ครับ มีข้างหลังอีกท่านหนึ่งเพิ่งเข้ามาใช้สิทธิเรียบร้อยหรือยังครับ ถ้าทุกท่าน ใช้สิทธิแล้วผมขอทราบผลการแสดงตนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๖๑ ท่าน เป็นอันว่า ครบองค์ประชุมครับ

เรื่อง

วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559 เวลา 12:20

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม

161

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก (การตรวจสอบองค์ประชุม)

หน้า 1 / 1.626

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		พลโท กมล สุภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายกสินท์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นายกษิตศ อชาวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		นายคณิสสร นาวานุเคราะห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		พลอากาศเอก คราทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		นายคำณุน สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		หม่อมราชวงศ์จักรวรรดิ จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		พลเอก จิระ โคมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสถุน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายเฉลิมศักดิ์ ออบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรพิพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายธำมรงค์ ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		พลเอก จูติวัฒน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		นายดำรงศักดิ์ พิเศษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		นายดุสิต ลีลาภักดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		นายเดชาภักดิ์ วัฒนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		นายต่อพงศ์ เสงี่ยมานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		นายทวีศักดิ์ กอนนันทกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		นายธงชัย ลีอออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		นายธเนศพล ธนบุญยวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		นายธวัชชัย พักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		นายธำนิพนธ์ ณะอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		พลตำรวจโท ธีรจิตร อุดมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		นายนิกร จำาง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยัมสรवल	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		นายบัญชา ประมิตตนาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		นางประภา เสดระกุล ศรีนวลนัต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		พลอากาศเอก เสด็จ วงษ์ปั้นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		พลเรือเอก พระจุนด์ร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		พลตำรวจตรี พิธิษฐ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		พลเอก ภิญญ ไก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		นายมนู เลี้ยวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		นางรวิวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		นายวิเชียร ขวาลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		พลเอก วุฒินันท์ สีสายยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		นายไวกุณฑท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายสมชาย พุฒิมิถัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		พลโท สมชาย ลั่นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		นายสันตศักดิ์ จรุงงามพิเชษฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		พลตรี สิริวิตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		นายสุชน ซาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		นายเสรี อติภทระ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		นายอนันท์ ชี้อธานวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		นายอัศวินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		พลตำรวจโท อาจิดน โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
157		พันตรี อาณันย์ วัชรวิทย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
158		พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
159		นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
160		นายอุทัย เลหาวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
161		พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๖๐ นะครับว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักหรือไม่ ซึ่งหากเห็นชอบ คณะกรรมาธิการจะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปปรับปรุงก่อนที่จะส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียงครับ ขอเชิญใช้สิทธินะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ถ้าใช้สิทธิกันแล้วครบถ้วน ก็ขอปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๕๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี จากผู้เข้าประชุม ๑๖๑ ท่านนะครับ

เรื่อง

วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559 เวลา 12:21

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 161

เห็นด้วย 157

ไม่เห็นด้วย 0

งดออกเสียง 4

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก **เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป**

หน้า 1 / 1.627

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	2	นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	4	นายกลินท์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	5	นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	6	นายกษิติศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
7	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
8	8	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	14	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	16	นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	19	พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	20	นายคณิสสร นาวานุเคราะห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	21	พลอากาศเอก คราทิพย์ ภูษธร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	22	นายคำคุณ สิริธสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	24	หม่อมราชวงศ์จักรกรรณ จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	25	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	26	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	27	พลเอก จิระ โภมทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	28	พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสฤณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	29	นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	30	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวงนิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	34	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	42	นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	46	นายฐาปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	47	พลเอก รัฐิวัจน์ กำล้งเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	54	นายดุสิต สีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	56	นายเดชาภิววัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	57	นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	58	พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิ์วิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	59	นายต่อพงษ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	61	นางฉวีลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	63	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	65	นายธงชัย ลีอดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	67	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	68	นายธเนศพล ธนบุญวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	70	พลเอก ธวัช จารุกุลัส	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	72	นายธวัชชัย พักอังกฤษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	73	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	74	นายธานินทร์ ณะเฒ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	75	พลตำรวจโท ธีรจิตร ฤตมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	77	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	78	นางนรรัตน์ พิมพ์เสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	79	นายนิกร จำนง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	80	นางนินนาท สลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรवल	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	83	นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	84	พลโท บัญชา สิทธิวิยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	87	นางประภา เหวระกุล ศรีนวลนัค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	89	นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	92	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	94	นายปรีชา นุตศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	97	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	99	นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	100	พลอากาศเอก เเมด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	102	นายพนม ศรีศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	103	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
84	104	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	105	นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	108	พลเรือเอก พระจันทร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	109	พลตำรวจตรี พิธิษฐ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	112	พลเอก ภิภู โง้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	115	นายมนู เลี้ยวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	117	นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	120	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	121	นางรวีวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	123	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	125	นายเลิศปัญญา บุรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	129	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	132	พลโท วรार्ห บัญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	134	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	138	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	140	นายวิเชียร ขวาลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	141	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	143	นายวินัย ตะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	145	นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	147	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	148	พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	149	นายไวภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	152	นายศิริชัย ไ้ม่างาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	154	พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	157	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	158	นายสมชาย พุฒิมักลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	159	พลโท สมชาย ล้นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	163	พลเอก สรวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	165	นายสังสิต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	166	นายสันตศักดิ์ จรุงงามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	167	พลตรี สิริวัตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	168	นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	169	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	170	นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	172	พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	173	นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	175	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	178	นายเสรี อติภักตะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	180	พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	182	นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	186	นายอภิรักษ์ ชื่อธามวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	187	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	188	นางอรมน ททรัพย์วิธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
153	191	ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
154	192	นายอักรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	194	พลตำรวจเอก อัครวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	195	พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	196	พันตรี อาถนัญ วัชรโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	197	พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
159	198	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
160	199	นายอุทัย เลานวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
161	200	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

๗๕

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

ศิริพร ๓๕/๔

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักแล้วนะครับ จบการพิจารณารายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ขอขอบคุณท่านประธานกรรมการ กรรมการและผู้มาชี้แจงนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๒ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

- ๓๖/๑

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ
เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย
และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ
พ.ศ.

★★

๐๗	๑๘	สปช.

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ศกษ๓๕ / ๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงาน
แห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ
การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน
๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	ประธานกรรมการ
๒. นายอำพล จินดาวัฒนะ	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวิเชียร ชวลิต	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	กรรมการและประธานที่ปรึกษา
๕. พลเอก ปรากฏ ชลยุทธ	กรรมการและที่ปรึกษา
๖. พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวิฑู	กรรมการและที่ปรึกษา
๗. พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรवल	กรรมการและที่ปรึกษา
๘. พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	กรรมการและที่ปรึกษา
๙. นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๐. นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๑. นายอิศรา ศานติศาสน์	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๒. พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	โฆษกกรรมการ
๑๓. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	โฆษกกรรมการ
๑๔. นายศิริชัย ไม้งาม	เลขานุการกรรมการ
๑๕. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา รายงานเรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเรียนที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

อโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์

(นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์)

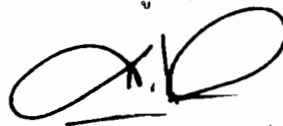
ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๘๗-๘

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๙๒

สำเนาถูกต้อง

(นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

กขพร/ร่าง
สุภาพรรณ/พิมพ์
ปณัสยา/ตรวจ

สารบัญ

	หน้า
๑. แผนการปฏิรูปการแรงงาน	
๑.๑ ประเด็นการปฏิรูป เรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.”	๑
๑.๒ สภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง	๒
๒. วิธีการปฏิรูป	
๒.๑ วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป	๑๒
๒.๒ แนวทางแก้ไข	๑๒
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป	
๓.๑ ระยะที่ ๑	๑๒
๓.๒ ระยะที่ ๒	๑๓
๓.๓ ระยะที่ ๓	๑๓
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๑๓
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๑๓
๖. ข้อเสนอแนะ	๑๓
๗. ร่างพระราชบัญญัติ	๑๔

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ตารางสรุปแผนการปฏิรูป

ภาคผนวก ข ตารางสรุปความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง ปฏิรูปการแรงงาน เรื่องที่ ๑ การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย การมีงานทำที่ยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

ภาคผนวก ค รายงานคณะกรรมการสิทธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม

ภาคผนวก ง รายงานคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค

รายงาน
คณะกรรมการข้าราชการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
เรื่อง
การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ
เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย
และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

๑. แผนการปฏิรูปการแรงงาน

๑.๑ ประเด็นการปฏิรูป เรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย”

เป็นเรื่องที่คณะกรรมการฯ เห็นว่า เป็นประเด็นสมควรปฏิรูป เพราะมีความสำคัญเร่งด่วน และสามารถสัมฤทธิ์ผลของการปฏิรูปในระยะเวลาที่เหลืออยู่ ทั้งยังเป็นประเด็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากวาระปฏิรูปที่ ๓๗ : ปฏิรูปการแรงงาน คณะกรรมการปฏิรูปการแรงงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ซึ่งเป็นข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ทำการศึกษารายละเอียดข้อเสนอของสภาปฏิรูปแห่งชาติและได้ทำการศึกษารายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมแล้ว

ทางคณะกรรมการฯ เห็นว่า การดำเนินการในเรื่องนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลของนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ได้แถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ต่อสมานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การศึกษา สาธารณสุข คุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพชีวิต ที่ระบุตอนหนึ่งว่า “...เพื่อพัฒนาให้แรงงานทุกระดับและทุกภาคการผลิตมีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาทักษะฝีมือและศักยภาพแรงงานไทยทั้งระบบไม่น้อยกว่า ๓.๕ ล้านคน...”^๑

สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่ตระหนักถึงการปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง ดังนั้นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ ต้องมีการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง เรื่องหนึ่ง คือ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน ที่ต้องสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน เพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม

^๑ คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสมานิติบัญญัติแห่งชาติ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

และบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย^๑

อีกทั้งยังสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๗) ที่รัฐบาลได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์สำคัญ ซึ่งยุทธศาสตร์หนึ่ง คือ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่ตระหนักในเรื่องหนึ่งที่สำคัญว่า “...ประเทศไทยยังขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ในขณะที่ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตโดยรวมต่ำและอาศัยการเพิ่มด้านปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ดังนั้นจำเป็นต้องพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มสมรรถนะของแรงงาน พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต เพื่อให้สามารถตอบสนองการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของประเทศในอนาคต...”^๓

๑.๒ สภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๑ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจไทย เนื่องจากอัตราการเกิดน้อยลง สวนทางกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นตามความทันสมัยและคุณภาพการรักษาพยาบาล ทำให้ประเทศไทยกำลังก้าวไปสู่ “ยุคสังคมสูงวัย” คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดประมาณประชากรตลอด ๓๐ ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะเข้าสู่ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” ในปี พ.ศ. ๒๕๗๔ หรือและประชากรไทยกำลังอยู่ในสภาพ “คงตัว” จำนวนประชากรจะไม่เพิ่มขึ้นไปจากที่มีอยู่ในปัจจุบัน อันจะส่งผลให้อัตราวัยแรงงานที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจลดจำนวนลงอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อมูลจากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๘๓ โดย “คณะกรรมการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย” พบว่า “สัดส่วนประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง” นอกจากนี้ ในรายงาน “การศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบายต่อการพัฒนาประเทศจากผลการคาดประมาณประชากรของไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๘๓ ” ได้ระบุถึงผลการวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ร่วมกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการคาดประมาณการความต้องการแรงงาน พบว่าความต้องการแรงงานโดยรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จะมีสูงถึง ๔๘.๙ ล้านคน แต่อุปทานแรงงานมีเพียง ๔๑.๘ % หรืออีกนัยคือมีอุปสงค์ส่วนเกินประมาณ ๗.๑ ล้านคน ซึ่งหมายถึงว่า จำนวนแรงงานมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะฉะนั้น ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะเกิด “วิกฤติขาดแคลนแรงงาน”

ยิ่งไปกว่านั้นแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศอยู่นอกระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคการเกษตรและงานด้านบริการ ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่จะมีอายุมากและมีการศึกษาน้อย ถึงแม้ว่าแนวโน้มของแรงงานจะมีระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่การเปลี่ยนแปลงนี้มีได้ส่งผลทางบวกต่ออัตราการผลิตภาพของแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เพราะแรงงานไทยที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจะเคลื่อนย้ายจากงานที่จ่ายค่าแรงต่ำ

^๑ รายงานการประชุมประจำปี ๒๕๕๘ เรื่อง “ทิศทางการพัฒนา ฉบับที่ ๑๒” เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

^๓ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๗) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ (วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘) โดยคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป

ไปทำงานที่ค่าตอบแทนสูงขึ้น จะคงเหลือแต่แรงงานสูงวัยที่มีระดับการศึกษาน้อยไม่มีทักษะในการทำงาน บนพื้นฐานงานที่ต้องใช้เทคโนโลยี ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีระดับเทคโนโลยีในการผลิตระดับกลาง ต้องการกลุ่มแรงงานอายุน้อยในช่วง ๒๐ - ๓๐ ปี จึงเป็นภาคที่จะได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนกำลังแรงงานอย่างมากและรุนแรงกว่าภาคอื่น

นอกจากนี้โครงสร้างการผลิตและการให้บริการมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ระบบการผลิตย่อส่วนลง มีการโยกย้ายฐานการผลิต ปรับการผลิตรายย่อยไปยังฐานต่าง ๆ คงเหลือแต่งานสำคัญ และการอาศัยห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในด้านการผลิตหรือการให้บริการทำให้ต้องมีการปรับโครงสร้าง การจ้างงาน และรูปแบบการจ้างประเภทต่าง ๆ ที่หลากหลายมากจากการศึกษาวิจัยของหลายหน่วยงาน สรุปได้ว่า กำลังแรงงานของไทยยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยใช้วิธีนำเข้าแรงงานข้ามชาติจากประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อชดเชยการขาดแคลนแรงงาน ทั้งนี้ ช่วงที่ผ่านมามีแรงงานข้ามชาติจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงานในประเทศไทยจำนวนมาก เป็นเพราะค่าจ้างแรงงานรายวันของไทยสูง นโยบายค่าแรงขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท ยังคงดึงดูดให้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงานในประเทศไทยอีก ข้อควรคำนึง คือ การที่เปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะเป็นปัจจัยหนุนให้เกิดการค้าและการลงทุนขนาดใหญ่ อาจส่งผลให้แรงงานข้ามชาติบางส่วนกลับสู่ประเทศต้นทาง ประกอบกับความยากลำบากและซับซ้อนในกระบวนการพิสูจน์สัญชาติก็เป็นสาเหตุที่ทำให้แรงงานข้ามชาติกลับประเทศเพิ่มขึ้น

ปัญหาด้านศักยภาพของกำลังแรงงานของประเทศ การสำรวจผลิตภาพและสภาวะการลงทุนของธนาคารโลกและสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ แสดงให้เห็นว่า แรงงานมากกว่าร้อยละ ๗๐ ขาดทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่แรงงานระบุว่าเป็น ปัญหาสูงสุด (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, ๒๕๕๗) สำหรับประเทศไทย พบว่า แรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยยังขาดทักษะที่สำคัญในเรื่องของภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศต่าง ๆ (ยงยุทธ, ๒๕๕๗ ก) ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index: EPI) ที่พบว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก (อันดับที่ ๔๘ จาก ๖๓ ประเทศ ค่าดัชนี ๔๗.๗๙) (Education First, ๒๐๑๔) ทำให้เสียเปรียบหลายประเทศในประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน เช่น มาเลเซีย (อันดับ ๑๒ ค่าดัชนี ๕๙.๗๓) สิงคโปร์ (อันดับ ๑๓ ค่าดัชนี ๕๙.๕๘) และเวียดนาม (อันดับที่ ๓๓ ค่าดัชนี ๕๑.๕๗) (Education First, ๒๐๑๔)

นอกจากปัญหาด้านภาษาและการสื่อสารของแรงงานไทยแล้ว ผู้ประกอบการยังระบุ ปัญหาทักษะแรงงาน ทั้งแรงงานฝีมือและผู้เชี่ยวชาญเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดคำนวณ ความคิด สร้างสรรค์ ภาวะผู้นำ การบริหารเวลา การติดต่อสื่อสาร การแก้ปัญหา การเข้าสังคม การปรับตัว การทำงาน เป็นทีม และทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะด้าน จะพบว่า แรงงานฝีมือมีปัญหาการขาดทักษะดังกล่าวรุนแรงกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, ๒๕๕๗) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้อง กับการสำรวจของกระทรวงแรงงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

อย่างไรก็ตามนายจ้างมักจะต้องการทักษะที่มีระดับสูงกว่าที่แรงงานมีอยู่ ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันในตลาดแรงงาน (Result for Development Institute, ๒๐๑๒) นอกจากนี้ ยังพบว่า ทักษะที่ต้องการมีความสำคัญต่อการทำงานเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพแล้ว มักจะทำงานไม่ตรงตามสาขาที่เรียน หรือเปลี่ยนไปศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น เช่น ผู้ที่จบการศึกษาด้านการท่องเที่ยว มักมีทัศนคติว่างานในสาขาการท่องเที่ยวเป็นงานบริการที่หนัก ต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี และไม่มีอนาคต จึงไม่สนใจทำงานในสาขาที่เรียน (ยงยุทธ, ๒๕๕๗ ก) เป็นต้น

ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับประเทศไทยยังไม่สามารถที่จะพัฒนาการศึกษา และกระบวนการกล่อมเกลาคคนในสังคมให้เปลี่ยนจากเดิมไปสู่สภาวะที่ดีขึ้น ทำให้ประเทศไทยอาจจะเสียเปรียบมากเมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียนประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม ซึ่งมีฐานประชากรวัยเด็กจำนวนมาก ทั้งนี้ แรงงานข้ามชาติซึ่งส่วนใหญ่มาทำงานทั่วไปภายใต้รูปแบบการใช้แรงงานเข้มข้น ในลักษณะมาแทนที่หรือเสริม (ส่วนน้อย) แรงงานไทยซึ่งเคยทำงานประเภทนี้มาก่อน ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ว่า กำลังแรงงานไทยที่ถูกทดแทนที่นั้น ทำงานอื่นที่เลือกได้ดีกว่า ประเด็นนี้สำคัญมาก

สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องชัดเจนเพื่อนำไปสู่การปฏิรูปที่ถูกทาง เพราะหากกำลังแรงงานไทยมุ่งหวังไปทำงานที่มีมูลค่าเพิ่มมากกว่า มีรายได้มากกว่า ก็ต้องพิจารณาทักษะของตัวเอง และพร้อมที่จะต้องเข้ารับการพัฒนาและฝึกทักษะเพิ่มเติม ทั้งอาชีพเก่า อาชีพเสริม หรือแม้แต่อาชีพใหม่ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากแรงงานสูงอายุ และการส่งเสริมให้กำลังแรงงานมุ่งมั่นในการพัฒนาศักยภาพของตนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ส่งเสริมให้เยาวชนฝึกงานหรือทำงานระหว่างการศึกษาล่าเรียน การออกกฎหมาย ส่งเสริมให้สตรีที่มีภาระทางครอบครัวมีโอกาสทำงานบางเวลา (Part Time Jobs) การออกกฎหมายว่าด้วยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง เพื่อเปิดโอกาสให้แรงงานที่ประสงค์จะทำงานบางเวลา และให้โอกาสนายจ้างหรือสถานประกอบการที่จะว่าจ้างแรงงานในลักษณะยืดหยุ่นในบางช่วงเวลาที่ต้องการภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ฉกฉวยโอกาสสิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานด้วย

ดังนั้น การผลักดันนโยบายการพัฒนาทักษะแรงงานเฉพาะด้าน เพื่อให้ผลิตภาพของประเทศเพิ่มสูงขึ้น ผลผลิตต่อหัวเพิ่มสูงขึ้นและการสร้างระบบการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติที่ดี มีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับความใส่ใจจากทุกหน่วยงานที่ส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างยิ่ง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องถูกกำหนดเป็นนโยบายของรัฐที่ชัดเจนเพื่อให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานนำไปขับเคลื่อนให้เป็นผลอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็วเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

๑.๒.๒ ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

ปัจจัยที่ทำให้มีผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและรูปแบบการส่งออกของประเทศไทย คือ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในมิติต่าง ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยีอัตโนมัติ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตและการบริการ จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าโลก มิฉะนั้น จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ทั้งในด้านผลผลิตและการจ้างงาน

โดยปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้รูปแบบการค้าระหว่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไป คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบห่วงโซ่อุปทานโลก ซึ่งผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อรูปแบบการค้าของประเทศไทย หากพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแล้ว จะพบว่า แนวโน้มของเทคโนโลยีใหม่ที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจและรูปแบบการค้า ประกอบไปด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีพลังงาน และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีทั้งสองด้านนี้ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในรูปแบบการผลิตและการบริโภค ฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างระดับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาทางเทคโนโลยีรวมถึงระดับการสร้างนวัตกรรมที่มีต่อความสามารถในการส่งออกและผลิตภาพการผลิต จึงเป็นเรื่องที่ควรจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างเร่งด่วน

หลายประเทศอาศัยเทคโนโลยีเหล่านี้ซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยการนำเทคโนโลยีเข้าไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและพัฒนากำลังคนขึ้นรองรับเทคโนโลยีเหล่านั้น เพื่อใช้ประโยชน์จากกำลังแรงงานให้สูงที่สุด อย่างไรก็ตามกำลังแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศไทย

ยังปรับตัวไม่ทัน สาเหตุส่วนหนึ่งเพราะแรงงานก้าวเข้าสู่วัยกลางคน ดังนั้น กลุ่มที่ได้รับผลกระทบเพราะปรับตัวไม่ทัน (Digital gap) จึงมีจำนวนมาก บางส่วนต้องถูกออกจากงาน ซึ่งเรียกสถานการณ์นี้ว่า “Structural Unemployment” ส่วนแรงงานที่เหลือจึงจำเป็นต้องเร่งหาแนวทางการปฏิรูป เพื่อสร้างหรือเพิ่มทักษะให้แก่กำลังแรงงานที่อยู่ในตลาดขณะนี้ให้เก่งขึ้นกว่าเดิม มีภูมิคุ้มกันต่อสิ่งทำลายและการเปลี่ยนแปลงของตลาดที่รุกไล่อย่างรวดเร็ว

มีงานวิจัยที่ยืนยันว่าหนึ่งในปัญหาของแรงงานไทย^๔ คือ ความไม่สอดคล้องของคุณลักษณะแรงงานกับความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ทั้งในด้านการศึกษาด้านอายุของแรงงาน พบว่า จำนวนแรงงานในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายและระดับอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลง ในขณะที่กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ตลาดแรงงานมีความต้องการมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นผลมาจากปัจจัยทางด้านค่านิยมในการเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ความต้องการค่าจ้างที่สูงขึ้น เนื่องจากค่าจ้างของแรงงานในระดับปริญญาตรีสูงกว่าค่าจ้างของแรงงานในระดับอาชีวศึกษา และนโยบายการส่งเสริมการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับแรงงานมากขึ้น เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งในสายอาชีวะและสายสามัญ โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการ เช่น ด้านช่างอุตสาหกรรมและสายวิทยาศาสตร์ ยังมีสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับความต้องการของตลาดแรงงาน ในขณะเดียวกันพบว่า ช่วงอายุของแรงงานที่มีการจ้างงานในภาคธุรกิจมากที่สุดคือช่วงอายุ ๒๐ - ๓๙ ปี โดยแรงงานในภาคการผลิตส่วนใหญ่จะมีอายุไม่เกิน ๓๔ ปี และจำนวนแรงงานที่มีอายุมากกว่า ๓๔ ปี มีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งคาดว่าจำนวนแรงงานที่ลดลงส่วนนี้ออกไปทำงานนอกระบบแทน เป็นต้น

ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ พ.ศ.๒๕๕๖ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้สำรวจสถานประกอบการที่มีคนทำงานตั้งแต่ ๖ คนขึ้นไปทั่วประเทศ จำนวน ๑๘๙,๑๘๒ แห่ง ในจำนวนสถานประกอบการนี้ มีสถานประกอบการที่เป็นตัวอย่างทุกจังหวัดจำนวน ๓๑,๘๕๖ แห่ง พบว่า มีความต้องการแรงงานจากสถานประกอบการจำนวน ๓๐๖,๑๔๘ คน และในจำนวนนี้เป็นแรงงานที่ขาดแคลน ๔,๑๘๑,๘๒๗ คน หรือคิดเป็น ร้อยละ ๕๙.๔ แสดงให้เห็นว่า จำนวนแรงงานที่ขาดแคลนใน ๓ ลำดับแรก ได้แก่ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ ผู้ควบคุมเครื่องจักร ปฏิบัติงานในโรงงานและผู้ปฏิบัติงานด้านประกอบเครื่องจักร และพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า/พนักงานขาย ซึ่งเป็นแรงงานที่ต้องได้รับการฝึกฝนก่อนปฏิบัติงานจริง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๕๗)

การนำเข้าแรงงานและการขาดแคลนแรงงานทั้งที่มีคนว่างงานจำนวนมากในประเทศ แสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกันของการผลิตแรงงาน และความต้องการของตลาดแรงงาน (Job mismatch) ในด้านของคุณลักษณะของแรงงานที่ไม่ตรงตามที่นายจ้างต้องการ การคาดประมาณแนวโน้มความต้องการแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ โดยสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน กลุ่มงานวิจัยและวางแผนกำลังแรงงาน พบว่า จำนวนแรงงานที่ต้องการของประเทศไทยในช่วงเวลาดังกล่าวประมาณ ๔๐.๕ ล้านคนต่อปี ในจำนวนนี้เป็นความต้องการแรงงานส่วนเพิ่มเฉลี่ย ๑ ล้านคนต่อปี (กลุ่มงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงาน, ๒๕๕๗)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นได้ชัดเจนว่า โครงสร้างของภาคการผลิตกำลังแรงงานของประเทศไทยยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสม และยังมีการผลิตกำลังแรงงานใหม่ในสาขาที่ไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นสายสังคมซึ่งอาจมีสาเหตุหลักที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

^๔ ข้อท้าทายในการผลิตแรงงานฝีมือไทยเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจงจิตต์ ฤทธิรงค์ และ รินา ดีะดี, ๒๕๕๗ (เอกสารอัดสำเนา)

(๑) การจัดการศึกษาในสายสังคม สามารถบริหารจัดการการศึกษาได้ง่ายกว่า เนื่องจากมีบุคลากรทางการศึกษาในสายนี้อยู่แล้วจำนวนมาก และมีต้นทุนในการจัดการศึกษาค่อนข้างต่ำ

(๒) เยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษาสามารถเข้ารับการศึกษาในสายสังคมได้ง่ายกว่า เนื่องจากมีปริมาณการรับสมัครในแต่ละปีจำนวนมาก และมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สภาพปัญหาดังกล่าวนี้ สามารถแก้ไขได้โดยการทบทวนนโยบายและแผนงานด้าน การศึกษา ซึ่งต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างดังกล่าวในระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้น ในช่วงระยะเวลา ดังกล่าวจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการบริหารจัดการอื่น เพื่อพัฒนากำลังแรงงานใหม่ที่กำลังจะเข้าสู่ ตลาดแรงงานให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่เหมาะสมต่อการทำงานในสาขาอาชีพที่ใกล้เคียง กับสาขาที่สำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน เช่น การจัดการศึกษาในระบบทวิภาคี การจัดการศึกษาในระบบสหกิจศึกษา การเข้ารับ การฝึกอบรมเพิ่มเติมในช่วงที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษา หรือหลังจากสำเร็จการศึกษาในสาขาอาชีพที่มุ่งหวัง จะไปทำงานหรือประกอบอาชีพในอนาคต เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาตนเองในรูปแบบอื่น ๆ ที่จะทำให้สามารถ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การทำงานในช่วงปิดภาคเรียน การฝึกอบรมด้วยตนเองผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือการเข้ารับการประเมิน เพื่อรับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ เป็นต้น

ทั้งนี้ การพัฒนาในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นความจำเป็นของกำลังแรงงานทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นแรงงานใหม่ แรงงานที่มีอาชีพหรือมีงานทำอยู่แล้ว หรือกำลังแรงงานที่จะเปลี่ยนอาชีพ หรือเปลี่ยนงาน

๑.๒.๓ การเตรียมการสำหรับแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับโลก

เว็ลด์อีโคโนมิกฟอรัม (World Economic Forum : WEF) ได้เผยแพร่ผลความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศไทยเปรียบเทียบกับนานาชาติ ในวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ พบว่า ประเทศไทย ได้อันดับสูงขึ้น ๖ อันดับ จากเดิมปี พ.ศ. ๒๕๕๖ อยู่ที่อันดับ ๓๗ จาก ๑๔๘ ประเทศ เป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศในปีนี้ ขณะที่มาเลเซียเติบโตอันดับรวมที่ ๒๐ ได้เป็นครั้งแรกนับแต่มีการจัดอันดับ ส่วนฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และเวียดนามก็โตอันดับสูงขึ้น โดย WEF ใช้เกณฑ์พิจารณาจาก ๓ หมวด ได้แก่ ๑) ปัจจัยพื้นฐาน อาทิ สถาบันด้านเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน ๒) ปัจจัยยกระดับประสิทธิภาพ อาทิ ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน การศึกษาขั้นสูง ฯ และ ๒) ปัจจัยนวัตกรรมและศักยภาพทางธุรกิจ ซึ่งจะเป็น ตัวขับเคลื่อนความก้าวหน้าของประเทศ ทั้งนี้ WEF ประเมินขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทยอยู่ใน ระดับกลาง โดยมีคะแนนค่อนข้างดีด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมหภาค และการพัฒนาทางการเงิน สิ่งที่น่าวิตกกังวลมาก คือ คุณภาพระบบการศึกษาไทยอยู่อันดับที่ ๘๗ ซึ่งมีอันดับถดถอย ๙ อันดับ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๖

โดย WEF ยังได้วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันของไทย ๘ อันดับแรก ดังนี้ ๑) ปัญหาคอร์รัปชัน ๒) ความไม่มั่นคงทางการเมือง ๓) ระบบราชการ ๔) ความไม่ต่อเนื่องทางนโยบาย ๕) ขาดความสามารถเชิงนวัตกรรม ๖) ขาดระบบเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ๗) ขาดคุณภาพการศึกษาแรงงาน และ ๘) ขาดจริยธรรมการทำงานแรงงาน

เมื่อพิจารณาภาพรวมการจัดอันดับด้านการศึกษาของไทยเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราการเข้าเรียนทุกระดับ (ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา) ดีขึ้น แต่ด้านคุณภาพการศึกษา ทุกระดับ อันดับไทยถดถอย โดยคุณภาพของระบบการศึกษาและคุณภาพประถมศึกษาถดถอย ๙ และ ๔ อันดับตามลำดับ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ WEF เน้นย้ำว่าไทยต้องเร่งพัฒนา นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับ

กลุ่มอาเซียน ๙ ประเทศ พบว่า ไทยต้องรับพัฒนาอย่างเร่งด่วน ๓ ข้อ ได้แก่ คุณภาพประถมศึกษา (อันดับที่ ๖) คุณภาพระบบการศึกษา (อันดับที่ ๖) และคุณภาพการจัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ (อันดับที่ ๖) ประเด็นสำคัญที่สะท้อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยเมื่อเทียบกับกลุ่มสมาชิกอาเซียนด้วยกันพบว่า ในรอบสิบปีที่ผ่านมาประเทศอื่น ๆ มีการปรับปรุงถูกจัดลำดับให้สูงขึ้น ดีขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยนอกจากไม่รักษาระดับเดิมไว้ได้ กลับถดถอยลงไป

เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาโดยไม่สัมพันธ์กับความต้องการทักษะที่แท้จริงของตลาดแรงงาน ทำให้ศักยภาพโดยรวมของแรงงานไทยต่ำกว่ามาตรฐานสากล ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศลดลง นอกจากนั้น ค่านิยมและทัศนคติการทำงานของแรงงานเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้นที่รายได้มากกว่าการทุ่มเทพัฒนาทักษะทำงาน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูง ทั้งนี้ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของผู้แข่งขันทางเศรษฐกิจในระดับโลก ซึ่งจะมีศักยภาพที่เท่าเทียมหรือสูงกว่าประเทศอื่นอย่างไรขึ้นอยู่กับกำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปประเทศของรัฐบาล โดยการวิเคราะห์สภาพของข้อเท็จจริงของประเทศ ยอมรับและหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ตรงประเด็นที่ต้องการปฏิรูปหรือที่ต้องแก้ไขปรับปรุงระบบต่าง ๆ ของประเทศต่อไป

๑.๒.๔ ผลผลิตภาพแรงงานและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศไทย

การเพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในช่วงเกือบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ผลิตภาพแรงงานของไทยขยายตัวอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มลดลง สะท้อนว่าไทยมุ่งเน้นปัจจัยด้านเงินทุนและปริมาณแรงงานมากกว่าการพัฒนาคุณภาพแรงงาน กล่าวคือ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๖ ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของภาคการผลิตเป็นสำคัญ ส่วนผลิตภาพแรงงานในภาคเกษตรแทบไม่ได้เพิ่มขึ้น คือ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๐.๖ เท่านั้น นอกจากนี้ภาคที่มีใช้ภาคเกษตรและภาคการผลิตมีผลิตภาพแรงงานลดลง ขณะที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ ภาคก่อสร้าง การค้า อสังหาริมทรัพย์ การบริหารราชการแผ่นดิน และการบริการสุขภาพและสังคมสงเคราะห์

ตารางแสดงอัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยแบบช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๖

	๔๔ - ๔๘	๔๙ - ๕๒	๕๓ - ๕๖	๔๔ - ๕๖
ภาคการเกษตร	๓.๒	๐.๐	๑.๔	๑.๗
นอกภาคการเกษตร	๒.๕	- ๐.๓	๓.๕	๒.๔
การผลิต	๔.๘	๑.๕	- ๐.๙	๓.๓
การก่อสร้าง	- ๓.๖	- ๑.๒	- ๒.๓	- ๒.๓
การค้าส่ง และค้าปลีก	๐.๒	- ๐.๖	๕.๔	๑.๒
โรงแรม และภัตตาคาร	๑.๔	- ๔.๔	๑๖.๘	๕.๑
การค้าอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจให้เช่าและธุรกิจอื่น ๆ	- ๑.๒	- ๑.๙	๑.๖	- ๐.๕
การบริหารราชการแผ่นดิน	๒.๕	- ๒.๗	๒.๙	- ๐.๙
การบริหารสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์	- ๒.๙	- ๑.๖	- ๔.๔	- ๑.๘

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (๒๕๕๗)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๕๗)

จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนากำลังคนของประเทศจึงไม่ใช่ภาระหน้าที่ของฝ่ายผู้ผลิตเท่านั้น แต่ฝ่ายผู้ใช้หรือสถานประกอบการ (ตลาดแรงงาน) ต้องร่วมมือในการสะท้อนความต้องการให้แก่ผู้ผลิตด้วย โดยจะต้องระบุลักษณะของกำลังคนที่ต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ หรือระบุมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ต้องการในแต่ละอุตสาหกรรมหรือสาขาอาชีพ เพื่อส่งข้อมูลต่อไปให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตและพัฒนาากำลังแรงงาน อาทิ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ใช้ศักยภาพและจุดแข็งของแต่ละหน่วยงานในการร่วมกันผลิตและพัฒนาากำลังแรงงาน ป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างเหมาะสมต่อไปในอนาคต

ที่ผ่านมาพบว่า มีหลายหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีความพยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้มิกำลังแรงงานเพียงพอ ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพิ่มขึ้น ประเด็นสำคัญที่ควรให้ความสนใจ คือ เมื่อพิจารณาผู้รับบริการหรือกำลังแรงงานกลับพบว่า มีความต้องการในการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด

ทั้งนี้ จากการพิจารณาความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร ซึ่งสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากรของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานและนอกกำลังแรงงาน หลักสูตรที่ต้องการการพัฒนา ตลอดจนความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐที่ผู้ว่างงานต้องการ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พบว่า จำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป มีประมาณ ๕๔.๓ ล้านคน และมีประชาชนที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถตนเอง จำนวน ๕.๔ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐ โดยเป็นเพศชายจำนวน ๒.๖ ล้านคน และเพศหญิง ๒.๘ ล้านคน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ผู้ที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถมีจำนวนลดลง ๓.๙ ล้านคน จาก ๙.๓ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็น ๕.๔ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ในขณะที่ผู้ไม่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น ๗.๓ ล้านคน จาก ๔๑.๖ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็น ๔๘.๙ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ตารางแสดงความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร (หน่วยพันคน)

ปี	รวม	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕๕๐	๕๐,๘๒๔.๒	๙,๒๕๒.๐	๑๘.๒	๔๑,๕๗๒.๒	๘๑.๘
๒๕๕๑	๕๑,๔๑๒.๐	๘,๒๑๑.๑	๑๖.๐	๔๓,๒๐๐.๙	๘๔.๐
๒๕๕๒	๕๒,๕๖๕.๒	๘,๗๕๒.๙	๑๖.๗	๔๓,๘๑๒.๓	๘๓.๓
๒๕๕๓	๑๑๖,๘๔๐.๐	๗,๐๖๘.๑	๑๓.๓	๔๖,๑๕๘.๙	๘๖.๗
๒๕๕๔	๕๓,๘๐๗.๘	๕,๔๘๓.๐	๑๐.๒	๔๘,๓๒๔.๘	๘๙.๘
๒๕๕๕	๕๔,๓๒๒.๓	๕,๔๑๖.๗	๑๐.๐	๔๘,๙๐๕.๖	๙๐.๐

ที่มา : การสำรวจความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๕
สำนักงานสถิติแห่งชาติ (๒๕๕๕)

เมื่อมาพิจารณาถึงบทบาทของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศพบว่า หน่วยงานภาครัฐสามารถกระทำไ้ภายใต้บทบาทและภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ไม่ได้มีลักษณะของการบูรณาการความร่วมมือ ยกตัวอย่างเช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน จะมุ่งเน้น

ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้กำลังแรงงานมีความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือเป็นไปตามกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (สมรรถนะ) ที่กำหนด

ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานการศึกษาและการเตรียมความพร้อมให้กับกำลังคนที่อยู่ในวัยของการศึกษา ทำให้การทำงานที่ขาดการบูรณาการดังเช่นในอดีต ส่งผลให้คุณภาพของกำลังแรงงาน โดยเฉพาะทักษะหรือสมรรถนะของผู้ที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ดังนั้น ในปัจจุบันเมื่อกล่าวถึงการพัฒนากำลังแรงงาน จึงมีการกล่าวถึงการทำงานในลักษณะของการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “กลไกสามประสาน” หรือ “ประชารัฐ” ทั้งนี้ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพของกำลังแรงงานสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและสอดคล้องต่อความต้องการของผู้ประกอบการ สำหรับการทำงานในลักษณะ “กลไกสามประสาน” หรือ “ประชารัฐ” ที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.) ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่มีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

นอกจากนั้น ยังมีภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่มีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังแรงงาน ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมหรือสภาวิชาชีพอื่น ๆ รวมถึง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ

สำหรับภาคประชาสังคมนับเป็นภาคส่วนที่อยู่ตรงกลางระหว่างรัฐกับปัจเจก เป็นรูปแบบการรวมตัวเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สาธารณะในหลาย ๆ ครั้ง ภาคประชาสังคมจะทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงให้แก่ประชาชน ทั้งในด้านที่เป็นการให้ความรู้ และการสร้างความตระหนัก รวมถึงการเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันนโยบายที่จะเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ

ในประเทศไทยแม้ว่าจะมีหน่วยงานภาคประชาสังคมที่เข้าไปมีส่วนร่วมในด้านแรงงาน แต่บทบาทของภาคประชาสังคมต้องงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานยังไม่เป็นที่เด่นชัด ส่วนใหญ่ภารกิจสำคัญของหน่วยงานภาคประชาสังคมข้างต้น จะมุ่งเน้นที่การคุ้มครองสิทธิของแรงงาน และเป็นการทำงานเฉพาะกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มงานแรงงานนอกระบบและแรงงานข้ามชาติ ซึ่งในการทำงานเพื่อการพัฒนากำลังแรงงานในอนาคตจำเป็นที่จะต้องผลักดันให้กลุ่มของภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น เพื่อให้การพัฒนากำลังแรงงานมีความครอบคลุมแรงงานในทุกกลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

ประการสำคัญเมื่อมาพิจารณาถึงโครงสร้างการบริหารและการพัฒนาแรงงานพบว่า มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศหลายหน่วยงาน ซึ่งมีหน่วยงานหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(๑) กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการผลิตและพัฒนาแรงงาน ทั้งการผลิตกำลังแรงงานใหม่ การพัฒนาแรงงานที่มีงานทำอยู่แล้ว และการพัฒนากำลังแรงงานที่อยู่ในนอกระบบการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ และการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

(๒) กระทรวงแรงงาน เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงาน ทั้งการพัฒนากำลังแรงงานใหม่ก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน พัฒนาแรงงานที่มีงานทำอยู่แล้ว และการพัฒนากำลังแรงงานที่อยู่ในนอกระบบการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผ่านการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ การฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

แห่งชาติที่กำหนด การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ การรับรองความรู้ความสามารถและการกำกับดูแลการประกอบอาชีพ และการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยการให้กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน การช่วยเหลือหรืออุดหนุนกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่สถานประกอบการกิจการที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมถึง การดำเนินงานภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกด้วย

(๓) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานภาคเกษตร ทั้งผู้ประกอบการอาชีพในการทำกิจกรรม ประมง และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่นอกระบบการจ้างงาน โดยการให้คำปรึกษาและกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๔) กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่อยู่นอกระบบการจ้างงาน โดยการทำกิจกรรมกลุ่ม และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน

(๕) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานกลุ่มพิเศษที่อยู่นอกระบบการจ้างงาน เช่น ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ เป็นต้น โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๖) กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานกลุ่มพิเศษที่เป็นผู้ต้องขังหรือผู้ถูกคุมประพฤติ โดยการให้คำปรึกษาและกระบวนการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพในเรื่องต่าง ๆ ที่เหมาะสม

(๗) กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๘) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๙) กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจการค้าในลักษณะต่าง ๆ โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคม ขนส่ง และโลจิสติกส์ โดยการให้คำปรึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ การพยาบาล การสาธารณสุข และการประกอบอาชีพบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดการศึกษา การอุดหนุนและช่วยเหลือ และกระบวนการฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๒) สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการพัฒนาแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ได้มาซึ่งคุณวุฒิต่าง ๆ โดยการพัฒนามาตรฐานอาชีพ การประเมินหรือทดสอบ การให้คำปรึกษา และการอุดหนุนและช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปในการควบคุมกำกับดูแลการดำเนินงานตามกฎหมาย (Regulator) มีเพียงบางภารกิจเท่านั้นที่เน้นหนักไปที่การพัฒนากำลังแรงงานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังพบว่า การดำเนินการเพื่อพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าว

มีลักษณะที่ค่อนข้างจะแยกกันทำตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ รวมถึงสร้างความสับสนในการใช้บริการของประชาชน และสร้างความสับสนในการดำเนินการเพื่อเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือในระดับนานาชาติ

จึงกล่าวได้ว่า ประเทศไทยแม้จะมีการพัฒนากำลังคนทั้งในและนอกระบบการศึกษา แต่การดำเนินการในภาพรวมที่ผ่านมายังขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้จากสภาพการขาดแคลนกำลังคนและฝีมือแรงงานที่มีประสิทธิภาพ อาทิ ขาดสมรรถนะกำลังคนทั้งในเรื่องปริมาณและคุณภาพในหลายภาคส่วน ค่าตอบแทนไม่สัมพันธ์กับทักษะฝีมือ ขาดเส้นทางอาชีพที่ชัดเจน กำลังคนไม่สามารถพัฒนาตัวเองได้ อาชีพอิสระไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจนทำให้ผู้บริโภคสูญเสียผลประโยชน์ การพัฒนากำลังคนเน้นเฉพาะมิติด้านทักษะฝีมือ ขาดการพัฒนาในมิติอื่น ๆ อาทิ ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการบริหารจัดการ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อควบคุมระบบงาน (Soft-Skills) ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ ตลอดจนขาดระบบกลไกการพัฒนากำลังคนนอกระบบในภาคการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เป็นต้น^๔

นอกจากนั้น การผลิตกำลังคนจากภาคการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการไม่สอดคล้องกับความต้องการเท่าที่ควร ซึ่งเป็นการสูญเสียการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐ การจัดการแนะแนวการศึกษาที่มีขาดความชัดเจนและไม่มีคุณภาพส่งผลให้เกิดการตัดสินใจในการศึกษาต่อไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทักษะในกระบวนการพัฒนางานยังอยู่ระดับคุณภาพด้อย เนื่องจากแรงงานมีความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาอาชีพเท่านั้น การต่อยอดในวิชาอาชีพเพื่อยกระดับสูงขึ้นไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากปัญหากระบวนการออกใบรับรองความสามารถให้กับแรงงานในสาขาวิชาชีพตามระดับคุณวุฒิวิชาชีพ ที่ผ่านการทดสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในวิชาอาชีพเทียบชั้นวุฒิการศึกษายังมีปัญหาที่ไม่สามารถทำงานให้เกิดประสิทธิภาพร่วมกันได้ ทั้งในส่วนกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงแรงงาน แม้ว่าจะเป็นการความต้องการของแรงงานและกำลังคนก็ตาม^๕

โดยสรุปจากข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาหลัก ๆ ที่ต้องทำการปฏิรูปหรือพัฒนา คือ

๑) ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยอย่างรวดเร็ว และอยู่ในสภาวะการขาดแคลนแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการระดมสรรพกำลังให้คนที่ยังไม่ถูกใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่เข้ามารับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือที่เหมาะสม เช่น เยาวชน สตรีที่มีภาวะครอบครัว แรงงานผู้สูงวัย แรงงานเพิ่งเกษียณอายุแต่ยังสามารถทำงานได้ แรงงานคนพิการ แรงงานชนกลุ่มน้อย เป็นต้น

๒) การปฏิรูปและพัฒนากำลังแรงงานไทย จำนวน ๓๘ - ๓๙ ล้านคน ให้เก่งขึ้นกว่าเดิม ติดอาวุธทางปัญญาทั้งแนวตั้ง แนวราบ สร้างภูมิคุ้มกันทางด้านความมั่นคงทางสังคมรองรับกรณีต้องขาดรายได้ โดยไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า จำเป็นต้องเร่งระดมทุกภาคส่วนรวมทั้งภาคเอกชนให้เป็นหนึ่งเดียวในการปฏิรูปและพัฒนา

๓) การบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ให้มีการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนากำลังแรงงานใหม่ กำลังแรงงานที่มีงานทำหรือมีอาชีพอยู่แล้ว หรือกำลังแรงงานที่ประสงค์จะเปลี่ยนงานหรือเปลี่ยนอาชีพ

^๔ รายงานวาระปฏิรูปที่ ๓๗: ปฏิรูปการแรงงาน; สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๘, หน้า ๓

^๕ รายงานวาระปฏิรูปที่ ๓๗: ปฏิรูปการแรงงาน; สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๘, หน้า ๑

๒. วิธีการปฏิรูป

๒.๑ การวิเคราะห์ จัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป

จากสถานการณ์และสภาพปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการปฏิรูป เรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย โดยมีกระบวนการดำเนินงานในภาพรวมประกอบด้วย

๒.๑.๑ คณะกรรมการฯ ได้ประสานความร่วมมือในการทำงาน โดยได้เชิญผู้แทนจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย ร่วมเป็นคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อพิจารณาและรับฟังข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการปฏิรูปในเรื่องดังกล่าวนี้

๒.๑.๒ การทบทวนเอกสารวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายงานการปฏิรูปภาวะปฏิรูปที่ ๓๗ : ปฏิรูปการแรงงาน คณะกรรมการปฏิรูปการแรงงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) รวมถึงข้อเสนอแนะจากหน่วยงานและเครือข่ายทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคแรงงานที่ผ่านมา เพื่อนำมาสู่ความร่วมมือในการจัดทำรายงานการศึกษาระดับดังกล่าวนี้ร่วมกัน

๒.๑.๓ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ พิจารณาความเป็นไปได้ในข้อเสนอแนะแนวทาง มาตรการในการดำเนินการขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีการประชุมร่วมกับผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และการเข้าพบปลัดกระทรวงแรงงาน เพื่อหารือในรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๔ สรุปผลเสนอให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) เห็นชอบ เพื่อดำเนินการส่งรายละเอียดให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาดำเนินการต่อไปตามขั้นตอน

๒.๑.๕ ติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูป เพื่อเสนอแนะและให้ความคิดเห็นในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้องในช่วงนั้น

๒.๒ แนวทางแก้ไข

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศระหว่างหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ และหน่วยงานภาคเอกชนอื่นที่เกี่ยวข้อง เห็นควรผลักดันให้มีการตราพระราชบัญญัติบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ผลักดันให้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป

๓.๑ ระยะที่ ๑ ช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เสนอรายงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และผลักดันให้มีการตราพระราชบัญญัติการบูรณาการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.)

๓.๒ ระยะเวลาที่ ๒ ช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๙ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) เสนอรายงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรี พิจารณาให้ความเห็นชอบ

๓.๓ ระยะเวลาที่ ๓ ช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ประสานความร่วมมือกับกระทรวงแรงงาน ในการพิจารณาขับเคลื่อนข้อเสนอ เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. และดำเนินการเพื่อให้รัฐบาลประกาศให้การพัฒนากำลังแรงงานเป็นวาระแห่งชาติ

๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ

ใช้งบประมาณของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีหน้าที่หลักในการบริหารการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศ และเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึก อาชีพแห่งชาติ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการต่าง ๆ รวมถึงประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

๖. ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ให้ข้อคิดเห็นในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อประกอบเป็นแนวทางในการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. โดยสรุปดังนี้

๖.๑ นำเสนอข้อเสนอเรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถแข่งขันของแรงงานไทย และการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.” เพื่อขอความเห็นชอบจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ และเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

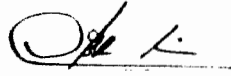
๖.๒ ติดตามและประสานความร่วมมือกับกระทรวงแรงงานในการพิจารณาข้อเสนอเรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถแข่งขันของแรงงานไทย และการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.” ที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแล้ว เพื่อได้ทราบแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้จริง

๖.๓ ผลักดันให้กระทรวงแรงงานขับเคลื่อนตามแนวทางข้อเสนอการปฏิรูปดังกล่าว โดยมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนร่วมกับกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใน ๑ ปี นับจากวันที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบข้อเสนอการปฏิรูปดังกล่าวนี้แล้ว

๗. ร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

คณะกรรมการฯ จึงขอเสนอรายงานเรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบด้วย ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายศิริชัย ไม้งาม)

เลขาธิการกรรมการ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ผลักดันให้การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทาง และวิธีการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบัน มีหน่วยงานของรัฐจำนวนมากเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ซึ่งมีลักษณะที่ค่อนข้างจะแยกกันดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสร้างความสับสนในการใช้บริการของประชาชน ดังนั้น เพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมั่นคง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศบนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

บูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศบนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ

“กำลังแรงงาน” หมายความว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งที่มีงานทำและไม่มีงานทำ แต่พร้อมที่จะทำงาน

“การพัฒนากำลังแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมให้บุคคลได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อปรับปรุงความสามารถในการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ โดยผ่านทางการศึกษา การฝึกอบรม หรือการพัฒนาในลักษณะต่าง ๆ

“การศึกษา” หมายความว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการให้การศึกษา ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติ ตลอดจน เสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวในทุก ๆ ด้าน ให้แก่บุคคล โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับงานในอนาคต เพื่อเตรียมกำลังแรงงานให้มีความพร้อมที่จะทำงานตามความต้องการขององค์กรในอนาคต

“การฝึกอบรม” หมายความว่า กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และมีเป้าหมายในการยกระดับความรู้ ความสามารถและทักษะของกำลังแรงงานในปัจจุบัน ให้สามารถทำงานในความรับผิดชอบได้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที

“การพัฒนา” หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ตัวงาน แต่มีจุดมุ่งเน้นให้เกิด การเปลี่ยนแปลงตามที่องค์กรต้องการ และเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่กำลังแรงงานในอันที่จะปฏิบัติงาน กับองค์กรในอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว โดยเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การปรับปรุงองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการของส่วนราชการนั้น ประกาศหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ” โดยเรียกย่อว่า “กบรช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการสถาบัน คุนวุฒिवิชาชีพ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสภา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๔) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่ได้รับการคัดเลือก โดยการสรรหา จำนวนฝ่ายละสองคน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากมีผู้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนากำลังแรงงาน การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารการศึกษา จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ รองอธิบดีกรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ข้าราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งอธิบดีกรมพัฒนา ฝีมือแรงงานมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นกรณีที่ดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๔) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหาร พรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๗ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ในกรณีที่ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว แล้วแต่กรณี

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่าผู้แทนฝ่ายนายจ้าง หรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออกเนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ หรือไม่สุจริต

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิต การท่องเที่ยว การบริการ การขนส่ง การเกษตรกรรมและการแปรรูปสินค้าเกษตร และการพาณิชย์กรรม

(๒) กำหนดรูปแบบและวิธีการในการบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กำลังแรงงานของประเทศ และประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานระหว่างระบบการศึกษา กับระบบการฝึกอบรม เพื่อการพัฒนากำลังแรงงานให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ทั้งนี้ ตามนโยบายแห่งรัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้มีการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน

(๓) ประสานนโยบายและแผนการพัฒนากำลังแรงงานและแผนการฝึกอบรมของทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อความเป็นเอกภาพในการพัฒนากำลังแรงงาน ขจัดปัญหาความซ้ำซ้อน และความสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐ

(๔) ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับจัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังแรงงานให้ตรงตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๕) ผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาอาชีพที่มีความต้องการแรงงานสูง หรือสาขาอาชีพที่เป็นไปตามทิศทางการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือการปฏิรูปประเทศ รวมถึงผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษานำข้อมูล จากมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติไปใช้ในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๖) เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ของหน่วยงานต่าง ๆ

(๗) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานการพัฒนากำลังแรงงาน ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนา กำลังแรงงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน จากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือกองทุนส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี

(๙) ออกประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือมีมติเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศตามที่เห็นสมควร

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานใด หรือคณะกรรมการตามกฎหมายใดนำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้น หรือคณะกรรมการ ตามกฎหมายนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว ทั้งนี้ หากคณะกรรมการเห็นว่า มีกรณีจำเป็นอาจเสนอ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างใดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้มีสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ขึ้นในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ
- (๒) ดำเนินการต่าง ๆ ของคณะกรรมการ
- (๓) ดำเนินการและประสานงานกับส่วนราชการและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) ดำเนินการหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่น ๆ ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และรายงานผล

ต่อคณะกรรมการ

- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร โดยเรียกย่อว่า “อกบรจ.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เกษตรและสหกรณ์จังหวัด จัดหางานจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหรือผู้แทนหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด พัฒนาการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พาณิชยจังหวัด แรงงานจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สถิติจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด

(๓) ผู้แทนหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนในระดับอุดมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ

(๔) ผู้แทนหน่วยงานอื่นในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐด้านการยุติธรรม และการคมนาคม จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

(๕) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๖) ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๗) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนา กำลังแรงงานจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นอนุกรรมการ

(๘) ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขาธิการ

(๙) ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ที่ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

ให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับในการแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการทำหน้าที่ของผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ความใดกล่าวถึงนายกรัฐมนตรีให้หมายความว่ามีผู้ว่าราชการจังหวัดแทน

มาตรา ๑๕ คณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด มีหน้าที่ช่วยเหลือ คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙ ภายในเขตจังหวัด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านกำลังแรงงาน เพื่อวิเคราะห์ความต้องการแรงงานและความ ต้องการพัฒนากำลังแรงงานในภาพรวมของจังหวัด รวมถึง ประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานของจังหวัด เข้ากับแผนพัฒนาจังหวัด

(๒) ติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนากำลังแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในพื้นที่จังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษาหรือการฝึกอบรม เพื่อให้มีโอกาสในการทำงานในพื้นที่จังหวัดและพื้นที่อื่น

(๓) รวบรวมข้อมูลเพื่อสังเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดและคณะกรรมการได้รับทราบเป็นประจำทุกปี

(๔) ส่งเสริมสถานประกอบการและองค์กรในภาคเอกชนของจังหวัดให้มีส่วนร่วมในการ พัฒนากำลังแรงงานของจังหวัด

(๕) ขอข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่จังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ “กบรช.” มอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจออกหนังสือเรียกให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการ ศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ หรือ ผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของกำลังแรงงาน ไปเป็นผลทางการศึกษาเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิ ทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้ดำเนินการให้ได้ผลเป็นรูปธรรมและ รายงานผลให้คณะกรรมการทราบเป็นประจำทุกครั้งที่มีการประชุม

มาตรา ๑๘ ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงาน ตามกฎหมายหรือภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนากำลังแรงงานในสาขาอาชีพ ที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานหรือประชาชน สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ดำเนินการให้เป็นรูปธรรมครอบคลุมในทุกสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องและครอบคลุมในทุกพื้นที่

มาตรา ๑๙ ให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และ เร่งดำเนินการเพื่อให้คุณวุฒิวิชาชีพแก่กำลังแรงงาน รวมถึง ดำเนินการเพื่อทำให้องค์กรภาครัฐและเอกชน

เกิดการยอมรับในคุณวุฒิวิชาชีพ ตลอดจน ประสานงานให้กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองและยอมรับการเทียบโอนคุณวุฒิวิชาชีพกับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกระทรวงการคลัง ดำเนินการจัดให้มีสิทธิและประโยชน์ทางการลงทุนหรือทางภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชนที่ได้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึง ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้

มาตรา ๒๑ ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดได้มีมติหรือข้อสั่งการ

หากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่สนับสนุนการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือดำเนินการล่าช้าเกินความจำเป็น ให้เชิญหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐนั้นมาชี้แจงสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ พร้อมทั้ง ร่วมกันแสวงหาวิธีการแก้ไขเพื่อให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้นให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน และคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พิจารณาให้การสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานหรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานตามแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงาน ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ตลอดจนจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับภารกิจในการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ถือว่าการดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานหรือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งต้องได้รับการช่วยเหลือหรืออุดหนุนจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานหรือกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ และให้โอนผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ไปเป็นของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒ และคณะอนุกรรมการ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบัน มีหน่วยงานของรัฐจำนวนมากเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ ซึ่งมีลักษณะที่ค่อนข้างจะแยกกันดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสร้างความสับสนในการใช้บริการของประชาชน ดังนั้น เพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมั่นคง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศบนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “กำลังแรงงาน” “การพัฒนากำลังแรงงาน” “การศึกษา” “การฝึกอบรม” “การพัฒนา” ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ (มาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการระดับชาติ เรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ หรือ “กบรช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๔) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกโดยการสรรหา จำนวนฝ่ายละสองคน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากมีผู้ความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนากำลังแรงงาน การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารการศึกษา จำนวนไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ข้าราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ หรือ “กบรช.” มีอำนาจหน้าที่

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางในการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ

(๒) กำหนดรูปแบบและวิธีการในการบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกภาคส่วน

(๓) ประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานระหว่างระบบการศึกษากับระบบการฝึกอบรม

(๔) ประสานนโยบายและแผนการพัฒนากำลังแรงงานและแผนการฝึกอบรมของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๕) ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

(๖) ผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับจัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังแรงงานให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

(๗) ผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ และผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษานำข้อมูลจากมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติไปใช้ในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๘) เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของหน่วยงานต่าง ๆ (มาตรา ๙)

๒.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร โดยเรียกย่อว่า “อกบรจ.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เกษตรและสหกรณ์จังหวัด จัดหางานจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหรือผู้แทนหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด พัฒนาการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด พาณิชยจังหวัด แรงงานจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สถิติจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด

(๓) ผู้แทนหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนในระดับอุดมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จำนวนไม่เกินสามคน เป็นอนุกรรมการ

(๔) ผู้แทนหน่วยงานอื่นในพื้นที่ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐด้านการยุติธรรม และการคมนาคม จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

(๕) ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๖) ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นอนุกรรมการ

(๗) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประธานอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนากำลังแรงงานจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นอนุกรรมการ

(๘) ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

(๙) ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดที่ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดมอบหมายจำนวนหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๑๔)

๒.๕ กำหนดให้อนุกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วิเคราะห์ความต้องการแรงงานและความต้องการพัฒนากำลังแรงงานในภาพรวมของจังหวัด รวมถึง ประสานแผนการพัฒนากำลังแรงงานของจังหวัดเข้ากับแผนพัฒนาจังหวัด

(๒) ติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนากำลังแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในพื้นที่จังหวัด

(๓) จัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดและคณะกรรมการได้รับทราบเป็นประจำทุกปี

(๔) ส่งเสริมสถานประกอบการและองค์กรในภาคเอกชนของจังหวัดให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังแรงงานของจังหวัด

(๕) ผลักดันให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงาน หรือผลการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ หรือผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของกำลังแรงงาน ไปเป็นผลทางการศึกษาเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

(๖) ผลักดันให้ทุกหน่วยงานดำเนินการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนากำลังแรงงานในสาขาอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานหรือประชาชน สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๗) ผลักดันให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เร่งดำเนินการเพื่อให้คุณวุฒิวิชาชีพแก่กำลังแรงงาน และทำให้เกิดการยอมรับและการเทียบโอนคุณวุฒิวิชาชีพกับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ (มาตรา ๑๕)

๒.๖ ประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิรูป

(๑) ทำให้มีกฎหมายที่จะทำให้เกิดการบูรณาการภารกิจของแต่ละหน่วยงานเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ

(๒) ทำให้มีคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแล กำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ ในการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ

(๓) ทำให้มีคณะอนุกรรมการในระดับพื้นที่ (จังหวัด) เพื่อทำหน้าที่ในการศึกษา ความต้องการแรงงาน และประสานการดำเนินงานของทุกหน่วยงาน ในเขตพื้นที่

(๔) ทำให้มีกรอบการดำเนินงานเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาภารกิจของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอนาคต

(๕) ทำให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พร้อมกับสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ แรงงานด้วยการติดต่อหาช่องทางปัญญาส่งผลให้แรงงานมีรายได้สูงขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเกิดความมั่นคง ทางสังคม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางสรุปแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม
เรื่อง “การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย
และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.”

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดการปฏิรูป (ระยะ ๑ ปี)	แหล่งที่มาของ งบประมาณ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
การพัฒนาฝีมือ แรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีด ความสามารถ การแข่งขันของ แรงงานไทย	จัดทำร่าง พระราชบัญญัติ บูรณาการการ พัฒนากำลัง แรงงานแห่งชาติ พ.ศ.	๑. รวบรวมข้อมูลจากการ ประชุมรับฟังข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา และสภาองค์การ นายจ้างแห่งประเทศไทย ๒. ทบทวนเอกสารวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึง ข้อเสนอแนะจากหน่วยงานและ เครือข่ายทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ๓. วิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อเสนอแนวทาง มาตรการ ในการดำเนินการขับเคลื่อน ๔. เสนอแนวทางการดำเนิน งานและขับเคลื่อนร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๕. ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการ	<u>ระยะที่ ๑</u> เสนอรายงานการ ขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศ (สปท.) พิจารณาภายในเดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ <u>ระยะที่ ๒</u> สภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศ (สปท.) เสนอ รายงาน ต่อ คณะรัฐมนตรี (ครม.) พิจารณาภายในเดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ <u>ระยะที่ ๓</u> ติดตาม ประสานความ ร่วมมือกับกระทรวง แรงงานในการพิจารณา ขับเคลื่อน	๑. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และ กองทุน ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในร่าง พระราชบัญญัติการบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงาน แห่งชาติ พ.ศ. ๒. ร่วมกับหน่วยงานตามที่ กำหนดไว้ในร่าง พระราชบัญญัติการบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงาน แห่งชาติ พ.ศ.	๑. ประสานความร่วมมือ กับกระทรวงแรงงาน เพื่อได้ทราบแนวทางการ ดำเนินงานที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้จริง ๒. ผลักดันให้กระทรวง แรงงานขับเคลื่อนตาม แนวทางข้อเสนอการ ปฏิรูปดังกล่าว โดยมี แผนการดำเนินงานที่ ชัดเจนร่วมกับกระทรวง และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใน ๑ ปี นับจากวันที่คณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบ ข้อเสนอการปฏิรูป ดังกล่าวนี้แล้ว	ร่าง พระราชบัญญัติ บูรณาการการ พัฒนากำลัง แรงงาน แห่งชาติ พ.ศ.	

ภาคผนวก ข

ตารางสรุปความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง ปฏิรูปการแรงงาน
 เรื่องที่ ๑ การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย การมีงานทำที่ยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า
 และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
๑. กระทรวงแรงงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร.๐๕๐๕/๓๔๔๐๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ให้กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและแจ้งผลให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบภายใน ๓๐ วัน นั้น กระทรวงแรงงานได้รวบรวมความเห็นของส่วนราชการ โดยมีความเห็นในภาพรวมสรุปได้ ดังนี้ ประเด็นปฏิรูป : ๑. นโยบายและการกำกับ <u>มาตรการ</u> : ควรกำหนดให้การพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานทั้งระบบ เป็นวาระแห่งชาติ และขับเคลื่อนโดยคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ <u>ขั้นตอน</u> : ควรออกประกาศคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือออกกฎหมายกำหนดให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการการร่วมมือของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ โดยจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ ทำหน้าที่กำกับดูแลภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรีโดยตรง เพื่อกำหนดนโยบายและกำกับการบริหารบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สามารถดำเนินการได้ทันที	- กระทรวงกลาโหม - กระทรวงการคลัง - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กระทรวงการต่างประเทศ - กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงสาธารณสุข - กระทรวงศึกษาธิการ - กระทรวงอุตสาหกรรม	๑. เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปการแรงงานและแนวทางการดำเนินงาน ควรเป็นวาระแห่งชาติ โดยออกเป็นพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายเฉพาะ ประกอบด้วยทุกภาคส่วนครอบคลุมทุกมิติ ทั้งกำลังแรงงาน ผู้สูงอายุ คนพิการ การพัฒนาคนในวัยเรียน มีระบบบูรณาการข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้มีหน่วยงานหลักในการบูรณาการงานพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานฝีมือแรงงาน และสอดคล้องกับ ความต้องการกำลังแรงงานของภาคเอกชน โดยพิจารณาประเด็นเพิ่มเติม ดังนี้

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
๒. ประเด็นกฎหมาย <u>มาตรการ</u> : ควรออกพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ	- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ - กระทรวงแรงงาน (ได้แก่ ๑. รองปลัดกระทรวงแรงงาน ๒. ผู้ช่วยปลัดกระทรวงแรงงาน ๓. ผู้แทนกรมการจัดหางาน ๔. ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ๕. ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม ๖. ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ๗. ผู้อำนวยการสำนัก/กลุ่มงานของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (๗ ท่าน) ๘. ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี	๑.๑ ควรทบทวนและกำหนดคำจำกัดความของ “แรงงานข้ามชาติ” ที่ปรากฏในข้อเสนอฯ เรื่องที่ ๒ และเรื่องที่ ๓ ซึ่งครอบคลุมทั้งแรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย และแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศ ๑.๒ “พระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนา กำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ” ควรมีความครอบคลุมทุกมิติของกำลังคนทั้งที่อยู่ในวัยเรียนและวัยแรงงาน ๑.๓ “คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนา กำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ” ควรเป็นผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ๑.๔ ควรกำหนดการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานทั้งระบบเป็นวาระแห่งชาติ โดยเฉพาะการบูรณาการด้านข้อมูลสารสนเทศ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนากำลังคนที่ชัดเจน โดยมีศูนย์ข้อมูลที่ทำงานด้านวิเคราะห์สารสนเทศเป็นการเฉพาะ ๒. การนำระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานอาชีพ มาร่วมในการขับเคลื่อนระบบการศึกษาและระบบการพัฒนาฝีมือแรงงานอย่างบูรณาการ รวมทั้งการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการใช้กำลังคนด้วยการออกกฎหมาย พระราชบัญญัติการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ ภายใต้การกำกับของนายกรัฐมนตรีโดยตรง โดยสาระสำคัญของ

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการระดับชาติ เรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ ๓. การให้คำจำกัดความ “กำลังคนและฝีมือแรงงาน” ควรให้มีความชัดเจนในคำจำกัดความเพราะ หากพิจารณาในภาพรวมกำลังคน อาจหมายถึง ประชากรไทยที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ทั้งที่มีงานทำ และไม่มีงานทำ ซึ่งสามารถตัดประโยค “ทั้งนี้ ไม่รวมถึง แม่บ้าน โดยมิได้ทำงาน และอาจรวมถึงฝีมือแรงงานอยู่ด้วยแล้ว” ดังนั้น การบูรณาการการพัฒนากำลังคน น่าจะเป็นความหมายที่เข้าใจร่วมกันในภาพรวมที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับฝีมือแรงงานจนถึงด้านบริหารจัดการหรือด้านแรงงานสร้างสรรค์สำหรับในทุกอาชีพ ๔. เนื่องจากมีการกล่าวถึงคุณวุฒิวิชาชีพ ในมาตราที่ ๕, ๑๓, ๑๔ และ ๑๕ (หน้า ๑๓ และ ๑๖) ควรหรือไม่ที่จะต้องมีการจำกัดความไว้ด้วย ๕. ในมาตรา ๙ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้กล่าวถึงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualification Framework) กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ (Thai Professional Qualification Framework) และกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานรวมถึงกรอบเทียบเคียงคุณวุฒิอาเซียน (ASEAN Qualification Referencing Framework) ควรจะมีคำจำกัดความไว้หรือแนบท้ายไว้หรือไม่ เพราะอาจยังไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		๖. ในการที่จะตั้งคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ ปัจจุบันมีคณะกรรมการ กพร.ปช. ซึ่งบทบาทภารกิจจะคล้ายกันมาก ขณะที่องค์ประกอบนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเหมือนกัน ถ้ามีคณะกรรมการชุดนี้ควรจะต้องบูรณาการทั้งหมด
๒. กระทรวงกลาโหม ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร.๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ขอให้กระทรวงกลาโหมพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		กระทรวงกลาโหมเห็นว่า รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะดังกล่าวเป็นแนวทางการปฏิรูปการแรงงานอย่างบูรณาการและเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้แรงงานมีหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิการในการทำงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม ส่งเสริมการออมอันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้ง เพื่อให้การพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงาน รวมถึงการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติของประเทศไทยให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น ดังนั้น กระทรวงกลาโหมจึงเห็นชอบรายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะของกระทรวงแรงงาน
๓. กระทรวงการคลัง ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว(ล) ๓๔๔๐๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		๑. กระทรวงการคลังไม่ขัดข้องในหลักการของข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เรื่อง ปฏิรูปการแรงงาน) ในส่วนของการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ การปฏิรูปการบริหารจัดการการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ และการจัดทำฐานข้อมูล

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		อย่างไรก็ดี ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ภายใต้ข้อเสนอเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ นั้น กระทรวงการคลังเห็นควรให้ตัดมาตรา ๑๖ “ให้กระทรวงการคลังดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อจัดให้มีสิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชนที่ได้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานของประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ (คณะกรรมการฯ) หรือตามที่มิ ูกกฎหมายกำหนด” ออก เนื่องจากมีเหตุผล ดังนี้ ๑.๑ แนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมาย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้กำหนดให้ในการเสนอร่างกฎหมายที่ไม่ใช้กฎหมาย ภาษีอากร ไม่ให้มีบทบัญญัติกำหนดยกเว้นภาษีอากร ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ๑.๒ ปัจจุบันกระทรวงการคลังได้ให้สิทธิ ประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพของผู้ใช้แรงงานอยู่แล้ว เช่น การให้สิทธิ ประโยชน์ทางภาษีสำหรับนิติบุคคลให้สามารถ นำค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมลูกจ้างและฝึกเตรียมเข้า ทำงานมาหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีได้ ๒ เท่า ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวล รัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้น โดยหากคณะกรรมการฯ

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		มีข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าวก็สามารถส่งให้กระทรวงการคลังพิจารณาได้โดยไม่ต้องกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.
๔. กระทรวงการต่างประเทศ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		๑. กระทรวงการต่างประเทศเห็นด้วยกับการกำหนดให้การพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานทั้งระบบเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ไทยสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานระดับภูมิภาค และได้รับประโยชน์จากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างแท้จริงในระยะยาว นอกจากนี้ ควรกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและในภูมิภาค เช่น การปฏิรูประบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ เพื่อให้เพียงพอและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง ๒. หลักการดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอแนะ (Recommendation) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) ฉบับที่ ๑๙๕ ว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ. ๒๐๐๔ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ประเทศสมาชิกกำหนดนำมาใช้และทบทวนนโยบายระดับชาติในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจการเงิน และสังคมของแต่ละประเทศ บนพื้นฐานของ

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		การเจรจาทางสังคม รวมถึงการพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการในตลาด
๕. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพิจารณาแล้วเห็นชอบในหลักการสำหรับข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูป
๖. กระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ
๗. กระทรวงสาธารณสุข ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว มีความเห็นเพิ่มเติมต่อข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ คือ คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานแห่งชาติ ควรเป็นผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยมีผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุขร่วมด้วย เพื่อพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
๘. กระทรวงอุตสาหกรรม ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการต่อรายงานผลการพิจารณาข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เรื่อง ปฏิรูปการแรงงาน) โดยเฉพาะการกำหนดให้การพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานทั้งระบบควรเป็นวาระแห่งชาติ โดยออกพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายเฉพาะประกอบด้วยทุกภาคส่วนครอบคลุมทุกมิติ ทั้งกำลังแรงงาน ผู้สูงอายุ คนพิการ และการพัฒนาคนในวัยเรียน มีระบบบูรณาการข้อมูลสารสนเทศ เนื่องจากจะมีส่วนช่วยให้สามารถวางแผนและกำหนดทิศทางการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและเพิ่มความน่าสนใจของประเทศไทยให้กับนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในอนาคต
๙. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาเสนอความเห็น รายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้ว เห็นควรให้ความเห็นชอบรายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง ปฏิรูปการแรงงาน โดยการกำหนดให้การพัฒนา กำลังคนและฝีมือแรงงานเป็นวาระแห่งชาติ มีการออกกฎหมายและจัดตั้งกลไกระดับนโยบายในการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน ตลอดจนการมีศูนย์ข้อมูลด้านแรงงานที่เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		เพื่อให้การวางแผนการพัฒนากำลังคนเป็นระบบ พัฒนาทักษะฝีมือและศักยภาพของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น ตลอดจนขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านแรงงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๒๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ และสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๐/๑๓๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาเสนอความเห็นรายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เรื่อง การปฏิรูปการแรงงาน		สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็น คือ การกำหนดให้การพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานทั้งระบบเป็นวาระแห่งชาติ โดยการตราพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายเฉพาะประกอบด้วยทุกภาคส่วนครอบคลุมทุกมิตินั้น เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นเรื่องทางนโยบายของกระทรวงแรงงานที่จะพิจารณาความจำเป็นและความเหมาะสมในการตรากฎหมายเฉพาะ เพื่อให้มีหน่วยงานหลักในการบูรณาการการพัฒนากำลังคนและฝีมือแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานฝีมือแรงงานและสอดคล้องกับความต้องการกำลังแรงงานของภาคเอกชน และเป็นไปตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี หัวข้อที่ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ นโยบายที่ ๓.๑ ที่มุ่งประสงค์ให้มีการยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน และในการจัดทำกฎหมายใหม่นั้น กระทรวงแรงงานสมควรต้องพิจารณาพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อเสนอปฏิรูปฯ และแนวทางการดำเนินการ	หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความเห็น
		พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบด้วย ทั้งนี้ หากคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างกฎหมายตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว สำนักงานฯ จะได้ดำเนินการตรวจพิจารณาในรายละเอียดต่อไป

ภาคผนวก ค

รายนามคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม

๑. นายอโนทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	ประธานกรรมการ
๒. นายอำพล จินดาวัฒนะ	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวิเชียร ขวลิต	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	กรรมการและที่ปรึกษา
๕. พลเอก ปราการ ชลยุทธ	กรรมการและที่ปรึกษา
๖. พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	กรรมการและที่ปรึกษา
๗. พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	กรรมการและที่ปรึกษา
๘. พลอากาศเอก มนต์ รูปขจร	กรรมการและที่ปรึกษา
๙. นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๐. นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๑. นายอิสรา ศานติศาสน์	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๒. พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	โฆษกกรรมการ
๑๓. พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	โฆษกกรรมการ
๑๔. นายศิริชัย ไม้งาม	เลขานุการกรรมการ
๑๕. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ

ภาคผนวก ง

รายนามคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค

๑. นายศิริชัย ไม้งาม	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลเอก ปราการ ชลยุทธ	รองประธานอนุกรรมการ
๓. พลโท วุฒินันท์ เพ็ชรขาวเขียว	อนุกรรมการ
๔. พลตรี ชวลิต เรียนแจ้	อนุกรรมการ
๕. นายกิตติภณ พุ่งกลาง	อนุกรรมการ
๖. นายจำนงค์ แจ่มโสภณ	อนุกรรมการ
๗. นายชาติ ลอยสูง	อนุกรรมการ
๘. นางสาวนงสศราญ อดทน	อนุกรรมการ
๙. นายพิภู สุโขชัยกุล	อนุกรรมการ
๑๐. นายวรพงษ์ รวีรัฐ	อนุกรรมการ
๑๑. นายสมพร น้อยสุวรรณ	อนุกรรมการ
๑๒. นางสิริวัน รมณ์ตรทอง	อนุกรรมการ
๑๓. นายสุรพล พลอยสุข	อนุกรรมการ
๑๔. นายอำนาจ พลละมี	อนุกรรมการ
๑๕. นายสาวิทย์ แก้วหวาน	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาอนุกรรมการ

๑. พลอากาศเอก มนัส รูปขจร
๒. พลโท ธนาคาร เกิดในมงคล
๓. รองศาสตราจารย์แล ดิลกวิทยรัตน์
๔. นางดรุณี แก้วม่วง
๕. นายนิธิวัชร ศิริปรียพงศ์
๖. นายนิรันดร ชัยศรี
๗. นางสาวบุษยรัตน์ กาญจนดิษฐ์

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่นะคะ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ด้วยประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมได้มีหนังสือขออนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและตอบประเด็นข้อซักถามของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งประธานสภาได้พิจารณาแล้ว จึงได้อนุญาตตามข้อบังคับ ข้อ ๕๘ จำนวน ๓ ท่าน คือ

๑. นายสุรพล พลอยสุข อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค

๒. นายชาติ ลอยสูง อนุกรรมการชุดเดียวกันนะคะ

๓. นางสาวบุษยรัตน์ กาญจนดิษฐ์ ที่ปรึกษาในคณะอนุกรรมการชุดเดียวกันนะคะ

ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมนะคะ

(นายสุรพล พลอยสุข นายชาติ ลอยสูง และนางสาวบุษยรัตน์ กาญจนดิษฐ์ เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญทางประธานกรรมการและคณะกรรมการที่จะนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมนะคะ โดยที่จะมีผู้นำเสนอและชี้แจงรายงานต่อที่ประชุมนะคะ นำโดยท่านประธานอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม อดีตสมาชิกวุฒิสภา ท่านศิริชัย ไม้งาม เลขาธิการคณะกรรมการฯ และเป็นอดีตประธานสหภาพแรงงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อท่านประธานกรรมการพร้อมแล้ว ขอเชิญนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมค่ะ

นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมการได้นำวาระการปฏิรูปที่ ๓๗ ปฏิรูปการแรงงานสมัยสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปตามมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เรื่องที่ ๑ การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของการแข่งขันของ

แรงงานไทย การมีงานทำที่ยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า และร่างพระราชบัญญัติ
 บูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการ
 และได้ส่งรายงานฉบับนี้ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณา อาทิ กระทรวงแรงงาน
 กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเทคโนโลยี
 สารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ
 สังคมแห่งชาติ เพื่อรับฟังความคิดเห็น ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทางคณะรัฐมนตรีได้จัดส่งไปนั้น
 มีความเห็นว่าเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปการแรงงานและแนวทางการดำเนินงาน
 ควรเป็นวาระแห่งชาติ ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีกฎหมายที่บังคับใช้อยู่แล้ว ก็เป็นเพียงระเบียบ
 สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานต่าง ๆ แยกกันทำตามหน้าที่ของ
 ส่วนราชการ ทำให้ขาดผลสัมฤทธิ์และขาดยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ
 ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน -----

พร้อมทั้งเรื่องดังกล่าวนี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี คณะกรรมการจึงแต่งตั้งอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นเพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ ได้มีการเชิญหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ อาทิ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อที่จะขับเคลื่อนและผลักดันให้มีการพัฒนากำลังแรงงานเป็นวาระแห่งชาติ พร้อมกับเร่งยกระดับฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ จากการพิจารณาศึกษาพบว่า มีหน่วยงานของรัฐจำนวนมากมีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศซึ่งมีลักษณะที่ค่อนข้างจะยาก การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ และสร้างความสับสนในการใช้บริการของประชาชน ดังนั้นเพื่อปฏิรูปการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้เกิดการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ สนับสนุนหลักการพื้นฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกำลังแรงงานไทยให้สูงขึ้น แก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างมั่นคง เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ บนรากฐานทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง จึงได้จัดทำรายงานเรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. โดยร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้จะทำให้

๑. มีกฎหมายที่จะทำให้เกิดการบูรณาการภารกิจของแต่ละหน่วยงานเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ

๒. มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแล กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน ด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ เรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานของชาติ โดยเรียกย่อว่า กบรช.

ประกอบด้วย ๑. นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ
 ๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นรองประธานกรรมการ ๓. กรรมการโดยตำแหน่ง
 ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวง
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการ
 สำนักงานสถิติแห่งชาติ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการ
 ส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมการจัดหางาน ผู้อำนวยการ
 สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรม
 แห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย -----

๔. ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ๕. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ข้าราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๓. มีคณะอนุกรรมการในระดับพื้นที่เพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาความต้องการแรงงานและประสานการดำเนินงานของทุกหน่วยในเขตพื้นที่

๔. มีกรอบการดำเนินงานเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาภารกิจของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอนาคต

๕. ได้แรงงานที่มีคุณภาพมาตรฐานสากลพร้อมกับสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่แรงงานด้วยการติดอาวุธทางปัญญา ส่งผลให้แรงงานมีรายได้สูง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเกิดความมั่นคงทางสังคม

ในลำดับต่อไปก็คงขออนุญาตให้ท่านศิริชัย ไ้ม่างม เลขานุการกรมการในในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศระบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภคได้ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผลงานนำเสนอครั้งนี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอเรียนเชิญท่านศิริชัย ไ้ม่างม ค่ะ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายศิริชัย ไ้ม่างม (กรมการ) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านสมาชิก สปท. ที่เคารพทุกท่าน กระผม นายศิริชัย ไ้ม่างม สมาชิก สปท. ลำดับที่ ๑๕๒ เลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม ในฐานะประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศระบบแรงงานและระบบคุ้มครองผู้บริโภค ขอเสนอรายงานวาระการปฏิรูปที่ ๓๗ การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย

และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องคล้อย
กับการปฏิรูปการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักซึ่งเพิ่งผ่านไป ซึ่งต้องยอมรับ
ว่าประเทศไทยนั้นกำลังเข้าสู่รูปแบบโมเดล (Model) ประเทศไทย ๔.๐ แต่เดิมช่วงที่ ๑ นั้น
ประเทศไทยเป็นสังคมเกษตรซึ่งได้พัฒนาบนฐานรายได้จากภาคเกษตรเป็นหลัก
ใช้ทรัพยากรที่เป็นตัวขับเคลื่อนเข้าสู่ช่วงที่ ๒ เป็นอุตสาหกรรมเบา การพัฒนาประเทศ
โดยใช้อุตสาหกรรมเบาที่เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตในภาคอุตสาหกรรมให้มากขึ้นทำให้
สามารถยกระดับรายได้จากขั้นต่ำมาเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ช่วงที่ ๓ เป็น
อุตสาหกรรมหนัก ประเทศไทยเร่งรัดในการผลิตโดยใช้อุตสาหกรรมหนักเป็นตัวขับเคลื่อน
ซึ่งเศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาที่พบจากการผลิตโดยใช้เครื่องจักรหนัก
และการจ้างงานที่เข้มข้น ดังนั้นในช่วงที่ ๔ เศรษฐกิจการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมภายใต้
โมเดลไทยแลนด์ ๔.๐ (Model Thailand 4.0) คือการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต
เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ จากนโยบายของ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ซึ่งต้องมีการยกระดับฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของพื้นที่และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ ๔.๐ ดังนั้น
ในขณะอนุกรรมการได้ทำการศึกษาและเห็นว่าเรื่องที่กำลังนำเสนอขึ้นสอดคล้องกับ
การพัฒนาประเทศ

๑. คือการสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เรื่องการศึกษา สาธารณสุข คุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพชีวิต ซึ่งการพัฒนาให้แรงงานทุกระดับ ทุกภาคส่วนในการผลิตมีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องตามความต้องการของตลาดแรงงานโดยพัฒนาทักษะและศักยภาพแรงงานทั้งระบบ ไม่น้อยกว่า ๓.๕ ล้านคน

เรื่องที่ ๒ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ตระหนักถึงการปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว ต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต โดยการพัฒนาผลิตภาพแรงงานที่ต้องสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้ สมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนขั้นพื้นฐาน เพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงาน และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ได้มีการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานแรงงานที่เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

สอดคล้องในเรื่องที่ ๓ คือกรอบยุทธศาสตร์ของประเทศ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน จำเป็นต้องพัฒนาและยกระดับการผลิตแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยต้องเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มสมรรถนะของแรงงาน พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อสามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของประเทศในอนาคต เป้าหมายสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ต้องมีการปฏิรูปไปพร้อมกัน ๓ เรื่อง

๑. คือการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ จากเดิมผลิตโดยใช้แรงงาน เครื่องจักรและทรัพยากร ต้องปรับเปลี่ยนเป็นการผลิตบนฐานความรู้เทคโนโลยี และการพัฒนาภาคบริการ การพัฒนาด้านวิจัยและการพัฒนาต้องมีการตั้งสถาบันวิจัยและรับความร่วมมือจากประเทศที่มีการพัฒนาแล้ว การพัฒนาระบบการศึกษาต้องเน้นที่จะมีการสร้างแรงงานที่มีความรู้เรื่องเทคโนโลยี เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต จากสภาพปัญหาและสถานการณ์ภาพรวมที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ

๘๓

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

จินตนา ๓๘/๒

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเตรียมการสำหรับการแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับโลก ผลผลิตภาพแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในการปฏิรูปในเรื่องของความจำเป็น ซึ่งเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างประเทศจากประชากรที่มีผลต่อระบบเศรษฐกิจไทย จากเดิมที่มีอัตราการเกิดที่น้อยลง สวนทางกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น กำลังก้าวสู่สังคมสูงวัย อัตราวัยทำงานลดลง ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากแรงงานไม่เพียงพอกับความต้องการ จนอาจถึงขั้นไปสู่วิกฤตขาดแคลนแรงงาน แรงงานภาคเกษตรและภาคบริการ มีอายุที่สูงขึ้น และมีการศึกษาในระดับที่ต่ำ ดังนั้นแนวโน้มแรงงานที่จะต้องมีการพัฒนาตัวเองให้มีการศึกษาที่สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเพื่อไปสู่การที่จะมีค่าตอบแทนที่สูงขึ้น -----

- ๔๐/๑

๓. ภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทยนั้นถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีเทคโนโลยีการผลิตระดับปานกลาง มีความต้องการแรงงานอยู่ในช่วงอายุ ๒๐-๓๐ ปี และเป็นแรงงานที่มีความรู้ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตในระดับกลางและสูง ซึ่งอาจจะกระทบต่อการขาดแคลนแรงงาน ค่อนข้างสูงและรุนแรงกว่าในภาคอื่น ปัจจุบันประเทศไทยได้ใช้แรงงานข้ามชาติเข้ามาชดเชย การขาดแคลนแรงงานด้วยการจ้างจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงาน ปัญหาในด้าน ศักยภาพของแรงงานประเทศ ซึ่งร้อยละ ๗๐ เปอร์เซนต์ขาดทักษะในเรื่องของการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคธุรกิจบริการ ๖. ความไม่สอดคล้องกับความต้องการระหว่าง ตลาดแรงงานและนายจ้าง พบว่าแรงงานที่มีฝีมือขาดทักษะอย่างรุนแรง ซึ่งน้อยกว่ากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ และเรื่องที่ ๗ นอกจากปัญหาทางด้านภาษาและการสื่อสาร แรงงานไทยยังขาด ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดคำนวณ การคิดสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำ การบริหารเวลา การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การเข้าสังคม การทำงานเป็นทีม ตลอดจนวินัย ในการทำงาน และเรื่องสุดท้าย แรงงานมีทัศนคติที่เป็นลบต่ออาชีพของตนเอง รู้สึกว่างานที่ ตัวเองทำนั้นมันต่ำต้อยไร้ศักดิ์ศรีและไม่มีอนาคต นี่คือปัญหาทางสังคม

การเปลี่ยนแปลงด้านที่ ๒ คือเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ปัจจุบัน ที่มีปัจจัยสำคัญกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจคือความก้าวหน้าในเทคโนโลยีในมิติต่าง ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยีอัตโนมัติ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตและการบริการ จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าโลก จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยทั้งในด้านผลผลิตและการจ้างงาน แนวโน้มของเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและรูปแบบการค้า ประกอบด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital) เทคโนโลยีพลังงาน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในรูปแบบของการผลิตและการบริโภคเพื่อรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีรวมถึงการสร้าง นวัตกรรมที่มีผลต่อความสามารถในการส่งออกและผลิตภาพการผลิต จึงเป็นเรื่องที่ต้อง มีการพิจารณาอย่างเร่งด่วน การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการพัฒนากำลังคน มารองรับ เพื่อใช้ประโยชน์จากกำลังแรงงานให้สูงสุด แต่ส่วนใหญ่เกิดการปรับตัวที่ไม่ทันต่อ สถานการณ์ สาเหตุเพราะแรงงานที่ก้าวสู่วัยกลางคนจึงมีเป็นจำนวนมาก บางส่วนต้องถูก ออกจากงานกลางคัน ส่วนที่เหลือจึงจำเป็นที่จะต้องเร่งหาแนวทางการปฏิรูปเพื่อสร้างหรือ

เพิ่มทักษะให้กับแรงงานที่มีอยู่ในตลาดให้ดีขึ้น มีภูมิคุ้มกันที่ท้าทายต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดที่จะรุกไล่อย่างรวดเร็ว ปัญหาแรงงานไทยคือความไม่สอดคล้องของคุณลักษณะงานกับความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ทั้งในด้านการศึกษาและอายุของแรงงาน

เรื่องที่ ๓ คือการเตรียมการสำหรับการแข่งขันเศรษฐกิจโลก การเปรียบเทียบ การแข่งขันของประเทศไทยกับประเทศนานาชาติ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๗ พบว่า ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๙ ประเทศ ซึ่งมีการพิจารณาหลักเกณฑ์ใน ๓ หมวด ไม่ว่าจะเป็น ๑. ปัจจัยพื้นฐานโดยดูจากสถาบันด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน ๒. ปัจจัยยกระดับประสิทธิภาพ อาทิเช่น ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน และการศึกษา ขั้นสูง ๓. ปัจจัยนวัตกรรมและศักยภาพทางธุรกิจ ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนความก้าวหน้าของประเทศ

ในเรื่องของการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นปัญหาต่อการเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันประเทศไทย ๘ อันดับแรก ๑. คือปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ๒. คือความไม่มั่นคงทางการเมือง ๓. ระบบราชการ ๔. ความไม่ต่อเนื่องทางนโยบาย ๕. ขาดความสามารถเชิงนวัตกรรม ๖. ขาดความเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ๗. ขาดคุณภาพการศึกษาแรงงาน ๘. ขาดจริยธรรมในการทำงาน

เรื่องที่ ๔ คือการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ การเพิ่มขึ้นของแรงงานมีความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาผลิตภาพการขยายตัวอยู่ในค่อนข้างที่จะต่ำและมีแนวโน้มที่จะลดลง สะท้อนว่าไทยเรานั้นมุ่งเน้นแต่ปัจจัยในเรื่องของเงินทุนและปริมาณแรงงานมากกว่าการพัฒนาคุณภาพแรงงาน การพัฒนาแรงงานของประเทศไม่ใช่ภาระของฝ่ายที่ผลิตเท่านั้น แต่ผู้ที่ใช้หรือสถานประกอบการในตลาดแรงงานต้องให้ความร่วมมือในการสะท้อนความต้องการให้แก่ผู้ผลิตด้วย โดยต้องระบุคุณลักษณะกำลังคนที่ต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ หรือระบุมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ต้องการในการใช้แต่ละอุตสาหกรรมหรือสาขาอาชีพ เพื่อส่งข้อมูลไปให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิต

ในเรื่องของข้อจำกัด ในเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน จะมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในเรื่องของการพัฒนากำลังแรงงานของหน่วยงานต่าง ๆ มีการแยกกันทำตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานส่วนราชการ ทำให้ขาดสัมฤทธิ์ผลในการที่จะผลักดันยุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังผลิตแรงงานของประเทศให้ไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศหรือไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand4.0)

เรื่องที่ ๒ ยังไม่สามารถที่จะระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศให้มีการดำเนินการไปในทิศทางที่เหมาะสมและถูกต้อง

ดังนั้น แนวทางในการปฏิรูประบบพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติเพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนากำลังผลิตแรงงานของประเทศ ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการผลักดันในการตราพระราชบัญญัติ บูรณาการการพัฒนากำลังผลิตแรงงานแห่งชาติ โดยมีคณะกรรมการระดับชาติที่จะกำหนดยุทธศาสตร์บูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ

ผลักดันให้มีการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ รูปแบบ แนวทางและวิธีการในการดำเนินงานด้านการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศของทุกภาคส่วนให้ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งในขณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณาตามแนวทางของสภาปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อที่จะทำให้รายงานฉบับนี้ได้ตอบสนองกับการที่จะพัฒนากำลังแรงงาน ก็หวังว่าการนำเสนอ ก็อาจจะยังไม่ครบถ้วนครับ ก็หวังว่าข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นจากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศจะทำให้ในขณะอนุกรรมการได้ทำให้รายงานฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ กรรมการมีท่านอื่นจะชี้แจงอีกไหมคะ ไม่มีแล้วนะคะ ถ้าอย่างนั้นเชิญท่านสมาชิกอภิปรายได้ค่ะ ท่านแรกนะคะ ท่านปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อดีตประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติค่ะ

นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ปานเทพ กล้าณรงค์ราญ สปท. ๘๗ นะครับ ผมขออนุญาตอภิปรายรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศทางด้านสังคม เรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ครับ ผมขอเพิ่มข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ยังมีกลไกที่มีความสำคัญในการพัฒนาแรงงานไทยที่ควรจะได้กล่าวเพิ่มเติมนะครับ ได้แก่ เรื่องสถาบันและหน่วยงานการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาภาคเอกชนที่มีอยู่นี้เทียบเคียงกับหน่วยงานการศึกษาภาครัฐในทุกๆระดับ ซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังในการทำหน้าที่ยังด้านการพัฒนาแรงงานไทยเท่าที่ควร เพราะส่วนใหญ่แล้วของภาครัฐที่เกี่ยวข้องจะมุ่งกำกับบทบาทหน้าที่อาชีวศึกษาของเอกชน โดยมุ่งที่จะควบคุมพวกหลักสูตร และการเรียนการสอนเท่านั้น กระผมใคร่เรียนว่าหากจะสนับสนุนให้ภาคเอกชนทำหน้าที่เสริมทักษะและมีมือแก่แรงงานตามความต้องการของตลาดที่สถาบันอาชีวศึกษาภาคเอกชนมีความเชี่ยวชาญอยู่นะครับ และยังสามารถให้สถาบันและหน่วยงานการศึกษานี้นะครับ ฝึกอบรมแล้วก็อบรมทางด้านภาษา ทางด้านจริยธรรม

ที่แรงงานไทยเรายังด้อยอยู่ เมื่อเทียบกับทางด้านแรงงานอื่นในกลุ่มของอาเซียน (ASEAN) และตลาดของโลกอีกด้วยนะครับ นั่นเป็นประการที่ ๑

นอกจากนั้นผมเสนอให้สนับสนุนให้ภาครัฐในการพัฒนา โดยอนุญาตและส่งเสริมให้สถาบันและหน่วยการศึกษาภาคเอกชนสามารถที่จะขยายบทบาทในการยกระดับขีดความสามารถและเพิ่มแรงงานไทยให้มีคุณภาพแข่งขันได้นะครับ ทั้งนี้ในตลาดภายในแล้วก็ตลาดต่างประเทศด้วย โดยหน่วยงานอาชีวศึกษาภาคเอกชนไม่ควรจะถูกจำกัดโดยกฎระเบียบต่าง ๆ อย่างเช่นในปัจจุบันนี้

และในประการสุดท้าย ผมคิดว่าควรจะเพิ่มบทบาทในการบริหารโดยให้มีการเพิ่มคณะกรรมการที่เป็นผู้แทนของสถาบันหน่วยงานภาคเอกชน ที่เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการของภาคเอกชนและผู้ทรงคุณวุฒิของภาคเอกชนต่าง ๆ กำหนดไว้ในคณะกรรมการระดับชาติที่กำลังจะเพิ่มขึ้นที่เกี่ยวข้องในระดับชาติต่อไปด้วย ทั้งนี้ข้อเสนอทั้งหมดนี้ผมขอเสนอเพิ่มเติมไว้ในรายงานและในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กำลังจัดทำเสนอนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปเชิญท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานกรรมการบริหาร สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมการธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญ อดีตสมาชิกวุฒิสภา เรียงเชิญค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสในการอภิปรายในวาระนี้ คือรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม ในเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และรวมถึงร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งกรรมการได้ยกกร่างนำเสนอมาด้วย เรื่องนี้ก็ต้องคิดและต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง ต่อเนื่องมาจากวาระแรกที่เราได้อภิปรายไปเมื่อช่วงเช้า คือเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพในด้านอุตสาหกรรมหลักต่าง ๆ ซึ่งตรงนั้นเราไม่ได้พูดกันมากนักถึงเรื่องที่เป็นหัวใจของการพัฒนางาน พัฒนาอุตสาหกรรม พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ก็คือความสามารถคือประสิทธิภาพของแรงงานของผู้ที่อยู่ในระดับต่าง ๆ คำว่า แรงงาน คงไม่ได้จำกัดถึงแค่ผู้ใช้แรงงานในความคิดเดิม ๆ ว่าเป็นเลเบอร์ (Labor) เป็นผู้ที่ทำงานขูดดิน ขนทราย โบกปูน ผูกเหล็ก คงไม่ใช่แค่นั้น แต่คำว่า แรงงาน ในปัจจุบันเราพูดไปถึงระดับ ซูเปอร์ไวเซอร์ (Supervisor) ระดับผู้บริหาร ระดับซีอีโอ (CEO) ก็ถือว่าเป็นผู้ที่อยู่ในตลาดแรงงานกลุ่มหนึ่งเหมือนกัน เรื่องนี้มีความสำคัญยิ่ง กระผมขออนุญาตพูดในหมวดอีกใบหนึ่งด้วยในฐานะที่เป็นประธานสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญหน่วยงานหนึ่งในปัจจุบันในการพัฒนาฝีมือแรงงานของไทย เรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานที่ท่านประธานอโณทัยและท่านประธานอนุท่านศิริชัย ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ได้กล่าวถึงปัญหาที่ชัดเจนนะครับ ปัญหาของแรงงานไทยนั้นมีมากมายหลากหลาย ทั้งปัญหาพื้นฐานของการขาดการพัฒนา การขาดความรู้ การผ่านระบบการศึกษาของไทยซึ่งมีจุดอ่อนมากมายจนปัจจุบันนี้ก็ต้องปฏิรูปกันซ้ำ ปฏิรูปกันอยู่ในทุกทิศทางทุกมิติ ฉะนั้นเมื่อระบบการศึกษาไม่เอื้อก็แน่นอนผู้ที่ออกไปทำงาน ผู้ที่จบจากการศึกษามาไม่ว่าจะระดับไหนก็แล้วแต่ก็ไม่สามารถจะไปทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หรือไปแข่งขันกับผู้อื่นหรือคนงานหรือแรงงานจากประเทศอื่นได้ เรื่องภาษา เป็นต้น
 เราก็พูดกันมาถึงจุดอ่อนของภาษาของเราในภาษาที่ ๒ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษแต่ดั้งเดิม
 ปัจจุบันอาจจะเลยไปถึงภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่นก็แล้วแต่ แต่นั่นเป็นจุดอ่อน
 ที่สำคัญว่าเราไม่ได้ให้การศึกษาแก่เด็กไทยที่จะมีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะไปทำงาน
 ในหน้าที่ต่าง ๆ หรือไปแข่งขันในการทำงานในต่างประเทศได้เลย วันพรุ่งนี้สถาบัน
 คุณวุฒิวิชาชีพจะร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและ
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แถลงผลการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพด้านภาษาอังกฤษของ
 ครูผู้สอนและนักเรียนที่เข้ารับการศึกษามิทุกระดับตั้งแต่จบ ป.๖ จบ ม.๖ จบมหาวิทยาลัย
 จะต้องมีความรู้ภาษา อ่านออก เขียนได้ ฟังได้ พูดได้ แต่งความได้อย่างขนาดไหน อย่งไร
 จึงจะถือว่ามีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับนั้น รวมทั้งครูผู้สอนก็ต้องผ่านการทดสอบด้วย
 เราทำเป็นกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ กรอบคุณวุฒิวิชาชีพมันกินความลึกมากไปกว่า
 แคไปประกาศนียบัตรของผู้ที่อาจจะขับรถได้ ผ่านการเรียนอาชีวะมา แต่หลายสิ่งหลายอย่าง
 ที่ไม่ว่าผู้อภิปรายท่านแรก ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านปานเทพพูดหรือว่าทางกรมการ
 ติ์รายงานแล้วว่า ความเป็นแรงงานที่ดี ความเป็นคนทำงานที่ดีนั้นต้องกินความไปถึง
 ในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ การที่จะใช้ภาษา การที่จะมีจิตมุ่งมั่น
 จริยธรรมต่าง ๆ นานา มันหลาย ๆ อย่างประกอบกัน -----

เราจึงได้พัฒนากรอบคุณวุฒิวิชาชีพขึ้นมา อันนี้จะเป็นการทดสอบในหลาย ๆ มิติ ยิ่งระดับสูงขึ้นไปก็ต้องทดสอบความเป็นผู้นำของหน่วยงาน ของกลุ่มคน ขององค์กร ต่าง ๆ ไปด้วย แล้วก็ความสามารถในการที่จะเสนอเรื่อง ความสามารถในการที่จะสื่อสาร องค์กรกับองค์กรภายนอกต่าง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นนั่นก็คือสิ่งซึ่งเราดำเนินการอยู่ มาพูดถึงการพัฒนาแรงงานไทย ผมเองได้มีโอกาสเดินทางไปดูงานเรื่องการพัฒนาแรงงาน ในหลายประเทศ อย่างเช่น ที่เยอรมนี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลี ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงานให้มีประสิทธิภาพ ให้มีความสามารถสูงขึ้นอย่าง ค่อนข้างมาก และความสำเร็จก็มาจากภาคเอกชนเป็นใหญ่ เป็นหลัก ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้งในแง่ของบุคลากรจากภาคเอกชนที่มาทุ่มเทในการทำงาน ทั้งการสนับสนุนงบประมาณแมตซิง (Matching) ก็มากับงบประมาณที่รัฐบาลสนับสนุน เพราะฉะนั้นรัฐบาลอาจจะตั้งเป็นเทคโนโลยีขึ้นมาเพื่อพัฒนาฝีมือหรือขีดความสามารถ ในการทำงาน แต่ภาคเอกชนก็ต้องสนับสนุนในการส่งแรงงานหรือส่งคนของเขาเข้ามา รับ การอบรม แล้วก็มีส่วนในการที่จะต้องจ่ายค่าแรงงาน ในประเทศต่าง ๆ ที่ผมได้กล่าวถึงนั้น ส่วนใหญ่แล้วการพัฒนาฝีมือแรงงานจะควบคู่ไปกับการทำงาน คือคนที่ทำงานอยู่ได้รับ เงินเดือน แล้วก็แบ่งเวลาส่วนหนึ่งไปเข้ารับการอบรมในหลักสูตร ในการฝึกอบรมในสถานที่ ต่าง ๆ ที่มีผู้ที่ควอลิไฟ (Qualify) ในการที่จะทำหน้าที่ผู้ฝึกอบรม แล้วก็นำความรู้เหล่านั้น กลับมาใช้ในการทำงาน หรือในการเลื่อนระดับของความรับผิดชอบให้สูงขึ้น เพราะฉะนั้น จะเห็นว่าความสำเร็จจึงเกิดขึ้นได้ก็เพราะภาคเอกชน รัฐบาลคงไม่มีเงินที่จะไปสนับสนุน งบประมาณของแต่ละประเทศที่มี ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรได้แต่ฝ่ายเดียว และประเทศ ที่ผมได้กล่าวถึงจึงมีความก้าวหน้า มีความสามารถสูงในการแข่งขันทางด้านอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเกาหลี เป็นญี่ปุ่น หรือออสเตรเลีย เป็นต้น เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้โครงการ ประชากรรัฐของรัฐบาลผมคิดว่าเป็นแนวทางที่เดินมาอย่างถูกต้องที่จะให้ภาคประชาสังคม ภาคเอกชนเข้ามาเป็นกำลังสำคัญในการที่จะมาพัฒนาฝีมือแรงงาน เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ปี ๒๕๕๗ ก็คือเมื่อเกือบ ๒ ปีที่แล้ว ผมได้ไปร่วมงานทวิภาคีของสำนักงาน อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และในตอนท้ายท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้เดินทางมาเป็นประธานในการสรุปผลการสัมมนาในเรื่องทวิภาคี คือการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนที่เป็นเจ้าของโรงงาน

๙๓

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

หทัยกาญจน์ ๔๔/๒

เป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีได้ใช้เวลาเกือบ ๒ ชั่วโมงในการซักไซ้ไล่เลียงในการให้ข้อคิดเห็นต่อผู้เข้าร่วมสัมมนาซึ่งมีผู้บริหารระดับสูงของบริษัทต่าง ๆ รวม ๑๐๐ บริษัท และผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ ท่านรัฐมนตรี ท่านรองนายกที่เกี่ยวข้อง ได้พูดถึงเรื่องของการพัฒนาฝีมือแรงงานในระหว่างที่ยังเป็นนักศึกษาอาชีวศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง เพราะนั่นคือจุดอ่อนที่สุดของระบบการศึกษาของไทย นั่นคือจุดอ่อนที่สุดของระบบการพัฒนาแรงงานของไทยที่เราไม่สามารถพัฒนาแรงงานที่ผ่านการศึกษาจนถึงระดับอาชีวะ ปวส. หรือมหาวิทยาลัย ให้ออกไปเป็นแรงงานที่สามารถทำงานได้จริง เป็นแรงงานที่เป็นที่ต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือภาคผลิต เป็นต้น เพราะฉะนั้นอันนั้นจึงเป็นสิ่งที่เรามองเห็นชัดเจนว่ารัฐบาลนี้ให้ความสำคัญ จากนั้นมาก็เกิดโครงการสานพลังประชารัฐ ซึ่งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเองได้เข้าไปอยู่ในเกือบทุกกรรมการของการสานพลังประชารัฐเพื่อพัฒนาแรงงานไทย เราเป็นหลักในการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ -----

- ๔๕/๑

เราได้ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการกับสถาบันหลายสิบแห่งที่จะแปลงหลักสูตรการศึกษาของ อาชีวะ ของมหาวิทยาลัย ที่สอนคนออกไปทำงานให้เป็นหลักสูตรที่ออกไปแล้วทำงานได้เลย มากกว่าแค่จะได้รับประกาศนียบัตร แล้วเขาก็จะสามารถได้ทั้งใบประกาศของสถานศึกษา และได้ใบรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งจะบ่งบอกถึงความสามารถในการทำงานของเขา ผมขออนุญาตอีกสักนิดหนึ่งนะครับ เพราะทราบว่ามีผู้บรรยายอีกเพียงแค่ ๒ คนเท่านั้นเอง เพื่อจะได้พูดให้ครอบคลุมในส่วนของร่าง พ.ร.บ. ด้วย ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติ ที่กรรมการได้นำเสนอ ก็ถามว่ามันเหมาะสมไหม ก็ฟังจากเหตุจากผลแล้วความพยายาม ในการบูรณาการการพัฒนาฝีมือแรงงานของภาครัฐก็ได้ดำเนินการมาในหลาย ๆ ด้าน เพียงแต่ว่ายังเป็นแค่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีบ้าง เป็นกฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้นแบบไม่ เป็นทางการบ้าง เพราะฉะนั้นทางกรรมการจึงคิดว่าการเสนอให้เป็นร่าง พ.ร.บ. นั้นน่าจะ มีน้ำหนักกว่า และน่าจะทำให้การพัฒนาฝีมือแรงงานไทยนั้นได้เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และ จะก่อให้เกิดประสิทธิผล ผมก็ขอคอมเมนต์ (Comment) ในมาตรา ๒-๓ มาตราละครับ อย่างเช่นในมาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้มีคำจำกัดความอยู่ ๔-๕ คำจำกัดความ การพัฒนา กำลังแรงงาน ในบรรทัดที่ ๓ บอกว่า ให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ อันนี้อาจจะแคบไป นิดหนึ่ง ที่จริงแล้วพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้เขาทำงานในระดับที่สูงขึ้น ก็อาจจะแค่เขียนว่า ให้เหมาะสมกับงานน่าจะพอ เพราะถ้างานที่รับผิดชอบก็คือไม่ต้องไปทำงานที่ไหนก้าวหน้า ไปกว่านี้แล้ว อันนี้คือปัญหาของแรงงานไทย บางคนเข้ามาเป็นคนเรียงแก้ว ยกตัวอย่างอย่างนี้ แล้วก็เรียงไปจนอายุ ๖๐-๗๐ ปี ไม่เคยพัฒนาเลย เพราะเราไม่พัฒนาเขาให้สามารถทำงาน อื่นได้หรือทำงานที่สูงขึ้นไปได้ ในหน้าที่ ๒ ของร่าง พ.ร.บ. ไปให้คำจำกัดความของคำว่า การพัฒนา ไว้ ซึ่งผมอ่านดูแล้วผมคิดว่าไม่น่าจะจำเป็น เพราะการพัฒนาหรือดีเวลอปเมนต์ (Development) มันก็เป็นอะไรที่อ่านแล้วเข้าใจได้ ถ้าท่านไปให้คำจำกัดความมันในนี้ใช้อยู่ หลายแห่ง ก็จะทำให้เกิดที่เราเรียกว่าความเข้าใจผิดได้ นะครับ อย่างเช่น แม้แต่ชื่อเรื่อง ชื่อมาตรา ๕ ท่านบอกว่า ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ การพัฒนาตัวนี้ก็ไม่ใช้คำจำกัดความของการพัฒนา ในความหมายที่ท่านเขียนไว้หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าคำว่า การพัฒนา นี้ไม่ต้องไป จำกัดความมัน มันไปอยู่ตรงไหนมันก็จะบ่งบอกถึงความเป็นกริยาที่มันใช้ในที่นั้นอยู่แล้ว คือทำให้ดีขึ้นนั่นแหละการพัฒนา ในนี้ก็ขอบคุณนะครับ ใน (๓) ของมาตรา ๕ กรรมการ

โดยตำแหน่ง ได้ใส่ไว้ ผู้อำนวยการสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ อาจจะต้องวงเล็บนิดหนึ่งว่า องค์การมหาชน ซึ่งน้อยคนนักหรือน้อย พ.ร.บ. นักที่จะถึงสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ที่ปัจจุบันนี้เป็นเหมือนยาดำที่ไปแทรกอยู่ในทุกหน่วยงานองค์กร ทุกโครงการในการพัฒนาฝีมือแรงงาน อย่างมีหลักมีเกณฑ์มีคุณวุฒิ มีกรอบของวิชาชีพที่ชัดเจน เราได้พัฒนากรอบคุณวุฒิวิชาชีพ หรือจะเรียกว่ามาตรฐานวิชาชีพไปแล้ว สำหรับวิชาชีพต่าง ๆ กว่า ๗๐ วิชาชีพ เราได้พูดถึง วิชาชีพ มันพูดถึงหลายสิบตำแหน่งงาน อย่างในโรงแรมหนึ่งจะมีตำแหน่งงานกว่า ๔๕ ตำแหน่งงาน ตั้งแต่เพรสซิเดนต์ (President) ลงไปจนถึงเจ้าหน้าที่ที่ยกกระเป๋าหรือปูผ้า อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเหล่านั้นเราก็ทำทั้งหมดเลยทุกตำแหน่งงานจะมีกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และมีระดับที่เขาจะสอบ เรามีการทดสอบเขา เรามีศูนย์ทดสอบกรอบคุณวุฒิวิชาชีพอยู่ ทั่วประเทศ ตอนนี้มีอยู่ประมาณ ๘๐ ศูนย์ ซึ่งก็จะพัฒนาให้เป็น ๒๐๐-๓๐๐ ศูนย์ในอีก ๒ ปี ข้างหน้า เพื่อจะสามารถทดสอบคนในพื้นที่ต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องเข้ามาในกรุงเทพฯ ทั้งหมด ในวิชาชีพต่าง ๆ ในตำแหน่งงานต่าง ๆ และในระดับต่าง ๆ ด้วย เรามีอยู่ ๗ ระดับของ ความสามารถนะครับ

อีกนิดหนึ่งก็คือในมาตรา ๕ (๔) ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละ สองคน อาจจะน้อยไปนิดหนึ่ง วันนี้เราอย่างที่ผมเรียนตั้งแต่ต้นเราต้องให้ความสำคัญกับ ภาคเอกชนให้มาก -----

เพราะภาคเอกชนคือหัวใจของการพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่ใช่ภาครัฐ ภาครัฐให้นโยบายนิดเดียว แม้แต่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งทำงานควบคู่อยู่กับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพก็ไม่ได้ฝึกคนมากมายนะครับ ปีหนึ่งอาจจะเป็นไม่กี่พันคน ถ้าเปรียบเทียบกับแรงงานที่มีอยู่ในประเทศไทยตั้ง ๒๐-๓๐ ล้านคนแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้องผลักดันให้ได้ก็คือ ต้องให้ภาคเอกชนเข้ามาทำงานกับเราให้มากที่สุด และเป็นผู้สนับสนุนเป็นผู้เข้าร่วมโครงการเรียนไปด้วย ฝึกไปด้วย ทำงานไปด้วย ในส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน (๕) จำนวน ๔ คน ก็คิดว่าเหมาะสมนะครับ ผมก็ได้ใช้เวลาว่างเลยมามากแล้ว ก็ขอสนับสนุนว่าการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นรากเหง้าของการที่จะทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้จีดีพี (GDP) ของประเทศเราเติบโตได้ และทำให้พี่น้องประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ลดความเหลื่อมล้ำ ลดความยากจนลงนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้สิ่งนี้สำเร็จก็อยู่ที่การพัฒนาฝีมือแรงงานของเราซึ่งมีอยู่กว่า ๓๐ ล้านคนให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตแล้วประสิทธิภาพผลก็จะสูงขึ้น ก็ขอสนับสนุนในการที่จะเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปสู่รัฐบาลเพื่อพิจารณาในการตราเป็นกฎหมายต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ลำดับต่อไปนะคะ เชิญท่านสุรินทร์ จิรวชิษฐ์ อดีตเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อดีตรองปลัดกระทรวงแรงงาน ท่านสุรินทร์มีเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) แจกที่ประชุมด้วยนะคะ ดิฉันขออนุญาตให้แจกและขอให้ท่านสุรินทร์ใช้เพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ได้นะคะ ขอบคุณค่ะ

นายสุรินทร์ จิรวชิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่รักทุกท่าน กระผม สุรินทร์ จิรวชิษฐ์ หมายเลข ๑๗๓ ผมก็มีความรู้สึกที่มีความสุขมากที่เห็นวาระนี้เข้าในการพิจารณาของ สปท. ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าอาคารสถานที่ที่ต้องบอกว่าลังการและในอนาคตก็จะมีสถานที่ใหม่ของรัฐสภา นอกจากจะใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ใหม่ ๆ แล้ว สำคัญที่สุดก็คือว่าแรงงาน ต้องมีแรงงานที่มีคุณภาพ มีฝีมือ ผมอยากที่จะกราบเรียนว่าแรงงานนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยิ่งในปัจจุบันและในอนาคต และถ้าให้ลึกลงไปกว่านั้นอยากจะบอกว่าแรงงานสร้างโลก ไม่ว่าจะปิรามิด (Pyramid) หรืออะไรก็ตามถ้าไม่มีแรงงานไม่มีทางหรอกครับ หรือพระบรมมหาราชวังนี้ก็ใช้แรงงานนะครับ มีฝีมือสูง ๆ เลยท่านไปดูได้นะครับ แล้วรัฐบาลนี้

ภายใต้การนำของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ท่านก็ให้ความสำคัญเรื่องนี้ รวมทั้งอยู่ในยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีแล้วนะครับ ผมอยากกราบเรียนว่าท่านพิจารณาไปเมื่อเข้านี้แล้วเราก็ผ่านไปแล้วเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักนี่นะครับ ประเทศไทยที่ส่งออกได้ดีมาหลายสิบปีติดก็คือเรื่องของรถยนต์ ขอเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายสุรินทร์ จิรวชิษฐ์ : ผ่านไปครับ นี่คือการฝึกฝีมือแรงงานซ่อมรถยนต์เบื้องต้นของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานชลบุรี ต้องมีอย่างนี้เสียก่อนแล้วถึงจะไปเข้าโรงงานอุตสาหกรรมได้นะครับ ถ้าไม่เริ่มต้นจากตรงนี้ไม่รู้ว่าจะแต่อย่างไร เครื่องยนต์เป็นอย่างไร อยู่ ๆ ก้าวไปในอุตสาหกรรมไม่ได้หรอกครับ อันนั้นผลิตแบบ เป็นระบบนะครับ

ต่อไปครับ นอกจากนั้นแล้วอาชีพหนึ่งที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยและของโลกในอนาคตก็คือการทำคอมพิวเตอร์นะครับ มือถือท่านก็มีเรื่องพวกนี้อยู่เป็นเล็ก ๆ ก็ต้องฝึกเบื้องต้นเสียก่อน ๘๐๐ ชั่วโมง หรือ ๑ ปีไปแล้วนะครับ

ต่อไปครับ อันนี้ผมอยากกราบเรียนว่าประเทศไทยจะทำมาค้าขายไม่มีกองเรือขนส่งสินค้าคงไม่ได้และขณะนี้เราก็มีแล้ว กองทัพเรือก็มีเรือรบ นี่คือการฝึกช่างเชื่อมใต้น้ำ ท่านจะแปลกใจไหมครับ เชื่อมเอาเครื่องมือกลไกไปเชื่อมใต้น้ำ อันนี้เป็นซิมูเลเตอร์ (Simulator) คือเป็นห้องสำหรับจำลองในการฝึกเชื่อมและฝึกจริงนะครับ ใช้สายไฟจริง จะเห็นแสงไฟเลยว่านี่คือเชื่อมใต้น้ำเมื่อเรือเกิดมีปัญหาใต้น้ำนะครับ

ภาพต่อไปครับ อันนี้ฝึกแล้วทำจริงกับเรือเลยนะครับ อันนี้เป็นการบูรณาการ
 อย่างที่ท่านกรรมาธิการกล่าวก็คือว่าระหว่างภาครัฐ คือกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกับ
 กองทัพเรือ ทั้งที่สัตหีบและที่สงขลา และภาคเอกชน โดยเฉพาะยูโนแคลกับเซฟรอน
 ขออนุญาตกล่าวไว้ชนิดหนึ่ง เพราะให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งตั้งแต่สมัยผมเป็นอธิบดี
 กรมพัฒนาฝีมือแรงงานอยู่ ๔-๕ ปีนะครับ

ภาพต่อไปครับ อันนั้นไปไฮเทค (High tech) แล้ว กลับมาโลว์เทค
 (Low tech) คนไทยก็เอาออกไปนอกสภานะครับ ที่ไหนก็มีจักรยานยนต์ เพราะฉะนั้น
 จักรยานยนต์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตจิตใจของคนไทย และเกือบจะคนทั่วโลกนะครับ อันนี้
 เป็นภาพฝึกอาชีพที่ชายแดนภาคใต้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมี
 สายพระเนตรกว้างไกลมาก ท่านทรงเห็นว่าในทุกที่ของประเทศไทยมีจักรยานยนต์ เราเรียก
 มอเตอร์ไซค์ ขับอยู่ทุกที่ พระองค์ก็ตรัสว่าควรจะต้องให้เยาวชนไทยหรือคนไทยรู้จัก
 จักรยานยนต์ให้ดี และฝึกซ่อมให้เป็นนะครับ อันนี้ก็ทำอยู่ในชนบท และโดยเฉพาะในภาคใต้
 อยู่ทุกที่ครับ ต่อไปครับ อันนี้ก็ไฮเทค (High tech) อีกต่อไปนะครับ

ภาพต่อไปครับ ภาพต่อไปครับ อันนี้เป็นเครื่องกลึงอัตโนมัติ เราเรียกว่า
 ซีเอ็นซี (CNC) คอมพิวเตอร์ นิวเมริคัล คอนโทรล (Computer Numerical Control)
 ตัวนี้นะครับ บัดนี้ ๑๐ กว่าล้านบาท อยู่ในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ในเยอรมันเขาใช้แบบนี้
 ในยุโรป ในอเมริกาก็ใช้แบบนี้ แต่ว่าอาจจะรูปร่างหน้าตาอาจจะต่างกันไป ถามว่าทำอะไร
 ก็คือเอาท่อนเหล็กใส่เข้าไป แล้วท่านก็เอาเขาเรียกอะไร แบบพิมพ์เขียวคอมพิวเตอร์
 ใส่เข้าไป มันจะเป็นชิ้นงานเหมือนกันหมดเลย ผมไปดูบริษัทรถยนต์ ก็เอ่ยนามสักหน่อย
 เบนซ์ครับ เขาก็ทำแบบนี้ แล้วก็ให้สถาบันการศึกษาช่วยทำ คือคนที่เรียนอาชีวะหรือวิศว
 แล้วก็ให้ค่าแรง แล้วก็สถาบันเขาได้เงินไป อันนี้ก็ไฮเทค (High tech) มาก ๆ นะครับ

ต่อไปครับ เราพูดถึงประเทศไทยแล้ว ผมอยากจะยกตัวอย่างของเยอรมัน
 นะครับ ที่การฝึกอาชีพของนักเรียนอาชีวะระบบทวิภาคี โทษนะครับ ทวิภาคีเรียกว่า ดูอัล
 ซิสเต็ม (Dual system) ผมก็ไปดูมาหลายครั้ง เขาฝึกอย่างจริงจัง ฝึกแบบเขาเรียกว่าอะไร
 เริ่มต้นผมอยากจะบอกว่า ๖ เดือนให้ตะไบอยู่ครับ ผมไปถามว่า เอ๊ะตะไบทำไม เขาบอกฝึก
 ความอดทน ความละเอียด ฝึกตะไบก่อนให้หนึ่งเสียก่อนแล้วถึงจะเข้าไปฝึกอบรมในเรื่องของ
 ช่างต่าง ๆ ที่เยอรมันทำอย่างนั้นนะครับ

ต่อไปครับ นี่เป็นการฝึกอาชีพของมัธยมปลาย ๖๐ เปอร์เซนต์ของนักเรียนเยอรมันนะครับ ฝึกอาชีพช่าง จะเชื่อหรือไม่ครับว่าเขาสนใจเรื่องอย่างนี้มากเลย ไทยนี้จะต้องวิ่งไปที่โรงเรียนใหญ่ ๆ สามัญและเข้าไปในมหาวิทยาลัย แล้วก็ออกไปต่งงาน แต่ของเขาทำงานทำ ๙๕ เปอร์เซนต์ขึ้นไป

ต่อไปครับ ที่เป็นต้นแบบที่เรากำลังทำกันอยู่แล้วก็พูดกันมานาน และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ท่านก็ทรงไปเขาเรียกอะไร ทอดพระเนตรมาแล้วนะครับ ระบบอาชีวะในเยอรมันนี่นะครับ ท่านจะเชื่อหรือไม่ก็ตามเถอะครับ ระบบดูอัลซิสเต็ม (Dual system) หรือทวิภาคี ๕๔ เปอร์เซนต์ นี่พูดถึงปี ๒๐๑๓ นะครับ หลายปีดีดักมาแล้ว ปัจจุบันนี้มากกว่านี้แล้วนะครับ ข้อมูลมีทันสมัยแค่ไหน อาชีวะธรรมดาามีแค่ ๑๐ เปอร์เซนต์ เข้ามหาวิทยาลัย ๑๘ เปอร์เซนต์เท่านั้นเอง เขาถึงเจริญรุ่งเรืองมากมายในเรื่องของอุตสาหกรรมประเภทที่ไม่มีฝีมือ หย่อน ๑๘ เปอร์เซนต์ บัดนี้ไม่ถึง ๑๘ เปอร์เซนต์แล้ว ผมเชื่อว่าประมาณสัก ๑๐ เปอร์เซนต์

ต่อไปครับ นี่การฝึกอาชีพอีกแบบหนึ่งที่จีนเรากำลังบอกว่าจีนพัฒนาไปไกลเร็ว ต้นแบบก็มาจากเยอรมัน รถยนต์หลายยี่ห้อไปผลิตในเมืองจีนทั้งนั้น รวมทั้งเครื่องบินของยุโรปก็ไปผลิตในจีน อันนี้ก็เป็นอย่างนี้ให้ท่านดูว่าของแท้ ๆ เป็นอย่างนี้

สุดท้ายผมอยากจะเสนอเป็นข้อเสนอของผมนะครับว่า

เรื่องที่ ๑ ถ้าท่านต้องการให้ประเทศไทยไปสู่ประเทศ ๔.๐ ท่านต้องรู้ว่า ดีมานด์ (Demand) หรือว่าความต้องการจริง ๆ ของช่างสาขาต่าง ๆ ระดับไหนเท่าไร ถามว่าท่านหาที่ไหน ต้องได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชน ว่าแผนงานเขาปีนี้ปีหน้าเขาจะผลิตอะไร โลกจะผลิตอะไร ต้องก้าวไปถึงขนาดนั้น เราจะผลิตอะไรดักหน้าเขาไม่ใช่ผลิตตามเขา เมื่อเขาผลิตไปเสร็จมันก็จะถูกลง ๆ เพราะฉะนั้นท่านต้องก้าวหน้าไปถึงขนาดนั้นว่า เขาต้องการอะไร ภาคบริการต้องการอะไร

๒. ต้องมีการบูรณาการระหว่างภาคการผลิตและภาคเอกชน ระบบคู่อัลติสเต็ม (Dual System) หรือเรียกว่า ทวิภาคีของเรา ด้วยความรวดเร็วจริงจัง ตรงนี้อยากกราบเรียน ผ่านไปทางสถานีวิทยุรวมทั้งโทรทัศน์ของรัฐสภาว่า ขอความเมตตาภาคเอกชนได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง และประเทศไทยจะไปถึง ๔.๐ แน่นนอน แต่อย่างไรก็ตามอยากกราบเรียนฝากท่านประธานไปยังกรรมการว่า ต้องมีอินเซนทิฟ (Incentive) หรือเรียกว่ามีแรงจูงใจให้เขาในรูปแบบต่าง ๆ ท่านก็อาจจะคิดแล้วนะครับ

๓. เพิ่มขีดความสามารถแรงงานไทยให้มีฝีมือทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ อย่างรวดเร็ว ช้าไม่ได้

๔. เมื่อการผลิตแล้วไม่ว่าจะผลิตที่ไหน จากกระทรวงแรงงาน จากกระทรวงศึกษาธิการ จาก กทม. ก็มี จากกระทรวง พม. ก็มี แต่เป็นค่อนข้างระดับพื้นฐาน ต้องมีการทดสอบฝีมือให้เป็นที่ประจักษ์ว่าเชื่อมได้จริงไหม ดัดหลอดไฟได้จริงไหม ซ่อมรถยนต์ได้จริงไหม ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าผมสนับสนุนแรงงานของท่าน แล้วก็ขอให้ท่านผลักดันให้ประสบผลสำเร็จโดยเร็วครับ ผมใช้เวลาไม่เกินไปนะครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอขอบคุณมากค่ะ ทำเวลาได้ดีมาก เพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ๑๐ กว่าหน้า ขอขอบคุณท่านในฐานะที่เป็นอดีตรองปลัดกระทรวงแรงงาน ท่านมีความรู้เรื่องนี้มากจริง ๆ ต่อไปก็เรียนเชิญท่าน พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม อดีตสมาชิกวุฒิสภา เรียนเชิญค่ะ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : ขอขอบคุณท่านประธานครับ เฉลิมชัย
 เครืองาม หมายเลข ๓๑ ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ผมอภิปรายหลังท่านสุรินทร์ จริง ๆ ได้ไป
 ขออนุญาตท่านแล้วว่าสลับกันให้ท่านเป็นคนสุดท้ายก็ได้ ท่านบอกว่าไม่เป็นไร ท่านเป็น
 รองสุดท้ายก็ได้ เดิมทีก็คิดว่าวันนี้จะเลิกเร็ว ผมคงไม่อยากจะทำให้สภาเสียเวลา แต่หลังจาก
 ที่ได้นั่งอ่านรายงานแล้วก็กฎหมายของคณะกรรมการแล้ว คิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้อง
 อภิปราย ผมอาจจะม่แง่มุม มุมมองหรือประเด็นที่แปลกพิสดารชนิดหนึ่ง แต่ด้วยความหวังดี
 ด้วยเจตนาที่จะให้รายงานและการศึกษาและร่างกฎหมายของทางกรรมาธิการนั้น
 มีความสมบูรณ์มากขึ้น เพราะฉะนั้นหนักนิตเบาหน้อยได้โปรดให้อภัยผมด้วย ด้วยความที่เป็น
 ส.ว. เก่า เพราะฉะนั้นผมค่อนข้างจะดูกฎหมายละเอียด แล้วก็จะมีแง่มุมที่จะต้องเสนอแนะกัน
 ผมเรียนว่าอย่างนี้ครับ ผมเห็นด้วยกับครั้งแรกของรายงานการศึกษาของท่านในเรื่องของ
 การพัฒนาฝีมือแรงงาน มีความจำเป็นครับ แทบจะไม่ต้องพูดเลย ในรายงานของท่าน
 ท่านพูดถึงเรื่องปัญหาอุปสรรค เรื่องของสถานการณ์แรงงานผมอ่านอย่างรวดเร็วแล้ว ผมเห็นด้วย
 แล้วก็ร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์เลยว่ามีปัญหาแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายงาน
 การศึกษาของท่านที่พูดถึงเรื่องการศึกษาของทีดีอาร์ไอ (TDRI) ว่าในปี ๒๕๖๐ กว่า ๆ
 ประเทศไทยมีโอกาสที่จะเผชิญสถานการณ์วิกฤตขาดแคลนแรงงาน ผมก็ค่อนข้างเห็นด้วย
 แล้วก็ค่อนข้างจะวิตกกังวล แต่อย่างไรก็แล้วแต่ท่านประธานครับ ปัญหาเรื่องแรงงานของ
 ประเทศไทยนั้นต้องขอกราบเรียนว่า มันไม่ใช่มีเฉพาะแค่เรื่องของจำนวนเท่านั้น
 เรามีปัญหาเกือบจะ ๓๖๐ องศาที่ว่าได้ จำนวนแรงงานวิกฤตแน่นอนในอนาคต รายงานของท่าน
 ฉบับนี้ท่านเน้นเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงานผมเห็นด้วย แรงงานในประเทศไทยนั้นส่วนหนึ่ง
 ต้องเรียนว่า ด้อยหรือพร่องในเรื่องของฝีมือ แต่สิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคในเรื่องของระบบ
 แรงงานของประเทศไทยนั้นมีมากไปกว่านั้นครับ -----

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมบอกว่า ผมมองว่ารายงานของกรรมาธิการนั้นท่านเน้นมุ่งในเรื่องของพัฒนาฝีมือแรงงาน คือฉบับนี้นำมาซึ่งร่างกฎหมายที่ท่านนำเสนอสภา แต่ต้องขอกราบเรียนว่าปัญหาแรงงานนั้นมีทั้งเรื่องของจำนวน ทั้งเรื่องของคุณภาพฝีมือแรงงาน มีมากไปกว่านั้นครับ มีปัญหาเรื่องของสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน มีเรื่องของคุณภาพชีวิตแรงงาน และประการสุดท้ายมีปัญหาเรื่องของแรงงานต่างด้าว เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายของท่านที่ผมดูอย่างรวดเร็ว ๆ นี้ คณะกรรมการชื่อยาว ๆ ของท่านนี้ครับ มีองค์ประกอบของคณะกรรมการ ท่านนายกรัฐมนตรีหรือท่านรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน แล้วก็มีการอื่น ๆ อีกมากมาย ผมนับดูแล้วเกือบ ๒๔-๒๕ ตำแหน่ง ปลัดกระทรวงเกือบทุกกระทรวง ซี ๑๐ ซี ๑๑ เกือบทุกส่วนราชการที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไม่ว่าจะเป็นเลขาธิการสภาพัฒน์ ผอ. สำนักงานประมาณ เลขาธิการบีโอไอ (BOI) และอะไรอื่น ๆ อีกต่าง ๆ มากมายเต็มไปหมดเลย องค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งหมดนี้รวมกันแล้ว นะครับ เป็นคณะกรรมการระดับชาติที่มีจำนวนของคณะกรรมการที่เป็นโดยตำแหน่งที่เป็นที่รวมของบุคลากรระดับบริหารของประเทศเกือบจะมากที่สุดก็ว่าได้ เพราะฉะนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการลักษณะนี้ผมต้องขอกราบเรียนว่าไม่ใช่เพียงมาทำหน้าที่ดู เรื่องของการพัฒนาฝีมือแรงงานนะครับ กฎหมายฉบับนี้ถ้าท่านจะต่อยอดไปควรจะเป็น คณะกรรมการที่บูรณาการแก้ไขปัญหาแรงงานทั้งหมดของประเทศ ผมอยากจะให้ท่านต่อยอดเป็นคณะกรรมการนโยบายแรงงานแห่งชาติด้วยซ้ำ มีท่านนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีคณะกรรมการโดยตำแหน่งเต็มไปหมด ปลัดกระทรวงเกือบทุกกระทรวงของประเทศไทย ก็ว่าได้ ผมบอกแล้วว่าปัญหาแรงงานของประเทศไม่ใช่มีเฉพาะเรื่องของการพัฒนาฝีมือแรงงาน มีเรื่องของสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีเรื่องของคุณภาพชีวิตแรงงาน มีเรื่องของการต่างด้าว แค่แรงงานต่างด้าวเรื่องเดียวก็เป็นปัญหาระดับชาติแล้วครับ ผมยกตัวอย่าง เมื่อเร็ว ๆ นี้ ไม่ใช่เร็ว ๆ นี้ ปี ๒๕๕๗ มีคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๓/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว มอบให้รองหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติด้านความมั่นคงเป็นประธาน แล้วก็มีการ โดยตำแหน่งอีกมากมาย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ท่านจะต่อยอดให้กฎหมายฉบับนี้ มีความสมบูรณ์เพื่อแก้ไขปัญหาแรงงานของประเทศได้ไหม กฎหมายฉบับนี้มีเพียงแค่

๒๐ กว่ามาตราเท่านั้นเอง ท่านบอกว่าปัญหาเรื่องของการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาฝีมือแรงงานนั้นกระจัดกระจายอยู่หลายหน่วยงานในหลักการและเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมบอกว่าปัญหาแรงงานของประเทศก็กระจัดกระจายอยู่หลายหน่วยงานอีกเหมือนกัน แม้แต่กฎหมายที่เกี่ยวกับแรงงานในกระทรวงแรงงานที่ถือกฎหมายฉบับนี้อยู่ก็กระจัดกระจายอยู่หลายฉบับ ท่านควรจะบูรณาการและประมวลกฎหมายแรงงานไว้ด้วยกัน กฎหมาย ๒๐ กว่ามาตรานี้ถ้าจะต่อไปอีกเป็น ๔๐-๕๐ มาตรา ผมว่ามันจะบูรณาการแก้ปัญหาเกือบทั้งหมดของประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงงาน มันจะเป็นประโยชน์และเป็นประโยชน์ในระยะยาวด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นคำว่า พัฒนาฝีมือแรงงาน ผมไม่ขัดข้องในขั้นต้นผมเห็นด้วยกับรายงานการศึกษาของท่านนี่นะครับ

คราวนี้มาเรื่องกฎหมาย ขออนุญาตท่านประธานถ้าผมจะพูดเกินเวลาไปบ้าง เนื่องจากพูดเป็นคนสุดท้าย ผมอ่านกฎหมายเร็ว ๆ ของท่านแล้วผมว่ากฎหมายฉบับนี้มีปัญหา มีปัญหาอย่างไรครับ ต้องเรียนว่าคำว่า บูรณาการการแก้ไขปัญหาแรงงาน นั้นมันคือการใช้งาน เงิน คน งบประมาณ และกฎหมายของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ถือใช้อยู่ในประเทศไทยในปัจจุบัน กฎหมายฉบับนี้มีคณะกรรมการ โอเค (Okay) มีอยู่ ๒๐-๓๐ ท่าน บูรณาการทุกกระทรวงเกือบว่าได้ นะครับ แต่การใช้อำนาจหน้าที่ของกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือคณะกรรมการที่ท่านตั้งขึ้นมาเพื่อบูรณาการปัญหาพัฒนาฝีมือแรงงาน

แต่กฎหมายฉบับนี้หลายมาตราที่ผมดูแล้ว ต้องเรียนว่าอาจจะมีปัญหา ผมใช้คำว่า อาจจะเป็นเนื่องจากการใช้กฎหมายของหน่วยงานหนึ่ง ของคณะกรรมการชุดหนึ่งไปก้าวล่วง ผมไม่อยากจะใช้คำว่า ก้าวล่วง มันจะหนักไป ในภาษาอังกฤษเขาใช้คำว่า โอเวอร์รูล (Overrule) แต่ภาษาไทย ผมเรียกไม่ถูกนะครับ ไปคาบเกี่ยวกับการไปใช้หรือไปสั่ง ไปขอให้หน่วยงานอื่น กฎหมายอื่น คณะกรรมการอื่น ที่มีสภาพบังคับเป็นพระราชบัญญัติ กฎหมายฉบับนี้สถานะเป็นพระราชบัญญัติ แต่กฎหมายอื่น ๆ ที่คณะกรรมการอื่นใช้บังคับอยู่ก็เป็นคณะกรรมการที่มีสภาพเป็นพระราชบัญญัติเหมือนกัน อันนี้อาจจะมีปัญหาว่าสภาพบังคับนั้นจะเป็นอย่างไร ผมไม่ทราบว่าทางกฤษฎีกาท่านได้ให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาในเรื่องของกฎหมายฉบับนี้ไว้บ้างอย่างไร ผมจะยกตัวอย่าง ขอเวลาท่านประธานนะครับ ในมาตรา ๙ ท่านประธาน พรรคสุดท้ายในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการมีมติให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด หรือคณะกรรมการตามกฎหมายใดนำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้น หรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว หนักนะครับอันนี้ กฎหมายฉบับนี้เขียนว่าถ้าคณะกรรมการชื่อยาว ๆ ของท่านนี้ครับ สั่งหรือว่าใช้อำนาจให้คณะกรรมการตามกฎหมายใดนำไปปฏิบัติ ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานนั้น หรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติตามโดยเร็ว และถ้าคณะกรรมการต่าง ๆ ที่เขาใช้อำนาจบังคับ เขามีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ ของเขาอยู่ เช่น พระราชบัญญัติคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ คณะกรรมการประกันสังคม คณะกรรมการคุ้มครองและสวัสดิการแรงงาน และมีคณะกรรมการอื่น ๆ อีกมากมาย เขาก็มีสภาพบังคับเป็นพระราชบัญญัติ สถานะทางกฎหมายเท่ากัน น้ำหนักเท่ากัน และคณะกรรมการชุดนี้จะไปสั่งเขาได้อย่างไร อันนี้ประการที่ ๑

ประเด็นถัดมา ในมาตรา ๑๖ จริง ๆ มีปัญหาเกือบทุกมาตรา แต่ผมพยายามจะเบาที่สุด เพื่อจะให้คณะกรรมการชุดนี้ท่านช่วยไปปรับแก้กฎหมายนะครับ ถ้ามีโอกาส ในมาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกหนังสือเรียกให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้ ผมไม่เคยเห็นกฎหมายที่มีอำนาจหรือสภาพบังคับหนักเช่นนี้ครับ แม้กระทั่งใน พ.ร.บ. คำสั่งเรียกของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานี้

๑๐๕

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

นำพร ๕๐/๒

มันก็ไม่หนักขนาดนี้ ไม่ให้อำนาจ ถึงขนาดไปให้อำนาจอนุกรรมการครับ ในอนุกรรมการ
ของ ส.ส. หรือ ส.ว. หรือสภานิติบัญญัติต้องเรียนว่าในสภานิติบัญญัติมี พ.ร.บ. คำสั่งเรียก
เพื่อใช้เรียกเอกสาร เรียกบุคคลใดของส่วนราชการต่าง ๆ มาให้ถ้อยคำหรือมาให้ข้อมูลได้
ถ้าไม่มามีความผิด ถ้าไม่ให้มาก็มีความผิด แต่เราไม่ให้อำนาจลงไปถึงอนุกรรมการ
หรืออนุกรรมการ อนุกรรมการจะเรียกใครมาต้องขอกรรมการก่อน กรรมการ
อนุมัติแล้วจึงจะมีสิทธิเรียกได้ แต่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ท่านให้อำนาจลงไปถึงอนุกรรมการว่า
มีอำนาจออกหนังสือเรียกให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ และในกรณีนี้อาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้ คำว่า
บุคคลใด ๆ นี้ใครครับ แสดงว่าเรียก ผมผ่านไปแล้วครับ อันนี้มันหนักนะครับ

- ๕๑/๑

ประการถัดมา ตั้งแต่มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ดังที่ผมเรียนแล้วเป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการต้องใช้คำว่า โอเวอร์รูล (Overrule) ไปที่กฎหมายฉบับอื่นเกือบจะทุกมาตราข้ามกระทรวงไป เพียงท่านใช้คำว่า เนื่องจากเป็นคณะกรรมการบูรณาการ แต่อย่างที่ผมเรียนให้ทราบ สถานะของกฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติ คณะกรรมการชุดอื่นเขาก็ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติที่เขาใช้อยู่แล้วท่านจะให้คณะกรรมการชุดนี้ไปสั่งคณะกรรมการชุดอื่นให้ทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ เขาก็มีสภาพบังคับเป็นพระราชบัญญัติเท่ากัน ยกตัวอย่างกระทรวงศึกษาธิการ ให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในสังกัดดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทำให้เกิดการเทียบโอนผลการฝึกอบรมหรือประสบการณ์การทำงานหรือผลการรับรองคุณภาพวิชาชีพ จุด จุด จุด พุดง่าย ๆ ว่า ให้กระทรวงศึกษาธิการเทียบวุฒิในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน อันนี้เขาก็มีกฎหมาย มีระเบียบปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการในการเทียบวุฒิอยู่

มาตรา ๑๙ อันนี้หนักครับ จุด จุด จุด ตลอดจนประสานงานให้กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองและยอมรับการเทียบโอนคุณวุฒิวิชาชีพกับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ให้ ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองและยอมรับการเทียบโอนคุณวุฒิ จริง ๆ โดยหลักการผมเห็นด้วยนะครับ แต่เป็นเทคนิคของการเขียนกฎหมายท่านต้องไปศึกษาและท่านต้องไปปรึกษากับกฤษฎีกาว่าเขียนกฎหมายลักษณะนี้มันถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ก.พ. เขามีวิธีการเทียบโอนวุฒิ เทียบวุฒิต่าง ๆ เขามีหลักปฏิบัติเขามีกฎ ก.พ. ก.พ. ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เขาเป็นคณะกรรมการระดับชาติเหมือนกัน มีท่านนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานเหมือนกันแล้วก็สถานะเป็นพระราชบัญญัติเหมือนกัน อยู่ดี ๆ บอกว่าไปให้ ก.พ. เขาเทียบโอนวุฒิ ผมว่ามันอาจจะหนักไปนะครับ

อันถัดมามาตรา ๒๐ อันนี้ยิ่งแล้วใหญ่ครับ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกระทรวงการคลัง ดำเนินการจัดให้มีสิทธิและประโยชน์ทางการลงทุนหรือทางภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชนที่ได้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา

กำลังแรงงานของประเทศอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม รวมถึง ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการ โดยหลักการผมก็เห็นด้วยครับว่าถ้าเขาพัฒนาฝีมือแรงงานแล้วนี่สิทธิ เรื่องภาษี เรื่องสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ บีโอไอ (BOI) ก็ควรจะให้เขา แต่บีโอไอ (BOI) ก็เป็น อีกหน่วยงานหนึ่ง เขามีสถานะต้องปฏิบัติตามมติของบอร์ด (Board) บีโอไอ (BOI) มีพระราชบัญญัติควบคุม บังคับ กำกับการทำงานอยู่ แต่อยู่ดี ๆ จะไปบอกทำให้บีโอไอ (BOI) ดำเนินการจัดให้มีสิทธิประโยชน์ทางการลงทุนหรือภาษีแก่หน่วยงานภาคเอกชน ที่ดำเนินการใด ๆ จุด จุด จุด ผมว่าท่านต้องไปพิจารณาครับ ยังมีอีกครับ เยอะแยะเลย

มาตรา ๒๒ ก้าวไปถึงกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ให้จัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับภารกิจในการพัฒนากำลังแรงงานของ ประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการที่จะจัดสรรงบประมาณเขาก็มีกฎหมาย ในการบังคับใช้ของเขาอยู่ กองทุนของคณะกรรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือกองทุน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอยู่ในกระทรวงการพัฒนาสังคม กระทรวง พม. นี่นะครับ มีคณะกรรมการดูแลอยู่ มีกฎหมายกำกับอยู่ และมันก็เป็น พ.ร.บ. เท่ากัน เพราะฉะนั้นโดยภาพรวมทั้งหมดเนื้อหาหลักการนี้ผมเห็นด้วย แต่ด้วยเทคนิคทางกฎหมายแล้ว ผมขออนุญาตเสนอแนะเป็นข้อสังเกตว่ามันอาจจะมีปัญหาในสภาพบังคับใช้ ผมไม่ได้ขัดข้อง และผมก็เตรียมที่จะกดเห็นด้วยครับ ด้วยหลักการของวิธีคิดของกฎหมายฉบับนี้แล้วก็ รายงานการศึกษาของท่าน แต่ด้วยสภาพบังคับและด้วยเทคนิคทางกฎหมายแล้วนี้ถ้าไม่ได้ พิจารณาเลย ถ้าไม่อภิปรายถ้าไม่พูดไม่ให้ความเห็นไว้เลยกฎหมายนี้ผ่านไป สอนช. ในอนาคต ไปที่ ครม. หรือกฤษฎีกาแล้วเขาจะดูแล สปท. เอาได้ ผมจึงขออนุญาตที่จะตั้ง เป็นข้อสังเกตไว้ และผมขออนุญาตสงวนสิ่งที่ผมอภิปรายไว้ให้เป็นข้อสังเกตที่ทาง กรรมการธิการท่านจะกรุณาทำเป็นบันทึกแนบไว้พร้อมไปกับรายงานการศึกษานี้ ขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉันมีรายชื่ออีกท่านหนึ่งนะคะ ท่านขอเป็นท่านสุดท้าย ท่านกษิต ภิรมย์ ค่ะ อดีตเอกอัครราชทูตประจำหลายประเทศ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ เรียนเชิญค่ะ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน ผม กษิต ภิรมย์ สปท. อันดับ ๗ ครับ ในรายงานนี้มีข้อสรุปหรือเป็นข้อเสนอ ๒ ประเด็นด้วยกันนะครับ ๑. คือโครงการศึกษาวิเคราะห์การพัฒนาฝีมือแรงงาน กับอันที่ ๒ คือข้อเสนอให้มีพระราชบัญญัติเพื่อมีคณะกรรมการคล้าย ๆ กับระดับชาติที่จะมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อจะให้มีการบูรณาการเรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ในประเด็นแรกว่าด้วยการศึกษาวิเคราะห์ ผมก็ค่อนข้างจะแปลกใจแต่ว่าขอเป็นข้อเสนอของผมก็แล้วกันว่า ณ วันที่ที่กรุงเทพมหานครนั้นมันน่าจะมีรายงานเกี่ยวกับสถานะของแรงงานของไทย จัดทำโดยสำนักงานหรือว่าองค์การแรงงานระหว่างประเทศ อินเตอร์เนชันนัล เลเบอร์ ออแกไนเซชัน (International Labor Organization) แล้วก็คงมีรายงานเหมือนกันในเครือข่ายของสหประชาชาติโดยเฉพาะยูเอ็นดีพี (UNDP) ส่วนอันที่ ๓ ก็คงจะเป็นธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียด้วย เอดีบี (ADB) เอเชีย ดีเวลอปเมนต์ แบงก์ (Asia Development Bank) ซึ่งก็มีสำนักงานสาขาอยู่ที่นั่นเหมือนกัน นอกจากนั้นแล้วที่สำคัญมากก็คือว่า บรรดาหอการค้าต่างชาติทั้งหมด เข้าใจว่าประมาณ ๓๐ กว่าหอการค้าได้เคยมีข้อสรุปเป็นระยะ ๆ เกี่ยวกับความต้องการฝีมือแรงงาน ชนิด ประเภท จำนวน เพื่อจะไปป้อนโรงงานที่เขามาลงทุนในประเทศไทย และผมก็คิดว่าที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงแรงงานเองก็น่าจะมีแผนอะไรที่เคยทำมา ผมว่าแทนที่จะมาศึกษากันใหม่ น่าจะเอารายงานแล้วก็ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้มาประมวลเสียครับ แล้วก็มอบให้กระทรวงแรงงาน หรือจะสภาพัฒน์ไปดำเนินการก็ให้เวลาไป ๑ เดือนก็น่าจะสรุปได้เสร็จ เพราะมันเป็นปัญหาที่เรื้อรังมาทุกยุคทุกสมัยของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย แล้วก็โดยเฉพาะที่เราได้พูดกันอยู่ในมิดเดิล อินคัม แทรป (Middle Income Trap) มีการโยกย้ายโรงงานออกไป ค่าแรงอะไรพวกนี้แล้วเราก็ต้องปรับเทคโนโลยีให้สูงขึ้น ฝีมือของแรงงานเราก็ต้องไปด้วย มันไม่ใช่ของแปลกของใหม่ น่าจะเอารายงาน

เหล่านั้นมาปิดฝุ่นแล้วก็มาดูเสียภายในเวลา ๑ เดือน ๒ เดือนอย่างมากแล้วเอากลับมาที่นี่ ได้ไหมครับ เพื่อจะช่วยในการที่จะขับเคลื่อนแล้วก็เสนอไปที่รัฐบาล แล้วผมก็แน่ใจว่า ๑ ใน ๖ คณะทำงานของท่านนายกรัฐมนตรีที่มีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนั้นก็น่าจะดูเรื่องแรงงานอยู่ตรงนี้แล้วจะประสานงานกันอย่างไร แล้วก็ทางฝ่ายรัฐบาล ณ วันนี้ทำอะไรไปบ้าง เพราะว่าเรื่องแรงงานฝีมือเป็นปัญหาอันใหญ่หลวงของการพัฒนาเศรษฐกิจ แล้วก็โดยเฉพาะอุตสาหกรรมของประเทศไทย นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ส่วนร่างพระราชบัญญัติ ผมค่อนข้างจะสงสารผู้ที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้แล้วก็ในอนาคตนะครับ เพราะต้องนั่งเป็นประธานคณะกรรมการระดับชาติมากมาย มหาศาล เสมือนว่าการที่เราจะแก้ปัญหของประเทศไทยนั้นถ้าเมื่อไม่มีตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ประเทศไทยก็จะเป็นง่อยไปหรือเปล่า มันน่าจะบอกว่ามีรัฐมนตรีแรงงาน มีปลัด มีอะไรต่าง ๆ ฝีมือดีก็หัดรับผิดชอบกันให้มากที่สุดในระดับนั้น แทนที่ทุกสิ่งทุกอย่างต้องโยนไปที่ตัวนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่าเป็นเรื่องระบบวิธีคิดนะครับว่าเราจะบริหารประเทศชาติกันอย่างไร หรือว่าจะให้อำนาจทุกสิ่งทุกอย่าง หรือว่าโยนภาระของประเทศทั้งหมดไปมอบให้กับตัวท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งผมคิดว่ามันไม่ค่อยจะยุติธรรมเท่าไรแล้วมันก็ไม่เป็นการบังควร มีข้าราชการระดับสูงเยอะแยะ มีภาคเอกชน และเพราะนี้มันเกี่ยวกับภาคเอกชนด้วยก็ต้องช่วยกันในการที่จะแก้ไขประเด็นปัญหาของประเทศ แต่ไม่ใช่เป็นการตั้งองค์กรกลาง คณะกรรมการกลางขึ้นมาเป็นศูนย์แห่งอำนาจอีกก็เป็นการกระจุกตัว ผมว่ามันไม่ค่อยจะถูกต้องนัก มันควรจะกระจายอำนาจแล้วก็ให้แต่ละจุดนั้นสามารถที่จะรับผิดชอบต่องานของตนเองเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติได้ คราวนี้ระหว่างที่กำลังจะรอกการศึกษาวิเคราะห์ หรือว่ากว่าจะให้พระราชบัญญัติอันนี้ผ่านสภานิติบัญญัติไป ถ้ามว่าแล้ว ณ วันนี้ หรือไปอีก ๖ เดือน ๒ เดือนข้างหน้า เรา สปท. จะทำอะไรได้บ้าง ผมก็อยากจะมีข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการธิการ -----

ผมก็อยากจะเสนอว่าให้มีการประชุมกัน ๓ เส้า สปท. กระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็กระทรวงแรงงาน มาตกลงกันวันนี้เลยที่เราจะอัปเกรด (Upgrade) พัฒนาอาชีวะ โรงเรียนอาชีวะ วิทยาลัยอาชีวะ ทุกแห่งของประเทศไทยทั้งที่เป็นของรัฐและเป็นของเอกชนอย่างไร และบอกว่าจะอัปเกรด (Upgrade) หรือจะพัฒนามันก็ต้องไปโยงกับที่เราได้พูดเมื่อเข้าไปในทิศทางของ ๕ อุตสาหกรรมหลักใช้หรือไม่ แล้วก็อุตสาหกรรมเสริมจะเป็นเรื่องของไฟฟ้า โครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับระบบการสื่อสารเทคโนโลยี ไอซีที (ICT) อินเทอร์เน็ต (Internet) สมัยใหม่ มันต้องวิ่งล้อกันไปอย่างนี้ครับมันจะมาบอกว่าพัฒนาฝีมือแรงงานและมันไม่โยงกับสิ่งที่พูดเมื่อเข้าหรือได้พูดกันผ่านมาหลายเดือนแล้วมันก็ได้ มันต้องมีความชัดเจนว่าจะพัฒนาฝีมือแรงงานอย่างไร แล้วก็ก็มีแขนงเศรษฐกิจแล้วมีรายงานของไอแอลโอ (ILO) ยูเอ็นดีพี (UNDP) เยอะแยะไปหมดแล้ว มันต้องโยงกันให้เป็นแนชชั่นครับ ไม่อย่างนั้นมันก็จะเป็นอย่างอื่นที่มันดูค่อนข้างจะลอย ๆ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าให้มีการประสานอย่างน้อย ๒ กระทรวง สปท. อยู่ตรงกลางก็ได้ ส่วนอันที่ ๒ ก็คือว่าในประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องทำไมถึงกระทรวงศึกษาธิการ เพราะมันเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนอาชีวะ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าที่โรงเรียนอาชีวะคือเป็นการเตรียมคนที่เข้าสู่โรงงาน แต่คราวนี้ที่ทำงานอยู่แล้วจะทำอย่างไร มันก็เป็นเรื่องการประสานงานระหว่าง สปท. ตรงนี้ถ้าเผื่ออยากจะช่วยขับเคลื่อน กับกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน แล้วก็ทางสภาอุตสาหกรรม อาจจะมีสภาหอการค้าด้วยเป็นสำคัญว่า ณ วันนี้ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการที่จะอัปเกรด (Upgrade) พัฒนาฝีมือแรงงานของแรงงานไทยที่อยู่ในโรงงานต่าง ๆ แล้วจะไปบอกว่า ๒ ฝ่ายระหว่างแรงงานกับเจ้าของ ผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับระบบทวิภาคี อยากจะให้ เป็น ๓ เส้า อยากจะให้รัฐ รัฐบาลนี้เข้าไปช่วยให้มีการร่วมมือกันอย่างเต็มที่ ระหว่างผู้ประกอบการ สถาบันวิชาการ แล้วก็ตัวแรงงานเองโดยมีรัฐเข้าไปช่วยด้วยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการที่จะเพิ่มทักษะของแรงงานของไทยที่ทำงานอยู่แล้ว และมันก็มีอีกส่วนหนึ่งที่กำลังว่างงาน หรือว่าตกงาน หรือรอที่จะเข้าทำงานอยู่ ก็แทนที่เขาจะอยู่เฉย ๆ ทางรัฐเข้าไปช่วยอัปเกรด (Upgrade) พัฒนาฝีมือเขาได้ไหมครับ ในเอกสารก็บอกว่าอ่อนภาษาอังกฤษ ศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอุตสาหกรรม บอกว่าอ่อนเรื่องคอมพิวเตอร์ แล้วก็อาจจะอ่อนเรื่ององค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยเซฟตี้ (Safety) หรือว่ามาตรฐานสากลที่แรงงานต้องรู้ว่ามาตรฐานสากลของโลกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

เกี่ยวกับสารพิษตกค้างมันเป็นอะไร อย่างไร มันก็สามารถที่จะกระทำได้ และอันนี้เป็นสิ่งที่สปท. อยู่ในฐานะที่จะเร่งให้รัฐบาลดำเนินการแล้วก็ช่วยขับเคลื่อนได้

ส่วนประเด็นสุดท้าย ก็อยากจะเสนอนะครับว่าเราจะขอความร่วมมือกับรัฐบาลในการจัดให้มีการประชุมระหว่างผู้อำนวยการโรงเรียนอาชีวะทั้งหมด แล้วก็ศูนย์ฝึกต่าง ๆ ของกระทรวงแรงงาน หรือว่าของกระทรวงการพัฒนาสังคม กับทางฝ่ายสภาอุตสาหกรรม มาทบทวนกันเสียที่ว่าโรงเรียนจะผลิตคนอย่างไรตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นกิจจะลักษณะ

ส่วนประเด็นสุดท้ายจริง ๆ มันก็เป็นหน้าที่ที่รัฐบาลจะต้องพูดกับทางสภาหอการค้าและสภาอุตสาหกรรมว่าต้องการแรงงานอย่างไรไปอีก ๕ ปี ๑๐ ปีข้างหน้าทางรัฐบาลก็จะได้ป้อนคนไปให้ได้เป็นเรื่องของอุปสงค์กับอุปทาน เพราะฉะนั้นระหว่างที่รอพระราชบัญญัติ รอในการที่จะศึกษาวิเคราะห์ ภายใน ๓ เดือนข้างหน้าของอายุของ สปท. ที่มีเหลืออยู่เราสามารถที่จะทำอะไรหลาย ๆ อย่างให้กับแรงงานของไทยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ไม่มีสมาชิกขออภิปรายแล้วนะคะ เชิญท่านประธานคณะกรรมการตอบชี้แจงข้อซักถามของสมาชิกค่ะ

นายโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ (ประธานกรรมาธิการ) : กราบขอบพระคุณท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศอย่างสูงนะครับ เพื่อนสมาชิกที่ได้กรุณาอภิปรายประมาณ ๒ ท่าน ส่วนมากก็เป็นข้อเสนอแนะ ซึ่งกรรมาธิการยินดีไปปรับปรุงนะครับ -----

๑๑๒

สปท. ๔๘/๒๕๕๘

รภัสสา ๕๔/๑

แต่ถ้าเชื่อว่าทุกท่านได้อ่านรายงานโดยละเอียดจะทราบที่มาที่ไปพอสมควรว่าทำไมถึงมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ สปช. คือ สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติครั้งที่แล้ว ได้เสนอไปยังรัฐบาลและผ่านความเห็นชอบของ ครม. และขณะนี้รออยู่ที่ สนช. แล้วด้วยการที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาเห็นว่ามีมีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงให้มันเหมาะสม ในขณะที่เดียวกันเราก็ได้ดูความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เสนอมายู่ในภาคผนวกของรายงานนั้นแล้วนะครับ เสร็จแล้วเราก็มีตัวแทนของทางองค์กรกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งหมดประมาณ ๑๒ กระทรวงได้เข้ามาชี้แจง แล้วก็มีการประชุมการกฤษฎีกาก็ส่งตัวแทนเข้ามาร่วมร่างด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ตามร่างนี้ไม่ใช่เป็นร่างฉบับสุดท้าย เราคงต้องแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไว้นะครับ ซึ่งเมื่อไปถึงพบกันที่ สนช. แล้วก็คงมีการปรับปรุง กฤษฎีกาก็คงต้องนำไปแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง แต่ว่ามันเป็นความจำเป็นและเป็นวาระแห่งชาติ แล้วก็ก็เป็นวาระที่ใน สปช. ได้เสนอผ่านความเห็นชอบไปแล้ว เพราะเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งคงจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกันพอสมควรเนื่องจากมันเกี่ยวข้องกับหน่วยงานมากพอสมควร มันมีประเด็นซับซ้อนในบางประเด็น มันเป็นผลดีเลิศ แต่มันก็ไปขัดกับอำนาจของบางองค์กรอันนี้เราทราบ เรื่องนี้ก็จะผ่านกรรมาธิการคณะใหญ่หลายเดือนนะครับ ทำมาเสร็จแล้วแต่พอเข้ากรรมาธิการคณะใหญ่มันก็ตกผลึกออกมาว่าต้องไปแก้ไขให้มันมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น แต่แก้หลายครั้งแล้วมันก็สรุปออกมาเป็นอย่างนี้ ก็มีทั้งหน่วยงานกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีทั้งกฤษฎีกา มีทั้งนายจ้าง มีทั้งลูกจ้าง มีอะไรมาครบหมดนะครับ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่คิดว่ามันเป็นเวลาที่เหมาะสมแล้วก็ต้องนำมาเข้า ส่วนสิ่งที่ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตไว้หลายข้อก็เป็นปัญหาซึ่งเราก็พูดกันอยู่ในกรรมาธิการพอสมควรว่ามันหนักไปหรือไม่ มันมากไปหรือไม่ จะสังเกตถ้าเราไปดูในภาคผนวกจะระบุมืดแล้วว่าประธานอนุกรรมาธิการนี่คือใคร ระดับจังหวัดก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด คงไม่ใช่ไปหยิบ นาย ก นาย ข นางมี นางมา ให้มาเป็นประธานอนุกรรมาธิการอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องที่ว่าจะไปลุกแก่อำนาจในการไปเรียกคนโน้นคนนี้มาสอบคงไม่น่าจะมีปัญหาประเด็นนั้น อันนี้ก็ต้องขอความกรุณาที่ท่านสมาชิกได้พิจารณาว่ามันเป็นความจำเป็นที่เราเสนอเข้าไปควบคู่กับของ สปช. ที่รออยู่แล้วนะครับ ขอกราบขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณมากครับ

๑๑๓

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

รฎสสา ๕๔/๒

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณท่านประธานกรรมาธิการมาณะคะ ดิฉันกำลังรอสมาชิกทยอยมานะคะ ก่อนจะตรวจสอบองค์ประชุมให้สมาชิกเข้ามาสักครู่คะ กำลังทยอยมากันมากเลยคะ ท่านสมาชิกใกล้ที่ไหนที่นั่งได้เลยนะคะ ไม่ต้องกลับเข้าที่นั่งประจำที่ของท่าน ขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุมคะ

(นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โดยโปรดเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตนคะ (สมาชิกทำการเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : หหมดแล้วนะคะ เจ้าหน้าที่แสดงผลคะ มีสมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕๘ ท่าน ครบองค์ประชุมคะ

เรื่อง

วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559 เวลา 13:57

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 158

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถ การแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. (การตรวจสอบองค์ประชุม)

หน้า 1 / 1.628

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		นายกฤษฎา ฉินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายกสิณธ์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นายกษิตศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		พลอากาศเอก ขวัญชัย เขียมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		พลอากาศเอก คราทีพย์ ภูมฺุชร์ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		นายคำคุณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		หม่อมราชวงศ์จักรรถ จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสฤณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		นายเฉลิมพล ประทีปะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายสุภาพบุตร์ ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		พลเอก รัฐิวัจน์ กำล้งเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		นายเดชาภิวัดณ์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		นายธงชัย ลืออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		นายธเนศพล ธนบุญวัฒณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		พลเอก ธวัช จารุกุลล์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		นายธวัชชัย พักองกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		นายธานินทร์ ณะอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		พลตำรวจโท ธีรจิตร อุดมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		นางนรรัตน์ พิมพ์เสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		นายบัญญัติ ปรมีศนาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		นางประภา เหวตระกุล ศรีนวลนัด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		นายปิติพงษ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		พลอากาศเอก เเม่ดีจ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		พลเรือเอก พระจุนด์ ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		นายมนู เสียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นางรวีวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		นายวิเชียร ขวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายไวกุณฑท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		พลเรือเอก สถิรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายสมชาย พุฒิกัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		นายสมพงษ์ สระแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		พลเอก สุรวุฒิ ชลอยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		นายสันตศักดิ์ จรุงงามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		พลตรี สิริวิตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		นายสุชน ซาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		นายเสรี อติภักดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		นายอินทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		นายอภิรักษ์ ชื่อธนาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		นายอรุณ จิรชวาลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		ศาสตราจารย์อิสรา ศานติศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		นายอัศวินท์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		พลตำรวจเอก อัศวิน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		พลตำรวจโท อาจิดน ไชติวงค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
157		นายอุทัย เลาหวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
158		พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

ต่อไปดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. หรือไม่

(นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดออกเสียงค่ะ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิลงคะแนนบ้างคะ ปิดการลงคะแนนนะคะ เจ้าหน้าที่ขอผลคะ มีท่านที่ไหนคะ ท่านณรงค์ ท่านชานชือเอา ใช้ไมโครโฟน (Microphone) ไม่ได้ด้วยใช่ไหมคะ ได้คะ ท่านณรงค์นะคะ เห็นชอบนะคะ ขอผลคะ มีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๑๕๙ ท่าน รวมท่านณรงค์ด้วยก็เป็น ๑๖๐ ท่าน เห็นด้วย ๑๕๓ ท่าน รวมท่านณรงค์ด้วยเป็น ๑๕๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะคะ

เรื่อง

วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559 เวลา 13:59

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 159 + 1 = 160

เห็นด้วย 153 + 1 = 154

ไม่เห็นด้วย 1

งดออกเสียง 4

ไม่ลงคะแนนเสียง 1

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถ การแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ และร่างพระราชบัญญัติ บูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. โดยให้ คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยัง คณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

หน้า 1 / 1.629

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	2	นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	4	นายกสินท์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	5	นายเกษิณีเดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	6	นายเกษิณีศ อาชาวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
7	7	นายเกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
8	8	นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	13	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	14	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	16	นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	19	พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	21	พลอากาศเอก ครุฑทิพย์ ภูษธร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	22	นายคำคุณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	24	หม่อมราชวงศ์จักรรด จิตรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	25	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	26	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	28	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	29	นายจุมพล สุขมั่น	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	30	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวงนิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	34	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	36	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	46	นายธำมรงค์ ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	47	พลเอก รัฐิวัจน์ กำล้งเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	54	นายดุสิต ลีลาภัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	56	นายเดชาภิววัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	57	นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	58	พลตำรวจโท ตรีนทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	61	นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	63	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	65	นายธงชัย ลีอดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	68	นายธเนศพล ธนบุญยวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	70	พลเอก ธวัช จารุกัลล์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	72	นายธวัชชัย พักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	73	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	74	นายธานินทร์ ณะเฒ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	75	พลตำรวจโท ธีรจิตร อุตมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	77	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	78	นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	83	นายบัญชา ปรมีศណารณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	87	นางประภา เหวระกุล ศรีนวนัด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	89	นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	92	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	94	นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	95	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	97	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	99	นายปีติพงษ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	100	พลอากาศเอก เติ๋จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	103	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	104	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	105	นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	108	พลเรือเอก พระจันทร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	109	พลตำรวจตรี พิธิษฐ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	112	พลเอก ภิญญู แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	116	นางมิ่งขวัญ วิทยารังษฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
91	117	นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	120	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	121	นางรวีวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	123	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	129	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	132	พลโท วราห์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	134	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	138	นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	139	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	140	นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	141	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	143	นายวินัย ดะห์ลัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	145	นายวิรัช ชินวินิจกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	147	นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่ลงคะแนนเสียง
117	148	พลเอก วุฒินันท์ สิลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	149	นายไวภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	152	นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	154	พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	155	นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	157	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	158	นายสมชาย พฤษภูมิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	159	พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	163	พลเอก สราวุฒิ ชลชออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	165	นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	166	นายสันตศักดิ์ จรุงงามพิเชษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	167	พลตรี สิริวิดิทร์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	168	นายสุชน ซาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	169	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	170	นายสุนชัย คำคุณเศรษฐ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	172	พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	173	นายสุรินทร์ จิรวินิชกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	178	นายเสรี อติภักตะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	179	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	180	พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	182	นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
146	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	186	นายอนันต์ ชื่อธานวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	187	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	188	นางอรมน ทวีทรัพย์ธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	189	นายอรุณ จิระขวลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	191	ศาสตราจารย์อัครา ศานติศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
153	192	นายอัครินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	194	พลตำรวจเอก อัคริน ขวัญเมือง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	195	พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	196	พันตรี อาณันท์ วัชรโรทัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	197	พลตำรวจโท อำนวย นิยมมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	199	นายอุทัย เลาหวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
159	200	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

หมายเหตุ

มีสมาชิกฯ ขอใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเพิ่มเติมด้วยวาจา คือ

160	048	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

๑๑๕

สปท. ๔๙/๒๕๕๙

จงถนอม ๕๕/๒

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. แล้วว่ะคะ ซึ่งคณะกรรมการจะได้นำความคิดเห็นของท่านสมาชิกไปปรับปรุงก่อนที่จะส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปค่ะ จบการพิจารณารายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม ขอขอบคุณท่านประธานกรรมการ และคณะกรรมการทุกท่าน ขอบพระคุณค่ะ

ขอดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่กรุณามาประชุมและขอปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๙

วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

๑. รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ
เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๖๑ คน

หมายเหตุ ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ = ๑๐๐ คน

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ โดยให้คณะกรรมการนำความเห็น
และข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๗	เสียง
ไม่เห็นชอบ	ไม่มี	
งดออกเสียง	๔	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๒. รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่อง
การพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทย และ
ร่างพระราชบัญญัติบูรณาการการพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ.

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๕๘ คน

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ และร่างพระราชบัญญัติบูรณาการ
การพัฒนากำลังแรงงานแห่งชาติ พ.ศ. โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของ
สมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานและร่างพระราชบัญญัติไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๕๔	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑	เสียง
งดออกเสียง	๔	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	๑	เสียง

ศิริ วัฒนศิริ

(นางสายทิพย์ เชาวลิตถวิล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒

www.parliament.go.th

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๙
 วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
 โดยคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการปฏิรูปประเทศ
 ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
ก.พ.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	
กทม.	กรุงเทพมหานคร	
กฟผ.	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	
กรม.	คณะรัฐมนตรี	
ททท.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
ป.ป.ช.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	
ปตท.	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	
ปวส.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	
ผอ.	ผู้อำนวยการ	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
พม.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
มอก.	มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	http://www.tisi.go.th/
ส.ว.	สมาชิกวุฒิสภา	
ส.ส.	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
สนช.	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
สปช.	สภาปฏิรูปแห่งชาติ	
สปท.	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
ADB	ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB)	
AEC	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน (ASEAN) ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน	www.thai-aec.com
ASEAN	อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ ๑๐ ประเทศในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
BOI	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)	
CEO	ประธานบริหาร หรือประธานกรรมการบริหาร เป็นตำแหน่งสูงสุดในบริษัทหรือหน่วยงาน (Chief Executive Officer : CEO)	
GDP	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)	
ICT	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Ministry of Information and Communication Technology : ICT)	ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ปัจจุบันเป็นกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Ministry of Digital Economy and Society)
ILO	องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization : ILO)	Web site : วิกิพีเดีย สืบค้น ๑๖ ธ.ค. ๒๕๕๙
JETRO	องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan External Trade Organization : JETRO)	www.jetro.go.jp/thailand/thai/t_contact.html
JICA	องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency : JICA)	Web site : วิกิพีเดีย สืบค้น ๑๖ ธ.ค. ๒๕๕๙
OEM	ผู้รับจ้างผลิตสินค้าให้กับบริษัทที่จะไปขายในแบรนด์ของตัวเอง (Original Equipment Manufacturer : OEM)	Web site : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
OTOP	สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP)	http://www.thaitambon.com/
PR	การประชาสัมพันธ์ (Public Relation)	
R&D	การวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D)	
SMEs	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs)	http://www.sme.go.th/
TDRI	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute : TDRI)	
UNDP	สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Program : UNDP) มีสำนักงานใหญ่ที่เมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เป็นองค์การพหุภาคี เพื่อช่วยเหลือด้านการพัฒนา และเป็นหน่วยงานสำคัญในการประสานงานความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาของสหประชาชาติ	

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้ตรวจแล้ว เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันจันทร์ที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙

ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓๔

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม